

روضه الادب

کتابخانه

مجلس شورای ملی

۱۳۳۴

بارد شد
۱۳۳۴

کتابخانه مجلس شورای ملی

۸۸۲۲-۲

کتابخانه مجلس شورای ملی	شماره ثبت کتاب
کتاب: روضه الادب	۷۹۶۳۸
مؤلف: محمد زین العابدین (حاجی میرزا محمد زری)	۱۱۷/۴۴
۹۰۲۷	۱۴۶۳۴

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتابخانه
۹۰۲۷

پس ثانی مرتکب گناه شد است بخلاف اول و محکومت که از جمله معانی قول الله
 تعالی ان الله لا یجیب اجراً لکم عن دین و قول او و ان یک حسنة یضاعفها
 بکاین معنی باشد پس بدعاوات بلید نظر بخواه آن کرد تا شوق و رغبت بپوش
 کرده نه نظر باقامت آن که باعث بی رغبتی و موجب کاهلی و عیادت شود چه
 ظاهر است که آن از مکمل های شیطانست پس مردم در این مقام منقسم به قسم
 اند یکی سقکار بر نفس خود و یکی میان روی و دیگری سبقت کین و اختیار
 پس شیطان عذاب خطاب بآن سبقت گیر نه که میگوید که چه حاصل دارد
 این فکر و اولاد تو که بجز قواست و لذت آن خبری نیست و چنین کار و غیر
 و حاصلی نیز و شقت بدین ندارد پس و خطاب بشیطان کرده میگوید راست
 گفتی ای ملعون این سخن حقیقت است اما تو بآن ادا ده باطل کرده ان شاء الله تعالی
 پس چشم تو یکم از در راه و بینی ترا بر خاک می مالانم و دو وجه چه اضافی میکنم
 حرکت زبان حرکت دل را نیز پس آن شخص را سود کرد اینها است جراحت
 دل شیطان را که از عبادت زبان او داشت بپاشید تا فک عبادت دل نیز بر او
 و اما آن سقکار معزود وقتی که شیطان در گوش و لبش آن نفوس سراید و او
 از نفس خود خبری و رغبت او را که نماید که مستظمن باین دقیقه شده است و
 آنکه عاجز است از اخلاص دل پس ترک او را در زبان نیز کند پس آن شخص شیطان را
 غرض حال گردانید و مردم کافور بر جراحت ناسود و نهاده است و بی زمام
 داخل انعام او گردیده است و اما میانه اگر چه قدرت نداده بدین مقام حرکت و
 بر حرکت زبان و حرکت زبان نسبت حرکت دل ناقص است اما هدایت یا ممتدا
 باینکه حرکت زبان کاست نسبت بخاصی و کفین لغو و فضول پس آنرا
 مستقر داشته و آن خدا در خواسته است که دل او را موافق زبان او گردانند
 پس مثل سابق مثل جرایم است که چون جرایم با او و مذمت کنند و مثل

میدانند که
 دو نرسید
 از آن که

کتاب علوم دینی کرد و مثل سقکار مثل کسیست که ترک جرایم کرده بصفت
 آلات قمار قیام نماید و مثل میانه و مثل کسیست که از کتاب عاجز باشد
 و گوید که من نیستم مذمت جرایم یا نسبت بکتاب اما میدانم که نسبت
 بشیعت آلات قمار شایسته است پس اگر عاجز از کتاب باشم ترک جرایم
 این بخوار هم کرد و و ان یحط بطل استجاب و دعا آنست که در هیچ حال ترک دعا
 و تقوی نه نماید و و ان یحط و قوی نیست و در قاهوت حال آن مستلک باز نماید
 تا در حال عسرت رشتنت که دعا کنند بن روی مستجاب شود چنانکه آن حضرت
صلوات الله علیه منقول است کسی که پیش از نزول بلا پس شده و آنکه چون بلا
 نازل شود دعایش مستجاب است و ملائکه میگویند که این صدای آشتات
 و دعای او را مانع غیثی و کسی که پیش از نزول بلا دعا کند بعد از نزول
 بلا دعایش مستجاب نیست و ملائکه میگویند که این صدای غیثت است و و ان
حدیث دیگر میگوید کسی که خواهد دعای او را شدت مستجاب شود باید که
 در هنگام رخا و بغت دعا بپا ر کند و و ان یحط که معرفت بعد از دعا میا است چه
 هر کس بعد از بقدری که از معرفت دارد و سخنان معرفت از او فیض میرسد و آن
 خداوند شناسخته خود سوال میکند پس چنانکه معرفت او در معرفت قدرت
 و رحمت و کرم و عظمت و جلال و سایر صفات کامله می باشد تا اثرات
 آن صفات با او زیاد نماید میگوید چنانکه در حدیث وارد است که من خود
 کان یکو می باشد خودم که بن دارد و چنانکه کان او بمن یکو تر است من
 با او یکو تر معامله می نمایم و آن حضرت صلوات الله علیه میفرماید که چون بتد
 از خدا سوال کند باید که آن همه مردم جز او مایوس و نا امید باشد پس
 چون خدا این حالت را از دل او بپاید هر چه سوال کند باو عطا میکند و این
 معنی در باب سوال از مخلوقین نیز ظاهر است چه هر که عظمت پادشاهی را بیشتر

میدانند و حضرت ملک در خانه و کرم او را پیش خود می نشاند و اتفاق عطا از او می
دارد و پادشاه نیز در حق و تقوی و ششاسای او با و عطا میکند و از آنجا که بعد در
الحاج و تقوی و اظهار مسکنت است چنانکه آن حضرت امام محمد باقر علیه السلام
منقول است که و الله که الحاج میکند بنده مؤمن به خدای تعالی حاجت خود را
ایکده حق تقاضا کند و باری آورد و حضرت صادق علیه السلام فرمود که خداوند
میدارد الحاج کردن مردم را بیکدیگر در سوال و از برای خود این را وقت
میدارد و حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که خداوند حاجت کند برین
که طلب نماید حق تقاضا حاجتی را و الحاج کند در دعا خواه مستجاب شود و
خواه نشود و حضرت صادق علیه السلام فرمود که بنده چون دعا میکند حق
تقاضا پیوسته در مقام بر آوردن حاجت است مادام که استجاب نکند و
حدیث دیگر فرمود که حق تقاضا را در بندگی می نمایند در هنگامی که او را
میکند و لیکن درست نیدارد که حاجت را بخیر بیان کند نزد او و از آنجا که
معنی کردن دعاست چه دعای بندگان با خداوند از یکدیگر و از او دعاست
و گریان طلب کردن معنی را بجز و خوبی میداند و آن حضرت امام رضا
علیه السلام مرویست که یک دعای معنی بهتر است از هفتاد و نه دعای ظاهر و
علیه السلام امتداد کردند در جمیع اگر مقصود است حاجت چنان دعا می خواند
و آنرا چنین دانست خود و حقیر شمر یک دعای خود باشد خوب است بشرط آن
از او بگوید که این است چه خود را در میان رحمت های که بایشان نازل
میشود داخل گردانیدن و عز و عظمت چنانکه آن حضرت صادق علیه السلام
منقول است که چهل فقره جمع شوند و دعا کنند البته دعای ایشان مستجاب
و اگر چهل نفر هم نرسد چهار نفر که هر یک ده مرتبه بخواند و در حاجتی
بخوانند البته حق تعالی دعای ایشان را مستجاب میکند و اگر چهار نفر بخوانند

و یک نفر

و یک نفر بخواند چهل مرتبه بگوید بخوانند خدای تعالی دعایش را مستجاب میکند
و در حدیث دیگر فرمود که چهار جمع میشوند برای دعا اگر آنکه وقتی که متفرق
میشوند دعای ایشان مستجاب شد است و فرمود که چون پندم را حاجتی رو
میدارد زن و اطفال را جمع می فرمود و دعا میکرد و ایشان آمین میگفتند و
حدیث دیگر فرمود که دعا کنند و آمین گویند در ثواب شریکند و از آنجا که اینست
که دعای دیگر از ارباب طاعت ایشان مقدم بر طلب حاجت خود دارد و آنرا وسیله
بر آوردن حاجتی خود نمایند چه نزدیک بر این صفت خوش تر است که همین در فکر
خود نباشد بیکبار و چون احتیاج او تمام شد آن دیگران نیاده اند و داشته باشد
و با کمال افتخار رجعت دیگران طلب کرده باشند یا اینکه هنگام طلب حاجت دیگران را
با خود شریک ساختن نشاء است باینکه وقت احسان دیگران را از امورش بیکند
چون حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که چون یکی از شما دعا کند باید که
دعا را تمام کند و مخصوص خود نگرداند که دعا با استجابت نزدیک میشود و آن
حضرت صادق علیه السلام مرویست که هر که چهار مؤمن را مقدم دارد و از جهت
ایشان دعا کند آنکه از برای خود دعا کند دعایش مستجاب میگردد و حضرت
رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هیچ دعا نود و مستجاب نمیشود از دعای تقا
برای غایبی و حضرت باقر علیه السلام فرمود که نزدیکترین دعاها با اجابت دعای
مؤمن است که جهت برادر مؤمن خود کند و البته او پس ملکی صواب است
از که میگوید آمین و از برای حق خدا و برای آنچه از برای برادر مؤمن خود کرد
عطا میفرماید مقام چهارم در بیان طریق دعا کردن باینکه در دعا کردن
چنانکه تضرع و الحاح بر زبان و قلب می باشد همچون تضرع بدست یزید یا
آن بر هشت قسمت چنانکه از احادیث ظاهر میشود و آنست که رقت و رحمت و تقوی
و بخل و ایستادگی و استعاضه و استکانت و مصلحت است و از آنجا که خواهری

و عرض نمایند **در جهت سیدک** و **عند غروب** **تفتیح ناری** **بکشد**
 منقطع شدن و اخلاص یعنی از غفلت و تقصیر بیدار شدن و تمام وقت بر آن مشغول
 اقبال غایت اقبال تفتیح بر سبیل اخلاص است **از پناه بردن** و در خدای
 تقاضا کردن **استگنا** اظهار ذلت **مسئله** خواستن و رویت که هنگام رخت
 و دعا گفت دستها با آسمان بدارد چنانکه دست پیش کسی میدارند که چنین بگوید
 او دهند و در رهبت و خوف پیش دستها با آسمان بدارد آسمان باینکه من از
 اعمال خود نا امید و از کثرت بدی و روی طلبان تو تزلزل و در تقصیر انگشت نشا
 راست را پشیمانم و چه حرکت دهد یعنی غافل گردان امضا بیدارم **از آسمان**
 شمال و از یکی کار نام بدارد کاین و در کتب اگشت سبب چپ را آگشته
 آگشته باین کند و نیست کند مانند کسی که بایرم چیزی را کسی طلبد یا
 استاره باینکه غنیمت را بر بلند خدای کریم بپایست خواهی گذاشت و در آینه مال دستها
 از جانب می خورد باینکه کند یا از پیش روی خود پیش برده بخوری که اصلاح دهد
 یا نه ها نماند پس بتا بر هر دو تفسیر باشد یا یکم را بگوید داده و دست
 نماند میگویم که بایرم و آینه را و وقتی باید بگوید که است در چشم هر که رود و در
 استعاده و پناه بردن خدای تعالی و گفت دست بغیر کند و در استکات
 و اظهار ذلت و هت و مسکنت دستها بر دو مثل کند چنانکه در هم می کشد
 و در مسئلت رزق و همیشه دو گفت دست با آسمان که پس عبت و مسئلت
 نزدیک بود و ممکنست عرق باینکه اول جهت سر خودی باینکه ثانی جهت
 امور دنیوی چنانکه ثانی در حدیث قید بطلب مذاق شده است **مقام**
دربیان اوقات استجابت دعا است بدانکه حق تعالی بعضی اوقات داخل
 در استجابت دعا داده است چنانکه بعضی از امکنه داده است پس دعا
 کردن در آن اوقات جهت و اجابت نزدیکتر است و آن بعد از هر روز جمعه

در دو روایت دیگر و آنست که تفتیح
 آنست که دو انگشت در حرکت دهد
 پیش از انگشت بیابان را ند و دست را
 خوب بکشد آنست که هر دو دست را بردارد
سنة

و بعد از آن صبح و ظهر و شام و در نماز و در اذان و در حال سجده و در
 هفتم شب و در وقت آخر آن و در سجده تا طلوع آفتاب و در روز جمعه و وقتی که
 امام از خطبه فارغ شود تا وقتی که مردم بفراخ برخیزند و ساعت آخر روز جمعه
 تا فردا و در وقت آفتاب و وقت استسنا نصف قرص در آن روز و در وقت نماندن
 قرآن و آمدن باران و وقت وزیدن بارها و وقت ملاقات کردن دو صنف
 برای شهادت و نزدیکی و اول قطره خون شهادت بر زمین و وقت رخت
 قلب و شستن بر بدن و آنگاه چشم و در ظاهر شدن و چون آنحضرت صاف
 علیهم السلام منقلب است که دعای چهار عمل مستجاب است در نماز و در نماز نماندن
 صبح و بعد از نماز ظهر و بعد از نماز عصر و آنحضرت رسول صلعم روایت که
 بهترین وقتها که خدا را بخوانید و بخواهید و حضرت امام محمد باقر علیه السلام
 فرمود که بر شما باد بیدار کردن در سجده تا طلوع آفتاب بیدارستی که بر آنست
 که گشوده میشود در او درهای آسمان و قوت میشود در دنیا و پادشاه
 میشود حاجت او و آنحضرت صادق علیه السلام روایت که در هر شب سائقی
 هست که هر که تقوی یابد و در آن ساعت نماند کند و خدا را بخواند آیتش دعایش
 مستجاب است و آن بعد از نصف شب است تا بقبله سانس شب یعنی ساعت
 هفتم شب و اینها فرمود که ساعتی که در آن دعا مستجاب میشود در روز جمعه
 و قیامت که امام از خطبه فارغ شود تا وقتی که مردم بفراخ برخیزند و ساعت
 دیگر آخر روز جمعه است تا فردا و در وقت آفتاب و حضرت امام زین العابدین
 علیه السلام فرمود که فاطمه علیها السلام فرمود که آنحضرت رسول الله صلی الله علیه
 شینم که در روز جمعه ساعتی است که هر که در آن ساعت آن خدا بخواند و بخواهد
 کند البتة با عطا میکند که فرمود آن کلام ساعت فرمود که وقتی
 که نصف قرص آفتاب فرود آید پس حضرت امام زین العابدین علیه السلام فرمود

که ظاهر عین اسلام بعلام خود میفرمود که بر سر بلند می چون به پیشی که
 بهشت قریب آید این روای که در اسلام کن و انحضرت صادق علیه السلام
 مرویست که طلب کند دعا و چهار ساعت نزد و نیدن با دعا و اگر بدین
 سه یا بهی اقل پیشین و نزد آمدن باران و نزد ریختن اقل قدر مریخ شبید
 بر زمین و بدین سستی که درهای آسمان را در این وقت می کشایند و حضرت
 امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که غنیمت شمارید دعا را در چهار وقت نزد خواندن
 شرک و نزد اذان و نزد آمدن باران و نزد ملاقات کردن و وصف جهت
 شهادت و آن حضرت صادق علیه السلام مرویست که سه وقت که حاجت یابد
 آن دعا بخوبی نیست بعد از آن زمان و حاجت و نزد آمدن باران و نزد ظاهر شدن
 معجزه آن جهت های خدا در زمین و حدیث دیگر فرمود که برقی یاد بلند و
 وقتی که در سجده باشی که بنده در سجده ان جمیع احوال بعد از یکتر است و در
 حدیث دیگر فرمود که هرگاه شما را در وقت هم رسد دعا کنید که در این وقت دعا
 نمیشود مگر وقت که از برای خدا خالص گردد و آن علامت استجاب است و در
 حدیث دیگر فرمود که چون بدین تقی ششم بر در آید و بپای و چنانکه تو گریه
 شود پس دعا اتمام کن و دعا یاب و یاب ففقد ففقد تصدق الله که راست شد
 پس بر نشان مقام ششم در میان استجابت بعضی از دعاها این که چون حق
 سبحان و تعالی را کلام مجید فرموده است که دُعَاؤُنْ سَجِیةٌ لِّکُمْ یعنی دعا
 کنید تا حاجت کم دعای شما را پس وعده که حق تعالی بر بندگان خود کرده است
 البته خلف آن نخواهد کرد و بصفه ان شاء الله و این مقام گفته اند که اگر گریه کند
 که بر بعضی از دعاها چنانست که شایسته است که بشود کوبیم که چون کارها
 خدا تعالی متوسط بحکمت و مصلحت است پس دعا او متوسط بحکمت و مصلحت
 خواهد بود پس معنی سَجِیةٌ لِّکُمْ آنکه اگر مصلحت باشد حاجت دعای شما میگویم

چنانکه پیرمهریان صاحب جودت سخی طبع برقی را در خود گوید که برقی فلاں کار
 بکن پس هر چه میخواهی بگو میگویم و آن پس گوید که افعی بدست من بود
 یا من بدین چاه عمیق برانداختن و آن منطرحه من را بگذاشت و آن را بدین
 چنین ماسک را و آن کم نیست بلکه ظلم و جور است و ظاهر است که اگر آن را از دست
 مردم موجب ضرر نیست و آن عایت چو صد نعم باشد رند چنانکه
 حضرت سیدنا سیدنا علی بن علی السلام در مصیبت کارمل میفرمایند که ای خدا
 که متدیگ نیست و حکمت او را وسیله و اگر گریه کند ظاهر است که هر چه
 مصلحت باشد کان در آنست القدر حق تعالی آنرا بخوانی و در پس دعا چه فایده
 دارد کوبیم که حکمت کند و دعا مصلحت و دعا ای آن نباشد بلکه مصلحت
 مشروط به باشد پس میتوانی بود که امور بهر قسم باشند بعضی بدو
 دعا مصلحت و دعا ای آن باشد از بدو دعا مصلحت و بعضی با دعا
 بهر مصلحت و دعا ای آن نباشد از مصلحت مصلحت میکند و بعضی با دعا مصلحت
 و دعا ای آن نباشد و بعضی دعا مصلحت و دعا ای آن نباشد پس حصول آن موافق
 بدعا خواهد بود و چون آدمی غمین میان این امور بعقل خود نمیتواند کرد
 پس باید در جمیع امور محتمله که بعقل خود خوب میدانند دعا بکنند و اگر حال
 دشوار بداند که البته صلاح او بدین نخواهد بود با وجود آنکه دعا عبادت
 حق تعالی عبادتها و موجب قرب میگویم و چنانکه حضرت صادق علیه السلام
 فرمود که هرگاه و مگر که آنچه مقرر شده است نخواهند شد بدین سستی که دعا
 عبادت است و کوبیم که هر چه از شرط نیست چندان و بدین چندی باشد که
 تحقق آن شرایط و دفع آن موانع نشود و بدین مقتضی نمیشود مثل آنکه حق
 تعالی فرمود که بدان کنید تا شما را بیاسیم و زمان را شرایطی هست که اگر بدین
 آن بعمل آید مقبول نیست و گفتند آن مستحق آمرزشی و فرموده که زمان

در این مقام ششم در میان استجابت بعضی از دعاها این که چون حق سبحان و تعالی را کلام مجید فرموده است که دُعَاؤُنْ سَجِیةٌ لِّکُمْ یعنی دعا کنید تا حاجت کم دعای شما را پس وعده که حق تعالی بر بندگان خود کرده است البته خلف آن نخواهد کرد و بصفه ان شاء الله و این مقام گفته اند که اگر گریه کند که بر بعضی از دعاها چنانست که شایسته است که بشود کوبیم که چون کارها خدا تعالی متوسط بحکمت و مصلحت است پس دعا او متوسط بحکمت و مصلحت خواهد بود پس معنی سَجِیةٌ لِّکُمْ آنکه اگر مصلحت باشد حاجت دعای شما میگویم

موجب فرستادن کسی نمائند و جمیع قبایح را بپای آورده که مانع
 از رسیدن آن غرض موجب قریب بقوا باشد بلکه موجب بقا و حرمان او خواهد
 بود و همچنین دعا را شریعی است چنانکه سابقا مذکور شد از تخریب و زایل
 و خدائش و عبادت و تقدیم حد و ثواب و صلوات و غیر آنها و بر این جهت
 مثل معاصی و خوردن حرام و غیر آنها و عقاید وین ضیق شرایط و دفع موانع
 مستجاب نیست و آن منافات با عدل الهی ندارد **و اما** کسی که گاه هست که
 حق تقاضا دعا را مستجاب میکند و صلحت در تخریب آن میدهد برای اینکه در آن
 وقت با ضرر میرساند یا میخواهد که او دعا کند در درجات او را در مراتب آن
 نیاورد که او را اگر بزرگوار حاجت او را بر آورد و تقاضا میکند و بآن درجات
 عالیه نایل نمیکرد و گویا باشد که حاجت مؤمن را مستجاب کرد اند و بعد از آن
 چندین سال با او بدید چنانکه مراد است که آن حضرت صادق علیه السلام فرمودند
 که یا میشود که دعای کسی مستجاب شود و در رسیدن آن با تأخیر شود و فرمود
 که بی تا نیست سال و در بعضی دیگر فرمود که از وقتی که موی و هر روز فرمود
 و قومی نفرین کردند و حق تقاضا فرمود که دعای آن مستجاب شد تا وقتی که
 خدا فرعون را هلاک کرد چهل سال گذشت و در حدیث دیگر فرمود که بسیار
 که حق تقاضا دعای شخصی را مستجاب میکند و تأخیر میخاید مدتی تا او بداند
 دعا کند و در حدیث دیگر فرمود که گاه هست که بنده دعا میکند پس حق تعالی
 میفرماید بآن تو لکلی که نکند با و که من حاجت او را مستجاب کرده ام و آن
 الحال با او میدهد تا او دعا کند که من دوست میدارم که آواز او را بشنوم
 و گاه هست که بنده دعا میکند پس حق تعالی میفرماید که زود حاجت تو را میدهم
 که من صدای او را شنوم میدارم **و اما** کسی که حق سبحانه و تعالی بعضی از بندگان
 که حاجتی طلبند و صلاح ایشان در آن باشد انعام از مضافه آن حاجت را

در آخرت با ایشان کرامت میفرماید پس دعای ایشان را زود بفرموده و حاجت ایشان را
 بر وجهی که او کرده است چنانکه اگر کسی از پادشاهی طلب نماید و آن پادشاه
 در عرض جلالی او عطا کند که صد هزار تومان قیمت آن باشد هیچ یکوید
 که حاجت او را زود کرده است بلکه او را صلح میکنند که اصنام آن سایل طلبند
 بر او عطا فرموده است و در این مقام سخن بسیار است و چون تعالی آن نیست
 باید مراکتب نمودیم **و اما** کسی که دعای ایشان مستجاب است و حق تعالی ایشان
 مستجاب نیست هر دوستان حضرت صادق علیه السلام که میگفتند که دعای ایشان
 مستجاب است کسی که هیچ نسبت الله الحرام بود دعایش مستجاب است پس اینک باها
 با نماندگان ایشان بر رسید تا در حق شهادت و دعا کنند و کسی که بپایان دعایش
 مستجاب است پس بگو خدایت کپند و راهل ایشان و کسی که بپایان دعایش
 مستجاب است پس از این چشم میاورد و دولتت مکر دانند و آن حضرت امام محمد باقر
 علیه السلام فرمود که هیچ دعاست که بجز این دعا که گاه الهی نیست دعای امام علی علیه السلام
 مظلوم حق تقاضا و میسر نماید که البته انعام از میسر آنرا چه بعد از آن است و دعای
 فرزند صالح جهت پدر و در دعای پسر صالح جهت پدر و دعای مؤمن جهت
 برادر مؤمن غایب اند چه حق تقاضا میفرماید که ترا در پارس و کرامت کردم و آن حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر چه بپایان نفرین مظلوم که دعای او را از جناب
 میکند راست تا آنکه حق تقاضا بپای آن نظر میکند و میگوید که بپایان دعای او را که
 من مستجاب میکنم و هر چه بپایان نفرین پدر که از شمشیر شدت است و در حدیث
 دیگر فرمود که هر کس که دعای ایشان را شنود و در راهی آسمان بر ایشان نکر
 میشود و دعای ایشان بفرش میرسد دعای پدر جهت فرزند و بفرزند مظلوم
 بر ظلم و دعای کسی که بهره رفته باشد تا بر کرده و دعای بیرون دارنده و ظالم نماید
 و آن حضرت صادق علیه السلام فرمود که هر کس دعاست که از حق تقاضا مستجاب نمیکرد

در آخرت

[illegible]

جسید

[illegible]

المذنب

یا سرور اهل ان حدیث الفاسیه یا سرور المومنین یا مثل این سوره ها در
 بخواند و چون اتمام سوره کند تکبیر بگوید بکیفیتی که مذکور شد آنکه
 بر کوع رود و واجب است خم شدن در رکوع آنقدر که کعبه است و
 نافها رسد و سنت است که دست راست را بر زانوی پیشان دست چپ گذاشت
 و انگشتها را از همه گشاده دارد و پشت را راست دارد و گردن را کشیده
 دارد و نظر را بجهان قدمین اندازد انکه بگوید اللَّهُمَّ لَكَ رُكُوتٌ وَلَكَ
 خَشَعَةٌ وَلَكَ اسْمُكَ وَلَكَ اَمْنٌ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَأَنْتَ رَافِعُ خَشَعٍ
 لَكَ سَمْعِي وَبَصَرِي وَشَعْرِي وَبَشَرِي وَخَبْرِي وَذِي وَخَلْقِي وَعَمَلِي
 وَمَا أَقْدَرَهُ قُلُوبُهَا وَخَيْرُ سُنَّتِكَ وَلَا مَسْكَرٍ وَلَا مُنْطَهَرٍ انکه بگوید
 یا سرور یا پنج بار هفت بار بگوید سبحان ربی العظیم و بحمده بعد از آن
 راست شود و بگوید سبح الله لیك حیلہ و الخذلانہ رب العالمین اهل
الکبریا و العظمی و الجبر و الجبروت پس تکبیر بگوید و بگوید درود
 و دستها را پیش نافها بر زمین گذارد و واجب است که سجده بر هفت
 اعضا کند و آن پیشانی و دو کف دست و دو سر را و دو و سر انگشت بزرگ
 پاها را و اگر مصلی مرده باشد سنت است در سجده بجمع کند یعنی عمدا
 از یکد یک گشاده دارد بخوبی که هیچ عضو از بدن بر عضو دیگر گذاشته
 نشود و اگر مصلی زن باشد بجمع او سنت نیست بلکه اگر لازم است
 که اعضا را بر هم چپیند سجده کند سنت است که دستها را بر برد
 کنار و انگشتها را بر هم بچسباند مگر انگشت بزرگ را و نظر را بر طرف
 اندازد و بگوید اللهم لك سجدتك و لك امنتك و لك اسمك و عليك
توكلت و انت ربی سجد و جہی للذی خلقه و شئ سمعه و بصره
الحمدا و بقرت انما یكون جادك الله خسر الخالین انکه بگوید یا سرور

و غصبی

یا پنج بار هفت بار بگوید سبحان ربی العظیم و بحمده سنت است
 بنشیند و سنت است توبه نشستن و آن چهار دست و پنجه بر زمین
 چپ بخوبی که پشت پای راست بر شکم پای چپ باشد و درون حال بگوید
استغفر الله ربی و انك رب لیو اللههم اعزنی و از حق و الجہن فی و
ادفع عني و عافني ربی انی لما انزلت الی الارض من خیر فقیر شاکر
الله رب العالمین انکه بگوید بعد از آن سجده ثانی را بر بطریق
 سجده اول بپای آورد انکه سران سجده بر دارد و بنشیند پس برخیزد و سنت
 دیگر بر بطریق که مذکور شد بگذارد بعید از سجده هر سوره که خواهد
 بخواند اما سوره قل هو الله فصل است و بعد از قنوت سوره قل هو الله در
 مرتبه گذاردن قل هو الله ربی انکه دستها بر دره و قنوت کند یعنی بخواند
 دعای تجدد و بخواند و فصل بین قنوت کلمات فرج است و آن اینست
 لا اله الا الله الحکیم انکریمه لا اله الا الله النور العظیم سبحان الله رب
 السموات السبع و رب الارضین استیع و من بین و ما بین و ما
 تحت و هو رب العرش العظیم الحمد لله رب العالمین انکه بگوید
اللهم اعف عننا و ان حنا و عافنا و عافنا فی بلدنا و الاخری اربك علی
کل شیء و در بر معان انکه بگوید اللهم ربی شخصیت الایمان و نقلت
 لا قدم و دویعت الایذی و منیت الاعناق و انت دعی بالانسان
 ربك من هم و نحن هم فی الاعقاب و شافق بیك و بین قنوت
 یا حق و انت حق الظالمین اللهم اذنا شکوا الیک غیبه ایا ما من و قل
 عند و تا و کثره عند و تا و کما هنر الاعداء علینا و وقوع انفسنا
 فخرج ذلک اللهم یسذل تضییعنا و ایا ما حق یقره الیه بخوف
 آمین رب العالمین بعان انکه اللهم من كان آمن مع و له یکه و رجا

[illegible]

لا تلام من فناء ذلك الذي لا يمتنع منها شيء فمن شئ الدنيا والاخرة ومن
 شئ الانبياء وكلية ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم قد كنت
 على الحق الذي لا يموت ولا يحد وفيه الذي لا يحد ولا يحد ولا يحد
 شئ في الملك ولا يحد له ولا في من الدنيا وكيفية تكبير بعد رب
 سبح واهي: هو عليه السلام بكسر الهمزة وصل من تعقيب دت بعدنا
 هفت بار بكونيد نسبح الله الرحمن الرحيم لا حول ولا قوة الا بالله العلي
 العظيم **الكره من** بكونيد لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك
 وله الحمد يحيي ويميت ويحيي ويميت ويحيي ويميت وهو على كل شيء
 قدير واين محضوس من اصبح است وده مرتبه كريد سبحان الله
 العظيم ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم **وصد من**
 استغفر الله ربي واتوب اليه **وصد من** استغفر بالله من النار
 واسئله الجنة **وصد من** اللهم صل على محمد وال محمد ورحمهم
وصد من شهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد
 ومن لا يحد له صاحب ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم
 ولا اله الا الله والله اكبر **رسي** سبحان الله العظيم سبحان
 الله وبحمده بكونيد بعدنا ان بكونيد يا مقلب القلوب ولا حول ولا قوة
 الا بالله العلي العظيم **رسي** قلبي على دينك صلى الله عليه وآله
 ولا يرفع قلبي على دين غيره **رسي** قلبي على دينك صلى الله عليه وآله ولا
 يرفع قلبي بدين غيره **رسي** قلبي على دينك صلى الله عليه وآله ولا
 انت الوهاب اللهم اني اعوذ بك من روافد نعمتك وتحولها
 عافيتك ومن فناء نعمتك ومن ذل الشقاء ومن شئ ما
 سبق في الكتاب اللهم اني اسئلك بمرقة ملكك وعظم سلطانك

والتوب اليه مع

نوبى بركاته

وشدة فقلت على جميع خلقك ان تصلي على محمد وآل محمد
 تفعل بي كذا وكذا وابن من مخصوص تعقب ما نصح است **ورد عظم**
كلام وكذا **عصم** **محمود** **وقصد** **كند** **بما** **ان** **بكونيد** **اعيد** **تقضي** **و**
 قلبي ومالي والذي اخواني وما رزقني ربي وحبي من يقضي امر
 يا الله احدهم العباد الذي لم يزل ولا لم يزل ولا لم يزل له كفى احدا
 رب القلق يا آخر سورة ورت الناس فقلت الناس يا حسرتكم انكم
 سوا هذه آية الكرسي تاهم فيها خاليد وشعوانه **ورد عظم**
 شهد الله ان لا اله الا هو ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم
 لا اله الا هو اعز من تحكيم ان الدين عند الله الاسلام **ورد عظم**
 معز بالخلافة وان ابنت ان رزقكم الله الذي خلق السموات والارض
 في ستة ايام ثم استوى على العرش يستوي اليه الشفا بظلمة
 حبس الشمس والشمس والقمر والنجمة مستقرات يا من لا اله الا هو
 لا اله الا هو رب العالمين ادعوا بذكره بغير غفلة وخفية
 لا يحب المعتدين ولا تشبهوا في الانبياء بغير اصله **ورد عظم**
 خرقا ومما اورد رحمة الله قريب من المحسنين **ورد عظم**
 اراهم كيف قلنا ان كان النعمان اذ اكلت ربي لتفقد النعمان
 قبل ان تفقد كليات ربي ولتجشع منه مدة اثنى انا
 بشدة مثلكم بوجوهي انما الهكم اليه واحدا فمن كان يتجول
 لواء ربه فلا يعمل عملا صالحا ولا يخيرك بعبادة ربه **ورد عظم**
ورد عظم **رسي** ما هو الا خير النعمان **ورد عظم**
 فالله عز وجل ان كان ليات وكذا ان الهكم لاجد رب السموات
 والارض وما بينهما ورت المشاور انما ربك شامخ الدنيا بركة

ورد عظم

ورد عظم

در اسلام

الحسين

بِسْمِ اللَّهِ حَزَنُ الْأَنْبَاءِ بِسْمِ اللَّهِ وَبِالْأَنْفِ وَالْأَنْفِ بِسْمِ اللَّهِ وَبِالْأَنْفِ
مَعَ اسْمِهِمْ وَلَا دَاوُدَ بِسْمِ اللَّهِ أَصْبَحْتُ عَلَى اللَّهِ تَزَكَّتْ بِسْمِ اللَّهِ عَلَى
قُلُوبِي وَنَفْسِي بِسْمِ اللَّهِ عَلَى دِينِي وَعَلَى بِسْمِ اللَّهِ عَلَى أَهْلِي وَمَالِي بِسْمِ اللَّهِ
عَلَى مَا أَطْعَمَنِي بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَصْرُفُ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا
فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ اللَّهُ رَبِّي حَقًّا لَا شَرِيكَ لَهُ شَيْءٌ
أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ وَأَحْلُومُ الْعَالَمَاتِ وَاحِدٌ عَزَّ جَادٌ وَجَلُّ
شَأْنُهُ وَنَفْسُهُ أَسْمَاءُ وَكَوْنُهُ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ
شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ كُلِّ لَظَنٍ سَلْبٍ سَلْبٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ
وَمِنْ شَرِّ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَمِنْ شَرِّ قَهْرَانٍ لَسْتُ بِكَ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ
أَنْتَ آخِذٌ بِأَمْرِهَا رَبِّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَافِظٌ
يَا وَلِيُّ اللَّهِ الَّذِي تَزَكَّى الْكِتَابُ وَهُوَ يُجَوِّزُ الصَّاحِبِينَ وَإِنْ تَزَكَّى
فَعَلَّ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
تَكْبِيرُكُمْ اللَّهُمَّ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَالْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
أَعْلَى الْعَظِيمِ تَعَالَى اللَّهُ عَلَى خَلْقِهِ كُلِّهِمْ وَهُوَ الظَّاهِرُ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَأَرْسَابِهِمْ بِجَوَاهِرِهِمْ بِأَيْدِيهِمْ فَطَرَأَتْ كَدْرٌ دَعَا سَمِعْتُ كَوْنِي
وَرَحْمَةً دَعَا مَحْضُوصٍ بِصَبْرٍ أَيْ دَعَا بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَصَلَّى اللَّهُ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَقْرَبُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ وَإِنَّ اللَّهَ بِصَبْرِي بِالْعِبَادَةِ وَقُوَّةِ
اللَّهِ سَائِحَةٍ مَا كُنْتُ إِلَّا إِلَهًا أَنْتَ سَخَاكَ مِنْ كُنْتُ مِنَ الْعَالَمِينَ
فَأَسْجُدُ لَهُ وَبِحَبْنَاهُ مِنَ الْعَمِمْ وَكَذَلِكَ عَجِبُ لِقَوْمٍ حَسَنَاتُ اللَّهِ
وَبِسْمِ اللَّهِ الْوَكِيلِ فَأَتَقَلَّبُ فِي سَبْعَةِ مِائَاتٍ مِنَ اللَّهِ وَفَعَلْتُ لِقَوْمٍ سَرَّ
مَا شَاءَ اللَّهُ لَأَحْلُومُ لَا إِلَهَ إِلَّا بِاللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
مَا شَاءَ اللَّهُ وَإِنَّ كَرَمَ النَّاسِ حَسْبِيَ الْقَوْمُ مِنَ الْهَمِّ بَيْنَ حَسْبِي

في يوم الجمعة من شهر ربيع الثاني سنة ١٢٠٠
 من الهجرة النبوية في شهر ربيع الثاني سنة ١٢٠٠
 من الهجرة النبوية في شهر ربيع الثاني سنة ١٢٠٠
 من الهجرة النبوية في شهر ربيع الثاني سنة ١٢٠٠

في الاسلام وبيان بحكمه بيننا وبينكم ايها الناس يا محمد بن علي
 بن الحسين و محمد بن علي و جعفر بن محمد و موسى بن جعفر بن
 علي بن موسى و محمد بن علي و علي بن محمد و الحسن بن علي
 و النجبة بن الحسن بن علي صاحب الامر و لو كان ملكا في
 سلامة عليهم جميعا ائمة و سادة و قادة هم انوار و من
 اعدائهم اشر في الدنيا و الاخرة **بعد** **ب** بعد دعائهم
 بدعائهم اعتقادا و ان مقتضى استار حضرت امام موسى كاظم و راجع
 امامضا صلوات الله عليهم ما ان دعائهم جليل القدر و عظيم الشأن
 و نسخها ادرين دعائهم است باعتبار زيادة نقصان و ايدكم وقت
 خواندن اين دعا كرهه كند يا خردا بر كرهه و ادايه **بعد** **يست** **الهي**
 اية ذنوبي و كثرة ما قلنا غفرت و جنتي عنك و جنتي من
 شربنا و خمرنا و اعدنا نبي عن استيعاب مغفرتك و لا نقول
 يا اكرمنا و شكركم بالزجاء و بنا و عدت انك من المشرق و لكنا
 من الخاطئين يقولك يا عبادي الذين اسروا اقل انفسهم لا تفكروا
 من رخرة الله ان الله يغفر الذنوب جميعا اية هو الغفور الرحيم
 و حكمت الفاطميين من رخرة فقلت و من يغفر من رخرة
 و انما ربه لا الصالحين ثم تدبثنا رخرة الى دعاياك فقلت اعدوا
 في استعجابكم لعداوتكم يا ابا عبد الله يسكنون من عبادك سيدنا
 جعفر و ادرين ايها القدر كان ذلك الايام علي منكم و الفطوة
 من رخرة في ملحقنا اليه قد وعدت الحسن فقلت يا ابا
 و وعدت الحسين اية طنة عفا الله عنهم و قد اسبل دمعنا
 فقلت في عنتي و عنتي من النار و نعمته ذلك و اقاله

الله ان الله و لا اله الا الله
 التي يا ايها الذين آمنوا صلوا
 فيا تبتك و انك و الله على اهل
 على محمد و آل محمد و عليهم
 صلوات الله و لا اله الا الله
 و اسعدكم ان الله و لا اله الا الله
 و اسعدكم ان الله و لا اله الا الله
 و اسعدكم ان الله و لا اله الا الله

في يوم الجمعة من شهر ربيع الثاني سنة ١٢٠٠
 من الهجرة النبوية في شهر ربيع الثاني سنة ١٢٠٠
 من الهجرة النبوية في شهر ربيع الثاني سنة ١٢٠٠
 من الهجرة النبوية في شهر ربيع الثاني سنة ١٢٠٠

في يوم الجمعة من شهر ربيع الثاني سنة ١٢٠٠
 من الهجرة النبوية في شهر ربيع الثاني سنة ١٢٠٠
 من الهجرة النبوية في شهر ربيع الثاني سنة ١٢٠٠
 من الهجرة النبوية في شهر ربيع الثاني سنة ١٢٠٠

عشرت و قلت و فقلت الحق الذي لا خلف فيه و لا تدبل يوم تلقون
 كل ايام يا ما همم الله من اقر و اشهد و غفرت و لا اخذ
 و اسير و اظهير و اعلم و انك انت الله الذي لا اله الا انت
 و هذا لا شريك لك و ان محمد عبدك و رسولك و انك علي امير
 المؤمنين و سيده المؤمنين و ادرت علم النبيين و قاتل المشركين
 و ايدم المؤمنين و مجاهد الناصبيين و القاسطين و المارفين
 ايامي و محقق و باطل و دليلي و محقق و من لا ايق بالاعمال
 و ان ذلك و لا اريها فغيره و ان صلحت الايام لا ينكر و لا اجرام
 و الاقرار بقضائهم و انقول من حلتها و التسليم لوارثها اللهم
 و انك يا ميسر من انبياء ائمة و حجج و اولياء و رسل و
 اعداؤنا و منا و سادة و ابنا و دين يسرهم و جنتهم
 و طاهرين و باطرين و حيتهم و ميتهم و شاهدهم و عابدهم لا
 شك في ذلك و لا انتياب و لا تحول عنه و لا انقلاب اللهم
 فاعدى يوم حشرى و حين حشرى يا ما همم و احشرني منه
 و من بينهم و اكنني به و اصبر بهم و انقذني بهم يا من لا يوت
 حق لغيره و انك يا افعيتني منها كنت من الفايدين اللهم
 و قد اصبحت في يوم هذا لا يقه لي و لا مقنع و لا ممتنعين
 من توسلت بهم اليك من ايد رسولك علي و فاطمة و الحسن
 و الحسين و علي و محمد و جعفر و موسى و علي و محمد و
 علي و الحسن و صاحب الامر صلواتك عليهم اجمعين اللهم
 حصون منكم و مقفلي من الحار و محبتي يوم من كنو
 عند طاعة و فاسق باغ و من شير ما اعوف و ما اكبر و ما اشتر
 اربك اية على ككل

في يوم الجمعة من شهر ربيع الثاني سنة ١٢٠٠
 من الهجرة النبوية في شهر ربيع الثاني سنة ١٢٠٠
 من الهجرة النبوية في شهر ربيع الثاني سنة ١٢٠٠
 من الهجرة النبوية في شهر ربيع الثاني سنة ١٢٠٠

[illegible]

الزُّمَرُ

الزهراء صلوات الله وسلامه عليها الصلوة والسلام عليكم
 وعلى ذريته يا بنت رسول الله يتفان يا فتنة عين الرسل
 يا سيدتنا ومولانا انا نرث جفنا واستشفقنا ونؤسرك في
 الله وقد مناك بين يدي حاجتنا في الدنيا والآخرة يا وجهه
 عند الله اشفع لنا عند الله **لهم صل وسلم** وبارك على
 السيد المجتنب والامام الزكي سيدنا المظفر وابن امير
 المؤمنين اهدنا لغير الرفع دعي تحسب البيع والشفيع في الشفيع
 المفضل بالشمع الشفيع مذكور يا بن البيع العاير يا مريض و
 الشان صاحب الجود والمين الامام الموقر الذي يجر عن عبده
 مداديه لسان الحسن ايام يهاحق ابي محمد الحسن صلوات الله و
 سلامه عليه الصلوة والسلام عليك ايها المجتنب يا بن رسول
 الله يا حجة الله على خلقه يا سيدنا ومولانا انا نرث جفنا و
 استشفقنا ونؤسرك في الله وقد مناك بين يدي حاجتنا و
 في الدنيا والآخرة يا وجهنا عند الله اشفع لنا عند الله **لهم صل وسلم**
 وبارك على سيدنا اهد الامام العاير الزايع في انا الان اطلب انا
 التاجيد وفي الملك الماجد بن المبارك والكايد قاتل الكافر
 التاجيد صاحب الجنة والكرب في الجنة المذموم يا بن كرب
 سيد رسول المؤمنين ومولانا ومولانا ومولانا الكوفة الامام
 يا بن ابي عبد الله الحسين صلوات الله وسلامه عليه الصلوة
 والسلام عليك ايها الشهيد يا بن رسول الله يا حجة الله
 على خلقه يا سيدنا ومولانا انا نرث جفنا واستشفقنا ونؤ
 بك في الله وقد مناك بين يدي حاجات في الدنيا والآخرة

وَبُوتَلَمَّا

طوبى

المشقة

وَأَسْتَشْفَعُكَ وَتُوسِّلُنِي إِلَى اللَّهِ وَتَدْعُنِي بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِي
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تُرْجِيهِمَا عِنْدَ اللَّهِ اسْتَعِمْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ **مُسْتَدِيرَةً** هُوَ لَا
أَيْتَانَا وَسَادَتَانَا وَقَادَتَانَا وَكَبِيرَتَانَا وَشَفِيعَتَانَا بِهَيْمَتِكُوتِ وَمِنْ
عِنْدَ لَوْحِكَ سَتَبُكُنِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ وَالِي مَنْ وَلَا هُمْ وَلَا هُمْ وَلَا هُمْ
مَنْ عَادَ هُمْ وَأَخَذَ مَنْ حَذَاهُمْ وَالْعَنَ مَنْ ظَلَمَهُمْ وَأَهْلَكَ
عَدُوَّهُمْ مِنْ الْخَيْرِ وَالْإِلَهِ مِنَ الْإِنْسِ وَالْأَخْيَرِ اللَّهُمَّ زِدْنَا
مَحَبَّتَكَ وَزِدْنَا شَفَاعَتَهُمْ وَأَحْسِنْ مَا مَعَهُمْ وَفِي مَنْزِلَتِهِمْ وَتَحْتَ
لَوْحَتِهِمْ بِفَضْلِكَ وَكَرَمِكَ وَجُودِكَ وَإِحْسَانِكَ وَمَحَبَّتِكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ **أَمِيرُ يَارَبِّ الْعَالَمِينَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ** تَادِدُ مَا رَكِبِد **وَارْحَمُوا** مَا
صَبِحَ دَعَايَ عَدِيلُهُ اسْتَكَ مَعُولَاتِ زَاهِلِي وَمُتَيْنِ عَلَى بِنِ ابْنِ طَالِبِ
وَمِنْ أَقْبَانِ دَعَايَ جَلِيلِ الْقُدْرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
اعْتَقَادُوا بِحَقِّهِ مَا دَامَ إِيمَانُ رُؤُوسِهِمْ وَخُذُوا مِنْهُ سُلْطَانًا وَمَعَادًا
كَتَبَ بَيْنَ يَدَيْهِ وَشَامَ عَشْرَةَ مِكَرَدَ بِالْمُتَعَصِّرِينَ عَلَيْهِمْ الْعَقْدَةُ
وَرَبِّهِمْ دَعَايَ يَسْتَبِيحُ **مُرَادُكَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ** شَهِدَ اللَّهُ
أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِقِسْطٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْمَعْرُوفُ يُحْكِمُ آيَاتِ الدِّينِ عِنْدَ مَا هُوَ الْإِسْلَامُ وَأَنَّ الْعَيْنَ الضَّعِيفَ الْكَذِبَ
الَّذِي يُحْقِرُ الْحَقَّ النَّجَاحَ الْفَقِيرَ أَشْهَدُ بِالْحَقِّ وَالْحَقِّ وَالْحَقِّ
مُكْرِي كَأَشْهَدُ لِنَاثِهِ وَشَهِدَ لَهُ الْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ مِنْ
مِبَادِهِ بِأَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ذُو الْعَرْشِ وَالْأَحْسَابِ وَالْكَفَرِ وَالْإِنْتَابِ قَادِرُ
أَرْحَمَ الْعَالَمِينَ الْبَدِيءُ الْخَلْقِ مُوْجِدُ سَمْعِي وَبَصِيرِي
كَارِهِ مُنْكَرُ مَا مَعْدِي يُسْتَحَقُّ هَذِهِ الصِّفَاتُ وَهُوَ عَلَى مَا هُوَ عَلَيْهِ
فِي جَنِّهِمَا تَهْ كَانَ قَرِيبًا بِكُلِّ وَجُودٍ الْفَعْدَةِ وَالْقُدْرَةِ وَكَانَ قَلِيلًا

[illegible]

عَمَّا يَنْتَظِرُونَ
 وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
 وَلَكِنْ كَانُوا عَلَىٰ سُلُوكٍ شَدِيدٍ
 وَإِن يَدْعُوكَ إِلَىٰ التَّوْحِيدِ
 فَقُلْ إِنِّي خَشِيتُ مِثْلَ مَا تَخَافُونَ

میان کشت بر آب می شد و اگر خواهد این دعا را بنویسد باین کیفیت که بگوید و مستجاب
 باشد و بخورد و بکشد بر رو و بگوید عا شسش را و بگوید یا حطمت علی نفسی و اهل
 و عا لی و اهل ذری من عا لی و شایعید بانو الذی لا اله الا هو عالم الغیب و
 انما اودع الجن النجیم بحیث یقو و لا تکلنا سبیه و لا نؤم لنا اخرایة الکرمی
 که در هوا علی العظیم است و چون مغرب داخل شود حضرت دعا را بخواند و بگوید
 یعنی اندام چهره این باب و قدس سوره در فقیه روایت کرده پسندیدیم که حضرت
 احام جعفر صادق علیه السلام فرمود که در نوح علی السلام هر که شب و صبح کردی در
 یک ده بار گفتی اللهم انی استشهدک انک ما امنتی بحیث یحیی و عاویة
فی دین او دنیا و فتنک و عذبتک لا شریک لک الکنان و لک الشکر علی
توفیق و بعد الرضی فی باین سبب نام او عهد شکو شد و چون
 این دعا را در صبح بخواند یا در یک بجای امنتی اصبح بگوید نکرتی از همه
 بگوید چه نوبت باین تسبیح در صبح و شام پیش از حضرت و اگر خواهد گفت
 بیک از این هجده دعا کند میتواند حضرت را در وقت نماز استی و در وقت
 وقت نماز مغرب بگوید تکنت چنانکه مستفاد از روایات اصواب حضرت
صلوات الله علیه میشود و مستجاب است که بعد از اذان مغرب بنشیند چنان
حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرد که بنشیند میان اذان و
اقامت مغرب مثل کسی است که بخون خود قطعه ای باشد در راه خدا و تقوی
و چون بنشیند این دعا را بخواند اللهم انی استشهدک انک ما امنتی و اذنا
طهارک تا آخر دعا که گذشت در بیان اذان صبح و بعد از آن که بگوید اللهم
ربنا هذا الدعوة الناقصة تا آخر دعا که گذشت در بیان اقامت نماز صبح
 آنکه نماز مغرب چهار رکعت بود و بنشیند یا در وقت که وصف شد بگذارد و بخواند
 در رکعت اول بعد از الحمد سورته اذ جاء نصر الله و نصر المسلمین انکاشا

مانند آنکه در کوفه یکی و بعد از آن سلام دعا های که پیش از تسبیح فاطمه زهرا
 علیها السلام و استغفار می کرد بگذارد و بعد از آن تسبیح عیسی
 آورد نکرتی حضرت بگوید یا الله و ملائکت یصلون علی نبی یا ایها
 الذین امنوا صلوا علی و سلوا تسبیحا بعد نکرتی بگوید الحمد لله
 الذی یفعل ما یشاء و لا یفعل ما یشاء عین بعلا هفت مرتبه بگوید
 ینیم الله الرحمن الرحیم و لا یفعل ما یشاء الا یا الله تعالی العظیم بعد
 یکبار بگوید سبحانک لا اله الا انت اغفرنی ذنوبی کلمة الجیم و لا یفعل
 الذنوب الا انت و تقیبات زیاده باین بعد از اذان بگوید اورد پس
بجزر بنافه مغرب و آن چهار رکعت است بدو سلام و مستجاب است که هر
رکعت میان نماز مغرب و نافله او چه در فقیه ان حضرت امام جعفر صادق
علیه السلام روایت کرد که بگذارد مغرب یا و بعد از آن تقوی بخواند و
سجده کند تا آنکه دو رکعت نماز بگذارد آن دو رکعت نهم می شود برای او
در عینین پس اگر بگذرد چهار رکعت نهم می شود برای او و حج میرسد یعنی
مقبول پس چون بخیزد جهت نافله مغرب غنیمت کبیر است افتتاح را با دعاها
او بخواند بعد از آن دو رکعت نافله نماز شام بگذارد و دو رکعت اول بعد از
حدس سه مرتبه قل هو الله بخواند و در رکعت ثانی بعد از سوره انزلناه
بخواند و اگر خواهد در رکعت اول سوره قل یا ایها الکافرون و در رکعت ثانی
سوره قل هو الله بخواند و بعد از آنکه قرائت نماز در این نماز بگذارد
یکبار در جمیع نماز شب چنین کند و بعد از فراغ آن دو رکعت بگوید اللهم
انک تری و لا تری و انت لا تنظر لا فلی و ان الیک المرجعی و امنتی و
انک الی الخات و امنتی و انک الی الخیر و لا یفعل الا هو و لا یفعل الا
یک من انک تری و لا تری و انت لا تنظر لا فلی و ان الیک المرجعی و امنتی و انک الی الخات و امنتی و انک الی الخیر و لا یفعل الا هو و لا یفعل الا

نُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ مُحَمَّدٌ وَاسْتَشْلُكُ التَّجَنُّدُ مِنْ حَتِّكَ وَاسْتَعِيدُكَ
 مِنْ شَأْنٍ يَفْتَلِسُ بِكَ وَاسْتَشْلُكُ مِنَ التَّحْدِثِ الْعَيْنِ بِمَعْنَى تَلِكْ وَأَنْتَ
 تَجْعَلُ أَوْسَعَ رِزْقِي فِي كَيْسِ سِرِّي وَأَحْسَنَ عَمَلِي عِنْدَ اقْتِرَابِ اجْتَلِي
 وَأَكْلِنَ نَفْسَ طَاعَتِكَ وَمَا يَقْتَرِبُ مِنْكَ وَيَحْظِي عِنْدَكَ وَبُالْوَلَاءِ لِقَائِكَ
 عَمْرِي وَأَحْسِنَ فِي جَمِيعِ أَعْوَالِي وَأُمُورِي وَمَعْرِفَتِي وَلَا تَكِلْنِي إِلَى
 أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَتَطَوَّلْ عَلَيَّ بِقَضَاءِ جَمِيعِ حَوَائِجِي فِي الدُّنْيَا وَ
 الْآخِرَةِ وَأَبْنِ بَوَالِدِي وَوَلَدِي وَجَمِيعِ إِخْوَانِي ثَمَّ تَبَيَّنَ فِي جَمِيعِ
 نَمَائِكَ لِنَفْسِي بِحَتِّكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **بعد** برجزه و در رکعت
 دیگر بگذارد و بخواند در رکعت اول بعد از الحمد و سور حمد پدرا
 تا اتمام و هو علیهم بیات الصلوة ویرست و در رکعت دوم بعد از الحمد
 سور م نشر را از نو بخواند و بعد از الفاتحه تا آخر سور **در آخر** رکعت
 دوم هفت بار بگوید اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِحَبِيبِكَ الْكَرِیْمِ وَبِأَمِّهِ الْكَرِیْمِ
 وَبِمَلَائِكَةِ الْقُدْرَةِ اَنْ تُصَلِّیَ عَلَیْ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُغْفِرَ لِي وَبِغُیْرِ
 الْعَظِیْمِ اِنَّهُ لَا یُغْفِرُ الذَّنْبَ الْعَظِیْمَ اِلَّا الْعَظِیْمُ وَتَسْتَأْذِنُ نَافِلَهُ
 گذاردن میان غنای مغرب و خفتن با پنج نوازند چه ساعت مابین این
 دو زمان را ساعت غفلت مینامند کسی باید که مشغول نماز غفیل و شغور
 مد گوید است در نَفْسِ آن حضرت امام محمد باقر علیه السلام که ابلیس علیه
 متفرق میسازد لشکر روز را از وقت طلوع فجر تا طلوع آفتاب و گفت
 که حضرت رسول صلی الله علیه و آله میفرمود که بسیار کنید ذکر خدا
 عز و جل را درین دو وقت و پناه ببرد بعد از نماز و پناه کوچک است
 خود را درین دو ساعت غفلت بدست سستی که این دو ساعت ساعت های
 غفلتند و شیخ طوسی رحمه الله در تفهیم بیان حضرت امام جعفر صادق

است از این باب نهاده ان شاء الله تعالی و در این باب نهاده ان شاء الله تعالی

دهیم

علیهم

علیه السلام روایت کرده است که آنحضرت فرمود که حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله فرمود تا قل در ساعت غفلت اگر چه بد و رکعت ضعیف باشد
 چه آن دور رکعت یا عشره در کرامت است یعنی هیشت گفته سند یاربک
 گذاردست ساعت غفلت فرمود که ساعت میان مغرب و عشا و کیفیت این غفلت
 آنست که روایت کرده هشام بن سالم از امام جعفر علیه السلام گفت که هر که میان
 شام و خفتن دور رکعت نماز کند و بخواند در رکعت اول الحمد و آیه
 وَذُ الْقَوْمِ اِیْ ذُ هَبْ مَغَامِرًا فَظَنَّ اَنْ لَنْ یُقَدَّرَ عَلَیْهِ فَتَادَى فِی الظُّلُمَاتِ
 اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّیْ كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِیْنَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّیْنَاهُ
 مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمُؤْمِنِیْنَ و بخواند در رکعت الحمد و آیه
 اَللّٰهُمَّ لَا یُعْلَمُ اِلَّا بِكَ وَیَعْلَمُ مَا فِی السَّمَوَاتِ وَالسَّجَرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ رِزْقٍ
 اِلَّا بِعِلْمِكَ وَلا حَیْثُ فِی عِبَادَتِ الْاَرْضِ وَلا رِطْبٌ وَلا یَابِسٌ اِلَّا فِی كِتَابِیْهِ
 بعد از آن دستها را بر سر و داری بگوید اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِعَازِجِ الْعَنْبِ
 اَلْقَلْبِ لَا یَعْلَمُهَا اِلَّا اَنْتَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلَیْ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُغْفِرَ لِي كَمَا
 رَحِمْتَ خُذْ رَافِدَ بَعْدَ اَنْ یَكُوْیْدَ اللَّهُمَّ اَنْتَ وَلِیُّ یَعْقُوْبَ وَآلِ یَعْقُوْبَ وَآلِ یَعْقُوْبَ
 طَلَبْتُ بِكَ حَاجَتِیْ وَاسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ لِمَا
 تَقْبَلُهَا لِي بِحَاجَتِیْ خُذْ رَافِدَ بَعْدَ اَنْ یَكُوْیْدَ اللَّهُمَّ اَنْتَ وَلِیُّ یَعْقُوْبَ وَآلِ یَعْقُوْبَ وَآلِ یَعْقُوْبَ
 تقیبات را که مشترکست میان نماز صبح و شام چنانکه گذشت و در میان
 نماز صبح و بعد از آن این دعا را بخواند ینما **سور الفاتحه** و **سور الفاتحه** و **سور الفاتحه**
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَیْ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِرَحْمَتِكَ وَبِعِلْمِكَ وَبِعِلْمِكَ وَبِعِلْمِكَ وَبِعِلْمِكَ
 سُبْحَانَكَ وَبِعِلْمِكَ وَبِعِلْمِكَ وَبِعِلْمِكَ وَبِعِلْمِكَ وَبِعِلْمِكَ وَبِعِلْمِكَ وَبِعِلْمِكَ وَبِعِلْمِكَ
 انحرور اندوزد اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَیْ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبِعِلْمِكَ وَبِعِلْمِكَ وَبِعِلْمِكَ وَبِعِلْمِكَ
 وَنُفَعِ لِي وَنُفَعِ لِي وَنُفَعِ لِي وَنُفَعِ لِي وَنُفَعِ لِي وَنُفَعِ لِي وَنُفَعِ لِي وَنُفَعِ لِي

الْاَبْرَارِ الَّذِي اَنْجَيْتَهُمْ مِنْ قُلُوبِهِمْ مِنْ خَلْقِكَ وَامْتَنَعْتَهُمْ
 عَلَى رَحْمَتِكَ وَجَعَلْتَهُمْ خُرَافَاتٍ هَلِكَةٍ وَكَرَاهِيَةً كَرِهْتَكَ رَاقِلًا مَر
 نُورَكَ وَحَقَّقْتَ سِرَّكَ وَادَّهَبْتَ عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَصَهَّوْتَ عَنْهُمْ نَظِيرًا
 اَللّهُمَّ اِنْقِصْنَا بِحُرْمَتِكَ وَاحْشُرْنَا بِاَمْرِ مَنْ يَوْمُهُ وَتَحْتَ يَدِ اَيُّوْمِهِ وَلَا تَقْصِرْ
 يَسْتَأْنِ بِبَيْتِهِمْ وَاجْعَلْ لِي فِيهِمْ عِنْدَكَ وَحِيَةً فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنْ
 الْمُقَرَّبِينَ الذِّبْنَ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْذَرُونَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَدَّاهُ
 التَّهَانُ بِمُلْكِهِ نُوَّاحًا بِاللَّيْلِ بِرَحْمَتِهِ خَلَقَ لَجَدِيدًا وَجَعَلَ لِيَا سَائِلًا
 وَسَكَنًا وَجَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ اَيَّامًا لِيَعْلَمَ بِهِمَا عَدَدُ السَّاعَاتِ وَ
 يُحْسَبُ بِهَا عَمَلُ الْعَالَمِ عَلَى اَقْبَالِ اللَّيْلِ وَارْتِدَائِ النَّهَارِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ اَمْرِي وَاصْلِحْ لِي
 اَمْرِي الَّذِي اِلَيْهَا مُنْقَلَبِي وَاجْعَلْ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ وَاجْعَلْ
 لِمَوْتِي رَاحَةً جَمِيعَةً كُلِّ سُوءٍ وَاكْفِنِي اَمْرَ دُنْيَايَ وَآخِرَتِي بِمَا كُنْتُ فِيهَا
 بِهٖ اَنْ لِيَا لَكَ وَحْيِي لَكَ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَاصْرِفْ عَنِّي شَرَّهَا
 وَوَقِّفْنِي بِاَيِّزِ صَبْرِكَ عَنِّي يَا كَرِيمًا مُسْتَسِينًا وَمَلَكًا ذِيهِ الْوَاحِدِ
 الْقَهَّارِ وَمَا فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ اَللّهُمَّ اِنِّ هَذَا اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ خَلْقَانِ
 مِنْ خَلْقِكَ فَأَعْصِمْنِي فِيهِمَا بِقُوَّتِكَ وَلَا تَرْهِمَانِي بِقُوَّتِكَ جُرَاةً مَنِي
 عَلَى مَعَاصِيكَ وَلَا تُكَلِّبْنِي لِحُبَابِكَ وَاجْعَلْ عَمَلِي فِيهِمَا مَقْبُولًا وَسَعْيِي مُكْرَمًا
 وَسَهْلًا لِي مَا اخَافُ عُسْرًا وَاقْضِ لِي فِيهِ مَا اُحْسِنُ رَامِعِي فَكَّرَ مَكَّةَ وَلَا
 قَهْرَكَ عَنِّي سِرَّكَ وَلَا تَنْسِي ذِكْرَكَ وَلَا تَعْلُ بَيْتِي وَيْنَ حَرَمِكَ وَ
 قُرْبَكَ وَلَا تَجْعَلْنِي اِلَى قَتْلِي طَرَفَةً عَيْنٍ اَبَدًا وَلَا اِلَى اَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ
 يَكْذِبُكَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْتَحْ مَسَامِعَ كُلِّ ذِكْرِكَ
 حَقِّي اَيُّ وَحْيِكَ وَارْتِجْ كِتَابَكَ وَاصْبِرْ رُسُلَكَ وَارْمِنْ بَعْدَكَ وَارْحَمْ

وَعَبْدَكَ رَاوِي بِعَفْوِكَ وَارْتِجْ اَمْرَكَ وَاجْتَنِبْ هَيْبَتَكَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَضْرِبْ عَقْبِي وَخَلِّكْ وَلَا تَمْنَعْنِي مَضْلِكَ وَلَا تَحْزَنْ مَنِي
 عَفْوَكَ وَجَعَلْنِي اِلَى اَيِّ لِيَا لَكَ وَارْحَمْنِي اَعْدَاكَ وَارْحَمْنِي اِلَى هَيْبَتِكَ
 مِنْكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالتَّخَشُّعَ وَالْوَقَارَ وَالتَّسْلِيمَ لِأَمْرِكَ وَالتَّضَرُّعَ
 بِكَ يَا لَكَ وَارْتِجْ سَعْيِي بِكَ عَلَى اَللّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَللّهُمَّ اِنِّ اَعُوْذُ بِكَ
 مِنْ نَفْسٍ لَا تَقْنَعُ وَبَطْنٍ لَا يَسْتَعِزُّ وَعَيْنٍ لَا تَدْمَعُ وَقَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَصَلْوَةٍ
 لَا تُرْفَعُ وَفِعْلٍ لَا يَنْفَعُ وَنَفْسٍ لَا يَسْمَعُ وَاعُوْذُ بِكَ مِنْ سُوءِ الْقَضَاءِ وَدَنَاءِ
 لِقَاءِ شَرِّ النَّاسِ وَالْاَعْدَاءِ وَجَهْدِ الْبِلَاءِ وَفِعْلِ الْبِرْقِ وَاعُوْذُ بِكَ مِنْ
 الْفَقْرِ وَالْفَقَرِ وَالْكَفْرِ وَالْكَفْرِ وَصَبْرِ الصَّدْرِ وَسُوءِ الْاَمْرِ وَمِنْ
 بِلَاءِ لَيْسَ بِهِ رَوْحٌ وَمِنْ اِلْدَاءِ الْفَضْلِ وَعَلَبَةِ الرَّجَاءِ وَخِيَاةِ الْفَقْرِ
 وَسُوءِ النِّظَرِ فِي النَّفْسِ وَالْاَهْلِ وَالْاَدْبَارِ وَالْوَلَدِ وَمِنْ مَنَابِتِ
 مَلَائِكَةِ الْمَوْتِ وَاعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ اِشْرَاقِ سُوءٍ وَجَابِ سُوءٍ وَمِنْ سُوءِ
 يَوْمِ سُوءٍ وَسُوءِ عَمَلٍ وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْجُو فِي الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْجُو
 مِنْ سَمَاءٍ وَمَا يَنْجُو مِنْهَا وَمِنْ شَرِّ طَبَقِ الشَّلِّ وَالنَّهَارِ وَالْاَضَاءِ
 يَطْرُقُ بِحُجْرَتِي وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ فِيهَا اَحَدًا يَأْصِيهَا اِنْ رَفِي عَلَى صَدْرِي
 مُنْتَقِمٌ فَكَيْفَ يَكْفِيهِمُ اللهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي قَضَى عَقْبِي
 صَلَوَةً كَانَتْ عَلَى النَّوْمِ كَمَا اَمَرْتُ نَافِعًا رَاحَةً اَللّهُمَّ اِنِّ اَسْأَلُكَ عَقْبِي
 مُحَمَّدٍ وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ اَنْ تَصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَرَحْمَتِكَ
 اَنْ تَجْعَلَ الْقُدْرَةَ فِي بَصَرِي وَالْبَهِيْرَةَ فِي دِينِي وَالسُّبْحَانَ فِي قَلْبِي وَالْاَحْلَافَ
 فِي عَمَلِي وَالسَّلَامَةَ فِي قَنَاسِي وَالسَّيِّئَةَ فِي بَرْدِي وَتُكْرِمَنِي اَنْمَا مَا اَبْقَيْتَنِي
 اَنْ تَصِفَنِي وَتُحْيِيَنِي وَتُحْيِيَنِي اَللّهُمَّ اِنِّ اَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اَنْ تَصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتُسَلِّكَ اَسْأَلُكَ

سورة

بِالْعَاقِبَةِ

فِيهِ الصُّرُورُ عِنْدَ انْفِصَالِ الْأَمَالِ وَخَيْبَةِ السَّعَادَةِ مِنَ الْفُجْئَاتِ رَيْتَ
 فَصَلَ عَلَى خَيْبَةٍ وَارْتَحَلْتُ وَكَفَيْتَنِي يَا كَرِيمًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَكُنْ مِنْهُ غَنًى
 الْيَقِينُ كُلُّ شَيْءٍ حَقٌّ لَا يَبْقَى شَيْءٌ إِلَّا سِوَهُ الْلَهُمَّ صَلِّ عَلَى خَيْبَةٍ وَارْتَحَلْتُ
 وَارْتَحَلْتُ حَيْثُ بَلَيْتُكَ الْحَرَمَ وَرِيَاةَ قَاتِلَيْكَ صَلِّ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَعَ
 الشُّعْرَى وَشَرِّمَ الْلَهُمَّ إِلَى اسْتِزْدَعِكَ كُنْ فِي دِيْنِي وَفِي رِجْلِي وَفِي ذَنْبِي
 وَافْعَلْ وَأَسْتَغْفِرُكَ مَا أَهْمَنِي وَمَا سَهَمَنِي وَأَسْأَلُكَ خَيْرَ رَيْتٍ مِنْ
 خَلْقِكَ الَّذِي لَا يَمُنُّ بِهِ سِوَتِي يَا كَرِيمُ اخْتِمْ لِي بِرَبِّي عَمَلًا صَالِحًا كَأَنَّ
 عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْزُونًا تَأْتِيهِمْ بِهِ جَوَانِبُ رِيَاةٍ أَنْ خَرَسُوا لِقَدَرِ
 أَمْرِ الرَّسُولِ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ أَمْرٍ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
 وَكُتِبَ لَهُ وَرَسُولُهُ لَا تَغْفِرَ بَيْنَ الْخَطِيئَةِ رُسُلُهُ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا
 وَعَفُوْنَا ذَلِكَ رَيْتًا وَالَّذِيكَ الْمَصِيرُ لَا يَكُنْ لَكَ مِنْهَا إِلَّا نَسْمَاهَا مَا كُنْتَ
 وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبْتَ وَرَبَّنَا لَا تُؤْخِذْنَا إِنْ خِفْنَا وَإِنْ أَمْنَا وَرَبَّنَا لَا تُؤْخِزْ
 عَلَيْنَا صِرَاطَكَ عَلَيَّ اللَّهُ مِنْ تَبْلَانَا وَرَبَّنَا وَلَا تُخْلِلْ مَا لَمْ يَلِكْ فَهَ كَسَا
 بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفُ لَنَا وَانْتَهَا أَسْتَعِزُّ بِكَ يَا نَصْرَنا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ
 وَرَحِمَهُ سُبْحَانَهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ كَمَا حَسْبُ جَوَارِهُ وَتَغْفَرُ وَرَسَدَ دُوبُ
 أَنْ كُتِبَ لَهُ بِشَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ وَأَمَّا بِشَيْءٍ قَدْ مَرَّتْ خُرُوفُ شَيْءٍ بِشَيْءٍ أَنْ يَكُنْ لَكَ حَقًّا
 بَدُوهُ رَسَدَ وَهَرَكَةُ عَجْوِ بَدِينِ دَوَاتٍ رَيْدَانِ غَزَا حِجْرِي بَادٍ وَرَبِّ
 خَوْسَ بِنْتِ نَسَبٍ وَهَمَّ أَنْ تَحْضُرَ صَلِّ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ قَوْلَاتٍ كَمَا يَكُنْ لَكَ خَيْرٌ
 سُبْحَانَكَ يَا قَدِيرَ الْجَوَانِبِ بِمَا نَدْرُسُ مِنْ عَمَلٍ لَدُنْكَ وَتَجِدُ شُكْرَكَ وَ
 يَكُونُ دُوبُ رَحْمَتِكَ أَقْبَلَ اللَّهُمَّ أَكْتُفُ أَكْتُفُ الرِّجَالُ وَالْأَمْنُكَ يَا أَحَدَ مَنْ لَا أَحَدَ
 لَهُ إِلَّا مِنْ أَحَدٍ مَنْ لَا أَحَدَ عَزِيْزٍ يَا مَنْ لَا يَنْبَأُ كَثْرَةُ الدُّعَاءِ الْإِكْرَامُ
 يَا مَنْ لَا يَنْبَأُ كَثْرَةُ الدُّعَاءِ الْإِكْرَامُ يَا مَنْ لَا يَنْبَأُ كَثْرَةُ الدُّعَاءِ

بیاد کار شب

نماز

متحبا است فطیحه کرد که یعنی بوی خوش بگشاید و در نظیر مستحبات است و
غان و مخصوص غان شب نیست چه آن حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود
که در حکمت نامها بوی خوش افضل است آن هفتاد و هشت غان بوی خوش
و **مکدر** بشنید بر این جمله و غیرند دغای را که حصص مامورین العابدین علیه السلام
و در باب میضرب اب و در عاقبت الاهی است عوالم سمی است و زام است چه
آنکه و هکذا است و عبادت و عبادت و علف منو علیک انما
و طاف علیها اهلها و حقیر عنک یالهم حلیمه ان ینفع منهن زایا
و است و می خوی منم لا تلحد لیس و لا نورم و لا یضغظک شیء عن
شوق ابواب سما لیک لکن دعاء مقصود و خرا لیک غیر مطلق و نور
و خیرک غیر محجوب است و قول لیک لکن سألک غیر مطلق و اب لک می باشد و
ایست اگر چه بدی که است سألک من انوارین سألک و لا یجب عن
احد منکم انا کذا و او حق و کذا لیک و لا یحقن ان حق یحکم و لیک و لا
یغضبها احد غیرک کلمه و قد زانی فی قوفی و قد تعاضی بین یدیک
تعم سریرت و تطلع علی مانی قلنی و ما یضغظک بعد از اجرت و دنیا
الذمیر و کذا الموت و احوال النطق و الوفوف بین یدیک بعضی
مضغی و مشرب و عظمی بریدی و اقلق من و سادی و متعنی و قادی
کیف یام من یحاف ملک الموت فی طواریق اللیل و طواریق النهار یکن
کیف یام الطویل و ملک الموت لا یام لایس و لا یکن و لا یکن و یکن و یکن
بایات و فی آناء استعاذ **بعد** نهجه کند و روی خود را بر زمین گذارد
و کرد استلک الرفح و الراحة عند الموت و تغفر عنی حرم الطاف چه
آن حضرت امام زین العابدین علیه السلام بعد از خواندن این گنجین میگوشت
و **مرویت** که آنحضرت پیش از آنکه در دو رکعت نماز می کرد میفرمود

و در کلمات قل بعد از الحمد قل هو الله و در رکعت ثانی قل یا ایها الکافرون
 و اگر شخصی این دو رکعت نماز را بگذارد پس بقی آنست که بخواند بعد
 از دعا یا یا که صدوق رحمه الله روایت کرده است در کتب آمانی و ربی
 الذم که آنکه گفت ستندیم ان حضرت میرزا مبین علیه السلام که در دل شب میخواند
 ای کفر من مؤبده حکمت عن مغایرتک لا یغیرک و کفر من جریرتک
 عن کفرها کفر منک انما فی حاله عیاضک عمری و عظم فی الضعف
 و بی ثبات انا مؤمن غیر عظمایک و لا انا راج غیر رضایک ای
 اکر من عقوق کفر من علی عیضتی شری اذ کفر عظم من اشد
 فکظم علی کبریا ایا انا قرأت فی الضعف سینه انا سیه و انت
 محضیه فتعواخذ فی قیاله من ما حرد لا تحیه عیضه و لا
 تنفعه قیله ایه من نای تطیح الایک و انکلی ایه من نای ترا می
 للثوی ه من عجز من هات لقی بعد از آنکه آنحضرت کریم میگردید
 چون خواهد که شروع کند در نماز باید که پیش از تکبیر با افتتاح
 بگوید اللهم فی اقرجه الیک و ینکلی یعنی الرخوة والیو و اوله من
 نیک یکنی خویجی و اجعل فی هیم و جهای فی الدنیا و الاخره و من
 اقرجه بین اللهم ارحمتی هیم و لا تقو بی هیم و اهد فی هیم و لا
 تعزلنی هیم و ادر قتی هیم و لا تحزن منی هیم و ارض علی خویجی من
 الدنیا و الاخره الیک علی کفری تنقیر و در رکعت ثانی عظمه
 تکبیر با افتتاح یا دعیه بخواند و ثبت کرده مشغول نماز شب گردد
 و ست است که بخواند و در رکعت اول از نماز شب در هر رکعت بعد از
 الحمد قل هو الله یا باچه در حقیقت است کسی که خین کند هنوز فایده
 ندارد بلکه آنکه امان باشد و اگر بخواند پس در رکعت اول سی بار

سوءك يا قديم الذي خفيت جميع ما في البلاد وولها تلتفت ميت العباد لا
 تملكني عما حتى تتوبه وترحمي وترحمي الاستجابة في دعائي وارز
 العافية الي منتهى اجلي واقلني مشركي ولا تشك في عداوي ولا تتركه
 من وكفي اللهم ان رقتني فمن ذا الذي ينعمني وان رقتني فمن
 ذا الذي يرغمني وان اهلكني فمن ذا الذي يحول بينك وبين ان يضر
 لك في شيء من شئ وقد علمت ان ليس في حكمك ظلم ولا في نيتك
 مجمل انما يحول من صفات العز والكرامات يحتاج الى العظم الضعيف و
 قد علمت ان ذلك يا الهي فلا تجعلني للبلاد عرضا ولا لتفتك قبا
 ومهلكي وكفى واقلني عشتري ولا تتعني ببلاد علي اهل بلدي فقد ترك
 مني رقة حيلتي استعبد بك اللئيم فاذني واستعبد بك من
 الناس واخرجني اسلك الجنة فلا تخزني بعد **ربك رب استعبد**
يا الله من الناس كما دعاكدهم **خواهد بعد ان** هفتا ديار بكويلا شغف
 الله ربي وانما **بانيه** **ك** جعل من ديارهم دعاكدهم باينصرين ككويلا
 اللهم افرق لفلان وقلان تاجيل كس ويدست راس بغيره ودست
 جب ما يبرود دارد **ك** هفت بايكويلا استغفر الله الذي لا اله الا هو
 الحق القوي **جميع ظلمي وجرمي وسرلي على نفسي وقولي ربي بعد**
كويلا راسات وظلمت نفسي وليس ما صنعت وهذه يداني يا رب
 جرائي ما كسبت وهذه ربي خاصية لما اتيك وهذا انا ذابن يدك
 اخذت نفسي من نفسي انما حتى رقتي لك العقبى لا اعوذ **عدا**
 سيصد بار اعقب نعم كويلا **ك** كويلا راس اعقب راسي ورحمتي وبت
 قل انك انت لكوا رب الرحيم وهر چند دعايشم كند هفت خواهد بود
 واكر خواهد امانه كند قسهاى را كه دهست ركعت نماز شب كذشت واكر

وقت وسعت واستمر يا شديدا فتوفى لك حضرت امام زين العابدين
 عليه السلام در زمان ورمه خوراك است سیدی سیدی هیزو بدای قد مدد
 همتك اليك يا الله رب ملوك وعسايا بالرحاء مدودة وحق لمن دعاك
 يا ربم كن لانا عبيد يا كبري تفضل سیدی امين اهل لشفاء خلقت
 فاطمى بكافى امين اهل لشفاء وخلقتى فاكشرك رجاى سیدی
 ام لصبر المقام خلقت انا اعضاى ام لشرى بحكم خلقت امانا سیدی
 لقان عبدا استعاض الخرب من مولا لكان اول الهارب من ملكك لكان
 اعلم انا لا اولك سیدی لقان عداى عماري يدي ملكك لكان
 الصبر عليه غير انا اعلم انك لا يدي يدي ملكك طاعة تطيعين ولا
 تفتن من معصية العاصين سیدی ما انا وملكطري وحب لي بفضلك
 وحلاني بسترتك واعقب عن قريبي بكرم رحمتك الهى وسیدی يا رحمتي
 مصر وعا على افرات تقبلني ايدي اجبتى وازحمت مطر رعا على تسلي
 ليستدق صايج جبريت ورحمتي حمولا قد شاكوا الا قد باوا طردن حاشا
 وانتم في ذلك انيت المظلم وخشي وعزيتي وخذني **رب رب**
 محصركه در وسعت وقت وغيران ودرمان ودر غير ان بكه در حمره وقا
 خندا ينست اللهم ان كثره الذنوب تكلف اليك بضاعه انساها اليك
 بالسرور والامانة على انما صي شغنا عن الضرع والانهال والرحاء
 يحشنا على سرك يا ذا الجلال والاكرام فان لم يعطى السيد على
 عبيد نعم من يفتني نذل فلا تذاكنا لفتنة اليك بيلع الاما
 ومضى الله على شرف انكيا و لمز سلع بحكم واره الظاهرين **ك** بركو
 ر ورجون سرز كوج بر داد بكي به هذا مقام من حسنة بقة ملك و
 سياتة بعلمه وذنه عظيم وسكن قلبه اهل طموح الامار وقد خابت

واليسر له الملك الا فعلا
 و - مشك سم

وَصَلَّى عَلَيْكَ وَخَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ أَتَجِدُ فِيهِ رَيْبَ الصَّبَاحِ أَتَجِدُ فِيهِ
 فَالِقَ الْإِصْبَاحِ أَتَجِدُ فِيهِ لِنَاسِ الْأَرْوَاحِ أَتَجِدُ فِيهِ قَاسِمَ الْأَنْفَاسِ أَتَجِدُ
 فِيهِ جَاعِلَ اللَّيْلِ سَاكِنًا وَالنَّهَارِ حَاضِرًا أَتَجِدُ فِيهِ قَدْرَ الْأَمْرِ
 الْعَلِيمِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْهُ قَلْبِي نُورًا وَفِي جَمْرِي
 نُورًا وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْ نُوْرًا وَمِنْ خَلْفِي نُورًا وَعَنْ يَمِينِي نُورًا وَعَنْ
 شِمَالِي نُورًا وَعَنْ قُرْبِي نُورًا وَمِنْ عَقْبِي نُورًا وَعَظِمَ لِي نُورًا وَجَعَلْهُ
 نُورًا أَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ وَلَا تَخْشَى مِنْهُ لَوْ أَنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ **مَعْبَادُ** آيَةُ الْكُرْسِيِّ
 وَقَدْ عَزَى رَيْبَ الْفَلَقِ وَقَدْ عَزَى رَيْبَ النَّاسِ وَبِحَجِّ آيَةِ أَنْ خَرَسَتْ أَرْوَاحُهُمْ
 أَنْ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ تَأْتِيكَ تَحْطِفُ الْمِعَادُ سَتَ عَزَى
 وَأَيَاتُ مَذْكُورِهِ دَوَائِلُ بَيَانِ مَنَاسِبِ كَلَامِهِ **كَمْ** يَسْتَبِينُ وَتَسْبِيحُ قَا
 زِمُهُ عَلَيْهَا السَّلَامُ بَلَدُهُ **كَمْ** صَدَقَ بِكَ سُبْحَانَ رَبِّ الْعَظِيمِ وَتَعْبَادُهُ
 اسْتَغْفِرُكَ رَبِّ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ وَهَلْ يَدُوكُمَا يَسْمُكُ اللَّهُ رَحْمَتُكَ سُبْحَانَ
 وَالْأَعْلَى لَا تُقَالُ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ **بَعْدُ** دُوحِجَّةٍ شَكَرَكَ وَ
 يَكُونُ دُرَاهَانُ زَهَائِهِ مَذْكُورُهُ آيَةُ خَطَرِيٍّ سَدِّ دَعَاكَ دُرَاهَانُ
 بِرَادَاتِ مُؤْمِنٍ رَابِعُ بَطْنِ رَبِّ الْعِزِّ وَالْأَلِيَّ فِي الْعَشِيرِ وَالشَّيْخِ
 وَالنُّورِ وَاللَّيْلِ إِنْ تَابَ تَسْبِيحُ رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ وَالْإِلَهِ كُلِّ شَيْءٍ وَخَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ
 وَمَلِكِ كُلِّ شَيْءٍ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْمَلْ فِي وَبِقُلُوبِهِ وَفَلَا يَهْمُ مَا
 أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ فَإِنَّكَ أَهْلُ الشُّعْرَى وَأَهْلُ
 الْمَعْرِفَةِ وَبِأَيِّ لَفْظٍ يَفْلَانِ وَفَلَانِ اسْمُ بِلَدِيٍّ مُؤْمِنٍ لَا يَكُونُ **مَذْكُورُهُ**
 وَسَعَتْ دَاسْتُهُ بَاشَدُ دَعَايَ صَبِيحَةٍ كَامِلَةٍ رَاكَ حَضْرَتِ مَامُ زَيْنِ الْعَابِدَةِ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ بَعْدَ أَنْ فَارَعَ شَدَنَ أَنْ مَنَاسِبِ مِجْنَانِهِ اسْتَغْفِرُكَ وَأَقْدَمَ دَعَا جَبِينِ
 أَنْ **اللَّهُمَّ يَا أَمَلُ الْمَلِكِ الْمُتَأَبَّدِ بِالْخُلُقِ** **بِسْمِ** **اللَّهِ** **رَبِّ** **الْعَالَمِينَ** **وَرَحْمَةً** **وَرَحْمَةً**

در حدیث
 آمده است
 که هر که
 این دعا را
 بخواند
 در روز قیامت
 در میان
 اهل بهشت
 قرار گیرد

در حدیث

خللی

خللی که در میان واقع شود چون سنت است و دانش و ملاحظه نمودن بعضی
 آنچه در میان مذکور می باشد از قرائت فاضل و سوره و ذکرها و دعاها لهذا
 معنی آنچه یاد است در میان و بعضی از سنتهای که تاکید می دهیست بیا
 همیشه تا آنکه باز شخص بعضی حرکت زبان نباشد که از جمله ماصدقات
 کبریه و یقین لَوْ بَا دُوا هِهْمَ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ که در شیخ عطاء الله و
 الدین رحمة الله در کتاب مفتاح الفلاح فرموده که حکم فارسی زبان که بفهمد
 آنچه را که میگوید در میان حکم عربی دارد که فارسی بفهمد و بداند و معجزه
 ان فارسی زبان دان و کافیت برای تنبیه بر این معنی قول خدا می بقای
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَأُوا الصَّلَاةَ وَانْتَهَرُوا سَكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ
 یعنی نه علم ای آنکه ای که ایمان آورده اید از دین مشوید نه نماز در حالتی که
 شفاست باشد تا آنکه بدانید آنچه میگوید و در آیت کبریه بیا بیا بخوان این
 که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرموده کسی که دو رکعت نماز بکند و در آن
 که هر میگوید در آنجا برود از نماز و حال آنکه نماز باشد میانه او و می باشد
 تقاضای هر مکر آنکه خدا تقاضا از تو بدارد باشد ای او پس بر تیب آدب نماز معنی
 مذکور خواهد شد در آنکه اگر بعضی خدا را بر رکعت از هر چه
 عجب معلولت و برکت است از آنکه در صف در آمد یا در وهم و خیال کنی و یا
 ادعای او بخواس و عقول توان نمود استغفار آن لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ یعنی که هر چه
 بر آنکه تحقیق نیست معبود سزاوار بر ستایش معبود یکانه که و راست هر
 صفا کمال است **اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ** یعنی که هر چه میدهم باینکه بعد فرستاده
 خداست و چون گوید یا شهادت **أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ** از جهت اینست از آنکه از جهت
 آنکه جزء از ذات معنی آنست که گواهی میدهم باینکه علی علیه السلام امام معترف
 الطاعتان از جانب خدا تقاضا می علی الصلوة یعنی روی آرم از نماز و بر غیب

رسمای هیاں

فقرم

الزيتون

وایات

وقرآن مجید یا در شاه روز جزاست

و صاحب روز جزاست یا آنکه تقید بر عبادت و پرستش میکند به غیر قرآن
 غیر از مستحق پرستش نیست و ایک نشانه و یاد داری و امانت میسر
 در عهدا مؤیدشان غیر از چه غیر از هر محتاج با عانت و یا پسند اینها النصر الله
المستقیم ثابت قدمان بر راه راست که آن دین اسلام است و شیخ محمد بن
 یعقوب کلینی رحمه الله در کتاب مختار آن کافی روایت کرده که مراد از بعضی از این
 علی بن ابی طالب است علیه السلام و در حدیث دیگر روایت کرده که مراد امام معتمد
 الطاعت پس بنا برین معنی آیه است که بایست اسلام امام حق را بپذیری و والت
او کنیم صراط الذین انعمت علیهم راه آنانکه بعضی بفضل انعام نبوت و رسالت
 و صلاحت و تمهیدات کرده بر ایشان غیر مفضل علیهم نه راه انکساف که غضب
 و خشم واقع شده بر ایشان و لا الضالین و نه راه گمراهان و ان شاء الله شروع
 اتحاد کنندگان سور آن حضرت امام جعفر صادق علیه السلام متعلق است که هر که
سور از آباء و اجداد و ائمه و افاضه و یا تا فله بخواند حق تقاضا و ادای هر چه
 اعدا نصرت دهد و چون مسجود شود حق تقاضا که فی آن حرف قیام پس و ن
 آورده باو دهد و دایم نوشته باشد که و بر امان است آن جبر جبریم و نیز
 نزلان و بر هیچ چیز گذر مگر که آئین دین است و دهان و زبان و نای و نای و نای
 و آن اهل بیت عیدم السلام متعلق است که بهترین سوره که خواند شود بعد
 فاتحه در زمان فرج سوره قدر و تقید است و قدر را غیر از شیعه کسی
 نمیداند و در کلینی مذکور است که حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود که
 فضیلت ایمان کسی که ایمان بجهل آقا از شاه و تقییر آن داشته باشد بر کسی
 که او نچنین باشد مثل فضیلت آنسان است بر سایر حیوانات و و صدق الله
الله در فقیه ذکر کرده که اولی آنست که در دو رکعت اول سوره قدر بخواند
 شود و در دو رکعت ثانی سوره قل هو الله چه سوره آقا از شاه سوره پسر

واهل

واهل بیت است پس ایشان را سبب و وسیله سازد بخدای تقاضا چه
 رسیدن بمرمت خدای تقاضا سبب ایشانند و چون دعا بعد از سوره
 قل هو الله مستجاب است و در دو رکعت ثانی قنوت خوانده میشود پس بهتر
 آنست که او را در دو رکعت ثانی بخواند و آخر علی بن راشد کوی یله که گفتم بعض
 امام علی بن ابی طالب که فدای تو شوم بدرستی که شما ان شسته بودید محمد بن
 فرج و او را تعلیم کرده بودید که بقیه بن سوره که خوانده میشود و بعد از آن حمد و
 نزهت سوره قدر و تقید است بدرستی که دل من تنگی میکند بخواندن
 این دو سوره در زمان صبح پس آنحضرت فرمود که تنگ مگردن خود را بخواندن
 این دو سوره بخدا قسم که فضیلت دین دو سوره است و آن حضرت امام جعفر
 صادق علیه السلام روایت کرده که هر که سوره آقا از شاه در فریضه از قرآن بخواند
 کند منادی آن جانب دین العزف نکند که یا عیسی ان جبر کناهان گذشت سور
 شدی علی ان کریم و ما دین عفت سور اینها تفسیر این سور میکنیم
سور لنفر لینهم الله الرحمن الرحیم و الجار نصر الله چون بیاید نصرت
 و یاری خدای تقاضا که آن ظمیر دادن و غالب کرد ایشانند او است تر اول نصرت
 پیغمبر است بر قریش یا بر هر عرب و و انفتح و یا ید فتح مکه یا مطلق نصرت اهل یث
بر کفار و ایک الناس و به بنی س و ما نرا یک خلوک فی د ب الله در حالی
 که در آیند در دین خدای تقاضا که اسلام است و ا ج ا م ح ف ج و ک و و
تسبیح محمد و ایک سید تسبیح ک و تقر به خدا ی را تقر به مقتدر است
 پروردگار خود یعنی تسبیح کنند و خود بخوانند او باشد بیعت ریاضت عبادت
 و ثنای او بر من و یا مقام او و ای م و است تسبیح و طلب آوردن کن ان خدا ی
 تقاضا جهت امت ایک ک ا ن ک ا ن باید رسق که خدا ی تق بزل کند تقر به است
 رتبه کندگان سور شهر و یت ان حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که

در هر دو حضرت پیر علی الله علیه و آله شعی خراب دید که بنی امیه بصورت عیسی
 بر منبر بالامین وند و در آن پس میرا شد چون آنحضرت پیدار گشت عبادت
 اند و هناك و عکین شدند حق تعالیست که فی خاطر مبارک آنحضرت این سوره را
 فرستاد و لیکن انوار الخیر از حیم انا ان شاء الله سر حق که ما نیست آدم قرن را فی
 لیلة القدر در شب تقدیر یعنی شبی که خدای تعالی تقدیر و اندازد هر هائی
 در قهای و حوادث و وقایعی که در احوال واقع خواهد شد میکند بعضی از آن
 من و قرآن در آن شب بود یا تمام قرآن در آن شب از لوح محفوظ بآسمان دنیا
 آمده و در بیت المعجود هم ملائکه که معنی بر سفینه اند سپرده شد و جبرئیل علیه السلام
 در مدت هشت و سه سال آیه و سوره را بحسب مصالح نازل ساخت و
 قول معتمدین و مفسرانست و از ائمه معصومین صلوات الله علیه جمیع
 سورت که نازل میشد از ملائکه در شب تقدیر قاضی احکام جز نبیند که از
 ثابت و سه سال دیگر بر صاحب حکم آن زمان و آن عصر اکی پیوست بر سبیل
 و حق و اگر اما مست بر سبیل تقدیر و حوائست که می بیند ملک را و با او معاذا
 حرف میزند و تقدیر شاکست که ملک سخن میگوید چنانکه امام آواز او را می
 افتد اشعرا و می بیند و هوائی که ائمه علیهم السلام را در آن شب حاصل میشود تفصیل
 آن علیست که پیش از این حاصل بود بر ایشان بر سبیل اجالی و ما اذینک و چه
 و انما کر و انما بدانی ما لیک الفکر چیست شب تقدیر یعنی شب با شرف و عز
 که هر که در آن شب عبادت کند عزیز و شرف کرد یا علی که در آن کرده شود
 خدای تعالی با تقدیر و بر هر چه تقدیری که در این شب بجا کند با تقدیر کرد یا تقدیر
 یعنی تنگست چه زمین در آن شب تنگ شود در ملائکه از بسیار ایشان که بر
 آیند لیکه الفکر خیر شب تقدیر هر چه است من الفکر خیر از هر ماه که می
 آید بعد از آن حکومت کند و ایشان را خبر از آن شب تقدیر نباشد بخلاف ملائکه

فرود می آیند در مکان و از روح و فرود می آید روح الامین که جبرئیل علیه السلام
 با ملائکه بر امام عرو و روح بلعفی دیگر گفته اند و اینها در شب تقدیر سورت
 که جبرئیل علیه السلام با فرشتگانی که ایشان را ملائکه است فرود آید و بجانهای
 مؤمنان در وقت و جبرئیل علیه السلام با مؤمنان مصلحت کند و علامت مصداق
 جبرئیل علیه السلام و تعمیری و وقت قلب و است جنت باشد یا در آن بر تمام بزمیان
 آفرید کار ایشان من کل میزبان هر کاری و امری که بندگان راست در آن است
 هیچ نیست این مگر برکت و سلامتی یعنی تقدیر کرده بشود در آن است و شما
 بخلاف شبهای دیگر حق تعالی نهر نادمید و سفینه صبح **سوره الاحقاص**
 سورت که در آن گفته که یا انا القاسم و صف کن حدای را تا بقیامان و دریم بخت
 او در قدرت دیده ام بگو چه چیز است و چه میفرمود و چه می آید و از آنکه مرآت کر
 و میراث او که خواهد گشت حق تعالی این سوره را فرستاد **سوره الفلق**
الحکم قل کوی هذا نکس را که از زمین بر سرند هو الله است خدای متع
 صفا کال احد یکا متر حد بد صفره بصفاست است اذ الله الصمد معبود
 که پناه هر محتاجان و نیازمندان است هیچ یار از غیر خدایات نمی یابد نه زاد و کسوف
 یا اقله نکس و جز را یعنی بیرون نیامد از چیزی که کشف کند او و ملائکه
 که بیکه از مخلوقات بیرون می آید و نمی یابد و زاده نشد از کسی یا بیرون نیامد از
 چیزی که بیکه از بیرون می آید از اصل و ماده خود مانند حصول حیوان
 از جنین و نبات از دانه و میوه از نیایع و غلات از اشجار و کثرت لک و بخت
 و بنیوه او را **قل اذکذا** و عاقل میگوید و عاقل و نظیری و شبی
 در وقت و صفات نیست کذلک الله تعالی یعنی چنین است پرده کار من که
سوره الفلق و گفت با خدایا زیری تو کن و کردم نه از برای غیر تو و لست تعفف
 و ان برای تو فرود می آید و بسوی خودم نه از جهت غیر تو و لست است و تو یان

آوردم نه بغیر حق و آنست که تو گفت و بر حق و اگداشتم کارهای خود را نه
بغیر حق و آنست که تو گفت و بر حق و اگداشتم کارهای خود را نه
بر داری کرد ان برای تو گوشت من و بصری و چشم من و شعری و هوای
من و بستر من و ظاهر بدن من و کف من و گوشت من و دمی و خون من و
عصبی و پی من و عظمی و معز استخوان من و عظامی و استخوانی من
و ما اقلته قل ما ای و آنچه برداشته از آندههای من یعنی ما را عصبنا
که قدمها محفل آن میشود در وقت استادن همین مستحکم و در حالتی که
تنگ دارند از این افنادگی و فزونی و لا مستحکم و نه مانعانی کنند و
کردن کنند از زمان و لا مستحکم و نه عقب دارند و دارند سلطان
و این العظیم پاک و منزه میباشم و میدانم پروردگار خود را که بنیاد
بندک و عظیم است از هر چه لایق جناب عظمت و جلالت او نباشد و چه
در حالتی که مشغول حد و ستایش اویم بر آنکه تو بنیق داده مرا که تن به
او کنم و کس بعد از آن که هیچ سماع الله یلوت حوله یعنی خدای تعالی شنید و اجابت
کرد و جزای بگوید و داد مرا آنکس را که حد و ستایش او کرد و من از این کلمات
دعاست برین که خدای تعالی بخواست و اجابت نماید حد کسی پاک خدا و کند
و الحمد لله رب العالمین و همدشایسها خدا پرست که پروردگار همه
عالیانت اهل الکبریا و العظمة صاحب برکوادری و عظمت و جلالت
و الجود و الخیر و رب و صاحب بخشش بی منت و فرمان فرمای بر خدای
با قدر است و کبریا اللهم لك الحمد لك با خدا یا از برای تو سجده کرد
نه از برای غیر حق و ربك انت و بقاء ایمان آوردم نه بغیر حق و لك انت و
ترا فرمان برداری کردم نه بغیر ترا و عليك تو گفت و بر حق و اگداشتم حیم
کار خود را نه بغیر حق و آنست که تو گفت و بر حق و اگداشتم کارهای خود را نه

بر خالده افتاد و عهد کرد و روی من از این خلق که آنرا یاری و یاری
سجده و شکافت و کشود گوشت او را بقی در رحم مادر و بطن او را بقی
و لله رب العالمین و همدشاهای پسندید مرا خدا پرست که پروردگار همه
تبارك الله احسن الخالقین پروردگار و متعالی از صفات مخلوقات و تا
یا کثیر بود کافست خدی که بهترین آنرا بینند کافست سبحانك ربی الاعلی پاک
و معنی میدانم و مقدس میباشم پروردگار خود را از هر چه بر سر سلطنت
پادشاهی دارد که بایست بلند و عالیست جناب قدس و جلالت او و چه در
که مستغنی است از این و تنای او بر آنکه خدای تو بگوید بر من که تن به و بعد از این
نمایم در کتاب و سجده استغفر الله ربی طلب آمرزش میگم پروردگار خود را
و انوار البیضاء و جمع میگم بر کدهای نبوی و ویدیه که بخت و اولیایم
اعظمی با خدا یا پیاس من و از خجسته و رحم کن مرا و خجسته و در دست کرد
نقصها و شکستها مرا و اهدنی و راههای مرا ای ارحم الراحمین خیر بختی
بدرستی که من بر من چیزی را که مرا و فرستادی سوی من زیکنه محتاج نیاد
الله احسن الخالقین پروردگار و متعالی از صفات مخلوقات و یا کثیر بود
خدای که بهترین آنرا بینند کافست ذکر بر حق ربی سبحانك ربی الاعلی
خدای تبارک و تعالی و بقاء ایمان آوردم و انقذ بر میخیزم و مستقیم و از کرم و
استجود و رکوع و سجود میگم در صورت لاله الا الله تحلیم الکرم نیست مستحق
عبادت و معبودی بخیر الله که در گذشت از اینها و بختش از اینهاست لا اله الا الله اعلی
الاعلی لطفیم نیست سزاوار بر بخشش خدای تعالی که بلند و زیکوار
سجده است و معنی میدانم و مقدس میباشم خدی صاحب کل اختیار را و رب استغفر
الشیع که پروردگار را اسمهای هفتگانه است و رب الارضین الشیع که پروردگار
زمینهای هفتگانه است و ما بین و پروردگار همه زمین اسمهاست و تا

ببین و هر چه در میان آسمان است و ما تحتش و هر چه در زمین است و ما
و کتب العرش العظیم و پروردگار عرش بزرگست و لکن الله یبصر
و خیراتهای بیک سر خدا نیست که پروردگار جهان یافست دعای دیگر اللهم
اغفر لنا بار خدایا بیا من دعا و لا نسئنا و دعهم کن مارا و عافنا و نگاه ما
مارا از جهنم و ما را عاف و دعا و در گذرانند بهای ما فی الدنیا و الآخرة
و در این جهان و در آن جهان اِنَّکَ علی کل شیء قدير و قدر بر هر شیء که تو بر هر چیز
توانایی نستعینک تقو بیام خدای که سر و وار پرستش است و یا تقو و بخدای
یکدیگر بهمتان و خیرا که سماء و قیو و بهترین نامه ها سر خدای حق جز خلایق را
است لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ که گاهی میدهم که نیست سر و وار پرستش بجز خدای
مستحق عبادت و خدا بکار است در خانه و مغفرت است در مسکن لا شریک
له نیست شریکی و بنای می را و در استحقاق عبادت و استغناء است
مُحَمَّدًا عَبْدًا وَرَسُولَهُ و گاهی میدهم که محمد صلی الله علیه و آله بنده او
و فرستاده او است بر خلق و آن سله یا محبت فرستاده است و را بحق و در حق
بیشتر از عالمی که بشاید دهنده است بهمت مؤمنان و نیکوکاران و بر سر
دهنده است بهمت مدبران این دنیا یَا لَتَا عَجَبٍ سیران قیامت و
است اِنَّ رَبَّی یَغْفِرُ الذَّنْبَ وَکَافٍ و گاهی میدهم بیکدیگر سر و وار پروردگار من
یکدیگر پروردگار است و آن مُحَمَّدًا وَغَمَامُ الرَّسُولِ و گاهی میدهم بیکدیگر محمد
صلی الله علیه و آله و بنویسند و فرستاده است اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
یا غفلت دارد و فرست بر محمد صلی الله علیه و آله و بر اهل بیت او و تقبل شفاعت
فی الشیء و قبول کن شفاعت و درخواست او در حق امت او و آن وَکَانَ در حق
و بلند کردن من به او و بهشت اَللّهُمَّ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ هر چه است از شما
و شما هر خدا نیست که پروردگار همه جهان یافست سَلَامُ السَّلَامِ عَلَیْکُمْ

و سَلَامُ السَّلَامِ و شما باد و رحمت خدای تعالی و بر کتابهای بعضی
و یا در خیرات و در بیان غایت صبح گذشت که در لفظ علیکم ایضا و ایضا و علیکم
و مؤمنان با قصد باید کرد اَسَیَا خللی که در میان واقع میشود بدانکه اگر
غافل بودی است و آن قیام و نیت و کثرت الاطعام و رکوع و سجود است و خللی که
در میان واقع میشود یا آن روی عهد است یا سهواست یا شکی است یا بی کسی
که دانسته خللی رساند بر راجع از ولجهای غافلانه آن واجب شرط باشد
مثل وضو و استقبال قبله و سرودن و خواجسته باشد اعم از آنکه رک
باشد آن جزء یا غیره و خواجسته کیفیت باشد مثل تمام کردن در رکوع و سجود
و غیر آن غافلانه و باطل میشود هر چند در وی جهل باشد سوای بلند خرافات
و آهسته بخواند حد و سر و چه جاهل و جهل و اشقات معذرت و است و
باطل میشود نماز اگر کرده شود و در جاهل و یا در مکان غصبی یا وجود علم بر
غصبیت آن و اگر جهل بر غصبیت داشته باشد باطل نمیشود و هیچ چیز باطل
نماند کردن در جاهل و نهی و سجده کردن بر موضع نجس و سَاسِ و آن عباد
از قلمروش کردن فعلی از افعال نماز پس اگر آن فعل مرکب باشد و نماز گذشته
در گذشته باشد از محل آن فعل باید آن را بجا آورد و اگر گذشته باشد در محل
آن نماز باطل است مثل اینکه قیام را قرائت کند تا نیت کند یا نیت قرائت
کند تا تکبیر گوید یا تکبیر را قرائت کند تا قرائت کند یا رکوع را قرائت کند
کند تا سجود کند یا هر دو سجده را قرائت کند تا رکوع رکعت دیگر رود و
هیچ چیز باطل است نماز اگر زیاد کند هر گاه با رکوعی یا یا هر دو سجده را و
اگر ناقص کند هر گاه پس اگر زیاد نماید بیش از صد و فعلی که مستطیع نماز است
آن رکعت را بجای آورد و نماز صحیح است هر چند در عار و در کعبه باشد و اگر
بیاوردش یا بعد از صد و فعلی که مبطل است خواجسته صد و آن فعل از عهد با

انقذت كيف شئت ومكنت على يدك بمنزلة وتكلمت عليهم
 بحسن فيك وعلمهم بكونك الله لهم يفتي على انما نرى الدين والعالَم
 بالعلم ومحاربا شقي امام المؤمنين من على محبة واليه في لا والين والآخر
 واخيه منه بين يدى خواجه ان تفتي على محبة والى محبة وتفتي في
 كذا وكذا مطالب خود ذكر كند **ساعت** ندم ان طلوع آفتاب است تا بطرف
 شدن سرخو الجاه مشرق منسلبت حضرت امام حسن عليه السلام و
 محصور بايست اللهم ليست هاءك في اعظم قلبيك ومفا
 نورك في نور صولك وواضع عليك جبالك وفعلت فيه اهل الفقه
 بك عن جودك ففاسيت في كبريائك علوا عظمت فيه منك على
 اهل بيتك ففاسيت بهم اهل سمواتك بميتك عليهم الله يفتي نحن
 بنو علي عليهم السلام علينا سئلت وفيه لست فيك اليك والذمة بين
 يدى خواجه ان تفتي على محبة والى محبة وان تفتي في كذا وكذا ويحاي
 لفظ كذا وكذا مطالب خود ذكر كند **ساعت** ندم ان برطرف سرخو مشرق
 تا بلند شدن روزه منسوب حضرت امام حسن عليه السلام دعای مخصوصه و
 ايست يا من تحت ظل عرشك يا من تظلم ولا تحط القلوب بكتمه ما
 حسن ان يا حسن انجا ويا حسن انفق يا جزا يا كريم يا من لا يشبهه
 شئ من خلقه يا من من على حقيقه يا وليا له ان تفتيهم لدميه و
 اذ ب يرمي كذا وحملهم جميعا ثمانية على خلقه استلك بحسن الخبير
 بن علي عليهم السلام السبط الرابع من ذالك والى صبح في دينك والذليل
 على ذالك استألت صوته واذا منه بين يدى خواجه ان تفتي على محبة
 ويا محبة وتفتي في كذا وكذا ندم لفظ كذا وكذا مطالب خود را قصد كند
ساعت ندم ان جاست است تا ظهر منسوب حضرت امام زين العابدين

دعای مخصوصه

عليهم ودعای مخصوصه بايست اللهم صفنا لك في انتم عظميتك
 وعلا حيا فيك في انتم صورك استلك سورك الذي نورك به استألت
 والارفين وتفتي به بحرية واخيت به الاموات وتفتي به الاخياء
 وجعت به المستقرين وفوت به النجم وتفتي به النجديت واقمت
 به السموات واستلك بحق وليلت علي نيا الحبيب عليهم السلام لذي عن
 بيتك ونحوه في سبيلك وفيه منه بين يدى خواجه ان تفتي على محبة
 ويا محبة وتفتي في كذا وكذا ويحاي كذا وكذا مطالب خود را قصد كند
ساعت ندم ان جاست است تا بظهر منسوب حضرت امام محمد باقر عليه السلام
 امام محمد بن عليهم ودعای مخصوصه بايست اللهم رب تعالون
 العظم والنور والكريناء والسطون تجتبت عطية هالك ومنت
 على عبادك ونك ورحمتك واللتهم على من خود رسالت ورحمتهم
 وبيدك اللهم على محبتك وبعلهم صابك ويكلمهم على سبيلك اللهم
 فيحكي محبتك على عليك وفيه منه بين يدى خواجه ان تفتي على محبة
 ويا محبة وتفتي في كذا وكذا ويحاي ندم كذا وكذا مطالب خود را ذكر
 كند **ساعت** ندم ان بعد ان بعد جاست است تا ظهر منسوب حضرت امام جعفر عليه السلام
 كذا منسوب حضرت امام جعفر ودي عليهم ودعای مخصوصه بايست
 يا من نطق عن ادراك الا وهما يا من كثر عن وجوه اسطير يا من
 تقاض عن صفات كلها يا من جعل عن مفا القطف ونطق عن معاني
 انجلا واستلك سور وحرك وصبره كبريائك واستلك بحق عظميتك
 الصديقين نورك واستلك بحق جعفر بن محمد عليهم السلام عليك
 وفيه منه بين يدى خواجه ان تفتي على محبة ويا محبة وان تفتي
 في كذا وكذا ويحاي كذا وكذا مطالب خود را بكوي **ساعت** ندم ان جاست است

و دوی انقباض الذین اُمرت بِمُؤَدَّتِهِمْ وَ الْمُرَاجِئِ الذِّیْنَ اُمرت بِمُؤَدَّتِهِمْ
 حَقِيقَةً وَ اَمَّا لِبَیْتِ الذِّیْنَ اُذْهِبَتْ عَنْهُمْ الرِّحْلُ وَ طُهُمُ نَقَمٌ فَتُفْهَمُ
 اَنْ تَصْلُیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اَبِیْ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَتَعَلَّقَ بِیْ كُنَا وَ كُنَا رِجَالِیْ كُنَا وَ كُنَا
 خُودِ رَاغِبِیْ هَدَا دَق کتاب روضه الاذکار در بیان
تعلق با ایام هفته داره و در آن چهار فصل است فصل اول در بیان
زمان هفته بدانکه ست است که در هر روز از ایام هفته زمان هدیه جهت
 معصومین بگذارد و طریق آن آنست که در جمعه هشت رکعت نماز کند
 در هر وقت ند و ز که خواهد چهار رکعت از هدیه کند بحضرت رسول الله
 علیه و آله و چهار رکعت دیگر از هدیه کند بحضرت فاطمه علیها السلام و ز
 شنبه چهار رکعت نماز کند و هدیه کند آقا حضرت ابراهیم و من علیهم السلام
 و در یکشنبه چهار رکعت هدیه برای حضرت امام حسن علیهم السلام و در دوشنبه
 چهار رکعت هدیه برای حضرت امام حسین علیهم السلام و در سه شنبه چهار
 رکعت برای امام زین العابدین علیهم السلام و در چهارشنبه چهار رکعت برای
 امام محمد باقر علیهم السلام و در پنجشنبه چهار رکعت برای امام جعفر صادق علیه
 و باز در جمعه هشت رکعت نماز کند چهار رکعت برای حضرت رسول الله
 صلی الله علیه و آله و چهار رکعت دیگر برای حضرت فاطمه علیها السلام و در ز
 چهار رکعت برای امام موسی کاظم علیهم السلام و در یکشنبه چهار رکعت برای
 امام رضا علیهم السلام و در دوشنبه چهار رکعت برای امام محمد تقی علیهم السلام و در
 سه شنبه چهار رکعت برای امام علی نقی علیهم السلام و در چهارشنبه چهار رکعت برای
 امام حسن عسکری علیهم السلام و در پنجشنبه چهار رکعت برای حضرت صاحب
 الزمان علیهم السلام و باز همین ترتیب عمل نمایند در هفته نماز هدیه یا حق
 معصوم تمام شود و بعد از هر دو رکعت این دعا را بخوانند **اَللّهُمَّ اَنْتَ الْاَسَدُ**

و شك اَللّهُمَّ اَنْتَ الْاَسَدُ الْاَمِنُ الْاَسَدُ الْاَمِنُ الْاَسَدُ الْاَمِنُ الْاَسَدُ الْاَمِنُ
 هَذِهِ الْاَسَدُ الْاَمِنُ الْاَسَدُ الْاَمِنُ الْاَسَدُ الْاَمِنُ الْاَسَدُ الْاَمِنُ الْاَسَدُ الْاَمِنُ
 نماز بر روی او میکند و بگوید تَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اَبِیْ مُحَمَّدٍ اِنَّا هَا وَ اَعْطِنِی
 اَللّهُمَّ اَنْتَ الْاَمَلُ وَ اَنْتَ الْاَمَلُ وَ اَنْتَ الْاَمَلُ وَ اَنْتَ الْاَمَلُ وَ اَنْتَ الْاَمَلُ وَ اَنْتَ الْاَمَلُ
 وَ اَبِیْ مُحَمَّدٍ وَ اَبِیْ مُحَمَّدٍ وَ اَبِیْ مُحَمَّدٍ وَ اَبِیْ مُحَمَّدٍ وَ اَبِیْ مُحَمَّدٍ وَ اَبِیْ مُحَمَّدٍ
 هدیه **شب شنبه** ست است که چهار رکعت نماز کند و سلام بخواند و
 هر رکعتی الحمد بگوید و آیه الکرسی سه بار و قل هو الله احد بگوید و چون
 فارغ شود سه مرتبه آیه الکرسی بخواند چنانچه این عمل کند آرزوی دلش شود و ملا
 او در **شب شنبه** چهار رکعت نماز کند بخواند در هر رکعتی بعد از فاتحه قل هو الله
 سه بار و قل یا ایها الکافر و تسبیح و چون فارغ شود یکبار آیه الکرسی بخواند
 و چون جنب کند عذای تمام بعد در هر روز بیست و یک بار دعا را
 اها را و بنویسد **شب یکشنبه** چهار رکعت نماز کند بخواند بعد از فاتحه هر یک
 از آیه الکرسی و تسبیح سه بار و قل هو الله یکبار و ثوابش آنکه روز قیامت روی
 او چون ماه شنبه چاره باشد **روز یکشنبه** چهار رکعت نماز کند در هر رکعتی
 بعد از فاتحه آیه امن اَلرَّسُولُ نَا اَخْرَجْنَا سُوْرَةَ الْبَقَرَةِ یکبار بخواند ثوابش آنکه
 بعد در هر روز بیست و یک بار دعا را در نامه عمل او بنویسد و بیان آیه را
 شد در فضل و تمایز او در تقیبات نماز خفیف است و در هر چهار رکعت نماز
 کند بخواند در هر رکعتی فاتحه بگوید و اَنَّا اَرْسَلْنَا هَکَیْمًا اَنْتَ صَدِّقًا وَ اَرْسَلْنَا
 بر پنجبر و آله او بنویسد و صد بار صلوات بفرستد علیهم السلام و بیست و یک بار
 آنکه خدی تا و را در جهت هفت هزار گوشت دهد که در هر رکعت هفت
 هزار بار باشد و در هر روزی هفتای هزار کتبه باشد **روز دوشنبه** چهار رکعت

سُجَّانَ الصَّاحِبِ السَّامِعِ سُبْحَانَكَ الْقَاضِي سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ سُبْحَانَكَ
لَا تَعْلَمُ سُبْحَانَكَ مَنْ مَلَكَ فِي أَهْوَاءِ سُبْحَانَكَ وَتَعَالَى سُبْحَانَكَ عَنِ الْخَسْرِ الْجَبَلِ
سُبْحَانَكَ الرَّافِعِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَكَ الْعَلِيِّ الْعَلِيِّ سُبْحَانَكَ الْغَالِقِ الْبَارِي سُبْحَانَكَ
الْمُزِجِ الْأَعْلَى سُبْحَانَكَ الْعَظِيمِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَكَ مَنْ هُوَ هَلَاكٌ وَلَا يَكُونُ هَلَاكٌ
غَيْرُ سُبْحَانَكَ مَنْ هُوَ فِي الْحَيِّ الْعَظِيمِ سُبْحَانَكَ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِكَ سُبْحَانَكَ مَنْ
هُوَ دَائِمٌ لَا يَنْتَهِي سُبْحَانَكَ مَنْ هُوَ قَائِمٌ لَا يَلْهُو سُبْحَانَكَ مَنْ هُوَ عَزِيزٌ
لَا يَقْضِي سُبْحَانَكَ مَنْ تَوَلَّى كُلَّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِهِ سُبْحَانَكَ مَنْ ذَكَرَكَ كُلُّ شَيْءٍ
لِعِزَّتِهِ سُبْحَانَكَ مَنْ اسْتَسَمَّ كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ سُبْحَانَكَ مَنْ خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ
لِعِزَّتِهِ سُبْحَانَكَ مَنْ انْقَادَ لَهُ الْأُمُورُ بِأَرْشَادِهِ **دَعَا** سُبْحَانَكَ
لِرَحْمَتِهِ لَأَحْوَلُ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِإِذْنِهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ رَبَّ الْمَلَائِكَةِ وَالْمُرْسَلِينَ
وَالنَّبِيِّينَ وَرُسُلِهِمْ وَفَائِزٍ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ كُنْ عَقْبًا بِسَمَاءِ
الْأَشْيَاءِ وَاعْلَمْ أَنَّكَ هُوَ وَلَوْ لَمْ يَكُنْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ حِجَابٌ أَتَيْتُكَ رَبَّنَا وَرَبَّ
وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِأَمْرِكَ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ
يَا مُجِيبُ دُعَائِي يَا مُجِيبُ دُعَائِي يَا مُجِيبُ دُعَائِي يَا مُجِيبُ دُعَائِي يَا مُجِيبُ دُعَائِي
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ يَا مُجِيبُ دُعَائِي يَا مُجِيبُ دُعَائِي يَا مُجِيبُ دُعَائِي يَا مُجِيبُ دُعَائِي
الْمُعِيدُ وَتَمْلِكُ شَهِيدٌ وَيَكْمُلُ مِنْ كَاتِبِينَ وَشَاهِدِينَ أَكْثَرَ حِكْمًا اللَّهُ يَنْبِ
أَقْبُو شَهَادَاتِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ
رَسُولُهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ الْإِسْلَامَ كَمَا وَصَفَ وَالدِّينَ كَمَا شَرَعَ وَأَنْبِيَاءَهُ كَمَا
أَنْزَلَ وَالْعُقُوبَاتِ كَمَا حَذَّرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ وَمَلَائِكَتُهُ وَرُسُلُهُ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ اللَّهُمَّ يَا مَالِكُ اسْكُنْ إِلَيْكَ نَفْسِي وَوَحِّشْ إِلَيْكَ
وَجْهِي وَفَوْضْ إِلَيْكَ أَمْرِي وَخُذْ إِلَيْكَ طَلْعِي وَهَبْ لِي مِنْكَ رِزْقًا وَرَحْمَةً
إِلَيْكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَا شَرِيكَ لَكَ إِلَّا أَنْتَ أَمْسِكْ بِحَبْلِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ وَتَوَكَّلْ

اللَّهُ اسْكُنْ إِلَيْكَ نَفْسِي وَوَحِّشْ إِلَيْكَ وَجْهِي وَفَوْضْ إِلَيْكَ أَمْرِي وَخُذْ إِلَيْكَ
طَلْعِي وَهَبْ لِي مِنْكَ رِزْقًا وَرَحْمَةً إِلَيْكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَا شَرِيكَ لَكَ إِلَّا أَنْتَ
أَمْسِكْ بِحَبْلِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ وَتَوَكَّلْ اللَّهُ اسْكُنْ إِلَيْكَ نَفْسِي وَوَحِّشْ إِلَيْكَ
وَجْهِي وَفَوْضْ إِلَيْكَ أَمْرِي وَخُذْ إِلَيْكَ طَلْعِي وَهَبْ لِي مِنْكَ رِزْقًا وَرَحْمَةً
إِلَيْكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَا شَرِيكَ لَكَ إِلَّا أَنْتَ أَمْسِكْ بِحَبْلِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ وَتَوَكَّلْ
اللَّهُ اسْكُنْ إِلَيْكَ نَفْسِي وَوَحِّشْ إِلَيْكَ وَجْهِي وَفَوْضْ إِلَيْكَ أَمْرِي وَخُذْ إِلَيْكَ
طَلْعِي وَهَبْ لِي مِنْكَ رِزْقًا وَرَحْمَةً إِلَيْكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَا شَرِيكَ لَكَ إِلَّا أَنْتَ
أَمْسِكْ بِحَبْلِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ وَتَوَكَّلْ اللَّهُ اسْكُنْ إِلَيْكَ نَفْسِي وَوَحِّشْ إِلَيْكَ
وَجْهِي وَفَوْضْ إِلَيْكَ أَمْرِي وَخُذْ إِلَيْكَ طَلْعِي وَهَبْ لِي مِنْكَ رِزْقًا وَرَحْمَةً
إِلَيْكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَا شَرِيكَ لَكَ إِلَّا أَنْتَ أَمْسِكْ بِحَبْلِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ وَتَوَكَّلْ
اللَّهُ اسْكُنْ إِلَيْكَ نَفْسِي وَوَحِّشْ إِلَيْكَ وَجْهِي وَفَوْضْ إِلَيْكَ أَمْرِي وَخُذْ إِلَيْكَ
طَلْعِي وَهَبْ لِي مِنْكَ رِزْقًا وَرَحْمَةً إِلَيْكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَا شَرِيكَ لَكَ إِلَّا أَنْتَ
أَمْسِكْ بِحَبْلِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ وَتَوَكَّلْ اللَّهُ اسْكُنْ إِلَيْكَ نَفْسِي وَوَحِّشْ إِلَيْكَ
وَجْهِي وَفَوْضْ إِلَيْكَ أَمْرِي وَخُذْ إِلَيْكَ طَلْعِي وَهَبْ لِي مِنْكَ رِزْقًا وَرَحْمَةً
إِلَيْكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَا شَرِيكَ لَكَ إِلَّا أَنْتَ أَمْسِكْ بِحَبْلِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ وَتَوَكَّلْ

لَكَ

بخیر

فيلكا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شعبه

کامروز

[illegible]

وَلَمْ تَبْعِدْ مُسْتَقِي مِنْ خَيْرٍ وَعَدْتَهُ اَعْدَانِ مِنْ خَلْقِكَ قَابِ اَسْأَلُكَ وَ
اَنْعَبَ اَيْتِكَ وَنَبِيَّكَ وَرَحْمَتِي بِاَنْتَ هَمَّ التَّالِيَيْنِ وَصَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
عَلَيْهِمْ السَّلَامُ **سورة ربيع** سُبْحَانَكَ يَا مَنْ سُبْحَانَكَ مَنْ ذُو الْجَلَالِ
يَقُولُونَ سُبْحَانَكَ قَدْ وَصَفْتَ سُبْحَانَكَ الْمَلِكِ الْحَقِّ سُبْحَانَكَ مَنْ ذُو
مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ بِأَصْوَاتِهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُ الْمُتَعَزِّدُ فِي كُلِّ مَقَالَةٍ سُبْحَانَكَ
الَّذِي يُسَبِّحُ لَكَ الْكَنُوزُ وَمَا خُزِيَ وَمَا خُفِيَ سُبْحَانَكَ الْمَلِكِ الْخَبِيرِ
الَّذِي مَلَأَ كُنُوزَهُ السَّمَوَاتِ السَّبْعَ وَالْأَرْضَ السَّبْعَ سُبْحَانَكَ اللَّهُ
يَعْدُ وَمَا سُبْحَانَكَ السَّعِيدُونَ وَتَحْتَ قُوَّتِهِ يَعْدُ وَمَا سُبْحَانَكَ الْحَمِيدُونَ وَالْإِلَهِ
الْأَلَهُ يَعْدُ وَمَا هَلْ لَكَ الْمُهَلَّلُونَ وَنَهَّ الْكَبَرُ يَعْدُ وَمَا كَبَرُ الْكَلْبَرُ
وَأَسْتَغْفِرُكَ يَعْدُ وَمَا اسْتَغْفِرُكَ السَّكِينُونَ وَالْأَخْوَانُ وَالْأَقْوَامُ
يَا مَنْ أَعْلَى أَنْصَبِ يَعْدُ وَمَلْعَدُ الْمُعْتَدُونَ وَمَا قَانَةُ الْعَالَمُونَ وَصَلَّى
اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ مُحَمَّدٍ يَحْدُ وَمَنْصَلَى عَلَيْهِ الْمُصَلُّونَ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ
الْإِنْسَانِ سُبْحَانَكَ لَكَ دَوَابُّ فِي مَنَاسِكِهَا وَالْوُحُوشُ فِي مَخَاطِبِهَا وَالْبَنَاتُ فِي
قُلُوبِهَا وَالتَّحِيُّنُ فِي كُرْبِهَا سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْإِنْسَانِ سُبْحَانَكَ يَا مَنْ يَحْيِيهَا
وَيُحْيِيهَا فِي مَوَاطِنِهَا وَآلِهَا عَلَى عَذَابِهَا وَالْهَوَى فِي مَآكِنِهَا سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ
الْإِنْسَانِ لَكَ الْخَيْرُ الَّذِي لَا يَحْلُفُ الْغَيْثُ الَّذِي لَا يَنْقُصُ الْمَجْدُ بِمَا لَكَ لَا يَحْلُفُ الْخَيْرُ
فِي الْبَاقِي الَّذِي سَتَنُ بِلِاقَاءِ الْغَايِبِ الَّذِي لَا يَقُوتُ الْغَرِيبُ الَّذِي لَا يَنْدُ
سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْإِنْسَانِ الْمَقَامُ الَّذِي لَا يَحْيِيهِ إِلَّا اللَّهُ الَّذِي لَا يَحْيِيهِ إِلَّا اللَّهُ
الَّذِي لَا يَنْتَاقُ الْبَصِيرُ الَّذِي لَا يَحْلُفُ الْخَيْرُ الَّذِي لَا يَحْلُفُ الْخَيْرُ
الْإِنْسَانِ الْمَحْكُومُ الَّذِي لَا يَحْيِيهِ إِلَّا اللَّهُ الَّذِي لَا يَحْيِيهِ إِلَّا اللَّهُ
الشَّاهِدُ الَّذِي لَا يَغِيبُ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْإِنْسَانِ الْفَرِيقُ الَّذِي لَا يَرَامُ الْغَرِيبُ
الَّذِي لَا يَضَامُ السُّلُوكُ الَّذِي لَا يَغْلِبُ الْمُنْزَلُ الَّذِي لَا يَنْتَاقُ الْغَايِبُ

الَّذِي لَا يَغْلِبُ الْعُدُوَّ **سورة ربيع** سُبْحَانَكَ يَا مَنْ سُبْحَانَكَ مَنْ ذُو الْجَلَالِ
يَقُولُونَ سُبْحَانَكَ قَدْ وَصَفْتَ سُبْحَانَكَ الْمَلِكِ الْحَقِّ سُبْحَانَكَ مَنْ ذُو
مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ بِأَصْوَاتِهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُ الْمُتَعَزِّدُ فِي كُلِّ مَقَالَةٍ سُبْحَانَكَ
الَّذِي يُسَبِّحُ لَكَ الْكَنُوزُ وَمَا خُزِيَ وَمَا خُفِيَ سُبْحَانَكَ الْمَلِكِ الْخَبِيرِ
الَّذِي مَلَأَ كُنُوزَهُ السَّمَوَاتِ السَّبْعَ وَالْأَرْضَ السَّبْعَ سُبْحَانَكَ اللَّهُ
يَعْدُ وَمَا سُبْحَانَكَ السَّعِيدُونَ وَتَحْتَ قُوَّتِهِ يَعْدُ وَمَا سُبْحَانَكَ الْحَمِيدُونَ وَالْإِلَهِ
الْأَلَهُ يَعْدُ وَمَا هَلْ لَكَ الْمُهَلَّلُونَ وَنَهَّ الْكَبَرُ يَعْدُ وَمَا كَبَرُ الْكَلْبَرُ
وَأَسْتَغْفِرُكَ يَعْدُ وَمَا اسْتَغْفِرُكَ السَّكِينُونَ وَالْأَخْوَانُ وَالْأَقْوَامُ
يَا مَنْ أَعْلَى أَنْصَبِ يَعْدُ وَمَلْعَدُ الْمُعْتَدُونَ وَمَا قَانَةُ الْعَالَمُونَ وَصَلَّى
اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ مُحَمَّدٍ يَحْدُ وَمَنْصَلَى عَلَيْهِ الْمُصَلُّونَ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ
الْإِنْسَانِ سُبْحَانَكَ لَكَ دَوَابُّ فِي مَنَاسِكِهَا وَالْوُحُوشُ فِي مَخَاطِبِهَا وَالْبَنَاتُ فِي
قُلُوبِهَا وَالتَّحِيُّنُ فِي كُرْبِهَا سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْإِنْسَانِ سُبْحَانَكَ يَا مَنْ يَحْيِيهَا
وَيُحْيِيهَا فِي مَوَاطِنِهَا وَآلِهَا عَلَى عَذَابِهَا وَالْهَوَى فِي مَآكِنِهَا سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ
الْإِنْسَانِ سُبْحَانَكَ لَكَ الْخَيْرُ الَّذِي لَا يَحْلُفُ الْغَيْثُ الَّذِي لَا يَنْقُصُ الْمَجْدُ بِمَا لَكَ لَا يَحْلُفُ الْخَيْرُ
فِي الْبَاقِي الَّذِي سَتَنُ بِلِاقَاءِ الْغَايِبِ الَّذِي لَا يَقُوتُ الْغَرِيبُ الَّذِي لَا يَنْدُ
سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْإِنْسَانِ الْمَقَامُ الَّذِي لَا يَحْيِيهِ إِلَّا اللَّهُ الَّذِي لَا يَحْيِيهِ إِلَّا اللَّهُ
الَّذِي لَا يَنْتَاقُ الْبَصِيرُ الَّذِي لَا يَحْلُفُ الْخَيْرُ الَّذِي لَا يَحْلُفُ الْخَيْرُ
الْإِنْسَانِ الْمَحْكُومُ الَّذِي لَا يَحْيِيهِ إِلَّا اللَّهُ الَّذِي لَا يَحْيِيهِ إِلَّا اللَّهُ
الشَّاهِدُ الَّذِي لَا يَغِيبُ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْإِنْسَانِ الْفَرِيقُ الَّذِي لَا يَرَامُ الْغَرِيبُ
الَّذِي لَا يَضَامُ السُّلُوكُ الَّذِي لَا يَغْلِبُ الْمُنْزَلُ الَّذِي لَا يَنْتَاقُ الْغَايِبُ

وَالَّذِي لَا يَغْلِبُ الْعُدُوَّ

وَخَلَقَ لَكَ الشَّيْءَ لَمْ يَكُنْ لَكَ شَيْءٌ مِنْهُ وَرَسُولُهُ وَشَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا
 اللَّهُ وَصِفَتْ وَالَّذِينَ كَانُوا شُرْعًا وَالْكَاتِبَاتُ كَأَنْتَ لَمْ تَكُنْ لَكَ وَكَانَ
 اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ حَيَّا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِسَلَامٍ وَصَلَّى عَلَى رَأْسِهِ وَصَلَّى
 أَعُوذُ بِكَ مِنْهُ اللَّهُ الْكَرِيمُ وَاسْمُ اللَّهِ الْعَظِيمُ وَكَلِمَةُ الشَّامَةِ مِنْ سِرِّ السَّامَةِ
 وَهَامَةِ وَالْعَيْنِ اللَّامَةِ وَمِنْ سِرِّ مَلَكُوتِي وَذُرِّيَّاتِي وَمِنْ سِرِّ كُلِّ
 دَائِيَّةٍ رَبِّ لِيخْذْ بِمَا صَبَّحْتَ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 عَافِيَتَكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَأَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ فِي جَمِيعِ أَمْرِي مَا
 مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَمِنْ فَوْقِي وَمِنْ تَحْتِي وَلَا يَخْلِفُنِي مِنْ خَلْقِكَ
 إِلَى عَيْنٍ مِنْ عِبَادِكَ يُعَذِّبُ لِي أَمَّا أَنْتَ مَوْلَايَ وَسَيِّدِي أَنْتَ مَوْلَايَ وَلَا
 تُخَيِّبْنِي مِنْ رَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ دَوَالِ بَعْدَتِكَ وَخَوَلِئِكَ
 أَسْتَغِيثُ بِعَوْنِ اللَّهِ وَفَوْزِي بِهِ مِنْ خَلْقِ خَلْقِهِ وَفَوْزِي بِهِ مِنْ عَوْنِ بَرِّ
 الْفَلَوْنِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ حَسْبِيَ اللَّهُ وَبِعِزِّ الْوَكِيلِ اللَّهُمَّ أَعِزَّنِي
 بِطَاعَتِكَ وَأَذِلَّنِي بِعِقَابِكَ وَأَقْصِي عَنِّي يَا قَاصِمُ كُلِّ حَتَا بِعَيْنِهِ
 يَا مَنْ لَا يَجِبُ مِنْ دَعَايَ يَا مَنْ إِذَا تَوَكَّلْتُ عَلَيْهِ كَعَايَ الْكَافِي كُلِّ
 مُهِمٍّ مِنْ مَرْدُودِي وَالْآخِرِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عَمَلِ الْخَائِبِينَ وَ
 حَزَنِ الْعَامِلِينَ وَخُشُوعِ الْعَالِدِينَ وَعِبَادَةِ الْمُتَّقِينَ وَحَيَاتِ الْمُؤْمِنِينَ
 وَإِيَّائِي الْمُتَجِبِينَ وَتَوَكَّلْ كُلِّ الْمُؤْمِنِينَ وَبَشَرِيَّاتِ السُّوءِ كَلِمَةٍ وَالْحَقِّ
 بِأَخْيَارِ الْمَرْبُورِينَ وَأَذِلَّنِي الْجَنَّةَ وَالْغَنَاءَ مِنَ النَّارِ وَأَصْلِحْ
 لِي كُلَّ شَيْءٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِمَامًا صَادِقًا يَا مَنْ يَمْلِكُ خَوَارِجَ
 السَّالِبِينَ وَيَعْلَمُ صَمِيمِ الصَّامِتِينَ أَنْتَ يَكْفِي كُلَّ شَيْءٍ عَظِيمٍ عَالِمٌ
 بِخَيْرِ مَنْ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْبَلَ جِهَانِي
 وَأَنْ تَقْبَلَ لِي وَلِإِلَهِ لِي وَبِحَسْبِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ

وَالَّذِينَ كَانُوا شُرْعًا وَالْكَاتِبَاتُ كَأَنْتَ لَمْ تَكُنْ لَكَ وَكَانَ
 اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ حَيَّا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِسَلَامٍ وَصَلَّى عَلَى رَأْسِهِ وَصَلَّى
 أَعُوذُ بِكَ مِنْهُ اللَّهُ الْكَرِيمُ وَاسْمُ اللَّهِ الْعَظِيمُ وَكَلِمَةُ الشَّامَةِ مِنْ سِرِّ السَّامَةِ
 وَهَامَةِ وَالْعَيْنِ اللَّامَةِ وَمِنْ سِرِّ مَلَكُوتِي وَذُرِّيَّاتِي وَمِنْ سِرِّ كُلِّ
 دَائِيَّةٍ رَبِّ لِيخْذْ بِمَا صَبَّحْتَ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 عَافِيَتَكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَأَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ فِي جَمِيعِ أَمْرِي مَا
 مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَمِنْ فَوْقِي وَمِنْ تَحْتِي وَلَا يَخْلِفُنِي مِنْ خَلْقِكَ
 إِلَى عَيْنٍ مِنْ عِبَادِكَ يُعَذِّبُ لِي أَمَّا أَنْتَ مَوْلَايَ وَسَيِّدِي أَنْتَ مَوْلَايَ وَلَا
 تُخَيِّبْنِي مِنْ رَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ دَوَالِ بَعْدَتِكَ وَخَوَلِئِكَ
 أَسْتَغِيثُ بِعَوْنِ اللَّهِ وَفَوْزِي بِهِ مِنْ خَلْقِ خَلْقِهِ وَفَوْزِي بِهِ مِنْ عَوْنِ بَرِّ
 الْفَلَوْنِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ حَسْبِيَ اللَّهُ وَبِعِزِّ الْوَكِيلِ اللَّهُمَّ أَعِزَّنِي
 بِطَاعَتِكَ وَأَذِلَّنِي بِعِقَابِكَ وَأَقْصِي عَنِّي يَا قَاصِمُ كُلِّ حَتَا بِعَيْنِهِ
 يَا مَنْ لَا يَجِبُ مِنْ دَعَايَ يَا مَنْ إِذَا تَوَكَّلْتُ عَلَيْهِ كَعَايَ الْكَافِي كُلِّ
 مُهِمٍّ مِنْ مَرْدُودِي وَالْآخِرِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عَمَلِ الْخَائِبِينَ وَ
 حَزَنِ الْعَامِلِينَ وَخُشُوعِ الْعَالِدِينَ وَعِبَادَةِ الْمُتَّقِينَ وَحَيَاتِ الْمُؤْمِنِينَ
 وَإِيَّائِي الْمُتَجِبِينَ وَتَوَكَّلْ كُلِّ الْمُؤْمِنِينَ وَبَشَرِيَّاتِ السُّوءِ كَلِمَةٍ وَالْحَقِّ
 بِأَخْيَارِ الْمَرْبُورِينَ وَأَذِلَّنِي الْجَنَّةَ وَالْغَنَاءَ مِنَ النَّارِ وَأَصْلِحْ
 لِي كُلَّ شَيْءٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِمَامًا صَادِقًا يَا مَنْ يَمْلِكُ خَوَارِجَ
 السَّالِبِينَ وَيَعْلَمُ صَمِيمِ الصَّامِتِينَ أَنْتَ يَكْفِي كُلَّ شَيْءٍ عَظِيمٍ عَالِمٌ
 بِخَيْرِ مَنْ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْبَلَ جِهَانِي
 وَأَنْ تَقْبَلَ لِي وَلِإِلَهِ لِي وَبِحَسْبِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِرَأْسِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِرَأْسِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

میرسد و طایفه ایان و بر طرف میشود و دوا و لکیرهای الیم و بر آورده میشود
 در او حاجتهای عظیم و عظیم است که زیاد است خدای تعالی را دادان روز
 آنرا که در ماه سر داده شده ها آنرا که جهت آن روز دیگر و دعا میکند و دانه
 کسی که بناسد حق روز را و دانه حرمت و رانگه لایم میشود بخدای
 تقاضا آنکه بگوید و در آن جمله آنرا که در یک کل و سر داده شده کل آن آنکه جهت
 کبر اگر میبود آن شخص و دانه شب یا دانه روز نمید سر داده است یعنی غایب شد
 دارد و چون محسوب شود در روز قیامت این باشد آن خوف عذاب و کسی
 که استحقاق حرمت او کند یعنی رعایت و ظایف او نکند و ضایع کند حق او را
 از دست بر خدای تقاضا آنکه او را بسوزاند یا آتش جهنم بکشد آنکه پشیمان شود
 و توبه کند و آن حضرت جعفر صادق علیه السلام منقولست که فرمود بهیچ کسی که
 در روز جمعه را حقیقت واجب نیست بهیچ چیز باشد از آنکه ضایع کنی حق او را یا
 کنی در عبادت خدای تعالی و در تقرب به حق بهرگاه او بگردن اعمال سالک و
 ترک نمودن اعمال قبیح بهیچ کسی که مضاعف میکند حق تقاضا و بهیچ کار و بر طرف
 میازد در روایات را و بلند میگردد و در روایات را و شب و روز او یک
 در فضیلت کبر اگر بخواهید بدانید و آنرا در دانه دار و در دانه او را بطاعت
 و عبادت شب در آن حضرت امام جعفر صادق علیه السلام مرویست کسی که ترک
 معصیت کند در شب جمعه برای رضای خدای تقاضا سر زده میشود کنایه آن که
 او کفایت میشود بر او که علی ان سر کبر و کسی که جرات مبارک خدای تقاضا آنکه
 جرات معصیت کند در شب جمعه میگوید خدای تعالی بر او عملی که تمام کرده است
 و بازای هر عملی که تمام کرده است دو چندان عذاب میکند و روایت کرده آن
 آن حضرت امام عقیله باقر امام جعفر صادق علیه السلام که فرمودند که بهیچ
 بنده مؤمن حاجت خود را از خدای تقاضا پس بگوید و آنرا از خدای تعالی بر آورد

حاجت او را تا شب جمعه تا آنکه مخصوص کرد و آنرا و یا یک روز جمعه و آن حضرت
 امام عقیله باقر علیه السلام مرویست که حق سبحانه و تعالی میگوید و هر شب جمعه آن
 بالای هر شان اول شب تا آخر آن آیات بنده مؤمنی که بخواند و برای دین یا
 دنیا یا خود پیش از طلوع صبح تا آنکه اجابت کند او را آیات بنده مؤمنی که توبه
 کند و آنرا نکند نماید بمن از کنایه آن پیش از طلوع صبح تا قبل از غروب یا
 آیات بنده مؤمنی که توبه کند باشد روزی او پس سوال کند از من زیاد
 و وسعت در روزی را پیش از طلوع صبح تا آنکه زیاد سازم و وسیع گردانم روزی
 او را آیات بنده مؤمنی بهاری که طلب کند از من شفا یا خود را پیش از طلوع
 صبح تا آنکه عافیت دهم او را آیات بنده مؤمنی که محسوس رنند و گرفتار
 اند و و خزان باشد پس سوال کند از من تا آنکه آزاد گردم او را از زندان و گرفتار
 دهم او را از اندوه و از آن آیات بنده مؤمنی که بر دستش واقع شده باشد
 پس سوال کند از من تلافی آنستم کم حق او را از اهل سم بآنستم پیش
 از طلوع صبح تا یاری کنم او را حق او را از سم بکشد و گرفته و اورا سم بید
 پیوسته این معافی ناکند تا طلوع صبح که پیش از شبانه روز جمعه است
 سنت است روز را داشتن و پنجشنبه و بسیار صلوات فرستادن بر حضرت
 رسول الله صلی الله علیه و آله بعد از نماز عصر این روز تا آخر روز جمعه این حدیث
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَخُذْ مِنْ جَبْهَةِ الْهَرَمِ عَذَابَهُمْ مِنْ بَحْرِنِ
 قُلُوبِهِمْ مِنَ الْوَلَدِ وَالْجَبْرِ وَاقْشُرْ عَنْهُمْ صَدْرَهُمْ بِكَوْنِهِمْ بِكَوْنِهِمْ بِكَوْنِهِمْ
 دارد و سنت است در آخر روز پنجشنبه گفتن این استغفار استغفر الله الذي
 لا اله الا هو الحي القيوم و اقلب اليك عبدك خاضع مستكين
 مستكين لا يملك لنفسه نصيبا ولا غدا ولا غدا ولا غدا ولا غدا ولا غدا ولا غدا
 ولا حيين ولا شورا و صلى الله على محمد و آله و عجلت بركه الطاهرين

در روز جمعه

مَن فِي السَّمَاءِ وَخَالِقُ مَن فِي الْأَرْضِ لَا خَالِقَ بَيْنَهُمَا غَيْرَكَ وَأَنْتَ مَلِكُ مَن
 فِي السَّمَاءِ وَمَلِكُ مَن فِي الْأَرْضِ لَا مَلِكَ بَيْنَهُمَا غَيْرَكَ أَنْتَ يَا سَمِيعُ كَتَبْتَ
 وَتَوَكَّلْ وَجْهَكَ الْغَيْبُ وَبَلَّغْتَ الْقَدِيمَ إِلَيْكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِاسْمِكَ
 الَّذِي شَرَفْتَ لَهُ نَبِيَّ جَبَلِكَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي صَلَّحْتَ بِهِ أَكْوَافَ نَدْوَى وَبِهِ يَصْلُحُ
 الْأَجْرُونَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ كُلُّ شَيْءٍ بِإِحْسَانٍ عِنْدَكَ كُلُّ شَيْءٍ بِإِحْسَانٍ يَا حَيُّ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مِمَّنْ عَلَى عَرْشِكَ وَالْمُحَمَّدُ وَآخِرُهُ لَنَا دُونُنَا قَا تَقْوَى لَنَا خُورِاجُنَا
 وَأَكْفِيَانَا مَا أَهْمُنَا مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ أَمْرِ بَابِنَا وَ
 ثِقَتَنَا عَلَى هَدْيِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَجَمَلْ لَنَا مِنْ كُلِّ غَيْمٍ وَهَيْمٍ
 وَصَبِيٍّ نَجَاةً وَخُرْجًا وَاجْعَلْ دُعَاءَنَا عِنْدَكَ فِي الْمَرْغُوعِ الْمُتَقَبَّلِ الْمَرْغُورِ
 وَهَبْ لَنَا مَا نَحْتَمِلُ مِنْ أَهْلِ طَاعَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ فَإِنَّا مُؤْمِنُونَ بِكَ مُتَبِعُونَ
 إِلَيْكَ سَوْ كَلُونُكَ مَلِكِيكَ وَمَصِيرُنَا إِلَيْكَ اللَّهُمَّ خُذْ لَنَا الْخَيْرَ كُلَّهُ وَصَرِّفْ
 عَنَّا الشَّرَّ كُلَّهُ إِنَّكَ أَنْتَ الْخَفَاءُ الْمُنَانُ بِكَ بَعِثَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ تَعْقِبُ الْخَيْرَ
 مَن تَشَاءُ وَتَقْصِرُ عَنْهُ عَمَّا تَشَاءُ اللَّهُمَّ أَهْطِنَا مِنْهُ وَأَمِنُكَ عَلَيْهِ يَا
 أَنْتَ الرَّاحِمُ يَا اللَّهُ يَا فَخْرُ الْيَوْمِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا اللَّهُ أَنْتَ
 الَّذِي يَنْسُ كَيْفَ لَوْ كُنَّا يَا أَعْوَدُ مَن سَأَلَ يَا أَكْرَمُ مَن أَعْطَى يَا أَرْحَمُ مَن
 اسْتَرْحَمَ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَرْحَمُ صَافِي وَقَلَّةٍ حَيْثُ إِلَيْكَ تَقْبَلُ وَ
 وَخَلْقُ الْوَحْشَةِ عَلَى الْبَحْرِ وَالْأَرْضِ مِنَ الشَّارِبِ خَشَعُ يَا أَنْتَ الرَّاحِمُ

شمس
 در زمان مغرب شب جمع خزانند
 در رکعت ثانی و در زمان غدا در رکعت اول
 در رکعت ثانی و در زمان غدا در رکعت اول
 در رکعت ثانی و در زمان غدا در رکعت اول

شهادت و آیه شریفه و آخر سوره الکاف که مذکور شد در وقت مغرب بنام صاحب
 و آیه قل ادعوا الله او ادعوا الرسول انهما لهما ذمة الله فكل من اتلفناه بالحق او
 تخلف عن صلواتك ولا تقاوتها فاستخرج بين ذلك سبيلاً و قل انما انا بشر
 انظر اني انزلت من عند ربك في تلك في تلك و لم يكن له في امره الا ان
 و كثره كغيره و ده مرتبه سوره انا انزلناه و هي كهرا كشكارت و قل يا ايها
 الكافرون سمعتموه مني كهريد هه خفاي تقابا و نوا بلسا و عبادت تمام
 شب در وقت فضيلت اصيل حاصل ميست و به پندار ديون اكثر از شب جمع است و اما
 انظر اني كه متقبل بصبح است و ان ابن عباس روایت كه فضيلت احوالها
 كذا و من غدا مشا حاصل ميشود و ان سببها ي شب جمع است خزانند و سوره
 آل عمران و من سبيل و كهف و سوره طه و آل عمران و لقمان و سوره
 ص و حم سجده و حم دخان و سوره الواقعة و بيان بمنايل اين سوره ها و
 نوابها در فصل دوم اقبال از هم مذکور خواهد شد بدان **نواب شب جمع**
 در حديث است كه كسي كه بركت نماز كند در شب جمع ميان نماز مغرب و عشا
 بخواند در هر ركعت بعد از حمد سوره قل هو الله يا قزوه مرتبه حفظ كند خدا
 تقابا و او را مل و او را دين او را و دنيا و آخرت او را **نواب شب جمع** حضرت رسول الله
 صلى الله عليه و آله روایت كسي كه در عيان مغرب و عشا شب جمع دو ركعت
 نماز كند و بخواند در هر ركعت بعد از حمد قل هو الله جهل مرتبه بر ميخورد و
 نزد پادشاه و مصلحت ميگرم با او و كسي كه من بر خورم او را نزد پادشاه و
 مصلحت ميگرم با او و خلاص ميشازم او را و ان حساب و ان خوف ميزان **نواب شب جمع**
 كسي كه دو ركعت نماز كند در شب جمع و بخواند در هر ركعتي بعد از حمد سوره قل
 هو الله يا قزوه بار و چون فارغ شود بگويد يا حي يا قيوم يا ذا الجلال و الاكرام
 دفع كند خفاي تقابا و ان شاء الله آسمان و زمين را و لا هيج آدمي و پري خضر

در
 شب جمع

بعضی است که ششادان چندین و شارب کردن و عوی جوش بکار بردن
و جامه پاکیزه پوشیدن **و نصبت غسل جمره** صاحب اخبار حدیثی از حضرت
رسول صلی الله علیه و آله روایت کرده که آنحضرت فرمود که دیدم در شب معراج
در حق تعالی عرض شد که هر یک از شما بگذرد دنیا بود و پروردگار از من
که تسبیح خدای تعالی و تقدیس او میخواند و میگفت **و ان تسبیح الله ثم اخذ**
لین غنسل جمعة یعنی با صد و سی و یک بار کسی را که حاضر شود بخواند دعای
و من جمعه با خدا و یا پس از کسی را که غسل جمره کند و تسبیح شریف حمد حمد الله تعالی
و دهقالات تکلیف از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده که آنحضرت
فرمود غسل جمره پاکیزه گشت و کفاره گناهانت ازین جمعه تا جمعه تباه **و نصبت**
در کثافت کرد و مطهر است که حضرت یاری تظافر مناجات حضرت موسی
فرمود کسی که غسل کند در روز جمعه میفرماید برای او چهل و هفت روز
و بدن او است و معصیت و عقوق کنه از او رفته و بلند میگردد و برای او
ده درجه و در دفع قلم میگردد و از او هفتاد روز من چندان کند هر روز هفتاد
مرتبه و میگرداند قرآن و ده روز از روهای بهشت اما وقت غسل جمره تسبیح
در کتاب دروس ذکر کرده که سنت است غسل جمره **و اولست** در مابین طلوع
خورشید تا زوال و قنات بعد از آن تا آخر روز شنبه و جمعه در روز شنبه
نیم جایز است سجده نمازی مثل نماز آیت در روز جمعه باشد و سرمانند
سجده در روز شنبه چون داخل تمام شود پای چپ را مقدم دارد و بگوید
بسم الله الرحمن الرحیم اهوذ یا الله من ارجس الخبیث الخبیث الخبیث
الرجیم و باید که نزدیک بعضی رطب و میان شام و خفتن داخل تمام نشود و وقت
پراگند شدن سنگ شیطانت برای فریب بجای آدم و باید که نشت نیز داخل
تمام نشود و اگر بشود چون پیران آید و چیزی بخورد و در وقت که میر

اللهم اغفر لی ذنوبی و اغفر لی ذنوبی

معبان م

در روز شنبه

باشد نیز داخل تمام نشود و وقت کند که جامه بگوید **اللهم اغفر لی ذنوبی**
و اغفر لی ذنوبی علی الاطلاق و آنحضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود
چیزی که پرده و حجاب میان چشمان و نورهای بجای آدم میشود و وقت
کند و بنام جامه ای خود را نشت که بگوید **بسم الله الرحمن الرحیم** و از بعضی علما
منقول است که دیگر حدیث این نام حجاب میان آدمی و چون ایشان است بایک
و آنحضرت نیز حجاب فرمودند میان ایشان و بنام نهجهم و آنحضرت اما
جعفر صادق علیه السلام فرمود است که چون داخل خانه اوقات تمام شود بگوید **اللهم**
اغفر لی ذنوبی من شئ نفسي و اغفر لی ذنوبی من اذاه و اغفر لی ذنوبی من اذاه
شود بگوید **اللهم اغفر لی ذنوبی من شئ نفسي و اغفر لی ذنوبی من اذاه و اغفر لی ذنوبی من اذاه**
و آیت کرم بر سر پای خود ببرد و اگر توانی حوله آیت کرم بپوش و چه او دفع
مناخس میکند و باید ساقی در این خانه بکشد که چون داخل خانه شد
بگوید **شود یا الله من اذاه و اغفر لی ذنوبی من اذاه و اغفر لی ذنوبی من اذاه**
و باید که اجتناب کند از خوردن آب سرد چرا که فساد معده میکند و اجتناب کند
از خوردن آب سرد بر بدن چرا که اسهال و ضعف بدن میشود و مکرر دست در میان
آب نشت و از خود دور کردن و همچنین سر بکشد و پاها را پای مالیدن
و مسواک و تمام کردن و چون خواهد که نوزاد کند باید که ایستاده باشد و نشت
از نوزاد برشته بر سر پی مال و بگوید **بسم الله الرحمن الرحیم** و نشت و نشت
آنحضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله منقول است کسی که چنین کند و این دعا بخواند
خسرو مانند نوزاد او را بیست خدای تعالی و آنحضرت امام زین العابدین علیه السلام
من روایت کسی که بگوید وقت نوزاد کند **بسم الله الرحمن الرحیم** و نشت و نشت
مهاجرت میوق و بگوید **بسم الله الرحمن الرحیم** و نشت و نشت و نشت و نشت
سبح الله سبعا و عشرين و اغفر لی ذنوبی من اذاه و اغفر لی ذنوبی من اذاه

نشت م

رویت که گویند در میان تمام رفیقان و مضافین می کنند و هر روز در وقت دل
 با صوفیه می کنند و چون آن صوفیه را آید شک خدای تعالی ای آورد چه سخا
 حق است که پرسید می شود را و قد می آید سر بر پای بر چه درخت
 که در آن بدن برین می کنند و چون خواهد که جامه بپوشد بگوید آنچه
 رویت آن حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که **اَللّهُمَّ اَلْخَيْرُ اَسْمَعُنِي**
وَجَنَّتِي الرَّزَقِي و بعضی را آداب رخت پوشیدن در خانه خواهد و ملاک
 شد و چون خواهد که تنیست کسی کند که آن تمام برآمد است بگوید آنچه مقور
 آن حضرت امام حسن علیه السلام که **طَائِبٌ مَا طَهَّرَ مَلَأَ بَيْتَهُ** و ملاک
 و آن حضرت امام جعفر علیه السلام رویت که در جواب و باید که بگوید **نَعْمُ**
اَللّهُمَّ اَلْخَيْرُ شارب کفن و ناخن چیدن اگر چه هر وقت جایز است اما
 در روز چیشبه و جمعه افضل است و چون حدیثی که آن حضرت پیغمبر صلی
 علیه و آله رویت که شارب کفن و ناخن چیدن در روز جمعه شفاعت
 آن کوفت چشم و در دندان و آن حضرت امام جعفر صادق علیه السلام رویت
 که هر که شارب بکشد و ناخن چند در روز جمعه و بگوید در آن حال که **بِسْمِ اَللّهِ**
وَبِاَدْنِهِ و علی سوره رسول الله عطا کرده شود بعد و هر روز موی و ناخنی
 که حد است باشد بواجب آید کردن بدو که از نوزندان اسمعیل علیه السلام باشد و
 حضرت امام محمد باقر علیه السلام مقول است که هر که بکشد ناخن و شارب خود را بعد
 در جمعه بگوید در آن حال که **بِسْمِ اَللّهِ وَبِاَدْنِهِ** و علی سوره علق و این حدیث
 فی اقتدای او و نیزه ناخنی بگوید مگر آنکه میفرماید حق تعالی بر او نازل آنرا کرده
 بنده و پادشاهان و نامر پماری که در آن از دنیا رحلت بکند و آن تمام
 صادق علیه السلام رویت کسی که ناخن چید در روز جمعه یا این میفرماید و آن
 و چون و گوئی و اگر احتیاج کرنی نباشد باید که سر ناخن را بشوید و ایضا

رویت است

در روز جمعه

رویت است

از امام جعفر صادق علیه السلام رویت کسی که بکشد ناخن خود را در روز چیشبه
 و یکی با بکار دارد که در روز جمعه بگوید خدای تعالی حاجت را برآورده و آن
 حضرت امام جعفر صادق علیه السلام رویت که ناخن کردن در روز چیشبه
 دفع میکند کوفت چشم را و از امام محمد باقر علیه السلام رویت کسی که بکشد ناخن
 خود را در روز چیشبه غرض از او این می شود که آن کوفت چشم **اَلْخَيْرُ** ناخن
 کردن رویت که در ناخن کردن ابتدا با انگشت کوچک دست چپ کند و ختم با انگشت
 کوچک دست راست کند و در **دست** دست چپ بر علی الله علیه و آله رویت
 که در ناخن کردن ابتدا با انگشت کوچک دست چپ ختم کند و در **دست** دست چپ ختم کند و در **دست**
 انگشت شهادت شروع کند و بعد با انگشت میان و **دست** دست چپ ختم کند و چون
 ناخن با انگشت کوچک دست راست را بکشد با انگشت کوچک دست چپ نماید و
 با بام دست راست کند و **دست** دست چپ را بکشد با انگشت کوچک دست چپ نماید و
 و آن است که از باستان ناخن کردن دست و پا و چوب دست سر و پای است پس
 ابتدا با انگشت اول دست و دست راست را شست و دست چپ را با دست راست اول
 و دست راست را شست و انگشت است و انگشت شهادت را شست و انگشت است و انگشت
 انگشت و انگشت شهادت پس بعد از آن سر و پا شست که انگشت هر طرف را شست و است
 ابتدا با انگشت چپ و انگشت و طرف راست و دو حقیق را در جهت گفته اگر بپشت
 دست را بر زمین گذارد و انگشت چپ را بر زمین اوست و اگر کف دست را بر زمین گذارد
 انگشت میانین بر زمین اوست و انگشت چپ را بر زمین اوست و انگشت چپ را بر زمین اوست
 زمین دست چپ را بر زمین اوست و انگشت چپ را بر زمین اوست و انگشت چپ را بر زمین اوست
 که در انگشتان در حکم حلقه در می بیند و نیزه آفتاب و ترتیب آنست که دوران
 جانب دست انگشت شهادت و در انگشت کوچک دست راست و انگشت کوچک
 دست چپ با انگشت بیست و دست راست منتهی شود و اما انگشت های بیست و چهل

صدبار و بعد از سلام تسبیح فاطمه و علیها السلام بکند پس بگوید سبحان
 دی الغیر الشریح لشیف سبحان دی الجلال السافج العظیم سبحان دی الملک
 الفایز القدر سبحان من لیس البهجة والجمال سبحان من تزدنی بالتوبیر
 والنو قار سبحان من یری اثر الفکر فی الصفا سبحان من یری وقع الظفر
 فی هوی سبحان من هو هکلا لا هکلا غیرا من ریت کسی کدای باز کند
 باید که بعد از این دعا دستها را تا راس و پاها را تا نو تن برهنه کند آنکه سید
 کند به معنی که این اعضا را مرا صبح و عصر و در هر روزی طاعت باشد آنکه حاجتی که
 دارد بخواند و بگوید یا من سبحان من لیس عیون یا من یطعمنا یا من لیس
 فی قلبه اله یحیی یا من لیس دوزن ملک یحیی یا من لیس له ورن یزونی
 یا من لیس له حاجب یحیی یا من لیس له یزونی یحیی یا من لا یزنی
 علی صکره السؤال الا کرمه و جودا و علی کثره الله نوریا لا عینا و صفیا
 صلی علی محمد و الو علی و لا یفعل فی کذا و کذا و یجای فعلی کذا و کذا تا
 خود را بخواهد و علامه رحمه الله معتبر بر کس این گفته اند یعنی غان
 فاطمه را غان علی گفته اند و غان علی را غان فاطمه علیها السلام گفته اند و اینها
 غان تسبیح است و این غان را غان جبرئیل میگوید یعنی غان جبرئیل شک واد
 در حضرت یا من سبحان من لیس عیون و این نماز چهار رکعت است بد و سلام باین طریق که بخواند
 در رکعت اول بعد از حمد سوره اذان و اقامت و در رکعت دوم بعد از حمد
 سوره اذکار و نصر الله و در سیم بعد از حمد تا ان شاء و در چهارم بعد از
 قل هو الله و چون از قراءت رکعت اول فارغ شود پیش از رکوع بپایان
 بپایانده نماز سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر بگوید آنکه
 رکوع کند و در رکوع نینده بار بگوید و چون سر را رکوع برداشته بار
 بگوید و سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر بگوید و

در هر روزی تسبیح فاطمه و علیها السلام
 و در هر روزی تسبیح محمد و آله
 و در هر روزی تسبیح جبرئیل
 و در هر روزی تسبیح میکائیل
 و در هر روزی تسبیح اسرافیل
 و در هر روزی تسبیح عزرائیل
 و در هر روزی تسبیح قاضی
 و در هر روزی تسبیح حاکم
 و در هر روزی تسبیح قاضی
 و در هر روزی تسبیح حاکم

سبحان قدیم و از ده بار بگوید و چون سر را سجده حقم برداشته بار بگوید آنکه
 بر خیزد و در رکعت دوم بگوید و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر بگوید و
 رکعت چهارم باشد بعد از تسبیح سجود بگوید سبحان من یسیر فی الارض و
 النوا قار سبحان من یطعمنا بالحد و نکرم به سبحان من لا یبغی سبحان
 الا اله سبحان من اخصی کل شیء علی سبحان دی لیس و لا یقیم سبحان
 دی القدر و لا کرم سبحان دی العیون و لا یفعل سبحان دی القوی و
 انقلو الله من این است که غان و الله العیون من یطعمنا و یسیر فی الارض و
 کتابک و یسیرک الاعظم و یسیرک التامه الله من یطعمنا و یسیرک
 یطعمنا علی محن و اهل بیت و لا یفعل علیهم و حاجت خود را بجزا هد
 که البته بر آورده میشود و اگر خواهد در رکعتها بعد از حمد کتابی و در هر
 روزی بگوید و این نماز مخصوص بوقت است از آن در روز جمعه
 افضلست و این نماز بطریق مذکور شد مذکور است در من لا یحضره جبرئیل
 صریحه و آنچه شیخ و صاحب ذکر کرده است است که باید در رکعت اول
 بعد از حمد سوره اذان و اقامت و در رکعت دوم سوره و اذکار و در رکعت
 سیم اذکار و نصر الله و در رکعت چهارم قل هو الله و چون از قراءت رکعت اول
 فارغ شود و در رکعت دوم بگوید و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر بگوید و
 و این است و مقتضی این عمر ثابت کرده که در هر روز تمام حقیقت صادق
 نماز جعفر طیار را کرده آنکه در سیم ایه وجود دارد داشت یا رب یا رب گفت آن
 مقدار که نفس او منقطع شد و یا رب یا رب گفت آن مقدار که نفس او منقطع
 شد و رب رب گفت آن مقدار که نفس او منقطع شد و یا الله یا الله یا یطهر
 و یجین هیک ان یحیی و یانحیم و یا یحیی و یا یحیی و یا یحیی و یا یحیی و یا یحیی و یا یحیی
 شد بعد از آن هفت بار یا یحیی و یا یحیی گفت آنکه این دعا را خواند اللهم
 ربی افرج لی فکری و یسیرک و یسیرک و یسیرک و یسیرک و یسیرک و یسیرک و یسیرک

و شیخ در مصباح ذکر کرده که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام هرگاه ختم قرآن
 میکرد میگفت اللهم استجب بالقرآن صلواتی و استجب بالقرآن بدائی
و بقرآن بقرآن بقرآن و بالقرآن بالقرآن و بالقرآن بالقرآن و بالقرآن بالقرآن
و بالقرآن بالقرآن و بالقرآن بالقرآن و بالقرآن بالقرآن و بالقرآن بالقرآن
 آنست که در کتابها قتال با اعمال آن حضرت امام محمد باقر علیه السلام مرویت کی
 که بخواند وقت روزه و جمعه سوره انا انزلناه فی لیلۃ القدر را ده بار
 بگوید یکصد حدیث بقا بسوی او بنظر رحمت و میگرداید بر وی و درهای آسمان
 و شیخ در مصباح ذکر کرده است که چون وقت نماز بعد جمعه شود باید که
 بخواند آنچه دعایت کرده است عهد بنعمان آن حضرت امام جعفر صادق
 علیه السلام که لا اله الا الله و الله اکبر و سبحان الله و الحمد لله و الله یستجیب
 الدعوات و لا اله الا الله و لا شریک له شریک فی ملک و لا شریک له فی من الذین
 و کثیرا کثیرا یا سابع نعیم یا ذابغ النعیم یا باری و السعیم یا عافی الهمم یا
 معقی النظم یا ذا الخرد و الکرم یا کاشف الضر و الهمم یا من یستجیب
 فی الظلم یا هادی الیکم صل علی محمد و آل محمد و افعل بهم ما انت اهل له
 یا من لیس له ذناب و ذنوب و کفر و شقاق و طاعت و عتاء ارحم من ذناب ما لیه
 اندر حاد و سبیل خدا و سبحانک لا اله الا انت یا حاکم یا من یستجیب
 بدیع السموات و الارض یا من یستجیب یا من یستجیب یا من یستجیب یا من یستجیب
 در رکعت اول بعد از حمد سوره جمعه و در رکعت ثانی سوره منافقین
 بخواند و در نماز عصر نیز در روایتی واقع شده که در رکعت دوم نماز عصر
 جمعه سوره قل هو الله من جاید است و اگر شخصی بفرمان نماز کند باید که
 در قنوت این دعا بخواند اللهم انی استلک فی ربی و اهل بیتی و
 اخوانی الیقین و العفو و الف ذی و المعصی و العفو و العفو و العفو

در نماز

در نماز

و شیخ در مصباح ذکر کرده که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام هرگاه ختم قرآن
 میکرد میگفت اللهم استجب بالقرآن صلواتی و استجب بالقرآن بدائی
و بقرآن بقرآن بقرآن و بالقرآن بالقرآن و بالقرآن بالقرآن و بالقرآن بالقرآن
 آنست که در کتابها قتال با اعمال آن حضرت امام محمد باقر علیه السلام مرویت کی
 که بخواند وقت روزه و جمعه سوره انا انزلناه فی لیلۃ القدر را ده بار
 بگوید یکصد حدیث بقا بسوی او بنظر رحمت و میگرداید بر وی و درهای آسمان
 و شیخ در مصباح ذکر کرده است که چون وقت نماز بعد جمعه شود باید که
 بخواند آنچه دعایت کرده است عهد بنعمان آن حضرت امام جعفر صادق
 علیه السلام که لا اله الا الله و الله اکبر و سبحان الله و الحمد لله و الله یستجیب
 الدعوات و لا اله الا الله و لا شریک له شریک فی ملک و لا شریک له فی من الذین
 و کثیرا کثیرا یا سابع نعیم یا ذابغ النعیم یا باری و السعیم یا عافی الهمم یا
 معقی النظم یا ذا الخرد و الکرم یا کاشف الضر و الهمم یا من یستجیب
 فی الظلم یا هادی الیکم صل علی محمد و آل محمد و افعل بهم ما انت اهل له
 یا من لیس له ذناب و ذنوب و کفر و شقاق و طاعت و عتاء ارحم من ذناب ما لیه
 اندر حاد و سبیل خدا و سبحانک لا اله الا انت یا حاکم یا من یستجیب
 بدیع السموات و الارض یا من یستجیب یا من یستجیب یا من یستجیب یا من یستجیب
 در رکعت اول بعد از حمد سوره جمعه و در رکعت ثانی سوره منافقین
 بخواند و در نماز عصر نیز در روایتی واقع شده که در رکعت دوم نماز عصر
 جمعه سوره قل هو الله من جاید است و اگر شخصی بفرمان نماز کند باید که
 در قنوت این دعا بخواند اللهم انی استلک فی ربی و اهل بیتی و
 اخوانی الیقین و العفو و الف ذی و المعصی و العفو و العفو و العفو

در نماز

فهرس بگوید اللهم اجعل صلواتك وسعة من رزقك ورسالتك على محمد و
آل محمد بن سته غلبه بری و یکسال هر کدای که کند تأقیق که مخصوص
فاز عصر و دو جماعت سواى تقیاتی که در هر روز بعد از نماز عصر خوانده
میشود آنست که در هر سه سوره انا انزلناه بگوید و صلوات بفرستد بمقدار
که بخواهد اگر چه در بار و الا صبار پس بگوید اللهم صل على محمد و آل محمد
و ارفع محمد و آل محمد بنی اذهب عنهم الرجس و طهرهم بظهور این
ست است آنکه هفت مرتبه بگوید اللهم صل على محمد و آل محمد الا و صبار
انتم صبیحین یا فضل صلواتك و بارك علیهم یا فضل بن کائنات علیهم و علیهم
اسلام و علی آل و حرم و اجدادهم و رَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکَاتُهَا و شیخ در ذکر
در حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده است که آنحضرت فرموده که کسی که
صلوات را بعد از نماز عصر در جمعه بگوید میباید خداوند تعالی برای او هزار مرتبه
و هر یک از او هزار مرتبه و پندار بر او و هزار طاعت و پندار میکرد
از برای هزار درجه و شیخ محمد بن یعقوب کلینی رحمه الله روایت کرده است
کسی که هفت مرتبه این صلوات بفرستد عطا میکند خدای تعالی تا با وجود هر کس
حسنه و علی که در آن روز کند صد مرتبه قبول میرساند و چون به صد قیامت آید
سوی در پیشانی او روشن باشد و این ست است که صد بار بگوید صلوات الله
و بر محمد و آل محمد و رسوله و جمیع خلقه علی محمد و آل محمد و آل محمد
علیه و علیهم و علی آل و حرم و اجدادهم و رَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکَاتُهَا و صد بار
دیگر بگوید اللهم صل على محمد و آل محمد و ارفع محمد و آل محمد و ارفع
استغفار کند و ست است در رکعت نماز کند بعد از نماز عصر در هر جمعه این حضرت
صلی الله علیه و آله روایت کسی که در روز جمعه بعد از نماز عصر در رکعت نماز
کند بگوید در هر رکعتی بعد از هر یک از آیه الکرسی و قل هو الله و قل

برت انتس بیت و پنج و چون فارغ شود پنج و دیگر بگوید لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظيم هر روز از دنیا تا آنکه بناید حدی تقی بشت را باو
و در خواب و بیدار مکان او را باو در بشت شرح دعای عشرات و نونست
خواندن دعای عشرات چه اوقات حصول وفات و سبب قضای حاجات است
و وارد است در روایات آنکه باید خوانده شود مگر باطهار و معصوم و بقیله اما
شرح این دعا بر سبیل اجمال آنست که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام گفت بر حضرت
امام حسن علیه السلام که ای فرزندان من سوره که خبر دهم ترا چیزی که اصل او از جانب
خدای تعالی است و آن دعا است چون بخوانی تو از او رنج و شام مشغول نشود و بن
نواب آن روز در هر سال که عطا کرده باشد خدای تعالی ملک آن روز را در هر
کاتب و بنا کنند جای تو در قزوین و در هر هزار و صد و در هر هزار و صد
و باقی تو در آن خانه ها ای حضرت محمد صلی الله علیه و آله و بنا کنند برای تو
در دار السلام خانه که هر یک از اهل بیت پیغمبر باقی و بنا کنند برای تو در سخت قد
هزار شهر و چون محشوش شوی بر آید بر تو از قبر تو مکتوبی که بعد از آن باشد
گوید که قزع و خوف و لغزیدن در پل عذاب و آتش و آتش و آتش و آتش
و زندگی تو زندگی سعدا و مریدان تو مریدان شهید باشد و بر بخورد هر که ترا
در زندگی به فقر و نه امر و نه جود و به بلا و هیچ دعا و تکی در آن روز
برای حاجت دنیا و آخرت مگر ترا و خدای تعالی آن را هر چه باشد آن طاعت و
قد که باشد و طلب کنی حاجتی در آن روز برای خود و برای غیر خود مگر آنکه
وسیله بر آوردن آن جهت تو حاصل شود و تو شسته شود و تو در هر روز
بعد از هر نفسی که جن و انس کنند هر در هر حصه و عوشر و از تو هر روز
سینه و بلند گرد برای تو هزار هزار درجه و مؤلف شیعیان طلب آمرزش
نقوش و کرسی و نزد دوس تا روزی که بدیوان محضر حاضر گردی تا آنجای

چاه ملت
 و نیز این ماه را هر موی بوده است که در تمام دال و قتال می کرده اند چنانکه آن حضرت
 امام رضا علیه السلام و ائمه هدی گفتند که نه و نه و نه ما هیت که کفایت
 حرام میدانستند و قتال را و امت این پیغمبر صلی الله علیه و آله حلال
 دانستند در این حق بسیار است که او را داریم و در بدنه و در او پرده حرمت نهادن
 و اسیر کردن و قتل و آتش زدن و سر بریدن و زدن و غارت کردن و
 اسیر کردن و هیچ رعایت نکردن حرمت رسول خدا را بعد از آن فرمودند
 علیه السلام و بعد از آنکه بود که چون ماه محرم داخل میشد کسی او را در خانه نمی
 و همیشه محرم بود و روز دهم روز مصیبت و روز حزن
 و گریه و بوی که این روز است که کشته شده است در این محرم بن علی
 علیه السلام پس بدید که ایام عاشورا را شخص هر مصیبت زدگان و مقتولان
 باشد و گریه مصیبت حضرت امام حسین علیه السلام کند و این بسیار باری قاتلان آن
 حضرت نماید چنانکه بدان بن شوی و بدید کرد که داخل شدیم منزل حضرت
 امام رضا علیه السلام در روز اول محرم پس آنحضرت گفت باین شبیه یا روز
 داشته گفتیم که این روز نیست که ذکر علی علیه السلام دعا نمود بدعا که خدا ی تمنا
 و گفت زیت هیت لی من لک ذریه طیبه انک سمیع الله عاویس عجا
 کرد خدای تعالی دعا را و این فرمود ملائکه را که بیا کنند چنانکه فرموده و قاتلان
 الله یکر و هو یصلی علی الحسن بن علی الله یبشیرک یعنی پس کسی که روز
 دارد این روز دعا کند و در استقبال میکند خدای تعالی دعا را و بماند دعا
 کنایه علی علیه السلام بعد از آن گفت باین شبیه محرم ماهی بود که حرام بود در قتال
 در تمام جاهل و این و این است بدانند حرمت او را و حرمت پیغمبر
 را که کشتند و او قتل او را و اسیر نمودند او را و او را و غارت کردند اموال
 او را و اینها من و خدای تعالی از اینها هر که باین گفت باین شبیه که هر که در محرم

امام حسین علیه السلام چرا و اسیر و بدیدند و در کربلا مثل سر بریدن کی سفند و هودا کرد
 از اهل بیت او که بنود نظایر ایشان در وی زمین و گریه کرد برایشان زمین و آسمان
 و چهار هزار ملک و حضرت حضرت ان خدای تعالی طلب نمودند چون رسیدند
 آنحضرت را کشته دیدند و ایشان تا قیامت نزد قاتلین و کوفه و سر کشته
 بن حسین که بار گفت باین شبیه یا روز دهم روز مصیبت و روز حزن
 کرده که چون کشته شدند امام حسین آسمان خاک و خون کوفه کرد باین شبیه اگر
 گریه کنی بر حسین یعنی که لشکر بدویت درون شود و آنرا خدای تعالی جمع
 کند اهل زلفه و صغیر باشد یا کبیر و خواه اندازد باشد یا بسیار و اگر خواهی و در حشر
 با تو کاهی بیاستد یا رب که حضرت حسین علیه السلام را اگر خواهی که در عرق
 جگر جان خود خدای تعالی بپاشی این کن جلاله امام حسین و اگر خواهی تا
 ز تو آب باشد پس بگو وقتی که پادشاهت نصیب کرد باین شبیه که کشته شد
 تا خون تو را قطره ها و اگر خواهی که با ما باشی در دهرهای بلند و هیبت محزون
 شود و حق که ما محزون باشیم و خوشحال باشیم و حق که ما خوشحال باشیم و
 دست و پا و دوستی ما را مدد بدهی سستی که اگر شخصی بخواهد مسکون شد
 خدای تعالی او را و با و بخت و در عبادت و در بر من است روزی ایام
 و روز عاشورا و چون در عاشورا کرد اما که کند تا مصر نگاه بخت حضرت
 امام حسین علیه السلام نظر نماید و حضرت رسول صلی الله علیه و آله صفت
 کند که روزی محرم بود است یا روزی سوز و غم و آنحضرت مرویت
 که فرمود که هر که در روز عاشورا فریاد کند یا رب که در روز است گفت
 و هر که در روز عاشورا فریاد کند یا رب که در روز است گفت که او را محرم
 گوید و حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود کسی را که مکن باشد روز محرم
 حفظ میکند آن روز و بدان هر که در روز محرم دعا کند که کسی

و کشته شد

در روز

۷

يَا سَمَاءُ الْمَحْصُورَةِ يَا اللَّهُ وَاسْأَلْكَ يَا سَمَاءُ الْكَرِيمَةِ نَحْنُ
 يَا حَلِيلُ يَا حَلِيلُ يَا اللَّهُ يَا عَظِيمُ يَا عَزِيزُ يَا كَرِيمُ يَا مُنِيرُ يَا مُنِيرُ
 يَا صَمَدُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ اسْأَلْكَ يَا سَمَاءُ الْكَرِيمَةِ الَّتِي عَلَيْهَا فِي مَنِكَ
 يَا اللَّهُ وَاسْأَلْكَ بِمَا سَمِعْتَ بِهِ نَفْسُكَ جَاءَ لَمْ يَمُوتْ بِهِ أَحَدٌ غَيْرُكَ يَا اللَّهُ وَ
 اسْأَلْكَ يَا الْأَرَى مِنْ أَسْمَائِكَ يَا اللَّهُ وَاسْأَلْكَ مِنْ أَسْمَائِكَ بِمَا لَا تَعْلَمُ
 غَيْرُكَ يَا اللَّهُ وَاسْأَلْكَ بِمَا نَسِيتَ إِلَيْهِ نَفْسُكَ جَاءَ غَيْرُكَ يَا اللَّهُ وَاسْأَلْكَ
 بِجَلَّةِ مَسَائِلِكَ لِكَيْ لَا يَكُنْ لَكَ مُثَلِّفٌ وَحَدَّثَهَا حَتَّى يَنْتَهِيَ إِلَى الْأَسْمَاءِ
 يَا اللَّهُ وَاسْأَلْكَ يَا سَمَاءُ الْكَرِيمَةِ كُلِّهَا يَا اللَّهُ وَاسْأَلْكَ بِكُلِّ اسْمٍ وَحَدَّثَ
 حَقَّ يَنْتَهِيَ إِلَى الْأَسْمَاءِ الْأَعْظَمِ الْكَبِيرِ الْأَكْبَرِ الْأَعْلَى وَهُوَ اسْمُكَ
 الْكَامِلُ الَّذِي فَضَّلْتَهُ عَلَى جَمِيعِ مَا تَسْمَعُ بِهِ نَفْسُكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
 يَا سَمَاءُ الْكَرِيمَةِ يَا رَحْمَنُ ادْعُوكَ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ وَتَقْصِيرِهَا
 قَائِلًا لَا أَعْلَمُ نَفْسِي هَالِكٌ غَيْرُكَ يَا اللَّهُ وَاسْأَلْكَ بِمَا لَا تَعْلَمُ وَلَا تَعْلَمُهُ
 سَأَلْتُكَ بِهِ وَبِكُلِّ اسْمٍ اسْتَأْذَنْتُكَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ
 عَجَلٌ مُبْدِيكَ وَدَسْوَلُكَ وَأَمْسِكَ عَلَى وَحْيِكَ وَأَنْ تَقُولَ لِي جَمِيعَ ذُلِّي
 تَقْضِي لِي جَمِيعَ حَوَائِجِي وَيُلْقِي أَمَانَتِي وَتُسَلِّمَ لِي بِحَبَابٍ وَتُكَلِّمَ لِي بِمَوَاقِفٍ
 وَتُحِيلَ لِي إِلَى بَيْتِي سِرًّا عَلِيمًا وَتُرَدِّدَ لِي رِزْقًا وَاسِعًا وَتُعْرِجَ عَنِّي
 هَوْنًا وَتَعْفَى وَكَرْفًا يَا رَحْمَنُ لِي رَحِيمٌ **نص** دَرِين سَب مَوْلِيَت رَحْمَت
 امام جعفر صادق عليه السلام کسی که در شب عاشورا در قریب حضرت امام حسین
 علیه السلام باشد ملاقات کند حضرت واجب قتل را می بیند شهید می شود و می بیند
 چهره و صورتی که در کربلا شهادت شد باشد و شیعیان مقید به ولایت کرده
 کسی که درین شب زیارت آنحضرت کند و در کربلا آن شب را بصری آورد
 محسوب می شود در خدای تعالی او را عشتی چون امام حسین علیه السلام در کربلا

یا رَحْمَنُ
 یا رَحْمَنُ

شهید می شود و او را **نص** جاساک حضرت امام محمد باقر علیه السلام می فرمود
 روزی که توبه حضرت آدم و حوا علیهما السلام و توبه قوم یونس علیهم السلام
 قبول شد و حضرت ابراهیم حلیل الرحمن و عیسی علیهما السلام در آن روز متولد
 شدند و حضرت موسی علیه السلام در آن روز متولد شدند و غالب مشرکین و کفار
 در آن روز بر کوه مرادی قتل گردیدند و آنحضرت امر فرمود که روزی که در کربلا
 افتد که هر چه او بود و آنروز در آن روز مقتول حضرت امام حسین علیه السلام است پس
 شهادت آنرا آنست که در آن روز در آن روز حقیقت کشته شد و هیئت ماعیان و
 مصیبتش که در آن باشد و با کربلا آنروزه آنروزه جبر بر او و **نص** است در آن روز
 آن روز و آنحضرت امام رضا علیه السلام و آنروزه آنروزه که در آن روز و در آن روز
 خمر کربلا و یکا اله کاهنه و ایضا آنروزه که حضرت امام جعفر علیه السلام در آن
 طغیان متغیر القوت و عدیه کربلا بود سبب آن بود که در آنروزه آنروزه که در آنروزه
 که این چه روز است این روزی که حضرت حسین را علی شهادت کرد در آنروزه
 که اینحضرت در آنروزه و در آنروزه آنروزه که در آنروزه آنروزه که در آنروزه
 را قیام می باشد و در آنروزه آنروزه که در آنروزه آنروزه که در آنروزه
 از آن افطار پیشین یعنی یا بچاک امام حسین علیه السلام باید کرد و در وقت افطار این
 دعا بخواند **نص** یا اَللّهُمَّ اِنَّا اَكُوْلُ وَاشْرَبُ مِنْ حَيْثُ كَانَ هَلْ اَلْبَسُوْا
 فِي الْكُرْبِ وَالْكَرْبِ وَ اَمَّا حَيْثُ خَصَرْتُ وَ قَدْ شَهِدْتُمْ بِاَشْهَادِهِ اَوْ دَارِ
 اَبْقَاءُ وَ ظَهَرُوا بِاَشْهَادِ الشَّهَدَاءِ وَ اَلْحَمْدُ لَكَ وَ دَخَلُوا عَنكَ كَسَارَاتِ الْاَيَّامِ
 بِقُرْبِكَ جَلَّ جَلَالُكَ وَ لَا تَخْشَعَنَّ الَّذِيْنَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ مُوَاتَاةً
 اَحْيَاءُ اَوْ مَيِّتٌ وَ اَنْتَ اَعْلَمُ بِمَا فِيْ قُلُوْبِهِمْ يَا اَرْحَمَ الرَّحْمٰنِ اللَّهُ مِنْ تَقْصِيرِهِ وَ تَقْصِيرَتِهِ
 بِالَّذِيْنَ لَمْ يَلْحَقُوْا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ اِلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَ لَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ
 فَصَلِّ لَهُمْ مُوَاتِقُونَ فِيْ كُلِّ وَبٍ نَّظَامٍ اَلَا حَيْثُ نَهْتُمْ يَوْمَ قُرْبٍ فِيْ دِيَارِ

وقل ان سلام وصلوات بقرنت بر ايشان و هز ابار لهن بر قائلان
 ايشان بكن چه هر معوق من شده ميشود بلى تو هزار حسنه و محب ميشود ان
 هزار حسنه و بطنه ميشود بلى تو و بخت هزار حسنه بعد از ان از لفظ
 كه هستى تا سوى زمين و اگر ممكن باشد چهارده نوح بر تو و پيايانت مومنى
 كه نماز كرده و اين راه مستر رتبه بكن و در هر دقت و آمدن هفت بار بگو
 انا لله و انا اليه راجعون رخصا بقضاء الله و تيسيرا لأمرو و بايد كه در
 همه حال اجرت و اندوه باشى بعد از ان در مومنى كه نماز كرده بايست و هفت
 مرتبه بگو اللهم عذب النيران الذين شاقوا رسولك و حاربوا اوليائك
 و عبيد و عترة و استحقوا عار ربك و العن القادة و الكذابة و من
 كان منهم و اصنع بهم ان يعقوب يعقوبهم نقلا كثيرا **بعد** الحمد لله
 و عمل من ربح الى عبدي و جعل من صلتك عليهم و استغفرهم من انبي
 الانبياء و المرسلين و الكفرة المخلصين و افرغ لهم نقابهم و اخرج
 لهم روحا و فرجا شريفا و اجعل من لدنك على عدوك و عدوهم
 سلطانا نصيرا **بعد** الحمد لله و قوت كن اين دعا و ايا
 كن بسوى اعداى آل محمد صلى الله عليه و آله اللهم انك كثير امير الامم
 و كثر بالكلية و علمت على القادة الظلمة و مجرمات الكتاب و السنة
 و علمت عن العبد الذين آمنك بطاعة و التمسك بها فامانت
 الحق و جازت عن الفساد و ما لايت الاحزاب و حرقت الكتاب
 و كثر من يلقى لما جاءها و تمسكت بالباطل لما اعتز منها و صممت
 حقائقك و امسكت خلقك و قلت اقلا دينيك و خيرة عبادك و حكمة
 عليك و ددت حرك و وحيك اللهم فذلنا اعدائك و اعداء
 رسولك و اهل بيت رسولك اللهم و اخرب ديانهم و اذلهم

الحمد لله الذى اوتى
 ٢٥٥

و غافلين كلهم وقت في اعضائهم و ان هين كيدهم و اصغرهم
 بينك القوم و ان مهم بحرك الدائم و طمئنتهم بالبل و طمئنتهم
 بالعدايب قدام عذبتهم و عذابا نكرا و خذهم بالبين و امثالهم
 التى اهلكتها اعدائك انك ذى قوت من المجرمين اللهم انك
 صامية و اعطاك ملك مغطاة و عترة بيتك في الارض هائمة اللهم
 فاعين الحق و اهله و من عاكس بالحق و اهله اولايات و عجل
 فرجنا و اقلبه يسر و ليالك و اجعلهم كاذبا و جعلناهم و قد
 اللهم و اهلك من جعل يد قتل ابيك و خور و عترة
 استعملهم فرحا و مفرحا و خذ اجرهم كما اخذت اؤلهم و صاعف
 اللهم العذاب و لتكن على طاعى اهل بيت بيتك و اهلك اشياعهم
 و ناصهم و اخرجهم و اجاعهم اللهم و صاعف صلواتك و رحمتك
 و كاركك على عترة بيتك الصابرة الخائفة المستندة بقية الشجرة
 العترة الراكية المباركة و على اللهم كلمه و اخرج جنتهم و كثر اهل
 و الله و آء و خناوس الا اهيل و اقم عنهم و نيت فلوت شيعتهم و
 جنت على طاعتهم و نصرتهم و مؤلايهم و لعنهم و امضهم الصبر على
 الاذى فيك و احملهم اياما مشهورة و اوقا انهم مسمومة
 قوتك منها من جهنم و قوت حب منها من جهنم و نصرتهم كما صوت لا ذنيا
 في كتابك الدليل و قلت و قلت الحق و عذاته الدائم امين و كن
 و علوا الصابرة ليت جعلهم في الارض كما استصفت الذين من قديم
 و كيدك لهم و دينهم الذى دنى عنهم و لييت لهم من بعد خورهم
 استغفروا ربى لا يشركون شيئا اللهم فاكتب عنهم ما من لا يثبت

يك

كُفْتُ الصَّنِ الْأَمْوِيَا أَحَدًا يَأْتِي قَوْمًا وَأَنَا بِالْإِلَهِي عَبْدُكَ لَعَنَ بَعْدَ
 مِنْكَ وَالرَّجْعِ إِلَيْكَ السَّائِلُ لَكَ الْمُجِبُ عَلَيْكَ اللَّاحِ إِلَى ذُنُوبِكَ الْعَالِمِ
 بِأَنَّهُ لَا مَلْجَأَ مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ اللَّهُمَّ فَتَقَبَّلْ دُعَائِي وَاسْمَعْ يَا إِلَهِي عَنِّي
 وَتَعَوَّيْ وَاجْعَلْ لِي مِنْ رَحْمَتِكَ عَمَلًا وَتَقَبَّلْ دُعَائِي وَتَعَوَّيْ
 إِنَّكَ أَنْتَ الْمَرْبُ الْكَرِيمُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَهْلِ بَيْتِي
 وَالْحَمْدُ وَالْبَارِكُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِأَكْثَرِ
 وَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحُّمْتَ عَلَى أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَمَلَائِكَتِكَ
 وَحَمَلَةِ عَرْشِكَ يَا إِلَهَ الْأَنْبِيَاءِ اللَّهُمَّ وَلَا تَفَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَ مُحَمَّدٍ وَ
 آلِ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْ دُعَائِي يَا مَوْلَايَ مِنْ شَيْخِ مُحَمَّدٍ
 وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالحَسَنَ وَالحُسَيْنَ وَتَوَلَّيْتُمْ الظَّالِمَةَ الْمُتَجَبِّةَ وَهَبْ
 لِي لِسَانَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِسَبِيلِهِمْ وَالْأَكْبَدُ بِطَرِيقِهِمْ إِنَّكَ خَلَّالُ كَرِيمٍ
در روزی خود در روزی میگوید که یا مَنْ جَعَلَ مَا بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ
 مَا بَيْنَنَا أَنْتَ خَلَّيْتَ فِي أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ مَا خَلَّيْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا مَشْكُورًا
 فَجَعَلَ يَا مَوْلَايَ فَنَجَّيْتُمْ وَفَرَّجْتُمْ قَائِلُكَ مَوْتِكَ إِعْرَازَهُمْ بَعْدَ الذَّلِيلَةِ
 وَتَكْبِيرِهِمْ بَعْدَ الظَّالِمَةِ وَظَهَرَ هُمْ بَعْدَ الْغَمُولِ يَا صَدِّقَ الْعَالَمِينَ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ فَاسْأَلْكَ يَا إِلَهِي وَاسْتَعِذْ بِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَكَرَمِكَ نَبِيَّكَ أَهْلِي وَالتَّحَارُّ وَتَعَوَّيْ وَتَوَلَّيْ قَلِيلًا عَلَى وَكَثِيرًا وَالرَّوَابِةَ
 فِي آثَابِي وَتَوَلَّيْ ذَلِكَ الشَّهَادَةَ وَأَنْ تَجْعَلَ لِي مِنْ رَحْمَتِكَ عَمَلًا وَتَقَبَّلْ دُعَائِي
 وَمَوْلَايَ هُمْ وَتَعَوَّيْ ذَلِكَ قَرِيبًا سَرِيعًا فِي غَايَةِ الْإِلَهِ عَلَى
 كُلِّ شَيْءٍ وَتَوَلَّيْ **در روزی میگوید که** یا مَنْ جَعَلَ مَا بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ
 أَلَا مَوْلَايَ لَمْ يَجْعَلْ لِي مِنْ رَحْمَتِكَ عَمَلًا وَتَقَبَّلْ دُعَائِي وَتَعَوَّيْ

حضرت
 بعد از آن

بعد از آن حضرت فرمود که این عمل افضل است از چندین حج و چندین
 عمره و عطا میکند صدای تگای کسی که درین روز این عمل را کند و معجزانه
 آنها آنکه نگه میدارند او را از هر بدی و این میکند او را از هر مکر و حی و غیری
 و مسلط نماید بر او و دشمن او را تا هر چه و حققت میکند او را و او را
 او را تا چهار دین تا نجات و حیات و بر سر و راه نمیدهد شیطان را و او را
 شیطان را و او را تا چهار دین تا نجات و حیات و بر سر و راه نمیدهد شیطان را و او را
 و میگوید که بعد از آنکه بر روی من علی بن محمد و خاتم و سئله انوار علی
 انعتف عن علی بن محمد و خاتم و سئله انوار علی **یا ایضا**
 عاشور و روایت از حضرت امام جعفر علیه السلام که فرمود کسی که زیارت حضرت
 امام حسین علیه السلام کند در روز عاشورا و در وقت آنحضرت باشد چنان
 که زیارت کرد بعد از خدای تعالی و در روز عاشورا و در وقت آنحضرت بود که
 فرمود کسی که زیارت حضرت امام حسین علیه السلام در روز عاشورا کند و آن
 میشود بر او هشت **یا ایضا** صالح بن عقبه از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
 روایت میکند که آنحضرت فرمود کسی که در روز عاشورا و در وقت آنحضرت امام
 حسین علیه السلام با حق و کرمه زیارت آنحضرت کند ملاقات کند و در حشر
 خداوند تعالی با ارباب دو هزار حج و دو هزار عمره و دو هزار عزا که در او هر
 یک از آنها مثل نوازیج و عمره و عزا باشد که با حضرت رسول صلی الله علیه
 و آله و ائمه علیهم السلام کند و در روز عاشورا و در وقت آنحضرت باشد که در
 کسی که در روز عاشورا و در وقت آنحضرت باشد و آن روز حاضر در آن مکان نباشد
 چه کند گفت بیرون رود و بصره را بپاید بر بالای بلندی و خانه خود را بنا
 بسوی مشهد آنحضرت کرده زیارت کند و بعد از آن بیست و نه بار بشارت
 آنحضرت را بگوید بعد از آن ده گشت نماز زیارت کند و این عمل را در اوایل

وَأَقْبَلَهَا وَأَسْمَى سَمَاءَكَ فِي نَفْسِكَ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَأَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ
 وَقُدْرَتِكَ وَبِالْعَزِيزِ وَمَا جَلَّ وَبِالْكَرِيمِ وَمَا وَسَّعَ أَنْ تَقْبَلَ عَلَيَّ
 عَجْزِي وَإِلَى عَجْزِي وَتُنْجِيَنِي مِنْ عِزِّكَ فَرَجَكَ الْعَزِيزِ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ اكْنُتْ
 عَلَيَّ إِحْصَاكَ الْعَدِيمِ الْآتِدَامِ وَتَأْيِغِ الْإِنْفِ مَعْرُوفَكَ الْمُنَاجِدَ الْكَادِمِ وَ
 انْعَاشِي بَعْدَ حَلَاكَ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ وَرَوِّعِي مَعْرُوفَكَ الْمُنَاجِدَ الْكَادِمِ وَ
 حَسْبُ عَسْكَرِي عَلَيْهِ السَّلَامُ اسْتَغْنِي عَنْ سِجِّ كَفَرِي وَوَلَدِ أَنْفَضْتِ رَأْسَ جِهَارِمْ أَيْنَ مَا هُ
 ذَكَرْتُهِ اسْتَغْنِي عَنْ حَتَايَا عَمَلِي وَرَوْعِي بَابِ كَرَمِ سَنَاسْتِ رَوْعِي وَرَوْعِي
 أَنْفَضْتِ وَهَيِّئِي نِيَابَتَكَ كَرَمِ أَنْفَضْتِ بِنِيَابَتِكَ كَرَمِ بَابِ الْإِبْرَاهِيمَ مَذْكَرُ
 مَهْدِي أَتَقَلُّ اللَّهُ وَدُرُودُ دَوْلَتِهِمْ أَيْنَ مَا هُ مَذْكَرُ سَهْبَتِ اسْتَقْرَارِ
 فَرَمِ مَذْكَرُ وَحَضْرَتِ صَلَوَاتِهِمْ دَوْلَتِهِمْ أَعْمَالِ جَادِي الْأَوَّلِ جَادِي
 مَا خَرُجْتَ أَنْ جُودَ وَجُودِي بِمَقْدَرِ رَحْمَتِ سَنَاسْتِ اسْتَغْنِي عَنْ رَوْعِي
 نَامِ أَيْنَ مَا هُ بِلَيْتِي دَائِمِي حَبِيبِي وَثَارَ اقْتِنَاقِ افْتَادِ هَبْ دَائِمِي نَامِ خَلْدُكَ
 رَسْمِي كَفَرِي بِسَمْعِ آبِ سَنَاسْتِ سَمَاعِي بَابِ كَرَمِ اسْتَغْنِي عَنْ رَوْعِي وَرَوْعِي
 وَجِهَ تَعْوِيْدِي الْآخِرِ مَعْلُومِ شَدِّ وَجْهِ مَاهِ دَائِمِي بَابِ كَرَمِ رَوْعِي مَاهِ
 مَحْضِدِ وَرَوْعِي بَابِ آيَتِ رَحْمَتِكَ وَآيَةِ نِكَاحِ الدَّيْمِ كَرَمِ الْإِبْرَاهِيمَ لِقَوْلِكَ
 بِإِقْبَارِهِمْ لَنَا سَمِعُوا الَّذِينَ كَرُمُوا وَقَوْلُكَ إِنَّهُ لَجَنَّتُكَ وَمَاهُ الْإِبْرَاهِيمَ
 لِلْعَامِينَ وَرَوْعِي أَيْنَ مَا هُ بِلَيْتِي عَابِثِي أَيْنَ مَا هُ اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ الْكَرِيمُ وَرَوْعِي
 الْخَيْرُ الرَّحِيمُ وَأَنْتَ الْمَلِكُ الْعَلِيُّ وَأَنْتَ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ وَأَنْتَ الْهَيِّئِ
 وَأَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنْتَ الْخَبِيرُ وَأَنْتَ الْمُتَكَبِّرُ وَأَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنْتَ الْبَارِئُ
 وَأَنْتَ الْمُصَوِّرُ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَأَنْتَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ
 وَالْبَاطِنُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْأَمْحَقُ اسْتَغْنِي عَنْ رَوْعِي هَبْ دَائِمِي الْإِبْرَاهِيمَ وَرَوْعِي
 اسْتَغْنِي عَنْ رَوْعِي عَلَى عَجْزِي وَإِلَى عَجْزِي وَتُنْجِيَنِي مِنْ عِزِّكَ فَرَجَكَ الْعَزِيزِ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ فِي الدُّنْيَا حَسْبُ

در روز
 ماه
 سال

در روز
 ماه
 سال

و آخر

وَأَخْتِمْ لَكَ الْخَاتَمَةَ فَالْمُهَاتَمَةَ فِي سَبِيلِكَ وَعِزِّي وَثَارَ اقْتِنَاقِ افْتَادِ هَبْ دَائِمِي نَامِ خَلْدُكَ
 وَأَنْتَ الْهَيِّئِ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ وَالْخَبِيرُ وَأَنْتَ الْمُتَكَبِّرُ وَأَنْتَ الْخَالِقُ وَالْبَارِئُ
 وَأَنْتَ الْمُصَوِّرُ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَأَنْتَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ
 وَالْبَاطِنُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْأَمْحَقُ اسْتَغْنِي عَنْ رَوْعِي هَبْ دَائِمِي الْإِبْرَاهِيمَ وَرَوْعِي
 اسْتَغْنِي عَنْ رَوْعِي عَلَى عَجْزِي وَإِلَى عَجْزِي وَتُنْجِيَنِي مِنْ عِزِّكَ فَرَجَكَ الْعَزِيزِ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ فِي الدُّنْيَا حَسْبُ
 وَأَخْتِمْ لَكَ الْخَاتَمَةَ فَالْمُهَاتَمَةَ فِي سَبِيلِكَ وَعِزِّي وَثَارَ اقْتِنَاقِ افْتَادِ هَبْ دَائِمِي نَامِ خَلْدُكَ
 وَأَنْتَ الْهَيِّئِ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ وَالْخَبِيرُ وَأَنْتَ الْمُتَكَبِّرُ وَأَنْتَ الْخَالِقُ وَالْبَارِئُ
 وَأَنْتَ الْمُصَوِّرُ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَأَنْتَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ
 وَالْبَاطِنُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْأَمْحَقُ اسْتَغْنِي عَنْ رَوْعِي هَبْ دَائِمِي الْإِبْرَاهِيمَ وَرَوْعِي
 اسْتَغْنِي عَنْ رَوْعِي عَلَى عَجْزِي وَإِلَى عَجْزِي وَتُنْجِيَنِي مِنْ عِزِّكَ فَرَجَكَ الْعَزِيزِ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ فِي الدُّنْيَا حَسْبُ

در روز
 ماه
 سال

در روز
 ماه
 سال

شود برای او ثواب سه ساله روزه و کسی که هفت روزه روزه دارد هفت صدقه
بر روی او بسته شود و کسی که هشت روزه روزه دارد هشت صدقه بر روی
او گشوده شود و اگر نصف ماه روزه دارد عسل سه او اسنان گشوده و اگر تمامی
ماه روزه دارد حق ثواب او را ضایع کرد و کسی که خدای تعالی از او رخصت نمود
خلاص میگرداند از عذاب **و بیضا** از آنحضرت مرویست که میگوید که هر چه در
خدمت آنحضرت توان نام از او عیب بود و آنحضرت ایستاد و گریه کرد و بعد
گفت یا ایها الناس این فتنه عذاب بودند دعا کردم تا خدای تعالی هفتین
عذاب ایشان داد و اگر این جماعت یکروز از ماه رجب روزه میباشند
و در کتب از او عبادت به قبول کنند به این عذاب گرفتار نمیشوند و در کتب
عین اخبار همان آنحضرت علی بن موسی الزهراء علیه السلام مرویست کسی که اول
رجب روزه دارد جهت ثواب واجب میشود و بهشت و کسی که روزه
او را روزه دارد شفع میشود و روز قیامت برای بسیار گناه کار و کسی که
آخر از روزه دارد میگرداند خدای تعالی او را از ملوکان بهشت و شفع می
او را صحت پذیر و مادی و غیره و خفق و برادر و خواهر و عم و خاله و
و همسایگان و هر کسی که شناسد هر چه در ایشان کسی باشد که مستحب
جهنم باشد و در کتابهای این باب به رحمة الله از حضرت امیر المؤمنین علیه
مرویست کسی که یکروز از رجب روزه دارد او را شایسته است و با او شرف
را آفریند میشود گناهان گذشته و آیند او را عسل سه ساله روزه
و نهایت الاحکام مذکور است که مستحب است نبی بکفت نماز کرده و سه ماه
رجب در هر یک از این یکبار و هر يك ان قل هو الله و قل یا ایها الکافرون
سمان و این نماز نماز سلمان قادی میگوید که مرویست از سلمان فارسی
رحمة الله که گفت آمدم خدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله در روز

آخر ماه جمادی الاخر چون آنحضرت مرادید گفت یا سلمان تو را هفت نماز
آیا میخواهی جهت توحید نبی بکفت کم گفت من بی خدای تو کرد و پدر و مادر من
یا رسول الله پس آنحضرت گفت یا سلمان نمیکند هیچ نماز سه و من نماز ده
رجب سی رکعت نماز کند بخواند در هر رکعت الحمد یکبار و هر يك ان
قل هو الله و قل یا ایها الکافرون سه بار مگر آنکه بخواند خدای تعالی از او
کل گناه صغیر و کبیر او را عطا میکند به او ثواب کسی که تمام این ماه را روزه
داشته باشد و او را آنجمله نماز کند گناهان میبویسد تا سال آیند و برای هر
روزی که روزه دارد ثواب یک ساله عبادت بر او انقضای میشود و هر روز
در جبهه رسته او را بلند میکند و اگر تمام ماه روزه دارد خلاص میشود از
آتش جهنم و واجب میشود برای و هفت یا سلمان خبر داد ماجرای علی علیه السلام
و گفت یا علی ما این نماز علامت است میان شما و میان منافقان این نماز
ما نمیکند سلمان میگوید گفت یا رسول الله چون کنم این سی رکعت نماز را
و در جواب وقت کم حضرت فرمود که یا سلمان باید که کرده شود و با قل ماه ده
رکعت نماز که خواند شود در هر رکعتی از آن بعد از حمد هر يك ان قل هو الله
و قل یا ایها الکافرون سه بار و چون سلام دهی بر داری دستها را بر روی
لا اله الا الله و خدا لا شریک له له الملك و له الخیر و یحیی و یمیت و
هو حق لا یحوت علیه الخیر و هو علی کل شیء قدیر اللهم
لا مانع لما أعطیت و لا معطى لما سئلت و لا یفیک ذل الخیر منک الخیر
بعد از آن دستها را بر روی خود فرو آوردی و در وسط ماه ده رکعت
نماز کن بطریق که مذکور شد و چون قانع شوی دستها را برداری و بگوید
لا اله الا الله و خدا لا شریک له له الملك و له الخیر و یحیی و یمیت و
هو حق لا یحوت علیه الخیر و هو علی کل شیء قدیر و بعد از آن

يا من توحد بالملك والقدرة له في ملكوت سلطانوه وتغنى بالآلاء والكبرياء
 فلا حسد له في حجب سميت شانه يا من طاعت في كبريائه هيده وقايت
 نظايرته لا وهام وانصرفت دونه اذنا له عظمتوه خطايرته انصارا لا ظلم
 يا من مشايرته لا يهينوه وحسبته الرقاب لوقته ووجاهة القلوب
 من حجبته استلك هيله المنيرة التي لا تنبى الا لك وبما وكنت به على فلك
 ليعاك من المؤمنين وبما ضمنت الاجابة فيه على فلك المؤمنين يا
 اتع الشايعين ولا البصر المنصيرين ولا انظروا الناظرين ولا استمع الخا
 ويا احكم الظالمين ويا ارحم الراحمين ويا ذا القوة المتين صل على محمد
 حاتم النبيين وعلى اهل بيته الطاهرين واسم لي شهرا هذا اخرها
 سميت ولعنت في سنة فصا لك خير ما حكت وراخيت لي بالساعة فمن حكت
 واخيت ما احببتني من مؤنا وامتنعت وانا معقودا وتلك انت عا
 من مسالة التذبح واذنا عني منكوا وكلمنا وارتعني مبشرا وبشرا
 واجعل لي الى رضوانك وجايتك مصيرا وتيسرا على واصلنا كبر
 وصل على محمد وآله وكثيرا **كان جلد امة ايام رجب بن دعا**
كما ان نوقعات حضرت صاحب الزمان عليه صلوات الله الرحمن است
 كبرك من ان اذناحه مقتدسه يوق سامر بجيت شيخ طيلان مراماي
 جعفر محمد بن عثمان سعيد رضوا الله عنه ونوشته بود دان كبريت الله
 الكثر الحيم بخوان دهر دد اذ حيا بن دعا لا اللهم ابقا سالك عينا
 جميع ما يندعوك به ولاه برك المأمونون على ميرك المستبشرين ويا من
 الواصفون لوتدريك المفلون ليظمتك استلك بما نطق فيهم من
 مشيت فجعلتهم منادون لكل بك وانك انا لا تجدك ويا نيك ومقاما
 التي لا تفعل لها في كل مكان يتروكها من عنك لا فز في بيتك و

مخادير

٨٠
 دها
 صا

وبتبارك ملكم عبادك وحلفك قننا ورتقا يديدها منك
 وعز دها ريت عصادا وشهادا ومساء او راد وحقيقة وراود
 بينهم مدان سماءك وانصك حتى ظهر ان لا اله الا انت سيدك انشون
 ويواليهم العيون من حجبك وبما مالك وعلا مائك ان تصلي على محمد وآله
 وان تريد في ايمانك تنبئت باهابا في ظهوره وطاره في بخره ومكثوه
 يا منقر قايين لغور ولد بخور يا موصو قايين كنه ومعدن قايين شيه
 حاد كل تحديده ونا هيد كل مشهوره وموجبه كل من جوده وعصى كني
 معذره ورفا كل معقود نيت ورفا من معبود هل كبرياء والخود
 يا من لا كيف يلف ولا يوين يا من يا من يا من يا من يا من يا من يا من
 وعبر كل مقلوب صل على محمد وآله وعلى عبادك المتحسين وبورك
 المتحسين وعزتك المتدينين والهم الطاهرين محمد بن ويايت ناسه
 شهرنا هذا الملك جيب المكرم وما جلدنا من الشرايع عينا فيه
 اليتيم واخر لكا فيه اليتم وباركنا فيه نعمت يا منك الاعظم الامير المؤمنين
 الاكبر المير الذي وصفته على شهادا واصلوه وعلى الذين فاطمهم وقوز
 لنا ما نتم لنا ولا نتم اذ عرفت من الذنوب حجب اليتيم واكف كونه
 قدرك ومن علينا بحسن نظرت ولا تكلنا الى غيرك ولا تمننا من غيرك
 وباركنا فيها كبتنا من اغارنا واصبحنا حبيبه اشريه واعطينا منك
 الامان واستقلنا بحسن الانما وبلفنا شهر الضياء وما نتمنا من الآبار
 والاعوام يا ذا الجلال والاکرام **وايضا** اذ جلد امة ايام رجب بن دعا
 بامداد امة مقتدسه سامر اذ نذ حضرت صاحب الزمان عليه صلوات الله
 الرحمن جيت شيخ ابي نعم حسين بن روح بعنه الله للههم في شلتك يا من
 في رجب محمد بن علي الثاني وبنيته على بن محمد مسجوب ونفرت بها بان

بينهم

حَقِيقَةُ انْفِرَاجِ يَمَنِ السَّيْفِ الْمَعْرُوفِ طَلَبَ وَبِمَا لَكَ بَوْرُ عَيْتِ اسْتَلْكَ سُلْطَانُ
 مُقَتَّرٍ فِي مَذْهَبِ تَكْوِينِ بَقِيَّةِ دُورِهِ وَأَنْ تَقْتَنَهُ عُلُوبُهُ لَطَالُ عَلَى نَحْوِهَا
 دُورِهِ وَمِنْ الدُّرَى الْخَطُوبُ بِهِ لَيْسَ لَكَ اسْتَوِيَّةٌ وَخُشْيٌ لَأَنْفِيَّةٍ وَالسُّرُوحُ
 عَنِ الْخَوْبِيَّةِ وَمِنْ السَّابِرِ كَلَامُهُ وَتَقِيَّةُ وَالتَّغْوِيَّةُ مَا فِي رَيْفَتِهِ فَأَنْتَ مَوَاقِفُ
 أَكْظَمُ أَمَلٍ وَتَقِيَّةُ لِلَّهِمْ وَأَسْأَلُكَ بِسَائِلِكَ الشَّرِيفَةِ وَوَسَائِلِكَ الْفَيْزَةِ
 أَنْ تَتَّقِدَ فِي نَفْسِهِ هَذَا الشَّهْرَ بِخَيْرِ مَنَاسِكَ وَأَسْأَلُكَ بِوَسَائِلِكَ وَتَقِيَّةِ
 بِمَادَرُ قَتْمَا قَاتِيَّةٍ إِلَى تَزْدَلِ الْخَافِيَّةِ وَتَحْمِلُ الْأَخْيَرَةَ وَمَا هِيَ إِلَّا مَوَاقِفُ
مقصود از این ماه این است که محصور است بر بیست و نه شب از ماه رجب
شبهه اول این ماه شب اولی تقدیم و اولیای این ماه است و حضرت اقامه جمعی
 صادق علیه السلام از پدرش از جدش امیر المومنین علیه السلام روایت کرده که آن
 حضرت فرمود که عجیب دارم که اهل مشرق و مغرب درین چهار شب بغفلت
 گذراست و روی بنیاد رکعت بی زیانیا وند و عذر نقصیات گذشته
 از حضرت و اهل الطهارة است و آن شب اول رجب و شب چهارم رجب
 و شب هفده رمضان و شب هجده قربان است و سنت است در این شب غسل کردن
 و احیاء داشتن و خواندن این دعا که از حضرت امام محمد باقر علیه السلام مرویست
 که آنحضرت در شب تقدیم رجب در میان نماز مغرب و عشاء این دعا خواندند و
 بعد از آن تا کعبه میزدی و آن اینست اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ مَلَكٌ وَأَنَّكَ عَلَى
 كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرٌ وَأَنَّكَ مَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرِ تَكُنُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ
 بَيْنَ يَدَيْهِ عَلَى صَلَاتِهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَوْمِي الرَّحْمَةِ يَا مُحَمَّدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِأَنَّكَ إِلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ وَفِي رَيْفَتِي يَا مُحَمَّدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ
 مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَرْجُو طَلَبَتِي وَكَيْسِي كَيْسِي وَنَحْوِهَا
 آنکه حاجت خود را بخواند البته رواست و مرویست کسی که در شب اول رجب

از فصل هفتم
 نام سیم

بحسب طبع رگت نماز کند میان شام و خفتن بخواند و در هر رکعت بیست و نه
 الحمد هر سوره که بخواند حفظ کند صدای تمام او را اهل بیت او را و در هر روز
 او را و عیالات دهد و از آن عذاب قبر و کلام را خداوند آن پسر لطیف بر تو چنان
غزل میکند کسی که سر رکعت نماز کند درین شب که بخواند و در هر رکعت بیست و نه
 و قل یا ایها الکافرون یکجدا و قل هو الله سبحانه و تعالی یا ایها الکاهان
 صغیر و کبیر او را **غزل میکند** کسی که درین شب دو رکعت نماز کند بخواند
 در هر رکعت بعد از الحمد هر یک از این تسبیح و قل هو الله و معوذتین یکبار
 و چون فارغ شود سی بار بگوید لا اله الا الله ان جمیع کناهان پاک شود و
 سنت است درین شب زیارت حضرت امام حسین علیه السلام و همچنین در
 و بعد از این ماه چنان روزیست که نوح علیه السلام در کشتی نجات و اسیر بود
 که آتایی که با او بودند را و ده دارند و شیخ کفعمی گفته که درین روز حضرت
 امام محمد باقر علیه السلام از مادر متولد شدند و سنت است روزی داشت این
 روز زیارت کردن حضرت امام حسین علیه السلام و آن حضرت امام جعفر
 صادق علیه السلام مرویست کسی که در روز اول ماه رجب زیارت آنحضرت کند
 بنیادش که در باب زیارت مذکور میشود آسوده میشود و جمیع کناهان او
 پاک شود کسی که درین شب دو رکعت نماز کند در هر رکعت یکبار و قل
 یا ایها الکافرون یکبار بخواند یا مرز دخدا یا تمام کناهان او را و در هر روز
 او را از رفاق این ماه روزیست که حضرت امام علی بن ابی طالب
 مادر متولد شدند مع الحلاف و بعضی در پنجم گفته اند و شیخ در مصباح که
 سیزدهم گفته و بعضی در بیاردهم ذی الحجه نیز گفته اند و سنت است
 درین روز و روز داشت و در هر رکعت نماز را بنظر حق کرد که بخواند در هر
 رکعت هر یک از این دعا را و قل هو الله را یکبار و الحمد را بیست و نه بار

در این روز بعضی در پنجم و بعضی در سیزدهم و بعضی در بیاردهم

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقُولَ يَا مَالِكُ أَهْلُهُ وَلَا تَقُولَ مَا أَتَا
 أَهْلُهُ بَعْدَ ذَلِكَ دَعَا كَيْدَ هَبْرَجِهِ خَوَّاهِدَكَ الْبَشَ مَسْجِدَ بَعْدَ مَكْرِ
 أَنْكَ خَلَّافَ شَرِّعٍ بِأَشَدِّ غَاثٍ فَيَكُونُ بَيْنَ بَنِي صُلَيْبٍ دَعَا كَيْدَ هَبْرَجِهِ
 إِمَامَ مُحَمَّدٍ نَقِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ رَوَاهُ مَكْرُفَتٍ وَدُونَ بَيْتٍ وَهَفْتَمِ
 قَاهُ رَجُلًا وَاسْمُهُ وَدَكَ جَمِيعُ اقْوَامٍ أَوْ دُونَ كَيْدٍ وَأَنْ دَوَانِدَ مَكْرُفَتٍ غَاثٍ
 كَرْدِشَبَ بَانِزِ دَهْمِ مَذْكَوْرٍ شَدِّهَا نَ كَيْفِ دَرِشَبِ بَيْتٍ وَهَفْتَمِ بَيْنَ
 كَذَانِدَ غَاثٍ وَدَكَرِشَبِ أَنْ حَضَرَتْ بِغَيْرِ صَلَاحٍ عَلَيْهِ وَأَلَا كَيْدَ
 مَدِينِ سَبِّ دَوَانِدَ مَكْرُفَتٍ غَاثٍ كَيْدَ جَوَانِدَ دَهْرٍ مَكْرُفَتٍ لِيَكْرَهُ
 يَكُ أَنْ سَبِّحَ اسْمَ وَثَاقِ لِنَاهُ دَهْ بَارِ وَجُودِ فَارِغِ شَوْصِدَ بَارِ صَلَاحٍ بَعْدَ
 وَصَدِّ بَارِ اسْتَفْغَارِ كَيْدِ بَنِي صُلَيْبٍ غَاثٍ بَارِ وَثَاقِ بَعْدَ عِبَادَتِ جَمِيعِ
 مَلَكُوكِهِ رَوَاهُ سَبِّحُونَ سَبِّحُوا ثَوَانِدَ أَيْدِ عَا لَلَّهِمْ إِنْ أَسْأَلُكَ
 يَا تَجَلَّى الْأَعْظَمِ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ مِنَ الشَّيْءِ مَكْرُفَتٍ أَنْ تَصِلَ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقُولَ لَنَا مَا أَنْتَ بِوَمِنَّا أَعْلَمُ يَا مَنْ يَقُولُ وَلَا
 يَكُنْ لَلَّهِمْ يَا مَنْ تَقَاتَى لَيْلَتُنَا هَذِهِ الْبَقِيَّةَ وَتَسْأَلُ فَعَلَّتْهَا
 وَكَمْ مَكْرُفَتٍ أَجَلَتْهَا يَا مَجَلَّى الشَّيْءِ خَلَّتْهَا لَلَّهِمْ إِنْ أَسْأَلُكَ
 يَا مُجَلَّى الشَّيْءِ بَيْنَ وَاسْتَبَدَّ الصَّيْفُ وَالْقَضِيَّةُ لَعْنَتُكَ أَنْ تَصِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقُولَ أَعْمَالُنَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي سَائِرِ اللَّيَالِي مَقْرُفَتُكَ
 وَتَقُولَ يَا مَقْرُفَتُكَ وَحَسَنَاتُنَا مَقْرُفَتُكَ وَسَيِّئَاتُنَا مَقْرُفَتُكَ وَتَقُولَ يَا
 مَحْسِنُ الْقَوْلِ مَقْرُفَتُكَ وَأَنْ تَقُولَ مِنْ لَدُنْكَ يَا نَسِيرُ مَقْرُفَتُكَ اللَّهُمَّ
 إِنَّكَ تَعْلَمُ وَلَا تَعْلَمُ وَأَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى وَأَنْتَ إِلَهُكَ الرَّحْمَنُ وَالْمُسْتَعْنَى
 وَأَنْتَ لَكَ الْمَمَاتُ وَالْمُحْيَى وَأَنْتَ لَكَ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوْذُ
 بِكَ أَنْ نَكُونَ وَنَحْنُ وَأَنْ تَأْتِيَ مَاعْنَهُ شَيْءُ لَلَّهِمْ إِنَّا نَسْأَلُكَ بِجَمَّةِ

بِرَحْمَتِكَ وَنَسْأَلُكَ مِنْ الشَّيْءِ قَاعِدًا مَسْأَلَةً بِرَحْمَتِكَ وَنَسْأَلُكَ
 مِنْ الْخَوْفِ لَعْنَتُكَ فَإِنْ تَقَاتَى بِرَحْمَتِكَ وَتَقَاتَى بِرَحْمَتِكَ
 سَبِّحْنَا وَأَخْبَرْنَا عَمَّا لَنَا عِنْدَ اقْتِرَابِ أَحَالِنَا وَأَوَّلِ لَحْظَاتِكَ وَمَا
 يَقْتَرِبُ إِلَيْكَ وَتَحْطَى عِنْدَكَ وَيُرْثِي لَدُنْكَ أَعْمَارُنَا وَأَحْسِنُ فِي
 جَمِيعِ أَحْوَالِنَا وَأُمُورِنَا مَعْرِفَتُنَا وَلَا تَكُنْ لَنَا إِلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ نَعْمَ
 عَلَيْنَا وَتَقْضِلْ عَلَيْنَا بِجَمِيعِ خَوَائِجِنَا الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَنْدِيَانَا
 وَبَنَاتِنَا وَجَمِيعِ إِخْوَانِنَا الْمُؤْمِنِينَ فِي جَمِيعِ مَسَاجِدِ الْأَرْضِ يَا
 رَحْمَنُ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ وَمَلَكِكَ الْعَظِيمِ
 أَنْ تَصِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقُولَ لَنَا اللَّهُمَّ الْأَعْظَمُ إِيَّاهُ لَا
 يَغْنَمُ الْعَظِيمُ إِلَّا بِعَظِيمٍ لَلَّهِمْ وَهَذَا حَبِيبُ الرَّحْمَنِ الْمَكْرُمُ الَّذِي
 أَكْرَمْنَا بِهِ وَأَوْثَرُ شَرِّ الْخَوَافِ وَأَكْرَمْنَا بِهِ مِنْ بَيْنِ الْأَسْمَاءِ فَكُلُّكَ الْحَمْدُ
 يَا دَ الْجُودِ وَالْكَرَمِ فَسَأَلْتُكَ بِهِ وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ
 الْأَجَلِ الْأَكْرَمِ الَّذِي خَلَقْتَهُ فَاسْتَقْرَ فِيهِ لَكَ فَلَا يَخْرُجُ مِنْكَ وَغَيْرُكَ
 أَنْ تَصِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقُولَ يَا مَنْ تَقَاتَى لَيْلَتُنَا هَذِهِ
 فِيهِ طَاعَتُكَ وَالْأَمَلِينَ فِيهِ رِشَاقَتُكَ اللَّهُمَّ أَهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ
 السَّبِيلِ وَاجْعَلْ مَقِيلَتَنَا عِنْدَكَ خَيْرًا مَقِيلَتِ جَبَلِ ظَلِيلِ اللَّهُمَّ قَلْبَنَا
 مَعْلُومٌ بِمَنْ مَقْبُولٌ عَمَّا مَقْبُولٌ عَلَيْنَا وَلَا مَنَافِقِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا رَحْمَنُ
 الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ بِعَمَّا يَمْنَعُكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَتَقُولُ يَا نَجَّاتُ
 مِنَ الْقَارِ لَلَّهِمْ دَعَاكَ أَنْ تَعُوْذَ وَسَأَلُكَ اسْتِغَاثَةً وَسَأَلُكَ
 وَهَلَاكَ إِلَيْكَ الظَّالِمُونَ وَهَلَاكَ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الرَّحْمَنُ وَالرَّحِيمُ
 وَبِكَ مُنْتَهَى الرَّغْبَةِ وَاللُّغَاةِ اللَّهُمَّ فَصِلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ

فَسَأَلْتُكَ
 وَمَا كَيْدُ بَنِي وَثَاقِ
 حَسَنَاتُنَا وَبَيْنَ بَرَكَاتِ
 وَبَرَكَاتِ

وَبِكَ مُسْتَجِيرٌ رَبِّ لَا تَذَلِّ لِي أَسْفَلَ مِنِّي رَبِّ لَا تَقْضِ جَنَّتِي رَبِّ لَا تَكِلْ لِي
جَهَنَّمَ بَلَدِي اللَّهُمَّ اِنِّ اَعُوذُ بِكَ مِنْ عِقَابِكَ وَاَعُوذُ بِرَحْمَتِكَ مِنْ
سَخَطِكَ وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِكَ وَاَعُوذُ بِكَ مِنْكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
جَلَّ شَأْنُكَ وَالْأَخْصَى مِنْ خَلْقِكَ وَالْأَشْأَاءُ عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَتَيْتَ عَلَى
نَفْسِكَ وَفَوْقَ مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ أَنْتَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ
بِي كَمَا وَكَلْتَ وَدَلَفْتَ كَلَّا وَكَلَّا مَطَالِبُ خُودِي أَصْدَقُ كَلِّهِ **مَا رُوِيَ**
أَنْ حَضَرَ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَالَّذِي مِنْهُ دُحِيمٌ حَبِيبٌ لِي لَنْ تَنْدَلِ شَيْءٌ
يَا حَبِيبُ أَمْ كُنْ أَمْتًا بِأَدْنَى شَيْءٍ مِنْ شَيْءٍ مِنْكَ وَهَكَذَا كَانَ كَلَامُ عَجُوزٍ
دَرْهَمِ رُكْعَتِ الْحَمْدِ يَكْبَارُ وَقُلْ هُوَ اللَّهُ دَهْ بَارَانِكُمْ سَجْدَةً كَسَدِي وَكُورِي اللَّهُمَّ
سَجِّدْ لِي سَوَادِي وَخِيَالِي وَبِأَخِي يَا عَظِيمُ كُلِّ عَظِيمٍ اِعْقُوبِي ذُرِّيَّتِي
الْعَظِيمُ فَإِنَّهُ لَا يَقْفُزُ غَيْرَكَ بَدْرُ سَقَى كَسَى كَبِيْرَ مَا نَزَلَ كَسَدُ حُجُومِكَ
خُدَايَ تَقَارُزَ هَمَّتْ دُرُودُهُ زَارِيْتُهُ وَمِنْهُ يَدِي بَرَايَ وَمِثْلَ بَرِيْنَتِهِ
وَمِنْهُ يَسْتَأْذِنُ مَا دُوْنِي وَمِنْهُ يَنْفَعُ مَا دُوْنِي **مَا رُوِيَ** عَنْ أَبِي خَالِدٍ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ كَسِيْرًا مِنْ سَبْجَةِ بَرِيْنَتِهِ كَلَّمَ مَا نَزَلَ كَسَدُ بَرِيْنَتِهِ
دَرْهَمِ رُكْعَتِ الْحَمْدِ يَكْبَارُ وَقُلْ هُوَ اللَّهُ دَهْ بَارَانِكُمْ سَجْدَةً كَسَدِي وَكُورِي اللَّهُمَّ
اِعْقُوبِي وَدَهْ بَارَانِي وَنَحْنُ وَدَهْ بَارَانِي وَنَحْنُ عَلَيْنَا بِكَوَيْدِ **بَعْدُ**
بَيْتٍ وَيَكْبَارُ قُلْ هُوَ اللَّهُ عَجُوزَانَا نَكْرَهُ اِبْرَ كُورِي سَجْدَةً الَّذِي يَحْيِي
الْقُورَى وَيُحْيِي الْأَحْيَاءَ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ قَوْلُ كَسَدِ خَلَايَ
تَقَارُزَ عِبَادَتِ رَاثِي وَبَرَادِ حَاحَتَايَ دِيَا وَآخِرَتِ اَوْدَايَ وَدَهْ نَامُهُ
اَعْمَالِي وَدَهْ بَيْتِ رَاثِي وَدَهْ بَيْتِ اَلْيَسَ دَهْ حَفْظِ خَلَايَ تَقَارُزَ اَعْمَالِي
اِبْرَ سَبْأُ دَكَا سَجْدَاتِ اسْتِ مَرْوِيْتِ اَنْ عَادِيْتَهُ كَلَّمَ دَرْهَمِ بَارَانِهِ شَيْءًا
حَضَرَ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَالَّذِي مِنْهُ دُحِيمٌ كَسَدِي كَسَدِي كَسَدِي

بجبال من رسید که نزد بعضی از آن خواهرها رفت پس غیرت کرد تا از میان
برس علیه کرد برخواست و به تقصیر او پیروز آمد و دیدم که آنحضرت
مثل جامه کستر ایستاد بر روی خاک سجده افتاده و میگفت صَبِّحْتُ لَيْتَ قَهْرًا
حَافِيًا مُسْتَجِيرًا وَدَسْتُونَ نَعْمَى وَلَا تَقْضِ جَنَّتِي وَلَا تَكِلْ لِي أَسْفَلَ مِنِّي وَاعْقُوبِي
فِي عَدَارٍ بِرَحْمَتِ بَارِ سَجْدَةٍ دَهْ دَهْ مِيكَتِ سَجْدَتِكَ سَوَادِي وَ
خِيَالِي وَدَهْ بَارَانِي دَهْ بَارَانِي يَا حَبِيبَتِي عَلَى نَفْسِي يَا عَظِيمُ كُلِّ عَظِيمٍ
بِكُلِّ عَظِيمٍ اِعْقُوبِي ذُرِّيَّتِي اَلْعَظِيمُ فَإِنَّهُ لَا يَقْفُزُ اَلْعَظِيمُ إِلَّا اَلْعَظِيمُ بَعْدُ
اَرَابِي بِرَحْمَتِ بَارِ سَجْدَةٍ اَتَادَ وَمِيكَتِ اَعُوذُ بِكَ مِنْ
عِقَابِكَ وَاَعُوذُ بِرَحْمَتِكَ مِنْ سَخَطِكَ وَاَعُوذُ بِمَا فَانَكَ مِنْ عَقُوبَتِكَ وَ
اَعُوذُ بِكَ مِنْكَ أَنْتَ كَمَا أَتَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ وَفَوْقَ مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ
بَعْدَ اَرَابِي بِرَحْمَتِ بَارِ سَجْدَةٍ اَتَادَ وَمِيكَتِ اَلْعَظِيمُ اِنِّ اَعُوذُ
بِشُورِ وَجْهِكَ الَّذِي اَسْتَرْوَتْ لَهُ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَنَشَقَّتْ بِرَ الْفَلَاحِ
وَصَلَحَ بِهِ اَمْنُ الْاَكْوَابِ وَالْاَجْرِيْنِ اَنْ تَحْلُلَ عَلَيَّ عَصَبِكَ اَوْ تُزِيلَ عَلَيَّ
سَخَطَكَ اَعُوذُ بِكَ مِنْ رَوَالِ بَعِيْتِكَ وَخَلَاةِ بَعِيْتِكَ وَخَوْبِلِ عَاوِيْتِكَ
وَمَجِيْعِ سَخَطِكَ لَكَ الْعُسُوْنُ وَمَا اسْتَطَعْتُ وَالْاَعُوذُ وَالْاَعُوذُ **وَدَهْ**
رُوِيَتْ دِيْكَرَ وَادَاتِ كَلَّمَ دَهْ دَهْ مِثْلَ جَامِهِ كَسَرِ سَجْدَتِهِ سَوَادِي حَاكِ سَجْدَةٍ
اَتَادَ رَزْدِيْكَ رَفْعِ سَتِيْدِيْكَ كَلَّمَ مِيكَتِ سَجْدَتِكَ سَوَادِي وَخِيَالِي وَدَهْ بَارَانِي
يَا حَبِيبَتِي دَهْ بَارَانِي وَمَلَحِيْتُهُ عَلَى نَفْسِي يَا عَظِيمُ كُلِّ عَظِيمٍ
اِعْقُوبِي اَلْعَظِيمُ فَإِنَّهُ لَا يَقْفُزُ اَلْعَظِيمُ إِلَّا اَلْعَظِيمُ بَعْدُ رَحْمَتِ بَارِ
وَبَارَانِهِ **دَهْ** وَمِيكَتِ اَعُوذُ بِشُورِ وَجْهِكَ الَّذِي اَسْتَرْوَتْ لَهُ السَّمَوَاتُ
وَالْاَعُوذُ وَنَشَقَّتْ لَهُ الْاَقْلَامُ وَصَلَحَ عَلَيْهِ اَمْنُ الْاَكْوَابِ وَالْاَجْرِيْنِ
اَلْاَخِرِيْنَ مِنْ خَلَاةِ بَعِيْتِكَ وَمِنْ خَوْبِلِ عَاوِيْتِكَ وَمِنْ رَوَالِ بَعِيْتِكَ

تَحْوِيلُ

سري ولا تملحني بالفتنة على ما علمت في خلوات من سوء فغلبت
 إلهة من وداهم بغير طبعي وجمالتي وكثرة شهواني وهفلي وكثرت
 اللهم معي تلك الحيلة في الأخوال ورفا علي في جميع الأمور عطفوا
 إليهم ونسي من في غيرك أسئلة كتبت ضمني والنظر في أمري إليهم
 ومقايي أجزيت علي حكم أتيحت فيه هوى نفسي ولما أخرجت من
 تر بين عدوي فغرت بما أخرجني وأسعدت علي ذلك الفصاء فمما رزقت
 مما أخرجني علي من ذلك من شخص حذرك وكما قلت بعض وأمرتك
 فلك لتعلم علي في جميع ذلك ولا تحب لي بما أخرجني عليه نصا ذلك و
 الذي عني حكمة ولا ذلك وقد أتيتك يا إلهي بعد تقصيري وإسرافي علي
 نفسي معذرتا يا إلهي ما كنت مستعرا مني أمرا مدعيا مني
 لا أجد معذرتي إذا كان مني مني ولا معذرتي التي جبه إلي في أمري غير ذلك
 عندي وروا لك إياي في سعة من وحيثك اللهم وقيل علمي و
 انهم سددت ضمني وكنت من سددت وناقي يارت ارحم ضعفت سددت
 وقد جلدت في وقلة عطفوا من بك الحلق في ذكرتي وخررتي ويري وتقد
 هبتني لا يبدل كن منك وما لي برك يا إلهي وسيدتي ورجي أترك معذرتي
 بنا ذلك بعد أن جددت بعد ما انطوى علي قلبتي من مفرحتك ورجع
 به ليا في من ذكرتك واعتقدت صبري من حيلك وبعد صيد في إعتقالي
 ولما في خاضع المروءة بيتك هيئات أنت أكرم من أن تصحب من ربيته
 أو تبعه من أدبته أو تشرد من أدبته أو تسلم إلى أسلاك ومن كفته
 ورجته وليت شعري يا سيدتي وإلهي ومولاي أسألك الله علي وحي
 تحت لطفك ساجدة وعلى السنين طقت بوجوب صداقة وتذكرت
 ما أخرجني علي كل ما أخرجني يا إلهي حقيقة وعلى من رزقت من العلم

كلها

فبه

بعض

إلهي

بك حق صانعت حاشية وعلى جوارح سمعت إلى أوطان تقبلت
 طامعة وانتارت باستغفارة مدعومة ما مكثا القطن بك ولا أخرجت
 بفضلك عنك يا كبرياء رب أنت نعم منعتني عن كل موت بلا والله أنا
 وعقوباتي وما يجزي بها من لكابره علي فله علي أن ذلك بلا في
 مكنون قليل مكثت في يما وصعب ملة فكيف أختالي في ذلك الأجزاء
 في خلون وقوع المكابره بها ومن بلا تطول مدته ويدوم مقامه
 ولا يحقق من أهو لأنه لا يكون إلا مع غفرك وإيقامك وصحبت و
 هذا ما تقوم له السموات والأرض يا سيدتي فكيف في وأما عندك تصيف
 اللذيل تحوير المستكين يا إلهي وفي في وسيدتي ومولاي لا في الأمور ذلك
 أشكوا وليا منها أجمع وأكل لآلهم العذاب وشدة به أظن لشدته ومذبه
 ولكن صيرني للعقوبات مع أقدالك وحيث بيقي وبين أهل بالهوى و
 فو فت بيني وبين أختيالك وديالك فستني يا إلهي وفي صبرك علي
 عندك فكيف أصبر علي ورايت وهنت صبرك علي حزن يارك فكيف أصبر
 عن نظري كرامتك أم كيف أسكن في النار ورحم عفوكم يبرئ بك يا سيدتي
 ومولاي أفتهم صاوقا لن تركي ما عفا لا يصح إيت بين أهلها صبيح الأمان
 ولا منحن التي صاوخ استغفر حين ولا يكون عليك لكاء العاقد
 ولا ما ديتك أن كنت يا وفي تؤمنين يا عاية أمالو لعابرين يا عبات استغفرين
 يا خبيث قلوب تصادقون وبالله أن لدي أوائل أسجلك يا إلهي ورجيت
 نعم بها صفت عبيد سليم سجون بها ألقوه ودف عنهم على سعيهم
 وحسن بين أعبائهم من مو وخر يريو وهو يصح بك صعب مؤمل برحمتك
 ونيادك لسان أهل توحيد في كل مثل التي برين بيتك يا مولاي فكيف
 يلقى في العذاب وهو من حو لك من حيلك أم كيف تؤمنون الله وهو

وحسين

المسكين

أو

وسيدتي ومولاي

كنت

سجود

ووفيد ورحمتك

تَهْنِئَاتُ

يَقْلُ

فِيهَا

وَمَا كَانَ لِأَحَدٍ نَدَاهُ مَقْرُورًا
وَلَا مَقْدُورًا

يَا مَنْ فَضَّلَكَ وَرَحِمَكَ أَمَزَكْتَ خَيْرَ قُرْبَاهِمَا وَأَنْتَ تَسْمَعُ صَوْتَهُ وَتَرَى
مَكَانَهُ أَمْ كَيْفَ تَسْتَحْيِلُ عَلَيْهِ رِزْقَهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ صَعْفَةَ أَمْ كَيْفَ يَتَكَلَّمُ
بَيْنَ أَطْنَاهُمَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ صِدْقَهُ أَمْ كَيْفَ تَتَجَرَّعُ زَبَابِيهَا وَهُوَ يَدْعُكَ يَا
رَبِّهِ أَمْ كَيْفَ تَنْزِلُهُ فِيهَا وَهُوَ يَرْجُو فَضْلَكَ فِي عَيْتِهِ مِمَّا أَتَى لَهُ هِنَا
مَا ذَلِكَ نَظْرُكَ وَلَا الْمَعْرِفَةُ فَضْلَكَ وَلَا مَشِيئَةُ أَيْدِيكَ أَمَلْتَ بِهِ
الْمُتَجِدِّينَ مِنْ بَرِّكَ وَخَسَايِكَ يَا أَلْفَيْقِينَ أَنْتَ تَضَعُ نَوَاحِلَهُمْ حَيْثُ يَشَاءُ
تَقْدِيرُ بَطْنِ عَدِيكَ وَتَهْدِي تَبَدُّهُ مِنْ إِخْلَادٍ وَمَعَادِيكَ تَجْعَلُكَ الشَّارِكُ كُلَّهُ
بَرِّكَ وَسَلَامًا وَمَا كَالْأَحَدِ بِهَا مَقَرًّا وَلَا مُقَامًا الْكَفَّةُ بَعْدَ السَّمَاءِ
أَسْمَتُكَ أَنْ تُلْكَ هَامِينَ الْكَافِرِينَ مِنْ لُجَّةٍ وَالشَّارِكُ أَجْمَعِينَ وَأَنْتَ فَضَّلْتَ
فِيهَا الْعَادِيْنَ وَأَنْتَ جَلَّ شَأْنُكَ فَلَمْ يَسْتَبْدِ وَأَنْتَ تَكُونُ بِالْأَقْنَامِ مُكْرِمًا
فَمَنْ كَانَ مَوْعِدًا لَمْ يَكُنْ كَانَ وَالسَّالِفُ لَا يَتَوْنُ إِلَهِي وَسَيِّدِي فَاسْتَلْكَ
بِالْقُدْرَةِ الَّتِي قَدَّرَهَا وَبِالْقَضِيَّةِ الَّتِي حَقَّقَهَا وَحَكَمَهَا وَعَلَّتْ مِنْ عَلَيْهِ
أَجْرُهَا نَهَبْتُ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ كُلَّ جُرْمٍ جَرَّمَهُ
وَكُلَّ ذَنْبٍ أَذْنَبَهُ وَكُلَّ فِتْنَةٍ اسْتَرْسَنَتْهُ وَكُلَّ جَهْلٍ عَلِمْتَهُ وَكُلَّ مَقْتَةٍ
أَوْغَلَّتْهُ أَحْقَقْتَهُ أَوْ أَظْهَرْتَهُ وَكُلَّ سَيِّئَةٍ أَمَرْتُ بِهَا قَائِلِيهَا أَنْ يَصْلَحَ
الْكَاتِبِينَ الَّذِينَ وَكَلْتَهُمْ عِيفُهُ مَا يَكُونُ مِنْهُمْ وَجَعَلْتَهُمْ شُهُودًا عَلَى مَعَ
جَوَارِحِي وَكَلَّمْتَ أُمَّتَ الرَّقِيبِ عَلَى مِيقَاتِهِمْ وَالْقَائِلِ بِالْحَقِّ عَنْهُمْ وَ
رَحِمَتِكَ أَحْقَقْتَهُ وَبِضْلِكَ سَمَّرْتَهُ وَأَنْتَ تُوَفِّرُ حَقْلِي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ أَنْ لَسْتُ
أَوْ بِخَيْرٍ فَضَّلْتَهُ أَنْ يَرَى كَثْرَتَهُ وَرِيقَ بَطْنِهِ أَوْ ذِي تَقْصِيرِهِ أَوْ
خَطَاؤَ دَسْخِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَمَا
بَقِيَ يَا مَنْ سَبَّحَ أَمِيتِي يَا عَلِيًّا بِمَقَرِّي وَمَسْكَنِي يَا خَيْرًا بِمَقَرِّي وَفَاتِي
يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اسْتَلْكَ بِحَقِّكَ وَفَضْلِكَ وَاعْظِمْ حَقِّيكَ وَأَسْأَلُكَ

12

توضیحات

218

مرفوعاً

بھٹری

[illegible]

الحمد لله رب العالمين

عبدالله بن

لهمها

تتقلقل

نهرها

وما كان كالحلوه فيها مقود
ولا مقامه من

نهره

سنة
نقطه

هواء
بصرى

يا من فضلك وتختك اذ كنت تحرق ههنا وانت تسمع صوتك وترى
مكانه ام كيف تشغل عليه ودينها وانت تعلم صنعته ام كيف يتعلم
بين اطباؤها وانت تعلم صيدها ام كيف تنجز ذبايتها وهواها يا
ربها ام كيف تنزه فيها وهون جو فضلك في عتقه منها فتراه ههنا
ما ذك الطن بك ولا المرقع من فضلك ولا مشيه الى عاملك به
المخجدين من بينك وبخالك يا ايقين انقطع اولاما خلكت به من
تعد بطلحك وقيلت به من اخلا ومعاذك بخلتك الناس كلها
ردا وسلا ما وما كالا لا احد فيها مقود ولا مقامه لك قد استاناد
اشمت ان تلك هاهنا من الكافرين من الفتن والناس اجتمعين وان تعلم
فيها العاردين وانت جل ثناورك قلت مبتدئا وتطوكت بالانعام مكررا
اؤمن كان مؤبدا كمن كان واسعا لا يشكون اليه وسيدى فانسلت
بالقدرة التي قدرتها وبالقدرة التي جفنتها وحكمتها وعلت من عليه
اجزئها ان هب لي في هذه الليلة وفي هذه الساعة كل جرير اجزئته
وكل ذئب اذنته وكل قبيح سرورته وكل جبهيل غلبته كتمته
ان اقلنته الخفيته واطهرته وكل سيئة امن بها شياها النجس
انكسبت الدين وكلهم يحفظ ما يكون موق وجملتهم شهوة على مع
جوارحي وكنت انت الرقيب على من ودايمهم والشاهد بالحق عنهم و
برحمتك الخفية وبفضلك سرته وان توفى مطي من كل خير ان ربه
ان ايجان فضلك او بر قدرته اذ في بطنه ان ذئب تنفخه في
خطاه فتسبى يا رب يا رب يا الهى وسيدى ومولاى وما
بقى يا من سيدى يا عبدى يا فقيرى وسكنى يا خير يا طهرى يا قاضى
يا رب يا رب يا رب انسلت بحولك وقدرتك واعظم صفائك وانت اناك

انخل

ان تجعل اوقافى من الليل والنهار يدركت مقبولة ويجوز من
والقلى عندك مقبولة حتى تكون اقامى وان ادى كلها وندوا جملها
وحاويته عند منك سزما يا سيدى يا من عليه مقولى يا من ربه شكرك
حوالى يا رب يا رب يا رب قولى عند منك حواجى واستناد على الفرجة
جوارحي ههنا في حيتك في حيتك ولما رى في الاصل بعد منك حتى
استرح بك في مبادى است رغبى وسريع ريت في سائر وق شتاك الى
قربك في استحقاق واذن منك دون المحبسين والحاك عفاة مؤقنين
واجتمع في حوايك مع المؤمنين اللهم ومن اراى بيوم فارده ومن
كلا من فلكه واخلفى من اخس عبيدك نصبا عندك وقرى بهم منزلة
منك وحبهم نعمة لك انت يا الله لا اله الا انت وحيد
واغيب على الجرب واخطفى برحمتك وجعل لياى يدك ربه
قلنى بخلك ممتنا ومن على بحسن اجابت رضى عنك وعفونى
فانك نصبت على عبدك بعد اذنت ومنهم يذعالت وصوتهم لهم
قربك ما رب نصبت ورحمى ر لست يا رب قد دنت دى بغيرك استخ
لى دعاوى وسقى مسامى ولا تقطع من نصبت حواي وكفى شر نجين
ول لا شومين قد دى يا سميع موصا يعلى لا يملك لا اله الا انت
فقال لما انت يا من اسمك نداء ونداء سعاد وهاهنا عبي ربه
من رن ماله من حاء وسيد حله نكاد يا سميع لي عبد يع بته يا
ربك لستون حزين فى طلم يا عبد لا يملك صل على محمد و آله واهل
فى ما است اهلته وصلى الله على رسوله وآله وعلية من ايو
سلم تلمنا رحمت رسول صلى الله عليه وآله من
كه حصن حق سحره وتعاونه وكرهى كرهت ساردهم سعاد دورك

المبارك

عبدك

نماز کند بخواند در هر رکعت بعد از الحمد یا انکس یا یکبار و قل هو الله
 یا زده بار عطا میکنم او را مثل آنچه عطا کرده ام ترا بچند چیزی و بنامیکم
 مای او هزار قمری در بهشت **سبع** کسی که درین شب دو رکعت
 نماز کند بخواند در هر رکعت الحمد یکبار و قل هو الله هفتاد و یکبار و بخیر
 و بر خ شود هفتاد بار استغفار کند هنوز از مقام خود برخواست بایستد که سر
 شود و بنویسد بشود بر او کلاه **سبع** هر کسی که درین شب ده رکعت نماز کند
 بخواند در هر رکعت الحمد یکبار و قل هو الله پنج بار هر حاجت که درین شب طلب
 کند بر او گردد و اگر شکی باشد خداوند تقاضا او را سعید گرداند و اگر در این سال مرد
 رفته باشد یا بد **سبع** هر کسی که درین شب دو رکعت نماز کند بخواند در هر رکعت
 الحمد یکبار و سورت که عورت آید **قل اللهم ما یزالک ثوابک ثوابک من**
کتابک و تفرع لک من کتابک من ثوابک من کتابک و تفرع لک من کتابک
تحتی انک علی کل شیء قدیر پنج بار پس از نماز خداوند تقاضا کند که شتر و
 آینه او را و هر مای که بداند ازین کند شود کرد و اگر پدر و مادر او در دنیا
 باشند یا ایشان را بیرون آید **سبع** کسی که درین شب چهار رکعت نماز
 کند بخواند در هر رکعت الحمد یکبار و ادایه حضرت زهرا را باندازه با حضرت زهرا
 صلی الله علیه و آله فرمود تا خداوند که من به پیغمبری فرستاد که پیرو من بود
 از دنیا تا آنکه در خواب پند جای خود داد بهشت و محشر شود با کرام الله
سبع کسی که درین شب هشت رکعت نماز کند بخواند در هر رکعت
 الحمد یکبار و هر یک از قل هو الله و معوذتین را یکبار بخواند خداوند تقاضا در
 نامه اعمال او بعد دستارکان حشا و بلند گرداند بآن عدد و درجات و
 کرده اند از او بآن عدد دستیات **سبع** هر کسی که درین شب دو رکعت
 نماز کند بخواند در هر رکعت الحمد یکبار و قل یا ایها

قل هو الله یا زده بار بخواند خداوند تقاضا نماید از او صد یقین و محشر و سوره
 او را در روز قیامت و حفظ کند او را از شر شیاطین **سبع** کسی که
 درین شب یک رکعت نماز کند بخواند در هر رکعت الحمد یکبار و ادایه حضرت زهرا
 پیرو کند خداوند تقاضا از او غل و غنم و بر انگیزد او را یاری مثل ماه شب
 چهارده **سبع** هر کسی که درین شب دو رکعت نماز کند بخواند در هر رکعت
 الحمد یکبار و ادایه حضرت زهرا را ده بار کرامت کند خداوند تقاضا از او آردی را آتش و
 بنات از عذاب و خلاصی از فشارش و تبر و آتش از عذاب و حبیب کند او را
 زیارت حضرت آدم و نوح و یحیی و سعادت کردن که کارن **سبع**
 کسی که درین شب ده رکعت نماز کند بخواند در هر رکعت الحمد یکبار و الحمد
 انک شاکر یکبار عطا کند خداوند تقاضا او را ثواب پیغمبر و مومنین و مومنین
 و ثواب هفتاد و پنج **سبع** هر کسی که درین شب ده رکعت نماز کند بخواند
 در هر رکعت الحمد یکبار و سورت بقره آید **امی** اگر کسی که مدکور شد و
 بیان نماز حقیق عاقبت دهد خداوند تقاضا از او از آفت دنیا و آخرت و عطا کند
 در روز قیامت شش نوبت **سبع** هر کسی که درین شب دو رکعت نماز کند
 بخواند در هر رکعت الحمد یکبار و سورت سجده ده بار بخواند خداوند تقاضا از او
 هزار هزار حسن و عفو کند از او هزار هزار حسنه و بلند کردندی و هزار
 درجه و کرامت کند و تا آخر این نوبت **سبع** هر کسی که درین شب چهار رکعت
 نماز کند بخواند در هر رکعت الحمد یکبار و هر یک از قل هو الله و معوذتین یکبار
 بر انگیزد خداوند تقاضا از او یاری مثل ماه تابان و دفع کند از او هول و خوف قیامت
سبع هر کسی که درین شب ده رکعت نماز کند بخواند در هر رکعت الحمد
 یکبار و هر یک از همیم انکاک و معوذتین و قل هو الله ده بار بخواند خداوند
 تقاضا از او ثواب چهل و دو رکعت نماز کند از او و آسان گرداند حشا او را و یکبار

روزه دارد خداوند تعالی شکر است آن بوی شکر و آن حضرت را من الله تعالی علیه
 مرویت که حضرت رسول صلی الله علیه و آله خطبه در کتب ماه شعبان ادا فرمود
 آنکه گفت ای مردمان بدانید که روزه شما ماهی که حق بن ماه است و
 روزهای او بهترین روزهاست و شبهای او بهترین شبهاست و شما درین ماه
 در عبادت خدای تعالی و خیرات شما درین ماه عبادت و سکوت شما تسبیح است
 و عمل شما مقبول است و دعای شما مستجاب است پس بخوانید خدای یا ایا دل پاک و آزاد
 درست و نیت صادق تا مقبول دهد شما را درین ماه هر روز و نماز و تلاوت
 قرآن واجب است از معاصی و برستی سستی کسی است که آفریده شود در ماه چه
 آفریده میشود و تا سال آید مگر آنکه حاضر شود در عرفات یا شرف کرد و زیارت
 حضرت امام حسین علیه السلام و یک سگی و تشنگی و در راه گدازد و تشنگی و تشنگی و تشنگی
 قیامت رو صدق کند بر فقر او هم کند بر بزرگواران و سبک کند کارها
 بر خنک بابت و صله رحم جای آورد بدین خیرات و چشماهای خود بپوشاند از
 آنچه حرمت نظر دارد و گنهای خود را حفظ کند از شنیدن چیزهای حرام و
 زبانههای خود را نگاه دارد از بدو و غیبت و فحش و جفان و مهربانی کند با
 یتیمان و دیار کند فقر و زاری بدین کارها مخدای تعالی چه نعمهای شما در کرد
 علیهای شماست پس نعمهای خود را بپوشان و آرد بپوشان و استعاره و بوی به
 و پشتهای شما گرانست از این گناه پس آنرا سبک سازید بطول بخور کسی که در آن
 ماه بیکر کند شکر خود را آنسان کند که درین ماه و کسی که نگاه دارد مشر خود را آن
 نگاه میداند خدای تعالی غنیه خود را آرد و کسی که درین ماه دو رکعت نافله
 کند بوی خدای تعالی بر او و برات عبادات آنرا شکر چه تم و ثواب نامه و درین
 ماه مثل ثواب فریضه است و ثواب فریضه در او هفتاد برابر است و درهای
 بهشت در او گشوده است پس دعا کنید که بر شما نبیند و درهای دوزخ

دعا و بستر است پس طلب کنید که بر شما آید و شایان در او نبیند
 کاری میکند که بر شما ملطفت شود پس دست که روزه این عبادت را شما
 اکل و شرب نهان است بلکه افسان نیست **جمع** اعضا از دست چنانکه مرویت
 در حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که در روزه هر بن عبادت را شما
 در خوردن و آشامیدن نیت بلکه چوب روزه دارید پس حفظ کنید در خوردن
 و پویش این شربهای خود و ترک کنید مزاج و جلد و جلد و مزاج مرویت
 که حضرت رسول صلی الله علیه و آله سفید کرد روز روزه در کبر خود و شام
 میداد پس آنحضرت طعام طلبید و یا و گفت بخور آن زن گفت و روزم پس
 آنحضرت فرمود چون روزه که شام کنیز خود کردی پس سستی که روزه هر بن شام
 را اکل و شرب نیست و حضرت میرا مؤمنین از حضرت یحیی علیه السلام
 پرسید که یا رسول الله فضل اعمال در ماه رمضان چیست آنحضرت فرمود که
 طهرین عملها درین ماه آنست که خود را نگاه داری از چیزهای که خدای تعالی
 آنرا حرم کرده است و آنحضرت امام محمد باقر علیه السلام مرویت که حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله گفت بجا برین عبدالله انصاری که با جابر این مادر رمضان
 کسی که روزه دارد روز و را و بخورد پاره رتب و را و حفظ کند از حرام تنم
 و برنج خورد و آنکه دارد نهان خود را بپوشد و میرزا نگاه مثل بر و در وقت
 از این ماه پس جابر گفت چه بیک خود بی و چه بیکو مرده بود که آنحضرت صلی
 علیه و آله فرمود که بجا برین مسلم مشکلت این شرط او و **کامل** روزه داری
 که حفظ جمیع اعضای خود کند و بپوشد این شرط او و **کامل** روزه داری
 و بجات را آن درین ماه است **مرویت** آنحضرت رسول صلی الله علیه و آله
 که فرمود خدای تعالی در هر روز ازین ماه و وقت فطار هر روز یک نعل
 آزاد میکرد و در شب و روز جمعه او درین ماه و در هر روز یک نعل آزاد میکند

که هر ایشانه مستجاب می باشد **اما دیدن ماه رمضان** مردیست که چون حضرت رسول صلی الله علیه و آله ماه مبارک رمضان را می بیند و بقیه کرد
مِکْتَبَاتُ اللَّهِ اُولَئِکَ عَلَیْنَا بِالْإِيمَانِ وَالْإِسْلَامِ وَالْإِسْلَامِ وَالْإِسْلَامِ
 الْحَقِّ وَالْحَقِّ وَالْحَقِّ وَالْحَقِّ وَالْحَقِّ وَالْحَقِّ وَالْحَقِّ وَالْحَقِّ وَالْحَقِّ وَالْحَقِّ
 وَالْحَقِّ وَالْحَقِّ وَالْحَقِّ وَالْحَقِّ وَالْحَقِّ وَالْحَقِّ وَالْحَقِّ وَالْحَقِّ وَالْحَقِّ وَالْحَقِّ
 سَلِّمْ عَلَیْهِ حَتَّى یَنْفَضَ عَنْ شَهْرِ رَمَضَانَ وَقَدْ عَفَوْتَ عَنْهُ وَعَفَوْتَ
 لَنَا وَقَدْ خَفَّی **و در ماه رمضان** دو رکعت است که وقت حدیث ماه رمضان باید
 که بگوید **اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ بِکُلِّ شَیْءٍ خَلَقْتَ وَتَعَلَّیْکَ وَتَعَلَّیْکَ وَتَعَلَّیْکَ**
لِلْاَسْمَاءِ وَالْاَسْمَاءِ وَالْاَسْمَاءِ وَالْاَسْمَاءِ اَسْأَلُکَ بِالْاَسْمَاءِ وَالْاَسْمَاءِ
 وَالْاَسْمَاءِ وَالْاَسْمَاءِ وَالْاَسْمَاءِ وَالْاَسْمَاءِ وَالْاَسْمَاءِ وَالْاَسْمَاءِ
 وَتَعَفَى **نیت که چون ماه رمضان را بیند** اشاره به ماه مکه روبرو
 کرده دست راست را برادر و خطاب بپا کند و بگوید **وَسُبُّكَ اللَّهُ رَبَّ الْعَالَمِیْنَ**
اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ بِالْاَسْمَاءِ وَالْاَسْمَاءِ وَالْاَسْمَاءِ وَالْاَسْمَاءِ
 اِلَیْ مَا تَحِبُّ وَتَرْضَى اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِی شَهْرِ رَمَضَانَ وَارْزُقْنَا عَزَّةً
 وَخَيْرًا وَاصْرِفْ عَنْنَا مَنَاسِقَ الشَّیْءِ وَبَلَاءَهُ وَفِتْنَتَهُ **و در کتاب**
مناجات مردیست که چون ماه رمضان را بیند بگوید **اللَّهُمَّ مَا اَنْزَلْتَ فِی هَذَا الشَّهْرِ**
مِنْ خَیْرٍ یَسْطُرُ فِیْهِ مِنْ رِزْقٍ وَتَشْرَفَتْ فِیْهِ مِنْ نَحْوٍ وَانْزَلْتَ
فِیْهِ مِنْ بَرَکَةٍ وَافْضَلْتَ فِیْهِ مِنْ فَضْلِ وَغَفَرْتَ فِیْهِ مِنْ ذَنْبٍ وَفُتِّتَ
فِیْهِ مِنْ تَقَرُّبٍ وَاسْتَجَبْتَ فِیْهِ مِنْ دَعْوَةٍ وَفَرَّجْتَ فِیْهِ مِنْ کَرْهٍ وَ
تَمَنَّنْتَ فِیْهِ مِنْ هَمٍّ وَشَفَعْتَ فِیْهِ مِنْ سُلْطَانٍ وَخَلَّیْتَ فِیْهِ مِنْ حَزَنٍ
وَاعْدَنْتَ فِیْهِ مِنْ شَیْطَانٍ وَتَضَلَّیْتَ فِیْهِ مِنْ حَاجَةٍ فَضَلَّ عَلَیَّ حَقِّیْ
وَالْحَقِّیْ وَاجْعَلْ لِیْ فِیْهِ لِحْظَ الْاَزَلِّ وَفَرِّغْ وَانْقِصْ لا خیر لای انجم از این

دری است
 ماه رمضان
 و دفع

و بخیرای دعا ملاک زمان معین باشد **و دعا** آنست که هر ماه را که در وقت ماه
 این باب ممکن شد و در کتاب روایتی است که هر ماه را که در وقت ماه
 که در وقت نماز کند و در وقت که داخل ماه رمضان شود بخیر بگوید که
 سوره الفاتحه و در هر رکعت دو مرتبه بخواند دفع کند خدای تعالی از وی آن
 سال را و همیشه در حفظ خدای تعالی باشد تا سال آید **و در کتاب**
 از صادق آل محمد مرویست کسی که در اول شب از ماه در رکعت نماز کند بخیر
 در هر رکعت الحمد و سوره انعام و طلب کند از خدای تعالی کتاب مرخص را که
 کند خدای تعالی او را از این میسر سازد و در آن ماه و حفظ کند و در آن روز
پای مطلب **و در وقت نماز** از میان سجده مرویست آنحضرت انعام
 رضا علیه السلام که در روز نواب چهار فرمودن توبه در مؤمنی را افضل است از توبه
 روزی از آنحضرت رسول صلی الله علیه و آله مرویست کسی که انعام در نماز
 بردن مؤمنی را اوست مثل توبه روزی او و آنکه انعام شود روزی او و چنانچه
 و اولیست مثل عبادت که همان بقوه طعام او کند **و در کتاب** مرویست
 کسی که انعام در نماز دارد و در آن روزی او اولیست با توبه او در آن روزی او
 و همیشه میسر کند که انعام او کند یا سوره الفاتحه هر ماه و طهارت و توبه
 صام مقدس و اولیست آنحضرت فرمود که خدای تعالی کسی که عبادت نماید در آن روزی او
 بر کسی که مقدس نماید و نباشد مگر آن شیرینتر از عبادت یا دم آبی شیرین باشد
 خرمای که او انعام در نماز دارد و در کتاب روایتی است که هر ماه را که در وقت ماه
 جعفر صادق علیه السلام مرویست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله گفت بر
 حضرت امیر مؤمنین علیه السلام که یا الحسن این ماه رمضان دعا کن در او و بیش
 از چهار صد مرتبه که هر رکعت بخواند کسی که این دعا را بیش از چهار صد مرتبه
 بخواند دعا او در قبول میکند و در روزی او و در هر حالت میرسد

و دفع

و دفع

1

7
 8
 9

مَذْيُوبُ كُنْ

وَاللَّهُ

[illegible]

والنساء

يَا خَالِدُ إِنَّمَا أَسْمِعُ
وَأَسْتَحْيِي لَكَ

۱۷۷

1875

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَتَّيْنِ

لَرْج

31

اِنْ اَسْأَلْتُكَ قَلِيْدًا مِنْ كَثِيْرٍ مَعَ خَاطِبَةٍ وَبِئْسَ عَطِيَّةٌ وَتِلْكَ عِنْدَهُ قَلِيْدٌ
 هُوَ عِنْدِي كَثِيْرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسِيْرٌ اَللّٰهُمَّ بَرِّ عَقْرِيْ عَنْ دُنْيَا وَجَدْتُ
 عَنْ حَظِيْقَتِيْ وَصَلَحْتَ عَنْ ظُلْمِيْ وَبَسَّطْتَ عَلَيَّ تَسْوِيْعًا عَلَيَّ وَجَلَدْتَ عَنْ كَثِيْرٍ
 جُرِيْ عِنْدَ مَا كَانَ مِنْ حَظِيْقَتِيْ وَغَدَى طَمَعِيْ نَا اَسْأَلُكَ مَا لَا اسْتَوْجِبُهُ
 مِنْكَ الَّذِيْ رَزَقْتَنِيْ مِنْ رَحْمَتِكَ وَارْتَبَعْتَنِيْ مِنْ قَدْرِكَ رَعَا وَفَتَنِيْ
 مِنْ جَانِبِكَ فَعَزَّتْ دَعْوَةُ اِمَانٍ اَسْأَلُكَ مَتْنًا اَحَابِيْقًا وَلَا رِجْلًا
 مِلْدًا عَلَيْكَ فَيَا مُصَدِّقُ يَوْمِ الْاٰثَةِ وَاَنَا اَبْطَأُ عَنِّيْ عَمَلْتُ بِهَيْئَتِكَ وَ
 لَعَلَّ الدَّاءَ اَبْطَأُ عَنِّيْ هُوَ حَيْرٌ وَبِعَيْنِكَ اِبْرَاقِيْ اَلَا مَوْبٍ تَلَمَّزْتُ مِنْهُ
 كَرِيْمًا اَصْبَحْتُ عَلَى عَيْنَيْكَ سَيِّمٌ مِنْكَ عَلَيَّ يَا رَيْتَ اِيْكَ تَدْعُوْنِيْ فَاَنْتَ عِنْدَكَ
 وَتَحْبَبُ اِيْكَ وَتَتَعَصَّبُ بِكَ وَتَسْتَرْدُّ اِلَيْكَ لِقَصْفٍ عَلَى يَهُودِكَ وَ
 كُرْمِكَ فَاَنْتَ عِنْدَ الْبَحَابِلِ وَجَدْتُ عَلَيْهِ بِعَيْنِيْ اَخْبَارَكَ اِيْكَ جَوْدُ
 كَرِيْمٍ اَلَمْ يَكُنْ فِيْهِ مَا لَيْتَ تَلْبَسُ بِنَجْمِيْ اَلْقَلْبُ مَسْحُوْرٌ بِرَاجٍ ذِيْقُ الْاَضْحَاجِ قِيَا
 الدِّيْبِ رَيْتَ الْعَدِيْنَ اَلَمْ يَكُنْ فِيْهِ عَلَى حِلْيَةٍ بَعْدَ عَيْنٍ وَكُنْ فِيْهِ عَلَى اِبْرَاقِيْ
 بَعْدَ تَدَارِيْهِ وَكُنْ فِيْهِ عَلَى حُوبٍ نَازِيْهِ فِيْ عَصِيْهِ وَهُوَ دِرْعٌ عَلَى مَا
 يَرِيْدُ اَلَمْ يَكُنْ فِيْهِ خَاطِبٌ تَخَاطَبُ مَاسِيْهِ لِرَدِّ دِيْ خِلَابٍ وَلَا كَرِيْمٍ وَالْقَصْفُ اَلَا مَوْبُ
 وَالْاِخْتَابُ الَّذِيْ بَعْدَ فَلَا يَرَى وَفَرَبٌ فَشَرِيْدُ الْبَحْرِ سَائِدٌ وَتَقَالِي
 اَلَمْ يَكُنْ فِيْهِ اَللّٰهُ يَلْبَسُ لَهُ مَنَازِعُ اَلْبَعْدُ لَهُ وَلَا تَسِيْهُ يَتَاكُلُهُ وَلَا هَمِيْرُ
 يَبَاصِدُ فَهَمِيْرُ يَبْعَثُ اَلْاَعْيُنَ وَتَوَضَّعَ لِعَصْمَتِهِ الْفَضَاءُ فَكَيْفَ يَقْدَرُ
 مَا يَشَاءُ اَلَمْ يَكُنْ فِيْهِ اَللّٰهُ يَحْيِيْ حَيْنَ مَا دِيْهِ وَيَسْتَرْقِيْ عَلَى كُلِّ عَوْرَةٍ
 وَنَا اَلْعَصِيْبُ وَبِعَيْنِهِ اَلْبِقْعَةُ عَلَيَّ فَلَا اَخْبَارِيْهِ تَكْمُلُ مِنْ مَوَاهِيْ هَيْئَتِهِ وَتَكْمُلُ
 اَتَقَانُ وَبِعَيْنِهِ مَحْوُوفَةٌ تَكْمُلُ وَبِعَيْنِهِ مَوْجِيْفَةٌ تَدَارِيْ فَاَنْتَ عِنْدَكَ
 وَادْرُكُ اسْتَحْبَابُ اَلَمْ يَكُنْ فِيْهِ اَللّٰهُ لَا يَهْتَكُ جِهَابُهُ لَا يَغْنَى اِلَهِهَ وَلَا يَدْرُسُ لَبَنُهُ

کتاب

وَأَبَا أَعْمَلٍ بَنِيكَ كَانَ
تَدْرَأَ بَعْدَكَ مِنْ الزَّيْمَةِ لِي
إِنِّي

وَلَا يَجِبُ اِمْلَهُ لَكَهُ يَوْمَ الَّذِي يُقَرَّبُ الْغَائِبِينَ وَيُخَيَّرُ لِمَا يَصِحُّ وَيَتَمَعُّ
الْمُسْتَعْفِينَ وَيَصْعَقُ مُتَكَبِّرِينَ وَيَهْلِكُ مُلُوكًا وَيُخْلِفُ اُخْرَى
وَأَتَّخِذَ مِنْهُ قَاصِمٍ لِيُجَارِبَ مِنْهُ مَلَكُوتُ غَائِبِينَ نَكَالًا لِنَاقِبِينَ
صَرَخَ الْمُسْتَعْفِينَ مَوْصِيحَ حَاجَاتِ الْعَالَمِينَ مُغْنِيًا لِمُؤْمِنِينَ الْخُدَّ
بِهِ الَّذِي مِنْ خَشْيَتِهِ تَزْعُدُ السَّمَاءُ وَتُسْكَنُهَا وَتَنْجِفُ الْأَرْضُ
وَتَعَارِهَا وَتُوجِّعُ الْعِبَادَ وَمَنْ يَسْكُنُ فِي عَمَرِهَا الْخُدَّ بِيَوْمِ الَّذِي يَخْلُقُ
وَيُفْخِقُ وَيُلَاقِي وَيُطْفِئُ وَيُظْلِمُ وَيُنِيرُ الْأَفْئِدَةَ وَيُخَيَّرُ
أَنْفُوقَ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ سَيِّدَا الْخَيْرِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَامِينِكَ وَصَفِيكَ وَخَيْرِكَ مِنْ
خَلْقِكَ وَحَاضِرِكَ وَمُبَلِّغِ رِسَالَتِكَ أَفْضَلَ وَأَحْسَنَ وَأَجْمَلَ وَكَمَلَ
وَأَكْبَرَ وَأَتَمَّ وَأَطْيَبَ وَأَكْثَرَ وَأَسْنَى وَأَكْثَرُ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ
وَتَحَنَّنْتَ وَسَلَّمْتَ عَلَى الْخِدْمَةِ مِنْ عِبَادِكَ وَأَيُّهَا أَيْدِيكَ وَرُسُلُكَ وَصَفِيُّكَ
وَهَلْ لَكَ مِنْ عِلْمٍ مِنْ سُلْطَانِ اللَّهِ وَمَنْ عَلَى عِلْمٍ مِنْ أَمْرِ الْوَسِيِّ وَصِي
رَسُولِكَ لِعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى الصِّدِّيقِ الْقَاسِمِ وَجِيهَةِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ
الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى سَيِّدِ رَحْمَةٍ وَأَمَامِي هُدَى الْخَيْرِ وَالْخَيْرِينَ سَيِّدِ
شَبَابِ هَلْ تَجِدُهُ وَصَلِّ عَلَى أَوْلَادِهِ أَسْتَبِينَ تَجِدُهُ عَلَى عِبَادِكَ وَمَلَائِكَ
فِي بِلَادِكَ صَلَوَاتُكَ كَثِيرَةٌ دَائِمَةٌ اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَى وَلِيِّ أَمْرِكَ لَعَالَمٍ
الْمُؤْمِنِ وَالْعَالَمِ اسْتَطْلِقْ لِحَقِّهِ عِلَالَكَ لَكَ الْفَرَسِينَ وَأَيُّهَا
بِرُوحِ لَقْدُسٍ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ الدَّائِمِي إِلَى كِتَابِكَ
وَأَقَامِ بِرَبِّكَ اسْتَغْلِقْهُ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَغْلَقْتَ لَدُنِّي مِنْ تَجَرُّبِهِ
مَلِكٌ لَهُ دِينُهُ الَّذِي تَصْلِيحُهُ لَهُ أَيْدِيهِ مِنْ بَعْدِ خَوْنِهِ مَنْ
يَقْبَلُهُ لَا يَشْرِكُ بِكَ شَيْئًا اللَّهُمَّ أَعِزَّهُ وَأَعِزِّدْ بِهِ وَأَقْصِرْهُ

الْقَائِلِينَ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ هَذَا لِهَذَا وَمَا
خَسَا لِهَذَا لَوْلَا أَنْ هَذَا اللَّهُ

وَلَمْ يَزِدْ فِيهِ وَزَيْدٌ

وَجَبِيكَ

بِهِ وَوَلَيْكَ وَأَخِي صُورَكَ
بِهِ عَلَى خَلْقِكَ وَبَيْنَكَ
الْكُتُبِ وَنِسَاءِ الْعَالَمِينَ

بِهِ وَوَلَيْكَ وَأَخِي صُورَكَ
بِهِ عَلَى خَلْقِكَ وَبَيْنَكَ
الْكُتُبِ وَنِسَاءِ الْعَالَمِينَ

وَأَنْصُرْ

وَأَنْصُرْ بِمَا أَنْصُرُ مَرَّةً اللَّهُمَّ أَطْلُقْ بِهِ مَسْئَلَةَ نَيْتِكَ حَتَّى
لَا يَبْقَى بَيْنِي وَمِنْ خَيْرٍ بِحَاجَةِ الْعَالَمِينَ الْخَلْقِ اللَّهُمَّ إِنَّا نَرْغِبُ نَيْتَكَ
فِي دَوْلَةِ كَرَامَةٍ تَعْرِفُهَا الْأَسْلَامُ وَأَهْلُهُ وَتَدُلُّ بِهَا الْإِيقَاقُ وَأَهْلُهُ
وَتَجْعَلُهَا فِيهَا مِنْ الدُّعَا وَبِطَعْنِكَ وَالْعَادَةِ بِسَبِيلِكَ وَتَرْفَعُنَا
بِهَاجِرَةِ الْأَذْيَانِ وَالْأَجْرِ لِنَلْهُمَ مَاعِدَ قَاسِمِينَ لِنُحْيِيَ لِحَيَاتِهِ وَمَا
قَصْرَ عَنَّا بِكَلْفَانِهِ لِنَلْهُمُ الْمَغْزِيَةَ شَقَّتْنَا وَشَقَبَتْ بِمَصْدَعَانَا وَنَا
بِهِ تَقْنَانًا وَكَثْرَتُهُ بِلُغْنَانَا وَأَعَزَّ بِهِ دَوْلَتَنَا وَأَعَزَّ بِهِ عَالَمَانَا وَأَنْصُرْ بِهِ
عَنْ مَغْرِبَانِ أَخِي بِهِ قَصْرَانَا وَنَا بِمَغْرِبِهِ خَلْقَانَا وَبِشَرْعِهِ عُسْرَانَا وَبِخَيْرِهِ
دُجْرَانَا وَنَا بِمَغْرِبِهِ أَسْرَانَا وَبِخَيْرِهِ هَيْبَتُهُ وَبِخَيْرِهِ مِنْ عِبِيدَانَا وَنَسْجَتُهُ
بِهِ دُعُونَا وَأَهْلُنَا قُوَى رَغْبَتِنَا يَا خَيْرَ الْمُسْتَوْسِينَ وَأَوْسَى الْمُغْنِينَ
إِثْقَابُهُ صَدُورَنَا وَدَهَبَتْ بِهِ عَيْنُهُ تَلَوْنَنَا وَهَدَانَا بِهَلَا حَلَّتْ بِهِ
مِنْ الْخَيْرِ يَا رَبَّنَا أَنْتَ هَدَيْتَنِي مِنَ شَأْنِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَتَقَرَّبْتَ
عَلَى عَدُوِّي وَعَدُوِّي يَا إِلَهَ الْخَيْرِ آمِينَ اللَّهُمَّ يَا مُسْكِرَ أَيْدِيكَ فَقَدْ نَبَيْتُنَا
وَعَيْتُنَا بِإِيمَانِنَا وَكُنْزِ عَدَاوَتِنَا وَشِدَا الْفَرَسِ وَظَاهِرِ سَهَابِ عَالَمٍ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ مُحَمَّدٍ وَأَعْتَازُ عَلَى دِيْبِ هَيْبَتِكَ نَجْمُهُ وَبَصِيرَتِكَ كَيْفُهُ
وَبَصِيرَتُهُ وَسُلْطَانُهُ بِخَيْرِ نَجْمِهِ وَدُخَانِهِ مِنْ تَحْلِيلَانَا هَاوِيَا بِبَيْتِهِ
مِنْكَ تَلِينَانَا بِخَيْرِ خَلْقِكَ يَا رَحِمَ الرَّحِيمِينَ اللَّهُمَّ عَزَّ وَجَلَّ عَزَّ وَجَلَّ
إِنَّمَا عَمِي عِنْدَكَ كَرِيمِي وَيَا عَزِيزِي عِنْدَكَ شِدَا فِي الْهَيْبَةِ فَرَعَتْ وَبِكَ اسْتَعِثْتُ
وَبِكَ لَدُنِّي لَا أَلْزَمُكَ إِلَّا بِرَحْمَتِكَ وَلَا أَهْجُرُكَ إِلَّا بِأَمْرِكَ وَأَعْتَصِي وَتَقَرَّبْ
عَلَيَّ بِأَمْرٍ يَكُونُ لِي بِكَ وَتَقَرَّبْ عَلَيَّ بِكُنْزٍ يَكُونُ لِي بِكَ وَأَعْتَصِي وَتَقَرَّبْ
أَكْثَرَ إِلَيْكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِإِيمَانِي بِشَرْعِهِ وَبِخَيْرِهِ
وَبِغِيَا حَقِّ أَمْرِكَ أَنْتَ تَصْبِيحِي لَأَمَّا كُنْتُ لِي وَرَحْمَتِي مِنْ غَيْرِي

وَتَقَرَّبْ لَهُ تَقَرَّبْ وَتَقَرَّبْ
سَلَامًا تَقَرَّبْ

نَقَرَاهُ

بِهِ صُورَكَ وَنِسَاءِ
الْعَالَمِينَ وَنِسَاءِ

وَقَدْ سَلَّمْنَا

[illegible][illegible]

فِي بَيْتِهِ الْمُتَمَرِّمِينَ الْمُتَمَرِّمِينَ الَّذِي لَا يَزِيدُ وَلَا يُنْقِصُ أَنْ تَكْتُمِي مِنْ حَاجَتِكَ
 الْحَرَامِ الْمُبْرُورِ بِحُجَّتِهِمْ الشُّكُورِ سَعَتِهِمْ الْمُتَعَوِّدِ دُونَ هَلُمٍّ لِلْكَفْرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
 وَأَنْتَ تَجْعَلُ بَيْنَهُمَا تَقْنِي وَتَقْتُلُهُمْ أَنْ تَطِيلَ عَمَلِي وَتَوْسِيعِي فِي رِزْقِي وَتَوَدِّي
 عَمِّي مَا نَحْنِي وَتَوَدِّي أَسِيرَ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ اخْفِ لِي مِرْنَا سِرِّي قَرْنِي
 وَخَفْ عَمَّا وَارَدَنِي مِنْ حَيْثُ أَخْرَبَ وَمِنْ حَيْثُ لَا أَحْتَسِبُ وَخُزْنِي مِنْ حَيْثُ
 أَخْرَجَنِي وَصَلِّ عَلَى عَجْزِي وَالْجَعْدِ وَكُنْ سَلَامًا كَثِيرًا **سَبْعُونَ**
رُكُوعًا بِمَا هُوَ دَعَا اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ بِأَفْضَلِهِ وَكُلِّ
 فَضْلِكَ فَأَصِلْ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ بِفَضْلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ مِنْ
 رِزْقِكَ بِأَعْلَى وَكُلِّ رِزْقِكَ عَامِدٍ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ
 إِنْ أَسْأَلُكَ مِنْ عَطَايِكَ بِأَعْلَى وَكُلِّ عَطَايِكَ هَبْنِي اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ
 بِعَطَايِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ مِنْ حَبْرِكَ بِأَعْلَى وَكُلِّ حَبْرِكَ عَاجِدٍ
 اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ مِنْ حَبْرِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ مِنْ إِحْسَانِكَ بِأَعْلَى
 وَكُلِّ إِحْسَانٍ لَكَ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ بِإِحْسَانِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ بِمَا
 تَجِبُنِي بِهِ مِنْ حَبْرِكَ فَاجِبْنِي يَا اللَّهُ فَضْلًا عَلَى عِبِيدِكَ الْمُتَقَرِّبِينَ
 وَرَسُولِكَ لِلصَّلَافِ وَأَمِينِكَ وَتَجِبُكَ دُونَ خَلْقِكَ وَتَجِبُكَ مِنْ عِبَادِكَ وَ
 تَجِبُكَ بِالْعَدَدِ وَتَجِبُكَ بِمَا تَجِبُكَ رُسُلُكَ وَخَيْرُكَ مِنْ الْعَالَمِينَ
 الْبَشَرِ النَّبِيِّينَ الْمُرْسَلِينَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الْأَنْزَارِ الظَّاهِرِينَ وَعَلَى مَلَائِكَتِكَ
 الَّذِينَ اسْتَفْلَحْتَهُمْ لِقَائِكَ وَحَبَبْتَهُمْ عَنْ خَلْقِكَ وَعَلَى أَنْبِيَائِكَ الَّذِينَ
 يُبْرُونَ عَنْكَ بِالْعَدَدِ وَعَلَى رُسُلِكَ الَّذِينَ تَخَصَّصْتَهُمْ بِوَحْيِكَ وَ
 فَضَّلْتَهُمْ عَلَى نِعَامِينَ بِرِسَالَتِكَ وَعَلَى عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ الَّذِينَ أَدَخَلْتَهُمْ
 فِي رَحْمَتِكَ الْأَمْوَالِ الْمُتَشَدِّدِينَ الرَّشِيدِينَ وَأَوْلِيَائِكَ الْمُطَهَّرِينَ وَعَلَى
 جَبَرَيْلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَمَلَائِكَةِ الْمَوْتِ وَبِوَصْوَانِ هَارُونَ الْوَحْدَانِ

وَمِنْ مَعْبُودَاتِهِ
أَصْحَابُ

بِأَهْلِيهِ

رُكُوعًا

وَمِنْ مَعْبُودَاتِهِ النَّبِيِّينَ وَالْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَخَلْقِكَ الْمُتَمَرِّمِينَ
 وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ الْمُحَافِظِينَ عَلَى الصَّلَاةِ الَّتِي تَجِبُ أَنْ يُصَلِّيَ بِهَا عَلَيْهِمْ أَهْلُ
 السَّمَوَاتِ وَأَهْلُ الْأَرْضِينَ صَلَوَاتُكَ طَيِّبَةٌ كَثِيرَةٌ مَسْرُوكَةٌ بِأَمْسِ طَاوَرًا
 بِأَمْسِ شَرْيَفَةٍ فَأَصِلْهُ بَيْنَ يَدَيْهَا فَضْلَكَ عَلَى الْأَوْلِيَاءِ وَالْآخِرِينَ اللَّهُمَّ
 اخْفِ عَمَّا وَارَدَنِي مِنْ حَيْثُ أَخْرَبَ وَمِنْ حَيْثُ لَا أَحْتَسِبُ وَخُزْنِي مِنْ حَيْثُ
 أَخْرَجَنِي وَصَلِّ عَلَى عَجْزِي وَالْجَعْدِ وَكُنْ سَلَامًا كَثِيرًا
 خَيْرَ مَا حَرِّتَ بَيْنَ يَدَيْكَ اللَّهُمَّ وَاعْظِمْهَا صَلَاتُكَ عَلَيْكَ وَبِهِ
 مَعَ كُلِّ رَفْعَةٍ نَفْثَةٍ وَكُلِّ وَبِيلَةٍ وَسَيْدَةٍ وَمَعَ كُلِّ صَبْرَةٍ نَفْثَةٍ
 وَمَعَ كُلِّ شَرَفٍ شَرَفًا فَاعْظِمْهَا وَبِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَفْضَلُ مَا أُعْطِيَْتَ أَجْرًا
 مِنْ الْأَوْلِيَاءِ وَالْآخِرِينَ اللَّهُمَّ اخْفِ لِي مِرْنَا سِرِّي قَرْنِي وَخَفْ
 عَمِّي مِرْنَا سِرِّي قَرْنِي وَخَفْ عَمِّي مِرْنَا سِرِّي قَرْنِي وَخَفْ عَمِّي مِرْنَا سِرِّي قَرْنِي
 لِمُرْسَلِينَ مِنْكَ مَحْمُودًا وَأَسْأَلُكَ فِي مَجْلِسِي عِنْدَكَ مِرْلًا وَأَقْرَبَهُمْ إِلَيْكَ وَ
 سَلَامَةً وَحَمْدًا وَأَكْثَرًا وَأَكْثَرًا وَأَكْثَرًا وَأَكْثَرًا وَأَكْثَرًا وَأَكْثَرًا وَأَكْثَرًا
 الْقَامَةِ الْمُحْمَدِيَّةِ الَّتِي يُعْطِيهَا بِرَأْسِ الْأَوَّلِ وَالْآخِرِ وَبِأَمْسِ طَاوَرًا
 أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَسْمَعَ صَوْتِي وَتَحْبِبَ دَعْوَتِي وَتُجَاوِزَ
 عَنْ خَطِيئَتِي وَتَضَعَنِي عَنِ حُلُوِّ رَجْمِ طَيْفَتِي وَتَقْضِي حَاجَتِي وَتَجْعَلَنِي فِي مَا
 وَعَدْتَنِي وَتَقْبِلَ عَمْرِي وَتَعْفُو دُونَِي وَتَقْفُو عَنْ جُنْحِي وَتَقْبِلَ عَلَيَّ
 وَلَا تَقْرِصْ عَمِّي وَتَرْحَمْنِي وَلَا تُعَذِّبْنِي وَلَا تُعَذِّبْنِي وَلَا تُعَذِّبْنِي وَلَا تُعَذِّبْنِي
 مِنْ الرِّزْقِ الطَّيِّبِ وَأَنْ سَعَةً وَلَا تَحْزَنْنِي بِأَرْبَابِي وَتَقْبِلْ عَلَيَّ وَتَضَعْ عَمِّي
 وَارْزُقْنِي وَلَا تَحْزَنْنِي وَلَا تَحْزَنْنِي وَلَا تَحْزَنْنِي وَلَا تَحْزَنْنِي وَلَا تَحْزَنْنِي وَلَا تَحْزَنْنِي
 هَهُنَا وَأَنْ تَحْبِبَ لِي خَيْرِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَيْرَ حَبْتٍ مِنْهُ مُحَمَّدٌ وَأَنْ تَحْبِبَ صَلَاتَكَ
 عَلَيَّ وَعَلَيْهِمْ وَأَسْأَلُكَ عَلَيْهِمْ وَعَلَيْهِمْ وَدَعْوَتَهُمْ وَبُرْكَاتِهِمْ اللَّهُمَّ
 إِنْ أَدْعُوكَ كَمَا أَسْتَحْيِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا تَعْدِي **سَبْعُونَ** اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ
 قَلِيلًا مِنْ كَثِيرِ سَلَامَتِكَ بِرَبِّكَ عَظِيمَةٍ وَغَنَاكَ عَنْهُ قَدِيمَةٍ وَهُوَ عِنْدِي

رُكُوعًا

عَمِّي

كثير وهو عليك سهل يسير فامتن على ربه انك على كل شئ قدير امين
 رب العالمين **باب** - كره هو ودين ما هو ايسر من سبعا عشر را بخراند
 وكفقره ارا وداود هو تسبع ما يكونه شود باطرين كچون شروع حق ند
 كند انا فقره را على انكه تسبع اوله من نند وبار ان فقره را على انكه تسبع
 دهم را بخراند بل ان فقره را بخراند انكه تسبع سيم را بخراند وبعين الآخر سبعا
 وان فقره ايسر سبعا الله ياربى اللهم سبحان الله المصور سبحان الله
 خالق الارواح كلها سبحان الله حائل الظلمات والنور سبحان الله مالى الخلق
 والنور سبحان الله خالق كل شئ سبحان الله حالى ما يرى وما لا يرى سبحان
 الله مبداء كل ربه سبحان نور رب العالمين **باب** - سبحان الله التسبيح
 الذى ليس شئ اسمع منه يسع من فوق عن شئ ملئت سبع ارضين ويسع
 ما فى ظلمات النور والنور ويسع الاين والشكوى ويسع السر والحق ويسع
 وساوس الصدور ولا يعلم سمعة صوت سبحان الله الصبر الذى ليس شئ
 ايسر منه يصبر من فوق عن شئ ملئت سبع ارضين ويصبر ما فى ظلمات
 النور والنور لا يدركه الاضمار وهو يدرك الاضمار وهو اللعين الملعون لا
 تغنى بصيرة لقلته ولا يستر منه سر ولا ينادى منه جدار ولا يغنى لفته
 بر ولا يجر ولا يرين منه حبل ما فى صلبه ولا تيب ما فيه ولا تحب ما فى قلبه
 ولا تستر منه صفة ولا كبر ولا يكتفى منه صفة اوسع من ولا يصق
 عليه شئ فى الارض ولا فى السماء هو الذى يصور كره فى الارحام كيف يشاء
 لانه الا هو العزيز الحكيم **باب** سبحان الذى ينفى السحاب فتنان ويسمى
 الرعد جبريل ولما ذكره من جبريل ويوسل الصواعق فيصيب بها من يشاء
 ويرسل الرياح تفتت بين يدي رحمتيه ويرسل الدمار من السماء بكبريه
 ويثبت ثبات بعينه ويوقف النور فيعينه سبحان الذى لا يرب

بان تسبحة

عنه ما قال فتو فى الارض ولا فى السماء ولا اصغر من خلق ولا اكبر الا
 فى كل عين **باب** - سبحان الله الذى يسم ما يحسن كل شئ وما يقدر
 الا نعام وما تزد وكل شئ عنده يقدر عايد الغيب والشهاد وكبير
 يتعالى سؤالا منك من السر اعقول ومن جبريل ومن هو مستغنى
 بالسر وخاربه اسما سبحان الله الذى يبعث الاخياء ويحيى النور
 ينزل ما تقتضى الارض منهم ويعز في الارحام ما يشاء الى اجل مسمى **باب**
 سبحان الله ما يك الملك نور من ذلك من شاء وتويع الملك من شاء
 نور من شاء وتويع من شاء ويحيى النور على كل شئ قدير
 تولى الذين فى السما والارض والارض والارض من ايسر وخرج
 الميت من الحي وتويع من شاء يعز حيا **باب** - سبحان الله الذى
 يند ما يحسن ايسر لا يملكها الا هو وحده ما فى النور والنور وما سقط من
 ذرة الا يملكها ولا حبة فى طلمات الارض ولا نطف ولا يدر الا فى كتابه
 مبين **باب** - سبحان الله الذى لا يحصى مدحه القائلون ولا يحصى
 بالاولى اشكره القائلون وهو كاد ان يوق ما يقدر القائلون والله
 كما شئ على غيبه ولا يحصى من غيبه الاموات وسبع كن سيرة
 السموات والارض ولا يدر حفظها ومن غيبه العظيم **باب** - سبحان
 الله الذى يسم ما يحسن فى الارض وما يحسن منها ما بين راس السماء وما
 بين راسها وما يحسن منها ولا يتغلبه شئ عن غيبه شئ ولا يتغلبه
 خلق شئ عن خلق شئ ولا يحفظ شئ عن جفوة شئ ولا يادى به شئ
 ولا يبدى به شئ ليس يشتره شئ وهو سميع البصير **باب** - سبحان الله
 الذى يغير سموات الارض ما على اشد كبره رسله الى حجة مسمى
 ثلاث وسبعا وعشرين فى الخلق ما يشاء الله على كل شئ قدير ما يحسن

معقبات من بين يديه ومن
 خلفه من امر الله

فقول

سبحان

علي

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ هَيْبَ الظَّاهِرِ وَزُكِّيَ الْإِنْفِ وَنُصِّلْ مَا صَيَّرَ
عَلَى خَلْقٍ مِنْ كَلَامٍ وَلَا حَرِيرٍ وَعَلَى خَلْقٍ مِنْ خَلْقِكَ مَا نَحْمَدُ رَاحِمٍ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مِيرَاثَيْنِ وَوَارِثَيْنِ وَوَارِثَاتٍ عَادَةٍ عَادَةٍ عَادَةٍ عَادَةٍ
عَلَى مَنْ شَرَفَكَ فِي دَمِيرِ لَهْمٍ صَلِّ عَلَى وَهْبَةٍ رَسَمَتْ بِبَيْتِكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهَا سُدَّةٌ
وَمِنْ مَنْ أَدَى بَيْتِكَ يَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى نَحْسٍ وَنَحْسٍ وَمَعِي سَبْعِينَ
وَرَبِّمَنْ وَلَاهَا وَعَادٍ عَادَةٍ عَادَةٍ عَادَةٍ هَيْبَ عُدَابٍ عَلَى مَنْ شَرَفَكَ فِي
وَهْبِهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَجْزٍ تَرْتَجِسْتُمْ وَامْرِئَيْنِ وَوَارِثَيْنِ وَلَا عَادَةٍ
مَنْ عَادَا وَنَصَابِ الْعَنَابِ مَنْ خَلَعَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْإِنْفِ مِنْ زُلْفَةٍ
وَارِثٍ وَالْأَهْمِ وَعَادٍ عَادَةٍ عَادَةٍ عَادَةٍ هَيْبَ عُدَابٍ عَلَى مَنْ خَلَعَهُ
بَكْوِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْخَلْقِ مِنْ بَعْدِهِمْ إِمَامِ الْكَلْبِ وَالْإِنْفِ وَالْأَهْمِ
وَعَادَةٍ عَادَةٍ عَادَةٍ عَادَةٍ عَادَةٍ عَادَةٍ عَادَةٍ عَادَةٍ عَادَةٍ عَادَةٍ
عَلَى رَافِقَةٍ بَيْتِ بَيْتِكَ وَالْعَنْ مَنْ أَدَى بَيْتِكَ يَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى رَافِقَةٍ
بَيْتِ بَيْتِكَ وَالْعَنْ مَنْ أَدَى بَيْتِكَ يَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى رَافِقَةٍ بَيْتِكَ يَا اللَّهُمَّ
خَلْفَ بَيْتِكَ فِي خَلْقِ بَيْتِهِ اللَّهُمَّ مَكِّنْ لَهُمْ فِي الْإِنْفِ اللَّهُمَّ حَمَلْتُمْ
عَدُوَّهُمْ وَمَدَدْتُمْ وَالضَّارِ مِنْهُ عَلَى الْخَلْقِ فِي الْبَيْتِ وَالْعَدَايَةِ اللَّهُمَّ طَلَبْ
يَدَ خَلْقِهِمْ وَوَرَقَهُ وَوَمَا يَهْمُ وَكَلِّ عَا وَعَتَمَ وَعَدْ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَكَلِّ
بِأَنَّ كُلِّ بَايَعٍ وَخَالِجٍ وَكُلِّ دَائِمَةٍ أَنْتَ جَدُّنَا صِيحْبَانَا أَنْتَ آبَاؤُنَا
تَشْكِيْلُهُ **وَسَبَّحْهُ** رَحْمَةً رَحْمَةً رَحْمَةً رَحْمَةً رَحْمَةً رَحْمَةً رَحْمَةً رَحْمَةً رَحْمَةً
أَنْتَ لَوْ أَنَّ نَفْسِي أَدَى بَيْنَ كَلْبِي شَيْءٌ أَوْ مَوْ سَمِعَ بَصِيرَ هَذَا شَيْءٌ
فَرَّقَتْهُ وَعَظَمَتْهُ وَكَرَّمَتْهُ وَنُصِّلَتْهُ عَلَى سَهْوٍ وَهُوَ تَرْتَجِسْتُمْ
الَّذِي نَزَلَ فِيهِ الْفَرَانُ هَدَى الْإِنْفِ وَبَيْتِ مِثْلِهِ وَنَفَرَتْ وَ
جَعَلَتْ بِنَافِثَةٍ لَفْظِيٍّ وَجَعَلَتْ لَهَا حَرَامًا مِنْ أَنْ يَخْرُجَ يَدَا مَنْ مِنْ عَلَى الْفَكَانِ

مستطیل

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

چون در این کتاب مذکور است
که سید جبار
نورمحمد و دو عارفان فارابی
حقیقت و ملائقت کرده اند

وَهُوَ شَرُّ لَدَى
لَدَى سَيِّئَةٍ عَلَيْهِ

[illegible]

و اینهاست که در شب **ششم** که درین شب دوازده رکعت نماز کند عجزا
 در هر رکعت یکبار و اهلیم الکافه و زنده بار بجز آن قبر سیراب و ششکی
 رود قیامت بر و کانتند و اشهدان لا اله الا الله میگویند باشد تا وقت نماز
 و چون وقت نماز رسد می شود که بیست و هشت رکعت رود **روز ششم** که در
 روز ششم دارد و این دعا خواند اللهم و یقنی فیهم یحکم الابرار و
 یجتنی فیهم من افقتنا الاشرار و اذ خلق فیهم من حیث فی ذلک انفسهم و هیئت
 یا ارحم الراحمین روزی که از قبر برآید دعا کنند ما نوری که در نهامی باشد
 و پس شانه و از حلقه و هشت و صد و کرد است و در اینها و هشت و صد
 سازند و از آب کوش **شب هفتم** که درین شب در رکعت ثانی الحمد یکبار و قل
 در رکعت اول الحمد هر سوره که خواهد یکبار و در رکعت ثانی الحمد یکبار و قل
 هو الله صلیبار و چون فارغ شود صد بار لا اله الا الله بگوید نوشته شود برای
 او ثواب نالاج و هفتاد و یک که در هر سوره بیست و یک بار در وقت
 باشد و سنت است درین شب غسل کردن **روز هفتم** که در هر روز
 بیهرحم و روز واقعه شده و ملائکه با هر خدای تمام حضرت پیغمبر و کرام اسلام
 نموده اند و سنت است در این روز صدقه کردن و کسی که در این روز صدقه
 دارد و این دعا بخواند اللهم اهدنی فی فیضک الابرار و اقصی عید کرم
 کا امان من لا یحتاج فی السوال باعیا بما فی صدور العالمین تا هدیه
 خدای تعالی کند را باینکه آنرا بدیدم این بنده در هر چند قطاع الطریق و ملائکه
 باشند **شب هشتم** که درین شب چهار رکعت نماز کند عجزا در هر رکعت الحمد
 یکبار و انا اعطیتا بیت و پنج بار شامت دهد و ملائکه الموت وقت جان کند
 که خدای تعالی بر او نصیب **روز نهم** که درین روز صد بار دعا خواند و این دعا
 بخواند اللهم یهتدی فیهم لیرکات سخا یرون و یذلی بیضیاء انوار و حد

اهدایت
 و در این
 روز

و در این
 روز
 صدقه

یکبار اعطای ابرار و یهتدی فیهم لیرکات سخا یرون و یذلی بیضیاء انوار و حد
 و اهدش و او را ثواب هفتاد هزار چیز **شب نهم** که درین شب صد بار دعا خواند
 حدیث وارد است که بیست و هشت رکعت درین شب و در حاج بیست و یک بار که درین شب
 توبه جمع کردی باید درین شب مقرب میشود و درین شب بود که این دعا خواند
 حضرت در حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام و سنت است درین شب حدیث
 و غسل کردن و استغفار و دعا کردن و این طریق که استغفار الله ربی و اکتوب
 الله و بسیار صلوات فرستاد و بیضی برین اللهم صل علی محمد و آل محمد و قل
 قرآنم و این دعا بخواند یا ارحم الراحمین که در این طریق که اللهم العن أعداء المسلمین
 و یذیرهم فی حقه و علیهم لعنت و الشکان و لعن بسیار بران حاجی و در
 بعضی از علم لعین کردن یا بطریق که ستم العن ابن الحکم قاتل امیرالمؤمنین
 و الزینین بدلت و الظاهرین غیبه من سائر الناس و جبه ذعیرهم العبد
 و انقضت و الشکان و العن قدام المکرم و کتبها عیالها
 درین شب خواند رب دعا ها تا که لای کات قتل کل شیء تا آخر دعا بجا که
 مذکور شد و در هر روز و در هر فصل اللهم ارحم من اقصی تقدر من
 الاخر المکرم و یهتدی فیهم لیرکات سخا یرون و یذلی بیضیاء انوار و حد
 و لا یبذل ان تکتبی من حجاج یحکم الکرام و امیرالمؤمنین و جبه ذعیرهم العبد
 و انقضت و الشکان و العن قدام المکرم و کتبها عیالها
 عمری و توابع علی بن ابی طالب و کذا و کذا و در هر فصل کذا و کذا و کذا
 بخواند **شب دهم** که درین شب چهار رکعت نماز کند عجزا در هر رکعت الحمد
 یکبار و انا اعطیتا بیت و پنج بار شامت دهد و ملائکه الموت وقت جان کند
 که خدای تعالی بر او نصیب **روز دهم** که درین روز صد بار دعا خواند و این دعا
 بخواند اللهم یهتدی فیهم لیرکات سخا یرون و یذلی بیضیاء انوار و حد

و در این
 روز

و در این
 روز
 صدقه

حَلِيٍّ مَوْلًى عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ مَا وَعَدَنِي وَجِيعَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 مِنَ الْمُصْغَرَةِ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَأَنْتُمْ عَلَى مَا أَيْتَنِي وَفِي عَيْدِكَ لِمُسْكِينِ الْمُشْكِينِ
 الصَّغِيرِ الْمُتَعَبِ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْ لِي سَائِلًا يَدُوكَ يَمَانِي أَوْ لَيْتَنِي وَلَا
 يَخْفِكَ بِيَا أَفْعَيْتَنِي وَلَا أَيْسَامِي إِيَّاكَ وَإِنْ أَعَارَكَ عَيْتِي سَرَّاءُ
 كُنْتُ أَنْ حَرَّاهُ أَوْ سَيْدًا أَوْ رَحَاءً أَوْ عَائِيَةً أَوْ نَدَاءً أَوْ نَوْسًا أَوْ نَعْمَاءً
 أَنْكَ سَمِعَ الدُّعَاءَ **دَعَا** سُجَّانَ مَنْ لَا يَمُوتُ سُجَّانَ مَنْ لَا يَرُودُ لِمَلَكَةٍ
 سُجَّانَ مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ خَائِبَةٌ سُجَّانَ مَنْ لَا تَنْقُطُ وَرَقَةُ الْأَجْرِ لَهَا
 وَالْأَخْبَةُ فِي ظِلِّهِ الْأَرْضُ وَلَا تَطْلُبُ وَلَا يَابِسُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ تَسْتَجَابُ
 سُجَّانَهُ سُجَّانَهُ سُجَّانَهُ سُجَّانَهُ **دَعَا** اللَّهُمَّ إِنْ تَشَاءُ
 يَا نَكَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَخَدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَإِنْ تَعَجَّلَ صَلَوَاتُكَ عَلَيَّ وَالْوَ
 عْدُ لَكَ وَرَسُولُكَ يَا نَكَّ أَحَدُكُمْ لَمْ يَزَلْ وَلَمْ يَزَلْ وَلَمْ يَزَلْ لَكَ أَكْرَمُ
 أَحَدًا وَإِنَّكَ جَوَادٌ مُلْجِدٌ تَحْمِلُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ تُغْفِرُ مَنْ تَشَاءُ وَتُجْزِي
 مَنْ تَشَاءُ أَنْ تَقْبَلَنِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَأَنْ تَجْعَلَ مِنِّي تَقْضِي وَتَقْبَلُ مِنِّي
 الْأَمْرَ تَحْتَمِلُ أَنْ تَكْتُمَنِي مِنْ جَمَاحِ بَنِيكَ الْحَرَامِ الْمَنْعُورِ تَحْتَمِلُ الْمَسْطُورِ
 الْمُحْفُوظِينَ فِي أَنْفُسِهِمْ وَأَذْيَابِهِمْ وَأَهْلِيهِمْ وَأَوْلَادِهِمْ وَأَنْ تَجْعَلَ ذَلِكَ
 فِي عَامِي هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ أَبْنَاءَ مَا أَتَيْتَنِي فِي يَمِينِكَ وَعَائِيَةً وَصِيَّةً
 مِنْ جَنِيِّ فَرِيَّةٍ خَالِصَةٍ لَكَ وَسَعْفَةٍ فِي ذَاتِ يَدِي وَفَرَةٍ فِي بَدَنِي عَلَى
 جَمِيعِ أُمُورِي اللَّهُمَّ مَنْ طَلَبَ حَاجَتَهُ إِلَى لَحْمٍ مِنْ مَخْلُوقِينَ وَاقَى لَا إِلَهَ إِلَّا
 خَالِجِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَكَ الشُّكْرُ أَنْ تَصِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
 وَأَنْ تَجْعَلَ لِي أَنْ أَقْضَى بَصْرِي وَأَنْ تَقْضَى فَرْجِي وَأَنْ أَكْفَى عَمَلِي
 تَحَارِيكَ وَأَنْ تَجْعَلَ مَا أَعْبَيْتَ وَأَنْ أَدْعَ مَا تَحْتَكَ **رَسَلَتْ** دَرِينِ سَبْ
 بِضَاءُ وَكَمْتُ فَإِنْ كَرِهْتَ بَارِئَ طَرِيقِ كَهْوَ لَدَدِ دَرِينِ وَكَمْتُ لَكُمُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ وَرَبُّ

اذ انزلت بجاه باد مردیت کسی که این نماز کند نوشته شود برای و نوب
 صد حج و صد عمره و باقی عایش بر که این نماز مقبول درگاه الهی گردد
 کسی که درین روز من دارد و این دعا بخواند اللَّهُمَّ وَفِي يَوْمِ حَقِّي بِرُكْعَةٍ
 وَتَسْبِيحٍ سَبْعِينَ أَوْ حِينَ تَبُو وَلَا تَعْرِضَنِي قَبُولِ حَسْبُ تَبُو يَا هَادِي وَنَحْوِ السَّيْرِ
 ثَوَابِهِمَا وَتَسْبِيحِ نِشْكَانِ تَعْلَمُ وَتَعْلَمُ رَابِعِي أَوْ تَقْرَأُ **سَبْ** سَبْ
 کسی که درین سَبْ هفت رکعت نماز کند بخواند در هر رکعت الحمد یکبار
 و هر سوره که خواهد می شود زکنا هان آینه این فصل حدیثی است
 روایت که فتح مکه مدان رودند و حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام در آن
 روز بایر و شش حصصت فجر صلی الله علیه و آله هاتده تا نازل خانه کعبه را
 تگونی سالت کسی که درین روز صومرا دارد و این دعا بخواند اللَّهُمَّ افْضَحْ
 لِي مَوَاطِنَ الْخِيَابِ وَعَلَى عَيْتِي يَوْمَ تَوَاتُ الْبَرِّ وَفِي يَوْمِ يَوْمِ
 الْفَرَّانِ يَا مَنِ السَّكِينَةِ فِي تَلَوِّهَا مُؤْمِنِينَ اسر که خدی متاهمتاد
 ملک را که حافظ او باشد ثمان سلطات حیات و ان شیطان عقار و بنو بیت
 بر لقا و بجز و ندی که روزنه داشته باشد درین ماه ثواب و روز یکبار
 بیا فرزند میان او و دوزخ هفت خندق که مابین خندق در مثل مابین زمین
 و آسمان باشد ذلك يَوْمِ تَبُو مَنْ يَسَاءُ و در یکی سبیل افرازا
 و درین سَبْ حضرت رسول صلی الله علیه و آله مشرف بشرف معراج شد
 و حضرت عیسی علیه السلام را زلفه برین درین سَبْ با تمام جهارم و در حدیث
 فرمودند و حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام درین سَبْ حضرت ابن عباس علیه السلام
 و امامت حضرت علی و در حدیثی که درین سَبْ حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام
 شیعیه ان ایشان است و در حدیثی که درین سَبْ حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام
 بود و حدیثی که درین سَبْ حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام و در حدیثی که درین سَبْ

وَأَتَمَّ بِتَعْلُكَ يَا مَنْ سَمِعَ تَحَوُّلَكَ وَأَجَزَلَ قَبُولَكَ اللَّهُمَّ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ
 لِي رَبُّ عَيْزٍ لَا يَكُونُ هَذَا الْفُضَاءُ مَعِي وَذَاعَ نَسَائِي وَلَا أَمْرُ الْعَهْدِ مَعِي
 الْفُضَاءُ حَتَّى يَرْيَا مِنْ قَائِلٍ فِي أَسْبَجِ النِّعَمِ وَأَفْضَلِ الرِّجَاءِ وَأَنَا لَكَ عَلَى
 أَحَبِّ أَنْ تَأْتِيَ إِلَيْكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ اللَّهُمَّ اسْمِعْ دُعَائِي وَارْحَمْ نَعْتِي وَ
 تَعْلُ لِي بِكَ وَأَسْتَكَافِي وَتَوَكَّلِي عَلَيْكَ وَأَنَا لَكَ سَلَمٌ لَا أَرْجُو إِجْلَاحًا وَلَا
 مَعَانَاةً وَلَا تَشْفِيقًا وَلَا تَبْلِيغًا إِلَّا بِكَ وَمِنْكَ فَاثْمَنُ عَلَى جَلِّ شَأْنِكَ وَ
 تَعْلُ سَتَ اسْمَاءُكَ بِتَبْلِيغِي شَهْرَ مَضَانٍ وَأَنَا مَأْمُونٌ كُلِّ مَكْرُورٍ وَ
 مَحْدُورٍ مِنْ جَمِيعِ الْبُيُوتِ الْخَوْدِ فِيهِ الَّذِي أَعَانَتَا عَلَى صِيَارِهِ هَذَا الشَّهْرُ
 قِيَامِي حَتَّى يَلْعَنَ الْإِجْرَ لَيْلَةُ مِنْهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَحَبِّ مَا دُعِيتَ بِهِ
 وَأَرْضَى مَا دُعِيتَ بِهِ عَنْ عَجْزِي عَلَى أَمْرٍ عَلَيْكَ وَاللَّهِ أَنْ تَقْبَلَ عَلَى عَجْزِي وَاللَّهِ
 عَجْزِي وَلَا تَجْعَلْ دُعَائِي شَهْرَ مَضَانٍ وَفَاعِ خُرُوجِي مِنَ الدُّنْيَا وَلَا دُخَائِي
 الْإِجْرَ عِيَادَتِكَ فِيهِ وَلَا إِجْرَ مَوْتِي لَكَ وَأَنْدَ فَقِي الْعَوْدَ فِيهِ وَشَرَّ الْعَوْدِ
 فِيهِ مِنْ حَوِيَّتِكَ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ لِي الْمَوْتِينَ وَوَقَعْتَ فِيهِ لَيْلَةُ الْعَدْرِ وَاجْعَلْهَا
 لِي خَيْرًا مِنْ أَوَّلِ شَهْرِ رَبِّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْجِبَالِ وَالْبَحَارِ وَالْقَلَمِ وَ
 الْأَنْوَارِ وَالْأَرْغَمِ وَالسَّمَاءِ يَا بَارِيَّ يَا مُصَوِّرَ الْخَلْقِ يَا مَعْنَانَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَةً يَا رَحِيمَ
 يَا قِيُومَ يَا بَدِيعَ لَكَ الْأَسْمَاءِ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالَ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ
 أَسْأَلُكَ يَا نَبِيَّكَ نَبِيَّ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَنْ تَقْبَلَ عَلَى عَجْزِي وَإِلْجَائِي وَأَنْ تَجْعَلَ
 اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاجْعَلْ لِي فِيهِ لَيْلَةً
 وَإِسَاءَةً فِي مَعْقُورَةٍ وَأَنْ تَهَبَ لِي هَبْطًا شَاشِيًا بِهِ قَلْبِي وَيَا مَنْ لَا يَكُونُ لَهُ
 شَيْءٌ وَرِغْوِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَأَنْ تُوَفِّيَنِي بِالدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
 حَسَنَةً وَأَنْ تَقْبَلَ عَذَابَ النَّارِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيهَا تَقْبَلِي وَتَقْبَلِي مِنْ
 الْأَمْرِ الْخَوْدِ فِيهَا تَقْبَلِي مِنَ الْأَمْرِ الْخَوْدِ فِي لَيْلَةِ الْفَتْحِ مِنَ الْعَصَاءِ

سَمَوَاتِ

عَمْرِي

لَدَى

الَّذِي لَا يَرُدُّ وَلَا يَدْنُ وَلَا يَنْقُصُ أَنْ تَكْتَفِي مِنْ حُجَائِي بِتَعْلُكَ الْخَوْدِ الْمَدِينِ وَرَبِّ
 جَهَنَّمَ لَمْ يَكُنْ سَمْعُهُمْ لِقَبُولِهِمْ وَلَا يَكُنْ لِقَبُولِهِمْ سَمْعُهُمْ وَلَا يَكُنْ لِقَبُولِهِمْ
 وَتَقْبَلِي مِنَ الْأَمْرِ الْخَوْدِ أَنْ تَقْبَلِي مِنَ الدُّنْيَا يَا رَحْمَتُ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ وَتَقْبَلِي مِنَ الْعِبَادِ مِثْلَ جُودِكَ وَأَنْ تَقْبَلِي مِنَ الْعِبَادِ وَتَقْبَلِي
 فِي مِثْلِهِ أَنْتَ مَوْصِيٌّ مِثْلُكَ الشَّالِيهِ وَمَنْ تَقْبَلِي مِنَ الرَّاحِلِينَ أَسْأَلُكَ بِأَعْظَمِ
 الْمَسَائِلِ كُلِّهَا وَأَضْيَاهَا وَتَجْعَلُهَا لِي بِتَقْبَلِي مِنَ الْعِبَادِ وَأَنْ تَقْبَلِي مِنَ الْعِبَادِ يَا رَحْمَتُ
 وَبِأَسْمَاءُكَ مَا عَمِلْتُ فِيهَا وَمَا لَمْ أَفْعَلْ وَبِأَسْمَاءُكَ الْحُسْنَى وَأَسْمَاءُكَ الْعُلْيَا وَبِغِيَا
 النَّبِيِّ الْأَعْظَمَى وَبِأَكْثَرِ سَمَائِكَ عَلَيْكَ وَأَحَبِّهَا إِلَيْكَ وَأَشْرَفِهَا عَلَيْكَ مِنْ لَدُنْكَ
 أَقْرَبَهَا إِلَيْكَ وَسِيلَةً وَتَجْعَلْ لِي بِهَا مِثْلَ قَوْلِكَ وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَاءُكَ رِجَابِي وَبِأَسْمَاءُكَ تَعْلُكَ
 الْكَلْبُورِ الْحَيِّ الْقَيُّومِ الْأَكْبَرِ الْأَجْرَ الَّذِي عَمِلْتُ وَهُوَ وَرِغْوِي عَنْ دَعَائِي بِهِ
 وَتَسْجُدُ لَهُ دُعَاءُ وَحَقٌّ لَا حَيْبَ سَائِلِكَ وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ رَجِيمٍ هُوَ لَكَ فِي الشَّيْءِ
 وَالْإِجْلَاحِ وَالزُّبُورِ وَالْفُرْقَانِ وَبِكُلِّ اسْمٍ دَعَاكَ بِهِ حَلَهُ أَمْرُكَ وَمَلَأَ بِكَ
 سَمْعَكَ وَجَمِيعِ الْأَصْنَافِ مِنْ خَلْقِكَ مِنْ بَنِي آدَمَ وَبَنِي نُوْحٍ وَبَنِي إِبْرَاهِيمَ وَبَنِي مُوسَى وَبَنِي
 الرَّاحِلِينَ إِلَيْكَ الْغُرَبَاءِ مِنْكَ الْمُسْتَعِزِّينَ بِكَ وَحَقٌّ حُجَائِي بِتَعْلُكَ الْخَوْدِ
 حُجَائِي وَمَعْقُورِينَ وَمَعْقُورِينَ وَالْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِكَ وَبِحَقِّ كُلِّ عَبْدٍ مُسْتَعِزِّ
 لَكَ فِي بَنِي آدَمَ أَوْ سَبِيلٍ أَوْ حَبْلٍ تَعْلُكَ دُعَاءُ مَنْ قَدْ اسْتَشَدَّتْ مَأْسَمُهُ
 وَكَثُرَتْ ذُنُوبُهُ وَعَظُمَ جُرْمُهُ وَصَغُفَتْ كَذْبُهُ دُعَاءُ مَنْ لَا يَجِدُ لِنَفْسِهِ
 سَائِدًا وَلَا صَعْبَةً مُقَوِّيًا وَلَا لَدُنْهُ غَاوِرًا غَيْرَكَ هَارِبًا إِلَيْكَ مُسْتَعِزًّا وَإِلَيْكَ
 مُسْتَعِزًّا لَكَ عِزٌّ مُسْتَكِيمٌ وَلَا مُسْتَكِيمٌ خَائِفًا بِأَسْمَاءُكَ تَقْبَلِي مِنْكَ أَسْأَلُكَ
 بِعِزِّكَ وَعَظَمَتِكَ وَجَبَارَتِكَ وَسُلْطَانِكَ وَبِلُجْلُوكَ وَبِإِسْمَائِكَ وَجُودِكَ وَكَرَمِكَ
 وَبِأَسْمَاءُكَ وَحُسْنِكَ وَجَمَالِكَ وَبِقَوْلِكَ عَلَى مَا أَرَدْتَ مِنْ خَلْقِكَ أَوْ عَمَلِكَ
 يَا مَنْ خَوَّلَنَا طَعْمًا وَرَهْبَةً وَدَعَاةً وَخُطْبًا وَتَقْلُحًا وَتَعْرُفًا وَإِحْلَافًا

عَلَيْكَ أَنْ

د

مِنْ كُلِّ امْرِئٍ لِمَا رَجَعَتْهُ مَطْلُوعٌ
 الْعِزُّ الْاَلَمُ وَهِيَ الْاَلَمُ
 مَرْصُورٌ قَدْ رَفُضَتْ وَكَلَابِه
 قَدْ تَضَرَّعَتْ وَدَعَتْهُ بِالْحَي
 اِلَى مَا لَيْسَ عَلَيْهِ مِنْ حَقٍّ وَ
 اَعْقَى عَيْدَهُ مِنْ عَدُوِّ
 نَسَاكَ الْاَلَمُ عَيْنَاكَ الْاَلَمُ
 عِنْدَ ذَاكَ الْاَلَمُ الْاَلَمُ
 فَسَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 اَهْلَ بَيْتِ مُحَمَّدٍ اَنْ تَقْلَبَ
 مَا قَلَبْتَ مِنْ اَلَمٍ وَتَقْلَبَ
 عَلَى تَضَعُفٍ عَلَى وَقَوْلٍ
 قَدْ رَفُضَتْ وَكَلَابِه
 ذِي اَلَمٍ وَهَبْ لِي مِنْ عَيْنِ
 وَقَوْلٍ مِنَ النَّارِ وَمِنْ عَيْنِ
 اَلَمٍ الْاَلَمُ وَهَبْ لِي مِنْ عَيْنِ
 اَلَمٍ الْاَلَمُ وَهَبْ لِي مِنْ عَيْنِ
 اَلَمٍ الْاَلَمُ وَهَبْ لِي مِنْ عَيْنِ
 اَلَمٍ الْاَلَمُ وَهَبْ لِي مِنْ عَيْنِ

[illegible]

1940

کم درجہ

[illegible]

بخواند و اگر خواهد دعای ام و او را بخواند و آن مذکور شد و بعد از آن ده هم
 رجب و **یون یون** بیان تسبیح اکبر و عظیم دارد سبحان الله قبل کل احد
 و سبحان الله بعد کل احد و سبحان الله مع کل احد و سبحان الله
 بقی رتبا و یغنی کل احد و سبحان الله تسبیحا یفضل تسبیح المسبحین
 فضل کثیرا مثل کل احد و سبحان الله تسبیحا یفضل تسبیح سبعین فضلا
 کثیرا لورثتنا فی رتبی کل احد و سبحان الله تسبیحا لا یغنی و لا یدفع
 و لا یغنی و لا یغنی و لا یغنی و لا یغنی و سبحان الله تسبیحا یدفع
 ید و ید و یغنی و یغنی فی سبوی الغللی و شوری الذمیر و آیام الدنیا و
 ساعا طالت اللیل و الثماری سبحان الله ابد و ابد و مع الابد و الا یغنی
 العبد و لا یغنیه الله و لا یغنیه الا بک و تجاد الله احسن التجاللات
 بگوید و **کل احد** و **قبل کل احد** و **بعد کل احد** تا آخر دعای
 مذکور یک بتبدیل لفظ سبحان الله باحمد لله و لفظ تسبیح بقرید و لفظ
 المسبحین بالمحمدین بگوید و **لا اله الا الله** و **قبل کل احد** و **لا اله الا الله**
 و **بعد کل احد** تا آخر دعای مذکور لیکن بتبدیل لفظ سبحان الله
 بک **لا اله الا الله** و لفظ تسبیح بتبدیل لفظ المسبحین بالمحمدین
 و الله اکبر قبل کل احد و الله اکبر مع کل احد تا آخر دعای مذکور لیکن
 بتبدیل لفظ سبحان الله بوالله اکبر و لفظ تسبیح بتکبیر و لفظ المسبحین بالمحمدین
 بخواند این دعا را آنها هم من هتیا و تعبا و اعدا و استعدا تا آخر
 دعا و آن مذکور شد در بیان اعمال جمعی از باب دوم و **ده** که تسبیح است
 یکی از لایا ارجاست و سنت است احیاء و اشق اوسب بقان و ذکر و قرائه قرآن
 و استغفار و صلوات بر حضرت رسول و اهل بیت او و زیارت حضرت امامین
 علیهم السلام درین شب و تسبیح سنت است و زیارت آنحضرت بان شب مذکور

می شود و بیایا ارجاست و تسبیح است و **ده** که تسبیح است و **ده** که تسبیح است
 که کل کند و بیایا ارجاست و تسبیح است و **ده** که تسبیح است و **ده** که تسبیح است
 هزار و سیصد و نود و نهم و تسبیح است و **ده** که تسبیح است و **ده** که تسبیح است
 در غیره می باشد و بیایا ارجاست و تسبیح است و **ده** که تسبیح است و **ده** که تسبیح است
 تکبیر بگوید و بیایا ارجاست و تسبیح است و **ده** که تسبیح است و **ده** که تسبیح است
 به تکبیر است و بیایا ارجاست و تسبیح است و **ده** که تسبیح است و **ده** که تسبیح است
 شب قدر لیکن زیاده کند و بیایا ارجاست و تسبیح است و **ده** که تسبیح است و **ده** که تسبیح است
 صیغه که ماله دعای یم ظهر لا یغنی و جمیع اعمال معقول کسی که در
 شب قدر دعا کند این ماه و در رکعت غان کند در میان غان شام و خفق و بگوید و **ده**
 رکعت الحمد یکبار و قره نوره یکبار و این سر که و واعدنا موسی تسبیح تسبیح و
 انما هان غیرکم منکم تسبیح تسبیح تسبیح و تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح
 فی قری و تسبیح و تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح
 بان شب حلیب هر چند نکرده شد و **ده** که تسبیح است و **ده** که تسبیح است
 که صوفیت که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در روز انابت و روز این کلی
 لم یضرب ولا اله الا الله عند الدنیا و الله هو لا اله الا الله عند الامراج
 انما هو لا اله الا الله و رخصه خیرین یجمعون لا اله الا الله عند التور
 و الشجر لا اله الا الله عند شجر و التور لا اله الا الله عند النحر و التور
 لا اله الا الله عند الخمر و التور لا اله الا الله فی اللیل و اعطس و الصبح اذا
 تنفس لا اله الا الله عند الارباح فی التری و یصفر لا اله الا الله عند
 الیوم فی الشیخ فی الصلوة و میکت که هر که بگوید این کلی تمام و هر روز آن ده
 دعا بخواند عطا میکند خدای تعالی بر وی درجه در بهشت و در وقت کرد
 درجه تا درجه دیگر صد ساله راه سوار شود و باشد و در هر روز شهر می باشد

الصغیر
 فی

یوم

که همان شهر قصری باشد از یک دهانه که هر دو در هر شهر از این شهرها از سرها
و حصارها و غرها و خلفها و فرشا و تختها باشد که برافشانان داشته و بر سرها
که برانها و العین قرار گرفته باشد و عکاشا و عکاشا و عکاشا و عکاشا و عکاشا
و در تختها و دیوارها و عکاشا باشد که عکاشا و عکاشا و عکاشا و عکاشا و عکاشا
چهره بچهره بعد در هر می که بر اوست نوری باور دهند و هفتاد هزار فرشته
در پیش و پس و چپ و راست او و در تالوارها و سادات در هشت چشمی که ظاهر
آن از یافت سرخ و باطن آن اندر بر جسد سبز باشد و بهم رسد در شهر آنچه
خدای تعالی در هشت خلق کرده باشد و چو آنرا بآلشاست با گویند که
یا ولی الله این شهر آنچه در استان دشت و بشارت باد بر بهترینها و در آن
السلام و عطاها و ابدی خدای تعالی آن بنده گوید که شما آید کویید ما
میل نکریم که کوهان هلیل توایم در دایه و در دایه و در دایه و در دایه
کرده است که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام از اول دهه ذی الحجه است
تا شعبه بعد از آن صبح و پیش از آن غایت مغرب این دعا میخواند اللهم هدی
الایام التي فضلنا على الأيام و شر منها قد بلغت بها ربك و رحمتك فأرسل
عليك فيها من رزقك و أقرع علينا فيها من نعمائك اللهم إني أسألك
أن تصلي على محمد و آل محمد و أن تهدينا فيها إلى السبل الهدى و العفاف و
الغنى و العمل فيها بما يحب و ترضى اللهم إني أسألك يا موقن كل عو
و يا سامع كل خفي و يا شاهد كل مكن و يا عالم كل خفي أن تصلي على
محمد و آل محمد و أن تكتب عنا فيها الأبد و تسحب لنا فيها الدعاء و
تفني لنا فيها و تقيننا و تؤمننا فيها بما يحب ربنا و ترضى و على ما
أفترضت علينا من طاعتك و طاعة رسوله و أهله و لا ينك الله
إني أسألك يا رحيم الرحمن أن تصلي على محمد و آل محمد و أن تهب لنا

بها الرضا أنك سمع الدعاء و لا تخير منا خير ما نزل فيها من السماء
و طهرنا من الدنوس يا هادي القلوب و أوجب لنا وناها عن الخلو و الله
صل على محمد و آل محمد و لا تنزل لنا فيها ونبأ الإعراف و لا هذا إلا من جنة
و لا دين إلا بفضله و لا غيب إلا بدينه و لا حاجة من خلق الدنيا و
الآخر إلا بسببنا و لا نزلنا لك على كل شيء قد بر اللههم يا عالم الخفيات
يا رحيم العبرات يا حبيب الدعوات يا رب الأكساف و السموات يا من
لا تنفاه عاب و الأضواء صل على محمد و آل محمد و لا تجعلنا فيها من عتاك و
طافنا لك من النار و لنا من الجنة و لنا من جنة و لنا من الرحمن الرحيم
کتاب د ان حضرت امام محمد باقر علیه السلام معقبت که مروی آورده که حضرت
حضرت عیسی علیه السلام در دهه ذی الحجه این پنج دعا را تشهد آن لاله
یا الله و خدا لا شریک له له الملت و له الخذلان یسیر الخیر و هو علی کل
شیء قدیر تشهد ان لا اله الا الله و خدا لا شریک له احد صمد لاه
یکون صاحب و لا اولاد و لا حاج تشهد ان لا اله الا الله و خدا لا شریک له احد
صمد لاه و لا یولد و لا یولد و لا یولد تشهد ان لا اله الا الله
و خدا لا شریک له له الملت و له الخذلان یسیر الخیر و هو علی کل
شیء قدیر و هو علی کل شیء قدیر و قد بر اللههم و کفی سمیع الله الحین و کمال الشرف
و رآه الله منتهی شهادته و با و عی دانه بری من انتری و ان ویه الاخر
و الاول بعد از آن جبریل علیه السلام فرمود کسی که صد بار بگوید او را از انان گنا
باشد که کلمات پیش از حد داشته باشد در دنیا و آخرت و کسی که صد بار
بگوید دعای دوم را مثل کسی باشد که خورده باشد هر یک از قدرت و اخیل را
دوازده بار و کسی که صد بار بگوید دعای سیم را بنویسد خدای تعالی او را و ده بار
حسنه و می کند از او با بختداریست و بخت کند برای او مثل این دو در و

آداب مریض

ان تَعْرِفِي

میں نے

بالتفصيل

بازار

[illegible]

۲۰۰۰

مكتبة

که سیادت همه الاسود و همه کرمه دستها را مرداد و این دعا بخواند آنحضرت
 بِسْمِ اللَّهِ هَذَا هَذَا مَا كُنَّا لِنَسْتَدِي لَوْ أَنَّ هَذَا اللَّهُ سَخَطَ اللَّهُ وَاحِدًا
 قُوَى لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِهِ وَكَثَرِ عَمَلِ الْخَافِ وَاحِدًا لَا إِلَهَ
 إِلَّا اللَّهُ وَخَلَقَ لَاسْمِكَ لَهُ لَهَ لَنَلِكْ وَلَهُ الْكُفْرُ عَنِّي وَيَسْأَلُ وَيَسْأَلُ
 بِرَبِّهِ الْخَيْرَ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى خَلِجِ
 الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ **همه** **همه** الاسود را بوسه و اگر نتواند دست خود را
 با و برباید و دست خود را بوسه و اگر او بر می کند نشود بجهت آنکه دست شاز
 کند بعد از این دعا بخواند اللَّهُمَّ إِنِّي أُوْمِنُ بِوَعْدِكَ وَأُوْفِي بِوَعْدِكَ
 اللَّهُمَّ أَمَّا نَعْيِ أَذْنِيهَا وَمِشَاقِي فَأَعَاذُكَ لِيَشْهَدَ لِي بِمَا لَمْ أَمَّا اللَّهُمَّ كُنْ
 يَكُنْ لَكَ وَ عَلَى سُنَّةِ نَبِيِّكَ أَشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَخَلَقَ لَاسْمِكَ لَهُ وَ
 أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ أَمَّا يَا هُوَ وَكَثَرْتُ بِالْحَبِثِ وَالْقَاعِزَةِ
 وَاللَّذْبِ وَالْمَرْثَى وَبِعَاذُكَ الشَّيْطَانِ وَبِعَاذُكَ كُلِّ يَدْعَى مِنْ دُونِ اللَّهِ
 اللَّهُمَّ إِلَيْكَ بَسَطْتُ يَدِي وَبِعَاذُكَ فَطَلَمْتُ تَغْيِبُ قَاتِلِ سَعْيِي
 وَاعْفُ عَنِّي وَأَنْحَقِي اللَّهُمَّ إِلَيَّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ وَمَوَاقِلِ الْخَيْرِ
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَجَوَابِ فَارِعَ شَرِّعٍ دَعَاؤُكَ حَمْدُكَ **همه**
 طواف عبادت شان هفت مرتبه گردخانه کعبه گردیدن بابت بلطرب که بر آید
 الاسود بایستد بخوری که منتهای بدوش رست او بر آید تا آخره اول **همه** الاسود
 که بطرف در خانه کعبه است باشد پس بگوید که طواف عبادت می کنم برای آنکه
 و اجبت تقرب بخدا و مقادیر نیت خود را بگرداند هر چه که منتهای دوش چای او
 جز آخر **همه** الاسود شد روانه شود بطرف کعبه و طواف بر دست همه باشد
 و مقام ابرهیم را خارج از طواف کند یعنی بر دست راست کند و **همه** سمعیل را که
 آن دیوار کوه ایهیت و طواف نماید و آن خانه کعبه و داخل طواف نماید یعنی دست چپ

و هو حق لا یؤت

همه همه

همه

و احتیاج بگوید که طواف را براده از هفت مرتبه و کمتر و بیشتر و حتم هر
 بر محلی کند که ایستاده باشد است یعنی **همه** الاسود و در طواف و نقصان و در
 حین نماز خود داخل شود و آن کعبه بکشد و چپهای کعبه را بشاورد و آن **همه**
 و در بنای و یکدیگر بپوشد پیش برود بدجوری که قدمی از بنای اول باقی ماند و او
 طیفست صفتش این بگذشت که اگر بگویند دست یا با کد است بلکه کف او را بر کرده است
 بر روی گردید و او مسوی باشد در وافت و در آدای که مدکور شد احتیاط تمام کند
 که خلا و هر یک از آنها با عاقل بهار حج می شود و محل جله بجهت مدکور شدن شکل
 ظاهر است **همه** که در اناطون و سایر دعا بخواند اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
 الَّذِي يَتَعَبَى عَلَى ظَهْرِ مَاءٍ كَمَا يَتَعَبَى عَلَى حُدُودِ الْأَرْضِينَ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي
 يَوْمَنُ لَهُ عَنْ شَيْءٍ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي هَمَّ لَهُ أَقْدَامُ مُلَايِكُوكَ وَأَسْأَلُكَ
 بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ مُوسَى مِنْ طَابِيعِ طُورٍ فَأَسْتَعِيبَ لَهُ وَأَقْبَلَتْ
 عَلَيْهِ حَبَّةُ عَيْنِكَ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي عَفَرَتْ بِهِ جَبَلُكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ وَأَتَمَّتْ عَلَيْهِ نِعْمَتُكَ أَنْكَرَ حَالِهِ
 خُودِ عَوَاهِدِ **همه** اللَّهُمَّ إِنِّي إِلَيْكَ مُقْتَبِرٌ وَفِي حَافِئِ مُسْتَعِيرٌ فَلَا تُعَذِّبْ
 اسْمِي وَلَا تَفْتِنِ جَسَدِي **همه** است که هر یک که طواف را بر آید خانه کعبه شود
 صلوات بفرستد و این کلمات را بگوید پس بگوید بِاسْمِكَ يَا إِلَهَ مَسْكِينَتِكَ يَا إِلَهَ
 تَقْوَرِكَ يَا إِلَهَ تَقْوَمَتِكَ عَلَيْهِ بِالْحَجَّةِ **همه** بوسیدن **همه** الاسود
 در هر سره و همچنین بوسیدن هر یک از چهار رکن کعبه خصوص صانر
 بمان و رکن عراقی را و سست است تند تر از آن در سه شوی اول و آهسته
 رفتن در چهار شوی دیگر و هر وقت که در اناطون طواف بجهت ابرهیم بپوشد
 اللَّهُمَّ اكْثِلْ لِي الْحَسَنَةَ بِحَسَنَتِكَ وَاعَايِنِي مِنَ السُّقْمِ وَأَرْسِخْ عَلَى صِرَاطِكَ
 الْخَالِدِ وَأَذْرِ عَنِّي شَرَّ مَقَرَّةِ نَجْوَى وَالْإِنْسِ وَشَرَّ مَقَرَّةِ الْعَرَبِ وَالْغَيْمِ

لَكَ

همه

میت و در وقت آنکه حق هر یک الله گفته گوید وین دعا بخواند اللهم ارحم
 عني الشيطان اللهم بقدر يقا بك اياك وعلى سنة نبيك صلى الله عليه و
 اوبو اللهم لعمرة حجامة ردا و علك معقب لا وسعنا مشكورا و ذك معفو
نسخه بعد از نماز است در میان کردن شتر و پنج عمارت آن قریبان کرد
 غیر آن پس اگر قریبان او شل باشد باید که با سیال ششم گذاشته باشد باید که گشت
 از هفت ماهه نباشد و اگر بزیاده باشد باید که با سیال دوم گذارده باشد و باید
 که چهار و گردان و گاه و گاه و بیچید و گوش بریده و شاخ شکسته و بیشتر که میان
 دو کس باشد و چون خواهد که قریبان را بکشد بگوید و بخت و جزای الله یختر
 الشیطان و انما من حیثا مسئلتا و ما انما من الشیطان انما صلتی و شکری و
 محبای و محافی و یومیت و انما من لا شریک له و یذک امرت و انما من لا یسیر
 اللهم مرتک و لا یسیر الله و الله اکبر اللهم یقتل من بعد انانیت کند
 ماین طریق که این قریبان را می کشم در حج اسلام حج فتح حرم آنکه واجب تقرب بخدا
 و مقدار نیت کار و حلق قریبان هند بخوری که آخر نیت با اول شدن بگو باشد
 و اگر خود ستود گشت شخصی یا نایب کند و نایب چنین نیت کند که این قریبان را
 می کشم بنیت فلانی در حج اسلام حج فتح حرم آنکه واجب تقرب بخدا و اول
 آنست که هر دو نیت کند و دست خود را بالای دست نایب هند و باید که قریبان را سه
 حصه کند حصه هر نصفه یک کند و حصه را خود بخورد و حصه را دهد و یک کند
حصر و آن عبارتست از سر تا شین یعنی واجب بعد از آنکه فارغ شود از قریبان
 و قسمت آن سر خود را بقیل شد یا چیزی از موی سر یا روی یا بدن یا ناخن بکشد اما
 سر تا شین افضل است مخصوصا اگر که نوح باشد و نیت چنین کند که انالله
 مو می کشم در حج اسلام حج فتح حرم آنکه واجب تقرب بخدا و مقدار نیت سر تا
 بالانده مو کند و باید که در آن حال دعا بخواند و بگوید اللهم ارحم الراحمین

نیت تقرب

اللهم اعطینی بكل شیعة نور یوم القیمة و سرور و ان جانب راست کند و دست
 که مو را در موی وین کند ناخن بچند بار شارب بکشد و در ناخن این امر فارغ شود
 حلال میشود و بر او ایضا حرام است بر او با حرام حج مکرر و موی خوش
نسخه چون از نماز معنی فارغ شود پس رجوع نمک کند بجهت بجا آوردن طواف
 حج سلام و طواف بیت همان طریقت که در طواف حجر و کلاشت و قیام و نیت مکرر است
 پس باید که نزد حجر آسود آید و نیت چنین کند که طواف حج سلام حج تمتع می کنم
 آنکه واجب تقرب بخدا پس هفت سوره یا آدای که در طواف حجر و کلاشت همان طریقت
 می آید آورد بعد از آنکه دو رکعت نماز زیارت و بیعت مقام ابریم بگذارد و نیت چنین
 کند که دو رکعت نماز طواف نماز حج اسلام می کنم و احب تقرب بخدا بعد از آنکه نیت
 و سر تا و آدای که کلاشت سوره یا آدای که و چون از این افعال فارغ شود بوی
 خوش بر او حلال میشود و باقی می ماند حرام بودن زن و رجوع در طواف حج و آید
 نیت بر او حلال میشود **آداب حج** نماز و آن عبارتست از هفت سوره یا نیت و
 دو رکعت نماز و قیام و نیت طواف و نماز و در طواف و نماز حج اسلام مکرر
 و نیت **نسخه** و باید نزد حجر آسود و نیت چنین کند که طواف حج نام می کشم در حج
 اسلام حج تمتع جهت آنکه واجب تقرب بخدا پس هفت سوره بکند یا آدای که کلاشت
 بعد از آنکه بیاید بمقام ابریم علیه السلام و دو رکعت نماز طواف بکند و نیت چنین
 کند که دو رکعت نماز طواف حج نام می کشم در حج اسلام حج تمتع جهت آنکه واجب
 تقرب بخدا و چون از این امر فارغ شود زن بر او حلال میشود **و سادات**
 که سیصد و شصت طواف بکند بعد از ایام سال و اگر زن عاقل آید سیصد و
 شصت طواف آورد و بعد از هر شصت دو رکعت نماز طواف بکند پس مجموع چهار رکعت
 طواف خواهد شد و سوره زاید را در آخر طواف آخر خواهد خواند و این را چهار
 رکعتی می گویند بر است **نسخه** که چهار سوره دیگر بدان سه سوره ضم می باید کرد تا آن

نسخه

نسخه

نسخه

نسخه

چون خواهد نیارت و دعا کند بخت چنین کند که طواع و دعا حانه کعبه
میکنم سست تقریب بخدا و اگر تواند در هر شوط حجر الاسود و یک پای
را بر سر و اگر نتواند در شوط اول و دوم بر سر و در شوط آخر خود را بر
مسبحه بچسباند بخوری که در هوا فرود آید و اگر نتواند در حجر الاسود
در میان دو کعبه و حجر الاسود شکم خود را بکعبه بچسباند و دست چپ خود
را بحجر الاسود گذارد و دست راست خود را از جانب در خانه کعبه بچسباند
و بگوید **اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهِ الْاَتَمِّ صَلِّ**
عَنْ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ وَ مَوْلَاكَ وَ حَبِيبِكَ وَ خَيْرِكَ وَ خَيْرِ بَرِّكَ مِنْ
خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ كَا بَلِّغْ رِسَالَتَكَ وَ جَاهِدْ فِي سَبِيلِكَ وَ صَدِّقْ بِاَمْرِكَ
وَ اَوْدِ فِيكَ حَقِّي اَنَا الْيَقِيْنُ اَللّٰهُمَّ اَقْلِبْنِيْ مُغْلِبًا مُّغْلِبًا مُّجْتَابًا وَ اَعْزِلْ
مَا يَرْجِعُ بِيْ اِلَّا مِنْكَ مِنْ اَعْمَارِيْ وَ نَفْسِيْ وَ دِيْنِيْ وَ اَعِزَّنِيْ وَ اَعِزَّنِيْ
بِمَا يُعْزِيْ اَنْ اَقْبَلَ بِاَسْئَلِكَ اَنْ تُطِيْعَنِيْ مِثْلَ الَّذِيْ اَعْطَيْتَهُ اَوْ صَدَّقْتَهُ مِنْ
عَيْنِكَ تَزِيْدُ عَلَيَّ اَللّٰهُمَّ اِنْ اَمَطْتَنِيْ فَاَعِزَّنِيْ وَ اِنْ اَخِيْزْتَنِيْ تَزِيْدْ عَلَيَّ
مِنْ قَابِلِ اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلَنِيْ اَحَدَ الْعَهْدِيْنَ مِنْ رِيَادَةِ بَيْتِكَ اَللّٰهُمَّ اِنْ عَمَلْتُ
وَ اِنْ عَمِلْتُ وَ اِنْ اَمَرْتُ حَلَمْتُ عَلَى دَابَّتِكَ وَ سَيَّرْتُ نَفْسِيْ فِيْ بَيْتِكَ حَقِّيْ
اَدْخَلْتَنِيْ حَرَمَكَ وَ اَمْسَكَ وَ قَدْ كَانَ مِنْ حُسْنِ ظَنِّيْ بِكَ اَنْ تَقْفُوْنِيْ
دُنُوِيْ اَنْ كُنْتُ غَفْلَتُكَ لِيْ دُنُوِيْ فَاَنْدَرْتُ عَنِّيْ رِضًا وَ قَرَّبْتَنِيْ اِلَيْكَ
وَ لَقِيْ وَ لَا تَبْعُدْنِيْ وَ اِنْ كُنْتُ لَمْ تَقْرَبْنِيْ لِمِنْ اِلَّا اَنْ تَاْعِزَّنِيْ فِيْ قَبْلِ اَنْ
تَنَازِلَ عَنْ بَيْتِكَ دَابِّيْ هَذَا اَوْ اَنْ اَرْضِيْ اِنْ كُنْتُ اَكْرَهْتُ لِيْ عَمَلِيْ
وَ اَعِزَّنِيْكَ وَ لَا عَن بَيْتِكَ وَ لَا مَسْتَبَدِّ لِيْكَ وَ لَا يُوْ اَللّٰهُمَّ اَخْفِضْنِيْ
مِنْ بَيْنِ بَيْنِيْ وَ مِنْ خَلْفِيْ وَ عَن يَمِيْنِيْ وَ عَن سَمَائِيْ حَقِّيْ تَلْعَنِيْ اَهْلِيْ
وَ اَذْبَلْنِيْ اَهْلِيْ فَاَكْفِرْنِيْ مُؤَمَّرَةً عِبَادَةً وَ عِيَالِيْ وَ اَنْتَ وَ لِيْ ذَلِكَ

در میان دو کعبه

و

من خلفت

مِنْ خَلْقِكَ وَ مِثْقِيْ بَعْدَانِيْ بَعْدَ جَاهِ نَفْسِيْ اَيُّهَا الَّذِيْ اَتَتْ
بجورد و چون خواهد که بر سر و بود در حال بر سر و رفتن از مسجد بگوید
اَشْهُدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ اَقْلِبْنِيْ مُغْلِبًا مُّغْلِبًا مُّجْتَابًا وَ اَعْزِلْ
مَا يَرْجِعُ بِيْ اِلَّا مِنْكَ مِنْ اَعْمَارِيْ وَ نَفْسِيْ وَ دِيْنِيْ وَ اَعِزَّنِيْ وَ اَعِزَّنِيْ
بِمَا يُعْزِيْ اَنْ اَقْبَلَ بِاَسْئَلِكَ اَنْ تُطِيْعَنِيْ مِثْلَ الَّذِيْ اَعْطَيْتَهُ اَوْ صَدَّقْتَهُ مِنْ
عَيْنِكَ تَزِيْدُ عَلَيَّ اَللّٰهُمَّ اِنْ اَمَطْتَنِيْ فَاَعِزَّنِيْ وَ اِنْ اَخِيْزْتَنِيْ تَزِيْدْ عَلَيَّ
مِنْ قَابِلِ اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلَنِيْ اَحَدَ الْعَهْدِيْنَ مِنْ رِيَادَةِ بَيْتِكَ اَللّٰهُمَّ اِنْ عَمَلْتُ
وَ اِنْ عَمِلْتُ وَ اِنْ اَمَرْتُ حَلَمْتُ عَلَى دَابَّتِكَ وَ سَيَّرْتُ نَفْسِيْ فِيْ بَيْتِكَ حَقِّيْ
اَدْخَلْتَنِيْ حَرَمَكَ وَ اَمْسَكَ وَ قَدْ كَانَ مِنْ حُسْنِ ظَنِّيْ بِكَ اَنْ تَقْفُوْنِيْ
دُنُوِيْ اَنْ كُنْتُ غَفْلَتُكَ لِيْ دُنُوِيْ فَاَنْدَرْتُ عَنِّيْ رِضًا وَ قَرَّبْتَنِيْ اِلَيْكَ
وَ لَقِيْ وَ لَا تَبْعُدْنِيْ وَ اِنْ كُنْتُ لَمْ تَقْرَبْنِيْ لِمِنْ اِلَّا اَنْ تَاْعِزَّنِيْ فِيْ قَبْلِ اَنْ
تَنَازِلَ عَنْ بَيْتِكَ دَابِّيْ هَذَا اَوْ اَنْ اَرْضِيْ اِنْ كُنْتُ اَكْرَهْتُ لِيْ عَمَلِيْ
وَ اَعِزَّنِيْكَ وَ لَا عَن بَيْتِكَ وَ لَا مَسْتَبَدِّ لِيْكَ وَ لَا يُوْ اَللّٰهُمَّ اَخْفِضْنِيْ
مِنْ بَيْنِ بَيْنِيْ وَ مِنْ خَلْفِيْ وَ عَن يَمِيْنِيْ وَ عَن سَمَائِيْ حَقِّيْ تَلْعَنِيْ اَهْلِيْ
وَ اَذْبَلْنِيْ اَهْلِيْ فَاَكْفِرْنِيْ مُؤَمَّرَةً عِبَادَةً وَ عِيَالِيْ وَ اَنْتَ وَ لِيْ ذَلِكَ

اقتضای مواضعی که در تمام مناسک حج بر وجه
این شکل ظاهر است

بیان عید غدیر

روز عید غدیر عید غدیر است و آن روزیست که حضرت خیر البشر و شفیع روز قیامت
حیدر صفدر امیر المومنین علیه السلام را جلالت نصب کرد و بیعت بر امامت آن
سرور را اقامت گرفت و آن روز بغایت بزرگت و یکی از ایام ربیع است و در آن
روز بود که خدای تعالی حضرت امیر هم را از آتش غم و غمات داد و در آن روز
نور خورشید و ماه و امیر علیه السلام شمعون الصفا را و حق خود را در آن روز
روز سلیمان علیه السلام آفتاب بن بر خیزد و اینها بی خود ساخت و درین روز عقیان بن
عقیان علیه القعدة و الطقیان بدرک بیزان و اصل شد و سنت است درین روز
روزی داشتند و در یادت حضرت امیر المومنین علیه السلام کردن و صلوات بر جمیع
آوردن و مؤمنان را خوشحال کرد و اینند و با ایشان مواخا کردند چه حضرت
صلی الله علیه و آله عقد بیت میان اصحاب و درین روز چنانکه در
بعض کتابهای دعا است آنست که چون عقد برادی یا کسی بنده دست ببرد
او دهد و بگوید یا خیرت فی الله و صافیته فی الله و صافیته فی الله
و دعا هکذا اذنه و ملائکته و انبیاءه و رسله و اولاده المعصومین
صلوات الله علیهم علی اذن کنت من اهلی الجنة و الشفاعه لا
ادخلها الا و کنت معی و آن دیگر یکی بگوید یا فضلک یا فضلک که دلالت بر آن کند و
باینکه ساقط سازند حق بر ادبی را بجزایده عا و در یادت برای آنکه مباد از
عهد بیرون نتواند آمد و آن باین عبارت بگویند و انقطعت عنک جزیة
الاخرة ما خلفک الدعاء و الزیارة و فضیلتین روز بسیار است و احادیث بسیار
در فضل این روز هست از جمله این حدیث است که نایابین عید و یادت کرده
که داخل شدیم خدمت حضرت امام جعفر صادق علیه السلام و گفتیم آیا مسلمانان را
هیچ روزی غیر از روز جمعه و عید رمضان و عید قربان هست گفت بلی روزی که
نصب کرد حضرت رسول صلی الله علیه و آله علی بن ابی طالب را بر خدایت گفتیم

آن کلام

آن کلام روزیست باین رسول الله گفت روزی همی بختی است و سزاوار آنست که
نقش خیرید در آن روز در کلاه خدای تعالی بیکبار و در روز و بار و صلوات بر جمیع
برادران مؤمنان جهان باشد علیهم السلام روزی که غضب و عصبی میگردانند و بر
آن روز میفرمودند و در روایت حسن بن راشد که از امام جعفر صادق علیه السلام روایت
کرده است مذکور است که گفت من آن حضرت را که چه کنم در روز عید بدو که روز
بدرای حسن و صلوات بر محمد و آل او بسیار بغیرت و بمن کن انگیز که خلم برایش
کرده اند گفتیم چه توانیست بفرموده آن روزی که گفت ثواب شصت ماهه رویت و ثواب
بر من عید میفرمودی باینکه آن حضرت علیه السلام بفرمود که داخل شدیم خدمت آن حضرت و در
روز عید غدیر الحجة و او را روزی یافتیم پس آن حضرت فرمود که این روز عید عظیم است
خدای تعالی بر مؤمنان حرمت آن را کامل کرده است و در این روز ایشان را تمام کرده است
برایشان نفعت خود را و توبه کرده و در او عید و میثاق و در آنست بر یکم را گفته شد
که چه ثواب است روز این روز در هر روز که این روز عید و فرج و حق تعالی است و در
روزه شکرانه است و در روز این روز برابر است با شصت ماهه از ماههای
حرام و کسی که در آن روز کعبه را بکشد در هر وقت از این روز که جزاها را تا آخرت
وقت نزدیک بر او است و آن ساهست که در او امیر المومنین علیه السلام در روز غم متصور
بر امامت شدیم که خدای تعالی او را ثواب صد حج و عمره و هر حاجت که طلب کند
روا کرد و در روایت محمد بن فضال مذکور است که حضرت امام رضا علیه السلام گفت
باو که هر چه با اهل روز غدیر حاضر شویم شاهد امیر المومنین علیه السلام چه می آید و
خدای تعالی کاهان شصت ساله هر مؤمن و مؤمنه را و مسلم و مسلم را و آنرا و دیگران
از آتش دوزخ روز و چه عذاب آنرا دهی کند و ده ماه رمضان و در روز عید
عید غدیر و یکدهم فضیلت در آن روز برابر است با هزار درهم بر نفسی که بر
برادران ایمان روز و حق تعالی که آن هر مؤمن و مؤمنه را و آن حضرت امیر المومنین

في امر انكسار لذي يتايعن حكيم اليهم وانما تشهد بانك عبدك وانما هي من
 بعثت بك النبي المصطفى وصي الله المستقيم وامير المؤمنين وقايد العسك
 المحمدين وجعلك الباقية ولبناك العبد خلك في خلقك وانه العاظم بالقسط في
 برئتك وذاتك منك وحادن عليك واميتك المأمون ان اخذ بشارته ومباي
 رسولك عليهم السلام من جميع خلقك وبرئتك شاهدا بالاحصاء لك والوحد
 والنبوة بك يا لك انت الله لا اله الا انت وانت محمد عبدك ورسولك وك
 عليك امير المؤمنين جعلك والافان بربانية قمار خلدت بك وكان دينك و
 تمام برئتك على جميع خلقك وبرئتك فقلت ومولك الحق اليوم اكلتكم
 بكم وانتم عليكم كرمي في وصيت لكم الاسلام ديننا فلكم الحمد على الامور
 وانما برئتك عليكم بالذي جددت من عهدك وميثاقك وذكرنا ذلك
 وجعلنا من اهل الاخلاص والتصدق بميثاقك ومن اهل الوفاء
 يد لك ولما جعلنا من اتبع المصيرين والمصدقين والمصدقين
 اذان الانصار والمصدقين خلق الله وموت الذين استحقوا عليهم الشهاد
 فاشهدكم ذكر الله وصداقهم عن السبيل والعرض المستقيم اللهم العن
 الناجدين والناكسين والعصاة والمكذابين سائر الذين من الانبياء و
 الاحبار اللهم تلك الحمد على انعامك علينا يا الهدي الذي هدانا اليه
 الى الاخرة امرتك من بعد موتك بالائمة الهداية الراشدين واعلام الهدى
 ومنازل القلوب والعنوة الوثقى وكامل دينك وتامير دينك وصونهم
 ومن لا يقرب من حيث لنا الاسلام ديننا فلك الحمد اسما وصداقنا بينك
 علينا بالرسول الله المصطفى والائمة الهداية الراشدين واعلام الهدى
 الناجدين والمصدقين سائر الذين لله من كان ذك من سائر الناس
 نعوذ بان لا يخلف الميعاد يا من هو كل يوم مطلق في شأني وانتم بخلق

والنور

علي

علي بن ابي طالب رسول الله المستوفى عنهم عبادك وانك قلت انتم من
 عب السعي وقلت ومولك الحق وبقولهم انهم مسؤولون ومنعت علينا
 جهاد الا خلاص وبولا اننا انما الهادة بعد الشهادت في السراج
 المصير اكلت لنا يوم الدين وانتم عليكم التوبة وحجة وكنتم اعداء
 وذكرنا ميثاقك المأخوذ بنا في بيتنا وخلقك ايماننا وجعلنا من اهل الاخلاص
 ولما غشينا ذكرنا وانك قلت واذلعت منكم من ادم من خلقك هجر
 ذنوبهم واشهدهم على انفسهم انتم منكم قالوا انا شهدنا بعبادتك وعبادتك
 يا لك انت الله لا اله الا انت وبنا وجعلنا عبدك ورسولك في بيتنا واولادنا
 المؤمنين عندك الذي اتعت به علينا وجعلك اية لبرئتك عليهم السلام و
 ايتك الكثرى وبناء المعظم الذي هم فيه مخلوقون وعنه مسؤولون الله
 كما كان من شأرك انتم علينا بالهداية الى معبرتهم فليكن من شألك ان
 تصلي على محمد وآل محمد وانما يدنا في يومنا هذا الذي اكرمنا به و
 ذكرنا في عهدك وميثاقك واحصيتك ديننا وانتم علينا بعبادتك
 وجعلنا بينك من اهل الاخلاص والبر من اعدائك واعدا وانما لك
 المالكين يوم الدين فاستل يا ليت ما امرنا انتم به وان جعلنا من المؤمنين
 ولا نفينا بالكلية بين وجعلنا ما قد مضى مع النعمان وجعلنا مع المعصين
 وما يؤمر بغيره كل الناس يا ما بهي واخشن في امرنا اهل بيتك الاية
 الصادقين وجعلنا من نمر من الذين هم دعاة الى النار ويؤمر اليها
 هم من المنكرين وجعلنا على ذلك ما احببنا واجعل لنا مع الرسول سبيلا
 وسقنا ما قدم صيد في محبة اليهم واجعل محبة اهل بيتنا محبة
 مرات وصفتك خير من كل على مولانا اوليا لك ومعاذك اعدائك حق
 تو قالوا وانتم عتانا نحن قد اوجبت لنا جنتك وبرئتك والمثل عمن عجلوا

المؤمنين

المراتب

يَعْلَمُ كُلُّهَا اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ مِنْ نَوْبَةٍ بِأَنْوَافِهِ وَكُلِّ نَوْبَةٍ بِأَنْوَافِهِ اللَّهُمَّ
إِنْ أَسْأَلُكَ مِنْ نَوْبَةٍ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ بِأَنْوَافِهِ وَكُلِّ رَحْمَتِكَ
وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ مِنْ حَيْثُ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنْ أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ
بِكَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ مِنْ كَمَالٍ بِأَكْمَالِهِ وَكُلِّ كَمَالٍ كَامِلٍ اللَّهُمَّ
إِنْ أَسْأَلُكَ بِكَمَالٍ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ مِنْ كُلِّ بَيْتٍ بِأَعْيُنِهِ وَكُلِّ بَيْتٍ بِأَعْيُنِهِ
اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ بَيْتٍ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ مِنْ أَسْمَائِكَ بِأَكْبَرِهَا
وَكُلِّ أَسْمَائِكَ كَبِيرَةٍ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنْ أَدْعُوكَ كَمَا
أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ مِنْ عَزَائِكَ بِأَعَزِّهَا وَكُلِّ عَزَائِكَ
عَزِيٍّ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ بِعَزَائِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ مِنْ مَنَافِعِكَ بِأَمْضَاهَا
وَكُلِّ مَنَافِعِكَ مَاضِيَةٍ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ بِمَنَافِعِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ
الَّتِي اسْتَطَعْتَ بِهَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكُلِّ قُدْرَتِكَ مُتَعَلِّقَةٍ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ
كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنْ أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ
مِنْ عَزَائِكَ بِأَعَزِّهَا وَكُلِّ عَزَائِكَ عَزِيٍّ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ بِعَزَائِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنْ
أَسْأَلُكَ مِنْ قُوَّتِكَ بِأَقْوَاهَا وَكُلِّ قُوَّتِكَ قَوِيٍّ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ بِقُوَّتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ
إِنْ أَسْأَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِأَحْسَنِهَا وَكُلِّ مَسَائِلِكَ حَسَنَةٍ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ بِمَسَائِلِكَ
كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنْ أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ مِنْ
شَرِّكَ بِأَشْرَفِهِ وَكُلِّ شَرِّكَ شَرِيفٍ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ بِشَرِّكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ
إِنْ أَسْأَلُكَ مِنْ سُلْطَانِكَ بِأَقْوَمِهِ وَكُلِّ سُلْطَانِكَ أَوَّامٍ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ بِسُلْطَانِكَ
كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ مِنْ مَلِكِكَ بِأَعَزِّهِ وَكُلِّ مَلِكِكَ مَاجِدٍ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ
كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنْ أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ
مِنْ عِلْمِكَ بِأَعْلَاهُ وَكُلِّ عِلْمِكَ عَالٍ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ مِنْ بَابِكَ بِأَعْلَاهَا
وَكُلِّ بَابِكَ بَعِيٍّ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ بِبَابِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ مِنْ

أَسْأَلُكَ

إِنْ أَسْأَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِأَعْلَاهُ وَكُلِّ عِلْمِكَ عَالٍ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ مِنْ بَابِكَ بِأَعْلَاهَا وَكُلِّ بَابِكَ بَعِيٍّ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ بِبَابِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ مِنْ

مَنْكَ بِأَقْدَمِهِ وَكُلِّ مَنْكَ قَدِيمٍ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ بِمَنْكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنْ أَدْعُوكَ
كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ الشُّعْرِ
وَالْحُزْنِ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ شَيْءٍ وَكُلِّ حَيْثُ مِنْكَ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ بِمَا
تَحِبُّهُ بِوَحْدَةٍ سَأَلْتُكَ بِهَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ أَسْأَلُكَ بِهَا وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
إِلَاحُ الْإِلَهِاتِ أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِجَلَالِ الْإِلَهِاتِ الْإِلَهِاتِ أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِإِلَهِاتِ الْإِلَهِاتِ
إِلَاحُ الْإِلَهِاتِ إِنْ أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ
مِنْ رُبِّكَ بِأَعَزِّهِ وَكُلِّ رُبِّكَ عَازٍ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ بِرُبِّكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ
إِنْ أَسْأَلُكَ مِنْ عَمَلِكَ بِأَعَزِّهِ وَكُلِّ عَمَلِكَ هَيِّئْهُ لِي اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ
بِعَمَلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرٍ بِأَحْسَنِهِ وَكُلِّ خَيْرٍ عَاجِلٍ
اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ بِخَيْرٍ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ بِأَفْضَلِهِ وَ
كُلِّ فَضْلٍ فَاضِلٍ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ بِفَضْلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنْ أَدْعُوكَ كَمَا
أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْقِبْ عَلَى
الْأَيِّمِينَ وَالصَّادِقِينَ رَسُولِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ وَتَوَلَّيْهِمْ وَبَارِكْ لَهُمْ
أَبَدًا بِأَبَدٍ وَأَبْرَارًا مِنْ عَذَابٍ وَالْأَيُّمِينَ مِنَ الْإِيمَانِ مِنْ أَيْمَانِهِمْ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
فَإِنَّكَ وَصَيْتَ بِذَلِكَ يَارَبِّ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ فِي
الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ فِي مَنَازِلِهِ الْأَعْلَى وَصَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ فِي الْمَنَاسِكِ اللَّهُمَّ عَنِ مُحَمَّدٍ الْوَسِيلَةِ وَشَرَفِهَا وَالْفَضِيلَةِ
وَاللَّامِزَةِ كَثِيرَةً اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَوَلَّيْهِمْ بِأَرْوَاحِهِمْ وَ
بَارِدِ دِمَائِهِمْ وَأَخْفِطْنِي فِي عَيْنَيْهِمْ فِي كُلِّ غَائِبٍ هُوَ وَآلِهِمْ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْأَلُكَ خَيْرَ الْخَيْرِ وَخَيْرَ الْخَيْرِ وَأَعُوذُ
بِكَ مِنْ شَرِّ الشَّيْءِ تَحْتَكَ وَآسَاءِ الْبَشَرِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَخَفِظْ
مِنْ كُلِّ مُصِيبَةٍ وَمِنْ كُلِّ لَبِئَةٍ وَمِنْ كُلِّ هَفْوَةٍ وَمِنْ كُلِّ وَتْءٍ وَمِنْ

أَعْطِنِي

والعبد

مکتبہ اسلامیہ
بیت العلوم

تسبیح و شفق این ماه بود که
شماره این ماه را در کتاب تسبیح و شفق

طوبی و مشک و انواع المک علیهم السلام ابو حمز بن علی بن حسن کتبی رضو الله
علیه در صیاح مشهور بکتبی ذکر کرده است که - - - اول روزیست که حق
ابتدای خلق کرد و آن روز عید نضای است و بگوشت پیرای ابتدای کار عالم را

ایمان

ایشان را و بعد تعلق یافتن با او در دیدن سلاطین و ارباب دولت و دلا
میگرفت و نخستین در بیج ابراهیم گفته که در آن روز عذاب بر قوم خود نازل شد
و در حدیث وارد است که هر روزی که در آن یکشنبه چهار واحد است مثل حدیث
سقیه ۱۰۰۰ - تعلق بیا دارد میگوید در آن تجارت و کتب معاش و
دویم روز دینیات و حضرت رسول صلی الله علیه و آله مداومت میکردند بر نماز
و در روز پنجشنبه و میفرمودند که اینها دو روزی است که بخت میشود در آنها اعدا و میخوانند
که بلند شود اعدا من در آنها و من روزی باشم و این روز ذکر کرده است که تعلق
آنحضرت و بعثت و داخل شدن او میدید در روز دینیات بود و اکثر عمل او با حق
میدانند اما در شوم بودند از جهت سفری خلافت یافت و در شنبه تعلق بر توبه
دارد میگوید در آن روز سخن را دیدند و چهار روز و سفر کردند چنانکه حضرت
رسول فرمود که هر کس در روز دینیات و پنجشنبه حلیت نکند در آن روز و روز
که زم کرد این حدیثی نقل آهن را در دست و او را دعا و ایام و حجاجات کردن در آن روز
و هر روز کسی که اتفاق افتد حجاجات کردن و در هفدهم ماه است آن
حجاجات برای او و در آن روز حضرت خراجه الهام عایشه شد - تعلق بحدیث
دارد تقدیم و حکمت و کتاب و مقام رفتن در آن روز و حضرت رسول صلی
علیه و آله روایت که هر کس که اینها شود در آن روز و البته تمام میشود افساس فرزند
پس چاره او و آن شخص معقول است جهت سفر و پنجشنبه تعلق بیشتر و آیه
میگوید در او دیدن علی و اکابر و اسرار و از مباحثات خصوصاً جهت طلب
حوائج و این دعا میفرودد کتاب غزل و در است که در پنجشنبه روزی است که
ملعون کردند در ابلیس و در جهشت شد حضرت ادیب و او بیخ و آیم دنیا
و صاحب کتاب عجایب ذکر کرده که مکر و همت حجاجات در او و در روز جمعه و
کرده است حضرت رسول صلی الله علیه و آله در حجاجات با و گفته کسی که حجاجات

کند در او و بت کند میفرماید **و خلق بنهر و در نیکو است جهت تزیین و**
خوشحالی و امید ملت حقیقت است که ملت حضرت رسول صلی الله علیه و آله را
و سید روز هاست و بعضی از فضیلت و آداب و در فصل چهارم باب اول مذکور
شد در سوره بنحل در نیکو است جهت بر ذکری و مقتضای حاجت و آوردن
میدان و است و میگویند که در آن روز فارغ شد خدای تعالی از خلق عالم و کان
ایشان آنست که هر کاری که در او واقع میشود و مستحق خواهد بود تشبیه و تکرار
چنان در روز مشغول بکار می شود و آن کان باطلست چنان حضرت رسول اکرم
مبارک است جهت تحت من تشبیه و پیچش و علی بن ابیهم و تفسیرش ذکر کرده
که خلق که خدای تعالی را که بدین جهت است در روز تشبیه و خلق کرد زمین را
دوم و تکرار و خلق کرد حیوانات کبلا در روز تشبیه و بر این دو روز اشاده
کرده است حق تعالی این قول آنکه کفر فتن بالذی خلق الاکثر فی یومین
و خلق کرد اشجار و نبات زمین و غنایا و هر حیوان که بر روی زمین است در
سپشینه و خلق کرد مرغها در روز چهارشنبه و خلق کرد ملائکه را در روز پنجشنبه
و خلق کرد حضرت آدم را در روز جمعه و شیخ طبرسی رحمه الله ذکر کرده است که
حق کرد خدای تعالی زمین را در روز و تکرار و شبیه و خلق کرد کوهها را در روز
سپشینه و خلق کرد اشجار و گیاه و موجود و غراب را در روز چهارشنبه و خلق کرد
آسمانها را در روز پنجشنبه و خلق کرد آفتاب و ماه را در شان کائنات و ملائکه و حضرت
آدم را در روز جمعه و چنانچه میگویند که مشهور است بحضرت امیر المومنین که در نظرات
ایام حاصل آنها اینست که یکشنبه مبارک است جهت درخت نشان دادن و بنا کردن
و و شبتهای و تقویم سپشینه جهت عبادت پرستش جهت در آن روز در
جهت طلب معاش و فایده و تقوینگری **چهارم جهت تزیین و مباشرت با نباتات**
و شیخ رضی الله عنین حسن طبرسی در اختیارات ایام ماه انصاف الی محمد صلی الله

علیه ولایت کرده که از هر روز **اول ماه خوریت** جهت دیدن اسرار و طلب حاجتها
 و شرف و عزت و شرف و تقویت سفر و طلب حاجت **سیم** بدست برای هر کارها
چهارم خوریت برای تزیین و بدست برای سفر **پنجم** بدست مبارک
 جهت تزیین و طلب حاجت **هفتم** خوریت برای هر چه آمده کند و سعی نماید **هشتم**
 مثل هفتم است **نهم** خوریت جهت هر چه آمده کند و کسی که سفر کند در او
 مال و شود و در آن سفر خیر یابد و **دهم** خوریت برای هر کار و برای در وقت نزد
 سلطانین و کسی که بگریزد در آن روز از سلطان گرفتار میشود و چنان بر آید و
 در روز ده باشد یافت میشود و آن خوریت جهت بیخ و شراب و کسی که در او زمین
 شود خوب میشود **یازدهم** خوریت جهت بیخ و شراب و برای جمیع خواجه و سفر
 سولی رفعت بن سلطانین و پنهان شدن در آن روز از سلطان خوریت **دوازدهم**
 روز مبارک طلب کنند و حاجت که و امید شود **سیزدهم** روز عسرا
 احتیاج کنند و از آن ابتدای جمیع کارها **چهاردهم** خوریت جهت حاجت و حاجت
 هر عمل **پانزدهم** مثل و آن **شانزدهم** بدست جهت هر کار **هفدهم** بدست
 برکنیده است طلب کنند و هر چه خواهید و تیغ و تیغ و شراب و شرافت
 و برای عمارت و در خوریت و در آن روز بدست سلطان جهت حاجت که و امید شود
هجدهم خوریت جهت سفر و طلب حاجت و کسی که خطی کند در او و او شمشیر
 یابد و او بقدرت خدای تعالی **نوزدهم** خوریت جهت هر کار و کسی که لکنه
 در او مبارک خواهند شد **بیستم** خوریت جهت خواجه و سفر و بنا و عروسی و
 و اهل شدن مجلس سلطان و در میان گوشت **بیست یکم** روز نفس و سقرا
بیست و دو خوریت جهت بیخ و شراب و دیدن سلطان و سفر و در وقت کردن
بیست و سه خوریت جهت تزیین و تجارت و در وقت بر ترق سلطان
بیست و چهار روز نفس و شرف **بیست و پنج** بدست و از برای هر چه خواهد

حضرت رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم ان دور مستقر بقرب هذا الله بكم يا شهداء
 ان لا اله الا الله وحده لا شريك له لا تعلمون ان محمد عبده ورسوله و
 انه سيد الاولين والاخرين وانه سيد الانبياء والمرسلين اللهم صل
 عليه وعلى آله وصحبه الطيبين السلام عليك يا رسول الله السلام
 عليك يا خليل الله السلام عليك يا نبي الله السلام عليك يا صديق الله
 السلام عليك يا خاتم النبيين السلام عليك يا خاتم المرسلين السلام عليك
 يا سيد المرسلين السلام عليك يا قاضي القضاة السلام عليك يا فاضل الخلق
 السلام عليك يا معتمد الرعي والتمسك السلام عليك ايها النبي والتمسك
 السلام عليك يا نبي الله الذي يستصفا به السلام عليك وعلى اهل بيته الطاهرين
 المهديين والمهديين واصحابك المنتجبين السلام عليك وعلى حدة عبد
 الطلب وعلى ابيك عتيق وعلى امك امة بنت وهب السلام عليك وعلى
 علي بن سيد الشهداء السلام عليك وعلى علي بن الحسين بن علي بن ابي طالب
 السلام عليك وعلى علي بن الحسين بن علي بن ابي طالب السلام عليك يا محمد
 السلام عليك يا احمد السلام عليك يا حجة الله على الارضين والاخرين والسابقين
 الى رحمة ربي العاديين والمهتدين على مسلكه والخاصين به والنفوس على
 خلقه والشعوب اليه والمؤمنين له والاطاع في ملكوته والاحد من الاوصياء
 والائمة لاسير الاشراف الكرام هبة الله والتمسك من اولاء النجيب وانما
 بالنيابة والتمسك من القاطن تسليم على من في قبلك من رسله بالتمسك به
 بواجبك غير منك ما انتهى اليه من فضل مؤمن بالانبياء من ذلك مؤمن
 بالكتب بالانبياء عليك محمد خلافة محمد حرامك شهادة يا رسول الله صل
 على شاهره وانما لها عن كل جاحد لك فلتعلمت رسالات ربك وتعت

طاعة

لا اله الا الله وحده لا شريك له لا تعلمون ان محمد عبده ورسوله و
 انه سيد الاولين والاخرين وانه سيد الانبياء والمرسلين اللهم صل
 عليه وعلى آله وصحبه الطيبين السلام عليك يا رسول الله السلام
 عليك يا خليل الله السلام عليك يا نبي الله السلام عليك يا صديق الله
 السلام عليك يا خاتم النبيين السلام عليك يا خاتم المرسلين السلام عليك
 يا سيد المرسلين السلام عليك يا قاضي القضاة السلام عليك يا فاضل الخلق
 السلام عليك يا معتمد الرعي والتمسك السلام عليك ايها النبي والتمسك
 السلام عليك يا نبي الله الذي يستصفا به السلام عليك وعلى اهل بيته الطاهرين
 المهديين والمهديين واصحابك المنتجبين السلام عليك وعلى حدة عبد
 الطلب وعلى ابيك عتيق وعلى امك امة بنت وهب السلام عليك وعلى
 علي بن سيد الشهداء السلام عليك وعلى علي بن الحسين بن علي بن ابي طالب
 السلام عليك وعلى علي بن الحسين بن علي بن ابي طالب السلام عليك يا محمد
 السلام عليك يا احمد السلام عليك يا حجة الله على الارضين والاخرين والسابقين
 الى رحمة ربي العاديين والمهتدين على مسلكه والخاصين به والنفوس على
 خلقه والشعوب اليه والمؤمنين له والاطاع في ملكوته والاحد من الاوصياء
 والائمة لاسير الاشراف الكرام هبة الله والتمسك من اولاء النجيب وانما
 بالنيابة والتمسك من القاطن تسليم على من في قبلك من رسله بالتمسك به
 بواجبك غير منك ما انتهى اليه من فضل مؤمن بالانبياء من ذلك مؤمن
 بالكتب بالانبياء عليك محمد خلافة محمد حرامك شهادة يا رسول الله صل
 على شاهره وانما لها عن كل جاحد لك فلتعلمت رسالات ربك وتعت

جاني

وَخَيْرُ خَيْرٍ بَكَ مِنْ خَلْقِكَ بِقِي الرُّحْمَةِ وَخَارِبِنِ الْمُعْتَمِرَةِ وَفَالِدَا الْحَيِّ وَالْمَرْكُ
 وَتُفْقِدُ الْغِيَا وَمِنْ لُطْفِكَ بِأَذْنِكَ وَذَاهِبِهِ إِلَى دِينِكَ الْغَنَمِ بِأَمْرِكَ أَوَّلَ
 الدُّنْيَا مِثْلًا وَأَجْرِهِمْ مِثْلًا الَّذِي عَسَيْتَ فِي حَكْمِ الْقَضِيَّةِ لِلْمَرْكُ لَعَلَّ
 لُجْلِيلَهُ وَاللَّهُ سَجَرَةُ الرُّحْمَةِ فَمَنْ يَكُنْهُ الْعَظِيمُ وَكَانَتْ عَنْهُ الْأَصْلَابُ
 الْقَاهِرَةُ وَتُفْقِدُ وَهِيَ إِلَى الْأَصْحَابِ الْأَطْفَالِ لُطْفًا وَنُكْتًا بِرَبِّكَ عَلَيْهِ
 إِذْ وَكَلْتَ بِصَوْنِهِ وَخَالَسِيهِ وَحَفِظِيهِ وَجِاطِيهِ مِنْ قُلَمِ رَبِّكَ عَيْنًا عَامِيَةً
 حُجِبَتْ بِهَا عَنْهُ مَذَاهِبُ الْعَهْدِ وَمَا يَبِ السَّجَاعِ حَتَّى رَغَبَتْ رُوحًا طَائِرِ
 الْغِيَا وَتَحْيَيْتَ رُوحَ مَيْتِ الْيَتِيمِ بِأَنْ كَشَفْتَ عَنْ رُوحِهِ لَادِيهِ ظُلْمًا لَا شَارَ
 وَأَكْبَرْتَ عَنْ مَكَدٍ يُوْخَلُّ الْأَنْوَارِ اللَّهُمَّ نَكَا حَقِصَتَهُ بِشَرِّ هَذِهِ الْمَرْكَةِ
 الْكُذِبَةِ وَدُخْرِ هَذِهِ الْمُتَعَبَةِ الْعَظِيمَةِ صَلِّ عَلَيْهِ كَمَا وَفَى بِعَهْدِكَ وَتَبَلَّغْ
 بِسَالَاةِكَ وَقَاتِلْ أَهْلَ الْخَوْرِ عَلَى تَوْحِيدِكَ وَقَطْعِ رَحِمِ الْكُفْرِ فِي عَزَائِكَ
 دِينِكَ وَبَيْتِ قُرْبِ الْيَتِيمِ فِي جِهَادِ أَعْمَالِكَ وَأَنْ جَعَلْتَ لَهُ يَكْلِي أَدَى
 مَسْأَلَةٍ أَنْ كَيْدَ أَحْسَنَ بِرُوحِ الْعَنْتَةِ الَّتِي حَاوَلَتْ قَتْلَهُ فَضِيلَهُ يَقْرَأُ
 الْعَصَائِلَ وَتَمْلِكُ الْجَنَابِلَ مِنْ تَوَارِيكَ وَتَدْنِي أَسْرَ الْخُسْرَى وَخَفَى الرُّوسَى
 وَتَجَرَّعَ الْعَصَاةَ وَتَمُحِّطَ مَا مِثْلَ لَهُ مِنْ وَحْيِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَ
 عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ صَلَوَاتُكَ تَحْمِلُهَا لِحَقِّهِ وَيُفْقِدُ مِثْلَ حَيْثُ كَثُرَتْ وَسَلَامَاتُ
 وَالتَّسَامِينِ لَدُنْكَ فِي مَوَالِيهِمْ فَصَلِّ وَأَخْبِثَا وَخَيْرٌ وَأَعْمَرْنَا إِلَيْكَ دُونَ
 الْفَضْلِ الْعَظِيمِ **بَعْدَ ذَلِكَ** بِمَا رَكِبْتَ فَمَنْ يَكْدُرُ وَدَعْرُكَ سَلَامٌ
 أَنْكَ تَسْبِيحَ وَاحِدٍ رَحْمَةً لِقَامِ لَمْ يَكُنْ وَكَبِيرُ اللَّهِ هُمْ إِلَيْكَ قُلْتَ لِيَنْتِجَ حُجْرُ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ
 وَاسْتَغْفَرَ لَهُمْ أَرْسَلْنَا كَرِيْمًا وَآلَهُ تَوْبَاتٍ أَسْمَاءُ وَلَمْ نَحْضَرْ رَحْمَةً
 وَرَسُولًا عَلَيْهِ السَّلَامُ وَفَكَرْنَا لَهُ بِالْعِزِّ آتَايَا مِنْ رَبِّهِ عَمَلِي وَمُسْتَفْعَا

اللهم

لَكَ مِنْ دُونِي وَمَقَرُّا لَكَ بِهَا وَأَنْتَ أَهْلُهَا مِثْلِي وَمُسَوِّجُهُ إِلَيْكَ بَيْنَكَ
 بِقِي الرُّحْمَةِ صَلِّ عَلَى مَنْ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَاسْجُدْ لِلَّهِمْ بِحُجْرٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ مِنْدُ
 وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنْ الْمُفْتَرِيقِ يَا مُحَمَّدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا أَبَا
 وَآلِهِ يَا بَنِي اللَّهِ يَا سَيِّدَ خَلْقٍ اللَّهُ فِي أَرْحَمِهِ إِلَيْكَ إِلَهُ رَبِّكَ وَرَبِّي لِيَعْفَرَ
 لِي فِي ذُنُوبِي وَتُغْفِرَ لِي عَمَلِي وَتَقْبَلْ لِي حَوَائِجِي كُلَّهَا وَتُعْطِيَ عِنْدَكَ رِزْقِي
 رَبِّي فَرِحْتُ بِمُسْتَوْدَاعِي وَرَبِّي وَرَبِّكَ اسْتَغْفِرُكَ أَنْتَ يَا مُحَمَّدُ عَلَيْكَ وَعَلَى قَبْلِي
 بَيْنَكَ السَّلَامُ اللَّهُمَّ وَأَنْجِبْ لِي رُوحَكَ الْمُعْتَمِرَةَ وَاسْرُخَةً وَارْتَدَى الْوَسْوَاسُ الْغَيْثُ
 الْقَارِعُ كَمَا أَنْجَبْتَ لِي قِيَمَتَكَ مُحَمَّدًا صَلِّ عَلَى عِيَالِهِ وَرُوحِي قَاتِلَهُ
 يَدُ مَنْ يُوْخَلُّ فَاسْتَغْفِرُكَ وَسُؤْلَكَ عَلَيْهِ لَمْ تَعْفِرْ لَهُ رَحْمَتِكَ يَا مُحَمَّدُ اسْرُخِي
 اللَّهُمَّ وَقَدْ أَكْبَرْتَكَ وَتَدَجَّرْتَ تِلْكَ وَتَمَتَّ بَيْنَ يَدَيْكَ وَرَغَبْتَ إِلَيْكَ عَمَلِي سَوْدًا
 وَكَلَمًا أَكْبَرْتَ جَبْرِيَلُ تَوَارِيكَ وَرَبِّي مُقَرَّرًا مَكْرِي وَتَابَ إِلَيْكَ بِمَا أَفْعَلْتُ وَعَالِدًا
 إِلَيْكَ فِي هَذَا الْقَامَرِ مَا قَدَّمْتُ مِنْ أَعْمَارِي بِأَنْ تَقْدَمْتُ إِلَيْكَ مِنْهُ وَهَيْتَنِي مِنْهُ
 وَأَنْ عَمَلْتُ عَلَيْكَ بِالْعَقَابِ وَأَهْلُكَ يَكُونُ مِنْ جُحُودِكَ أَنْ تَقْبَلَنِي مَقَامَ الْخَيْرِ وَ
 الدُّنْيَا وَمَنْ هَمَّتْ بِهِ لَا تَسْتَأْذِنُ وَتَسْتَأْذِنُ وَأَسْأَلُكَ الْفَضْلَ وَرَحْمَتَكَ
 الْغَرَامِيَّةَ يَوْمَ الْخُسْرَى وَالنَّصَابِ يَوْمَ الْأَيْكَةِ يَوْمَ لَوْ تَقَرَّرَ يَوْمَ الْأَيْكَةِ
 يَوْمَ التَّغَابُرِ يَوْمَ الْفَضْلِ يَوْمَ الْفَخْرِ يَوْمَ مَا كَانَتْ مَقَامَاتُ الْخُسْرَى الْفَضْلَةِ
 يَوْمَ الْفَخْرِ يَوْمَ تَرْخُفُ الرُّحْمَةُ تَنْبَعُهَا الزَّادُ وَتَقْدَمُ الْفَخْرُ يَوْمَ الْفَخْرِ يَوْمَ
 يَقْدَمُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ يَوْمَ يَقْبَلُ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ وَأُمِّهِ وَآسِهِ وَنَسَبِهِ
 وَنَسَبِهِ يَوْمَ تَنْفَقُ الْأَرْضُ وَأَكْبَرُ أَسْمَاءُ يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِحِجَابٍ عَنْ
 نَفْسٍ فَهَذَا يَوْمُ نَفْسِي يَوْمَ يَرُدُّونَ نَفْسِي إِلَى اللَّهِ فَيُنْزِلُهَا بِمَا عَمِلْتُ يَوْمَ
 لَا يُغْنِي مَوْئِلٌ عَنْ مَوْئِلٍ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ يَا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ أُمَّهُ هَذَا
 الْعَرَبُ الْفَخْرُ يَوْمَ يَرُدُّونَ إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ الْخَيْرُ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَحْدَبِ

عَلَيْهِ تَدَحُّمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ مِنْ وَلَدِ النَّوَّاسِينَ
 يَا مَرْكَبَ مَنْ يَعْبُدُ الْمُطَهَّرِينَ الَّذِينَ أَنْصَبْتَهُمْ أَنْفُسًا لِيَدِينِكَ وَحَقِّقْتَ
 بِسِرِّكَ وَشَهَادَةٍ عَلَى خَلْقِكَ وَأَعْلَامًا لِعِبَادِكَ صَلِّ عَلَى مَنْ جَعَلْتَهُ
 السَّلَامَ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَعَمِينَ سُلَيْمَانَ وَخَلِيفَتِهِ وَالْقَائِمِ
 بِأَمْرِهِ وَمَنْ يَنْتَظِرُ الْقَائِمِينَ وَدَحُّمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى قَائِدَةِ الْوَيْلِ
 وَسُلَيْمَانَ اللَّهِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَى الْخَيْرِ وَالْخَيْرِ سَيِّدَةِ الْوَيْلِ
 أَهْلِ الْخَيْرِ مِنَ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ عَلَى الْأَمِيرِ الرَّاشِدِينَ السَّلَامُ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ
 وَلِلَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى الْأَكْبَرِ الْمُسْتَقَرِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى حَاضِرِهِ وَهُوَ مِنْ خَلْقِهِ
 السَّلَامُ عَلَى مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ قَامُوا بِأَمْرِهِ وَوَدَّوْهُ وَوَدَّ
 اللَّهُ وَخَافُوا بِحَقِّهِمْ السَّلَامُ عَلَى الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ السَّلَامُ عَلَيْهِ وَعَلَى
 عِبَادِهِ وَالصَّالِحِينَ **عبد** قد صرح مقدس يدعيه ن رشت عقبه ابتداء
 بِكَرِيمِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا صَفِيٍّ اللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْهُدَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ التَّقَى
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْوَحْيِ يَا زَيْنَ الْعَقْلِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْخَيْرِ
 وَالْخَيْرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمُودَ الدِّينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ
 أَمِيرَ رِبَا الْعَالَمِينَ وَدَانِ يَوْمِ الدِّينِ وَخَيْرَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَيِّدَ الْوَدَّاعِينَ
 الْعِصْمَةِ مِنَ سُلَالَةِ الْأَنْبِيَاءِ يَا بَجَلَتِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَهَارِدًا وَجْهَكَ
 وَعَبِيَّهُ وَلَوْ أَنَّ السَّامِعَ لَا مَثَرَةَ نَبِيِّكَ وَكَانَ لِي رَسُولُكَ وَتَوَاسَى لَهُ بِفَضْلِهِ وَ
 أَنْ يَخْلُقَ بِحُجَّتِهِ وَالْقَائِمِ إِلَى شَرِيعَتِهِ وَالْمُصِيبِ عَلَى سُنَّتِهِ اللَّهُمَّ افْعَلْ بِهَذَا
 أَنَّهُ قَدْ بَلَغَ عَنْ رَسُولِكَ مَا جُودَ مَا اسْتَحْفِظَ وَحَقِيقَ مَا اسْتَوْعَى وَكَفَّلَ
 خَلْقَكَ وَحَرَّمَ حَرَمَكَ وَأَقَامَ أَحْكَامَكَ وَجَاهَكَ أَنْ تَكُنْ عَلَى سَبِيلِكَ وَالْقَائِمِ

فِي خَلْقِكَ وَالْمَاءِ قَبْلَ عَن مَرَّةٍ صَارَ لِحَبِيبِكَ لَا تَأْخُذُ بِكَ لَوْ مَرَّةً لَا يَمُرُّ لَكَ
 صَلِّ عَلَيْهِ فَتُحْلِلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَنْبِيَائِكَ وَأَصْغِيَاءِكَ وَأَوْصِيَاءِكَ يَا
 اللَّهُمَّ هَذَا قَبْرُ رَسِيدِكَ الَّذِي قَرَضْتَ هَامَتَهُ وَجَعَلْتَ فِي أَغْصَانِ عِبَادَتِكَ
 وَخَلْقِكَ الَّذِي رَوَّاهُ تَأْخُذُ وَتَعْلِي وَرَبُّكَ يَكُنْ وَتَقْدَرُ تَقْدِيرًا
 يَا أَعْدَدَ دَهْلًا وَيَا لَيْلًا يَعْظِمُ قَدْرَ عَيْنِكَ وَجَلِيلَ خَطَرِهِ لَكَ يَا قَرِيبَ
 مَنِّي لَيْتَ وَمِنْكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ فِي عَالَمِكَ أَهْلًا يَا أَهْلَ
 الْكَرَمِ وَالْجُودِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَصَلِّ عَلَى خَلْقِكَ أَدَمَ وَنُوحَ وَهَارُونَ
 وَكَانَ **عبد** بايد بالاي سر در و جرح كرده بكريد يا مولاي اينك و فوي
 و يك تنه سأل ابي رقي في بلوچ متصودي و شهد ان مشيدين غير خايب
 و الطابت يك من مفرقة غير من و دي الا بعضا و حق بوجه كن في شيعنا الى
 الله و يك في قضاء خراجي و تسير مودي و كشف رشتك و غفران دني و
 برقي و شوق بر عري و عطاء سوز و جود و دياي للههم بعد قتلة
 امير المؤمنين اللهم العن قتله العن و الحسن و الحسين اللهم العن قتله الاله
 و عني انهم عدا يا ابا القاسم له اهل من العالمين عدا يا لا تقطاع له و لا
 اهل و لا اعدا عاتق و لا اعدا امرك و عدا هم عدا بالحق و لا احد من خلقك
 اللهم و ادخل على قتله نصير رسولك و على قتله نصير امير المؤمنين
 و على قتله نصير الحسن و الحسين و قتله من و قتله و لا تترك محمد اجمعين
 عدا يا ابا مضاء عدا في سعي ذلك من الجحيم و لا تحققت عنهم العذاب و هم
 فيه مبسوسون ملعونون ما كسر دليهم عند ربهم قد غيبت الساعات و
 الخوف و القربل يقتلهم و قرة انبيائك و رسلك و ايتا عنهم من عباد و ايتا
 اللهم العنهم في مستنير البرز و قاهر المدينة في رصك و سمالك اللهم
 اجعل في قدام موثق في اهل بيتك و تحت و مشاهدهم و مستقرهم حق

تُحَقِّقُ بِهِمْ وَتَعْمَلُ بِهِمْ بِنِعْمَةِ فِي الدُّنْيَا وَآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **عذر**
دور هان مكان حيث بعث الله كند وديان شال آورد که مرقد حضرت امام حسن
عليه السلام وندارت كند آنحضرت را با بطنين كه السلام عليك يا ابا عبد الله السلام
عليك يا بن رسول الله السلام عليك يا بن امير المؤمنين السلام عليك يا بن
فاطمة الزهراء سيدة نساء العالمين السلام عليك يا ابا الاميرة الهادي
المهديين السلام عليك يا سرير المدية الشاكية السلام عليك يا صاحب الطيبة
الزاهرة السلام عليك وعلى حواء وراكب السلام عليك وعلى امك وراحمك
السلام عليك وعلى ابيك من بينك اشم من لعل طيب الله لك الثرات
ووضعك لي كتاب وخلقك وادائك وخدمك وادائك وبنك عيسى الاول
الانبياء يا بن النبيين اظهايا بالدين الكتاب وخرجت سلامي اليك صلوات
الله وسلامه عليك وجعل الله الناس هق في اليك ملحات من تمسك بك
وحياتك **عذر** روى عنه كند عن ابائ حضرت رسول وسانعته
عليهم السلام بكنه باين طريق كه السلام عليك يا رسول الله السلام عليك يا
بن رسول الله السلام عليك يا حبيب الله السلام عليك يا صفي الله السلام
عليك يا حي الله السلام عليك يا حاتم النبيين السلام عليك يا سيد المرسلين
السلام عليك ورحمة الله وبركاته السلام عليك على سيدتنا فاطمة الزهراء وبنه
رسول الله سيدة نساء العالمين ورحمة الله وبركاته السلام عليك على محمد
الكبرى وراحمتهين ورحمة الله وبركاته السلام عليك على ابي محمد الحسن
الزكي ورحمة الله وبركاته السلام عليك على ابي عبد الله الحسين الشهيد
ورحمة الله وبركاته السلام عليك على بن الحسين بن علي النعمانين ورحمة
الله وبركاته السلام عليك على محمد بن علي الباقر ورحمة الله وبركاته
السلام عليك على جعفر بن محمد الصادق ورحمة الله وبركاته السلام عليك

موسى بن جعفر ورحمة الله وبركاته السلام عليك على بن علي بن موسى الرضا ورحمة
الله وبركاته السلام عليك على محمد بن علي شقيق ورحمة الله وبركاته السلام
عليك على بن محمد بن علي شقيق ورحمة الله وبركاته السلام عليك على الحسن بن علي
الغفاري ورحمة الله وبركاته السلام عليك على الحسين بن علي بن الحسين بن علي
ورحمة الله وبركاته السلام عليك على محمد بن الحسين بن علي بن الحسين بن علي
ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا هذا بيت الشجرة ومن فيه النبال ومن فيه
الزخري والشجيرة ومختلف مدية السلام عليك كرمها ورحمة الله وبركاته
بركاته **عذر** يابدين يا اي احصرت وكنيد السلام عليك على ابي الاميرة
وخليل الشجرة المحض ويا اخره السلام عليك على يوسف الدين والايان
وكله المؤمنين السلام عليك على ميان الاغالي ومقلت الاخلاص وسيف ذي
الجلال وناهي السكيل الزكي سلام عليك على صالح المؤمنين ورويت
علم النبيين وخالكم يوم الدين السلام عليك على محمد بن اسحق وسامع اسير
والعقوى السلام عليك على محمد بن الله بالجنة وبعثه اسامعة وبعثه
الفاطمية السلام عليك على الصديقين والواضع والعمود للدين والامام والناصح
الزنا والفاوج ورحمة الله وبركاته اللهم صل على امير المؤمنين علي
بن ابي طالب اخي يتيك ووليته وهاويه ورحمته ورحمته ومنه ومنه
عليه ومنه ومنه ويا باب جديته والناصح بحجة الداعي الى شريعته و
خليقته في امته ومقرن جليل عن وجمه قاصم الكفرة ومن عظم
القيمة الذي جفته من بين يديه هرد من موسى اللهم ويا من
وفاؤ من عاده واصغر من نصره واخذل من خذله والفر من نصبت
من الاذنين والاحزير وصل عليه افضل ما صلبت على احد من اوصيا
انبيائك يا رب العالمين **عذر** يابدين سمعت احصرت وروى بصره مقد

وَالسَّلَامُ عَلَى النَّبِيِّينَ وَالْأَنْبِيَاءِ الْمُرْسَلِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيٍّ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
وَحْيَ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْوَحْيِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى الْخَلْقِ يَا جَمْعَ بَيْتِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا أَهْلَ الْبَيْتِ الْعَظِيمِ الَّذِي هُمْ بِهِ
يُخْتَلَمُونَ وَغَنَ بَنَاتُكَ وَعَلَيْكَ يُعْرَضُونَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
الْكَافِرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ الْعَادُونَ الْأَعْظَمِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا حَلِيلَ اللَّهِ وَمَوْجِبَ بَرٍّ وَغِيَرَةٍ عَلَيْهِ وَخُلْدَانٍ وَخَيْرٍ بَابِكَ وَأَمِيٍّ يَا مَسْرُومٍ
الْقَامِرِ يَا بَائِسَ الْخَلْقِ يَا حُجَّةَ الْخَلْقِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ وَخَاصَّةَ اللَّهِ
خَالِصَةً لَكَ شَيْءٌ أَتَى مَوْلَى اللَّهِ وَوَارِثَ عِلْمِهِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَمَا
الْمُسْتَعِينِ وَالْمُسْتَعِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ وَمَوْلَى اللَّهِ وَخَاصَّةَ اللَّهِ
رَسُولِ اللَّهِ مَا اسْتَوْعَلَ وَحَلَّكَ حَلَالَ اللَّهِ وَحَرَّمَ حَرَامَهُ وَأَمْسَكَ مَعَهُ
وَعَبَسَتْ لَكَ تَحْلُصُ لِقَائِكَ الْقَبْرِ وَالْمَعْدَةِ أَمْسَكَ لَكَ لِقَائَكَ لِقَائَكَ
وَأَمْسَكَ بِالْمُسْلِمِينَ وَهَيْتَ عَنِ الْكُفْرِ وَالْبَغْيِ الرَّكْبُ وَالْقَوْلُ الْكَتَابُ حَقٌّ
وَالْوَرَعُ جَاهِدُهُ فِي الدِّينِ وَالْحَقِّ جَاهِدُهُ فِي الدِّينِ وَالْحَقِّ جَاهِدُهُ فِي الدِّينِ وَالْحَقِّ
وَالْوَرَعُ جَاهِدُهُ فِي الدِّينِ وَالْحَقِّ جَاهِدُهُ فِي الدِّينِ وَالْحَقِّ جَاهِدُهُ فِي الدِّينِ وَالْحَقِّ
مَوْفِقًا وَلِيًّا وَدِينًا وَدِينًا رَاغِبًا وَصَدِيقًا عَلَى الَّذِي كُنْتَ عَلَيْهِ
عَمِيدًا وَشَاهِدًا وَمُسْتَهْدِقًا فَجَاهِدَ اللَّهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
وَعَنِ الْأَنْبِيَاءِ وَاهْلُوا أَفْضَلَ الْجَنَّةِ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ يَمْلِكُ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَيْهِ
وَلَعَنَ اللَّهُ مَنَافِيَّ عَلَىكَ وَعَصَبَكَ حَقًّا وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ يَأْبَى عَلَى قِتْلِكَ
وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ يَكْفُرُ ذَلِكَ فَرَضُوا بِهِ إِلَى اللَّهِ مِنْهُمْ بَرَاءً وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً
خَلَقْتَكَ وَأُمَّةً جَعَلْتَكَ وَلَا يَكُنْ وَأُمَّةً تَطَاهَرَتْ فَلَيْتَكَ وَأُمَّةً قَتَلَتْكَ وَأُمَّةً

حَادَثَتْ عَنْكَ وَأُمَّةً خَدَعَتْكَ الْخَدِيعُ الَّذِي جَعَلَكَ رَمَضَانُ هُمْ وَيَسِّرُ الْوَيْلَ
الْمُؤْمِنِينَ وَيَسِّرُ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ
أَنْبِيَاءُ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ
الْعَيْنُ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ
يُنْعَى مِنْ دُونِهِ وَهُوَ وَكُلُّ مَعْرِفَةِ اللَّهِ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ
وَأَعَانَهُمْ وَجَبَّتْ لَكَ كَثِيرٌ لَعَنَ اللَّهُ الْعَيْنَ قَتَلَ أَهْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ
رَسْمُ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ
قَتَلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ
وَصَافٍ عَلَيْهِمْ عَذَابُكَ كَأَنَّكَ لَمْ تَكُنْ وَأَعَادَهُمْ عَذَابُكَ كَأَنَّكَ لَمْ تَكُنْ
بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ وَأَدْخِلْ عَلَى قَتْلِهِ أَهْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ
الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ
أَجْمَعِينَ عَذَابًا مُطَاعًا فِي السَّعْدِ وَدُونَ الْجَحِيمِ لَا يَنْفَعُهُمْ مِنْ عَذَابِكَ هُمْ
فِيهَا مُبْتَلُونَ مَلْمُؤُونَ نَاكِسُو رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ تَدْعَاؤُا الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ
الْعَلَمِ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ الْوَيْلَ
اللَّهُمَّ الْعَيْنَ فِي مَسْئَرِ السَّعْدِ وَطَاهِرِ الْعَيْنِ فِي سَمَائِكَ وَأَرْضِكَ اللَّهُمَّ
اجْعَلْ لِي لِيَانًا مَرِيدًا فِي أَرْضِيكَ وَجَبَّتْ لِي مُسْتَقَرُّهُمْ وَمُطَاهَرَتُهُمْ حَقٌّ
تَحَقَّقَتْ بِهِمْ وَتَحَقَّقَتْ لَهُمْ تَبَعًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
تَبَعًا لِيَانًا مَرِيدًا فِي أَرْضِيكَ وَجَبَّتْ لِي مُسْتَقَرُّهُمْ وَمُطَاهَرَتُهُمْ حَقٌّ
تَحَقَّقَتْ بِهِمْ وَتَحَقَّقَتْ لَهُمْ تَبَعًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

عبدالله واخوه من سوله انتك واولادك عظيم خالك ومنك انتك عبدالله عن
 وجوه وعنده رسول الله صلى الله عليه وآله انتك سقر يا الله تعالى من بارك
 في خلق من نفسي متعوي ذاك من نار انتك ما حيت على نفسي انتك
 ايضا ما انتك والى والى الخلق من بعدك على ترك الخلق فقلبي لكم مسلم
 وامر لي لكم فقم وتضيق لكم معلية وانما عبدالله ومنك في طاعتك الله
 انتك انتك بذلك كمال الخلق عبدالله عن وجوه وانتك من امر الله بصلية
 وحشي على من ودلني على فضله وهذا في حجة وتغني عن النقاد
 اليه والله من طلب الخراج عنه انتم اهل بيت بعد من نواكم ولا
 يجيب من اناكم ولا نصير من هوكم ولا يسعد من عداكم ولا اجد احدا
 اتق اليه خيرا الى منكم انتم اهل بيت الرخمة ودعائم جني الدين والكار
 الارض والسجدة الطيبة اللهم لا تحجب نوري اليك من سولك والبر
 واستغفار ربهم اللهم انت مننت على من ياتو موسى ولا ياتو ومعرفة
 فاحملوني من فضل ولا تنصروني ومن على بصيرة لا يدينك في الدنيا والآخرة
 اللهم اني احمي على ما حوى عليه علي بن ابي طالب واموت على ما مات عليه
 علي بن ابي طالب عليه السلام **عذر** عارض يات كند بطريقه كيش اريت
 مدكور مشد رير **ودع** **حصر** **مر** **موس** **نست** **چون** **خواجه** **وداع** **احضر**
 كوفي جهاى او در ياقن لك ملاك فضل ملكو مشد بطريقه كند كوشد انتك
 بياديد من مر قنا حضرت وبت بقره كره كوي امتك يا الله ولا تزل وبما
 جئت به وذلكنى عليك ودعوتى اليه وبنا امتنا انزلت واستغاث الزكي
 فاكتبنا مع الشاهدين اللهم لا تجعله ارجل العهد من نياتو مولاى امير
 المؤمنين واخي رسول الله فاند من نياتو الله ابدا ما استيتنى اللهم لا
 تحرم مني قلوب نياتو فاند مني العهد اسم العهد السلام عليك يا مولاى

الحسين عليه السلام
 الحسين عليه السلام
 الحسين عليه السلام

سلام مودع لاسلام ولا تال وخره من كان الله صلى الله عليه وآله
 وبلغك واحتمل واحدا من مبي فضل الحجة والسلام على محمد وآله
 الله تعالى هذا التتمه بالشرع انتك على رسول الله صلى الله عليه وآله
 رنا والعالمين السلام على امير المؤمنين السلام على الحسن والحسين وعلي بن الحسين
 ومحمد بن علي وجعفر بن محمد وموسى بن جعفر وعلي بن موسى ومحمد بن علي
 وعلي بن محمد والحسين بن علي والنجمة القدير يا الله تقم من عندك السلام
 على من سول الله مطهرين الله سلاما وصلا دائما سريلا لا انقطاع له
 السلام عليك ورحمة الله وبركاته الحجة التي اعدت من التوراة والنبوة
 انهم اجتمعت من شالله منك صلوات ورحمة واخفى حفيد الانبان ولا
 تشبه في منة عليك يا رب العالمين **بعد** **الاصح** **مقدس** **ما** **يسد** **وهيب**
 عقب بر كود رجوع رستان در مسد عنه راسد ودعاك ما جرحا همار
 دينا واخرت كعل اجابت **مصل** **جمام** **و** **مبان** **زياد** **تلف** **مجمع** **بغير** **مبان**
 حضرت امام حسن وامام زين العابدين وامام عظيم باق وامام جعفر صادق صلوات
 الله عليهم وزياد قبره امام زين العابدين عليه السلام فاطمة بنت اسد عليها السلام اكرم
 حسن زينبا نقصى بن ميكرد كسان ريات ابن سر امام آخر بعد ابياد ريات
 حضرت امام حسين عليه السلام مذ كور مؤد ليكن **چون** **مشاهد** **مقور** **ايشان** **در** **يقت**
 بود هذا ذكر آهنا لا ويكي من وديان ريات ايشان الكفايت ريات حامي كره
ملا **ك** **احاديث** **در** **فضيلت** **زياد** **هر** **يك** **ايشان** **الله** **عز** **وما** **وخص** **مشا** **آخيه**
 مرديت از حضرت امام جعفر صادق عليه السلام كرام كرام خود روايت ميكند كه ربي
 حضرت امام حسن عليه السلام حضرت رسول صلى الله عليه وآله را آمد و فرمود كه احي
 بر من كراجه باشد حال كند ريات كند حضرت ترا بشارت نوا حضرت مرده
 كه اي فرزند من هر كه ريات كند بشارت نوا من و جگر دود او باشد و هر

صلح میکنی که بگویم بجز بر ما مام محمد قرع عیونم که میروا هم دعای زیارت که بآن
 زیارت عام حسین علیه السلام که از دین و دینش آنحضرت عظیم او کرده این دعای
 زیارت را که مدکور میشود و فرمود چون این زیارت بکسی زیارت کرده آنحضرت را
 بنی برکت ملائکه و ملائکه میان دندانی تقابل برای نصد هزار ساله درجه و در آنجه
 شهدا خواهر بود که با آنحضرت شهادت شد و شریک خواهر بود در درجه آنحضرت
 یعنی درجه شهدا خواهر داشت و در مقام معرفت شهدا خواهر بود و میگوید
 خدای تعالی برای تو ثواب زیارت حق مانیها و رسولان و ثواب زیارت کل انبیا که
 زیارت آنحضرت کرده باشند و فرمودی که شهادت شده است تا حال نبی را که در نزد
 آنحضرت باشد بکس آید زیارت را بجای آید نکاه بسیار و بقیه منقول و آید
 و در آنحضرت کند و اگر دویست باشد بکند بشتها آنحضرت و آن رجاست
 جمله و حق است درین بلا و که تبر است صله الله من الاوقات وینت که در آن
 نخستین علیه السلام معنی ویدی و احوالی و احوال و معنی خیر و مؤمنین و
 من و بیکر و فرمودی **سَلَامٌ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ السَّلَامُ**
عَلَيْكَ يَبْنَ وَرَسُولُ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيٍّ
اُمَوِيَّ بْنَ سَيِّدِ نَوَاصِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيٍّ
بَنِي الْعَالِيَيْنَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا هُرَيْرَةَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
وَعَلَى اَنْدَرَجِ سَلَامٌ عَلَيْكَ يَا اَنَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيٍّ
سَلَامٌ عَلَى اَبَا هُرَيْرَةَ سَلَامٌ عَلَيْكَ يَا عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيٍّ
وَعَلَى نَصِيْبِهِ يَبْنَ عَلِيٍّ وَاَلِيٍّ جَمِيعِ اَهْلِ السَّلَامِ وَحَلَّتْ وَغَطَّتْ مُصِيبَتُكَ
فِي السَّمَوَاتِ عَلَى جَمِيعِ اَهْلِ السَّمَوَاتِ لَعَنَ اللهُ اَشْرَاسَةَ اَسَاسِ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ
عَلَيْكُمْ هُوَ السَّيِّئُ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ دَفَعَكُمْ مِنْ مَقَامِكُمْ وَرَأَى لَكُمْ مِنْ مَقَامِكُمْ
الْبُحْبُوحَةَ وَتَبَكَّرَ اَعْيُنُكُمْ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ دَفَعَكُمْ مِنْ مَقَامِكُمْ وَرَأَى لَكُمْ مِنْ مَقَامِكُمْ

بِالْعَيْنِ مِنْ قِيَامِكُمْ وَتَشْأَلُ اَشْهُو اِلَيْكُمْ مِنْكُمْ وَتَحْتَ اَعْيُنِكُمْ وَتَحْتَ اَعْيُنِكُمْ
 وَتَحْتَ اَعْيُنِكُمْ يَا عَلِيٍّ وَتَحْتَ اَعْيُنِكُمْ يَا عَلِيٍّ وَتَحْتَ اَعْيُنِكُمْ يَا عَلِيٍّ
 لَعَنَ اللهُ مَنْ دَفَعَكُمْ مِنْ مَقَامِكُمْ وَرَأَى لَكُمْ مِنْ مَقَامِكُمْ
 اَبَا هُرَيْرَةَ سَلَامٌ عَلَيْكَ يَا عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيٍّ
 اَسْرَجَتْ وَتَحْتَ اَعْيُنِكُمْ يَا عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيٍّ
 فَاَسَاسُ اللهِ اَلَمْ يَكُنْ اَكْرَمَ مَنْ دَفَعَكُمْ مِنْ مَقَامِكُمْ وَرَأَى لَكُمْ مِنْ مَقَامِكُمْ
 رِيَاءُ مَنْصُورٍ مِنْ اَهْلِ سَبْخِ مَنْطِقِ اللهِ عَلَيْهِ وَبِهِ اللّٰهُمَّ خَلِّفْ عَيْنَكَ
 وَجْهًا بِحُسْنِ الْفَلَسْفَةِ وَلا جَوْرَ يَا عَلِيٍّ وَتَحْتَ اَعْيُنِكُمْ يَا عَلِيٍّ
 وَتَحْتَ اَعْيُنِكُمْ يَا عَلِيٍّ وَتَحْتَ اَعْيُنِكُمْ يَا عَلِيٍّ
 يَا اَبَا هُرَيْرَةَ سَلَامٌ عَلَيْكَ يَا عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيٍّ
 عَلَيْهِ سَلَامٌ يَا عَلِيٍّ وَتَحْتَ اَعْيُنِكُمْ يَا عَلِيٍّ
 وَتَحْتَ اَعْيُنِكُمْ يَا عَلِيٍّ وَتَحْتَ اَعْيُنِكُمْ يَا عَلِيٍّ
 لَعَنَ اللهُ مَنْ دَفَعَكُمْ مِنْ مَقَامِكُمْ وَرَأَى لَكُمْ مِنْ مَقَامِكُمْ
 اَبَا هُرَيْرَةَ سَلَامٌ عَلَيْكَ يَا عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيٍّ
 عَادَاكُمْ فَاَسَاسُ اللهِ اَلَمْ يَكُنْ اَكْرَمَ مَنْ دَفَعَكُمْ مِنْ مَقَامِكُمْ وَرَأَى لَكُمْ مِنْ مَقَامِكُمْ
 لَعَنَ اللهُ مَنْ دَفَعَكُمْ مِنْ مَقَامِكُمْ وَرَأَى لَكُمْ مِنْ مَقَامِكُمْ
 تَحْتَ اَعْيُنِكُمْ يَا عَلِيٍّ وَتَحْتَ اَعْيُنِكُمْ يَا عَلِيٍّ
 وَتَحْتَ اَعْيُنِكُمْ يَا عَلِيٍّ وَتَحْتَ اَعْيُنِكُمْ يَا عَلِيٍّ
 اَللّٰهُمَّ جَعَلْكُمْ وَتَحْتَ اَعْيُنِكُمْ يَا عَلِيٍّ
 مَقَامًا لِمَنْصُورٍ مِنْ اَهْلِ سَبْخِ مَنْطِقِ اللهِ عَلَيْهِ وَبِهِ اللّٰهُمَّ خَلِّفْ عَيْنَكَ
 جَمِيعِ سَمَوَاتٍ وَتَحْتَ اَعْيُنِكُمْ يَا عَلِيٍّ
 تَحْتَ اَعْيُنِكُمْ يَا عَلِيٍّ وَتَحْتَ اَعْيُنِكُمْ يَا عَلِيٍّ

وَسَقَمْتُ

اهل

گفت

أَبِي مُحَمَّدٍ نَحْسَنَ مَرْقِي
تَلَكِينِ السَّلَامِ عَلَى

[illegible]

يا حجة الله نأين حجته السلام عليك يا رب رسول الله السلام عليك يا رب
أمير المؤمنين السلام عليك يا رب فاطمة الزهراء السلام عليك يا رب الحسن
والحسين السلام عليك يا رب الأئمة الطاهرين السلام عليك وعلى آله
الطاهرين الصالحين وأئمة الطيبين السلام عليك يا من لا اله الا هو
وآخره هو وبنت كانه سلام مودع لاسم ولا قال ورحمة الله وبركاته
استودعك الله وتسلم عليك وأنت علي السلام أمنت بالله وبالرسل
وبما جاء به من عند الله صل على محمد وآل محمد وأكتب مع الشاهد
اللهم لا تغفلوا عن العترة من بيته وآله وأئمة بني ربه أبدا ما
أنفق فإن نؤيدني وأخلف مني في رتبته ومنه ومنه أو لا يورثه
الطيبين بك من الله لا يغفلون فيقرب الله الأئمة حتى موت
هذه العترة استر بغيره إلا معقول ذوق مشكور أسعني مقبول علي معقدا
وبان من ميثاقا جاري قد كشف جميع اللب لا عني اللهم صل على محمد وآل محمد
واجعلني من سلف مقبول من سلفنا عابدا يا فضل ما يقبل به أحد من
ذو قدر وسأليه وحجته يا ربنا وأنت في نفسي ومالي وأهلي وأموالي يا من لا اله الا هو
يا حجة الله يا محمد بن علي ارحم الراحمين محمد وآل محمد
في شفاعكم وأذكراني عند ربكم صلى الله عليكم وعلى آباءكم وأئمتكم
ولا تغفل الله عني برككم وعظمكم والوالدي والجميع المؤمنين والمؤمنات
أمة محمد بن محمد

باب في حصر ما في موسى وعلوه محمد بن محمد

منه بيان يا سيد وكون السلام عليك يا رب الله السلام عليك يا حجة
الله السلام عليك يا نور الله في ظلمات الكافرين شهدا أنك قد بلغنا عن
الله ما حلتكم وحفظنا ما استودعنا وحللتنا حلال الله وحكمنا حرام الله

باب في حصر ما في موسى وعلوه محمد بن محمد

وأنت أحد رسل الله وتلقى كتاب الله وصبرنا على الأذى في حب الله عز وجل
حقا ليكا النبيين برؤالي الله من عندنا ليكا وأنت ربنا يا ربنا
يا من لا اله الا هو وبنت كانه سلام مودع لاسم ولا قال ورحمة الله وبركاته
استودعك الله وتسلم عليك وأنت علي السلام أمنت بالله وبالرسل
وبما جاء به من عند الله صل على محمد وآل محمد وأكتب مع الشاهد
اللهم لا تغفلوا عن العترة من بيته وآله وأئمة بني ربه أبدا ما
أنفق فإن نؤيدني وأخلف مني في رتبته ومنه ومنه أو لا يورثه
الطيبين بك من الله لا يغفلون فيقرب الله الأئمة حتى موت
هذه العترة استر بغيره إلا معقول ذوق مشكور أسعني مقبول علي معقدا
وبان من ميثاقا جاري قد كشف جميع اللب لا عني اللهم صل على محمد وآل محمد
واجعلني من سلف مقبول من سلفنا عابدا يا فضل ما يقبل به أحد من
ذو قدر وسأليه وحجته يا ربنا وأنت في نفسي ومالي وأهلي وأموالي يا من لا اله الا هو
يا حجة الله يا محمد بن علي ارحم الراحمين محمد وآل محمد
في شفاعكم وأذكراني عند ربكم صلى الله عليكم وعلى آباءكم وأئمتكم
ولا تغفل الله عني برككم وعظمكم والوالدي والجميع المؤمنين والمؤمنات
أمة محمد بن محمد

باب في حصر ما في موسى وعلوه محمد بن محمد

منه بيان يا سيد وكون السلام عليك يا رب الله السلام عليك يا حجة
الله السلام عليك يا نور الله في ظلمات الكافرين شهدا أنك قد بلغنا عن
الله ما حلتكم وحفظنا ما استودعنا وحللتنا حلال الله وحكمنا حرام الله

يا أهل

حسن شکر و شکر

بالمعروف

[illegible]

وَنَحْمَدُ اللَّهَ الَّذِي كَانَتْ السَّلَامُ عَلَى أَيْمَةِ هُدَى وَمَصَاحِجِ الدِّخْرِ وَأَعْلَامِ التَّقَى
 وَدَوَى بَهَى وَأَوْفَى نَجَى وَكَلَمَةِ الْوَرَى وَوَدَّكَ الْإِنْبَاءُ وَالْمَلِكِ الْأَمَى وَ
 الدُّعَا الْخَشْيَ وَنَحْمَدُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَالْأَوَّلَى وَنَحْمَدُ تَبَّ وَبَرَّكَ
 السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ مَعْرِفَةِ اللَّهِ وَمَسْكِي رُكُوتِ اللَّهِ وَمَعَاوِي حِكْمَةِ اللَّهِ وَحَقِّقَةِ رِيسِ
 اللَّهِ وَحُلُمِ كِتَابِ اللَّهِ وَأَنْصَارِ رِجْلِ اللَّهِ وَدَبِثَةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ
 آلِهِ وَنَحْمَدُ اللَّهَ الَّذِي كَانَتْ السَّلَامُ عَلَى الدُّعَا وَالْإِنْبَاءِ وَالْأَوَّلَى وَالْآخِرَةِ
 اللَّهُ وَاسْتَقَرَّ رِيسُ فِي أَمْرِ اللَّهِ فَلَقَا مَبِيتَ فِي حَقِّهِ اللَّهُ وَالْخَلِصِيَّةُ فِي تَرْجِيهِ اللَّهِ
 وَالْفُطُورِينَ كَأَمْسِ اللَّهِ وَهَيْهِ وَعِبَادِهِ مَلَكُوتِ الَّذِينَ لَا يَسْقُطُ لَهُ بِالْقَوْلِ دَعْمُ
 بِأَمْرِهِ يَحْلُوتُ وَنَحْمَدُ اللَّهَ الَّذِي كَانَتْ السَّلَامُ عَلَى أَيْمَةِ الدُّعَا وَالْفُقَرَاءِ الْفُقَرَاءِ
 وَالسَّادَةِ وَالزَّوَارِ وَالْقَادَةِ الْحَاوِ وَأَهْلِ الدِّكْرِ وَأَهْلِ الْأَمْرِ وَبَيْتَةِ اللَّهِ وَخَيْرِ بَيْتِ
 وَجَنِّهِ وَنَحْمَدُ اللَّهَ وَنَحْمَدُ اللَّهَ وَنَحْمَدُ اللَّهَ وَنَحْمَدُ اللَّهَ وَنَحْمَدُ اللَّهَ وَنَحْمَدُ اللَّهَ وَنَحْمَدُ اللَّهَ
 أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَنَحْمَدُ اللَّهَ الَّذِي كَانَتْ السَّلَامُ عَلَى أَيْمَةِ هُدَى وَمَصَاحِجِ الدِّخْرِ
 وَأَعْلَامِ التَّقَى وَدَوَى بَهَى وَأَوْفَى نَجَى وَكَلَمَةِ الْوَرَى وَوَدَّكَ الْإِنْبَاءُ وَالْمَلِكِ الْأَمَى وَ
 الدُّعَا الْخَشْيَ وَنَحْمَدُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَالْأَوَّلَى وَالْآخِرَةِ وَالْأَوَّلَى وَالْآخِرَةِ
 اللَّهُ وَاسْتَقَرَّ رِيسُ فِي أَمْرِ اللَّهِ فَلَقَا مَبِيتَ فِي حَقِّهِ اللَّهُ وَالْخَلِصِيَّةُ فِي تَرْجِيهِ اللَّهِ
 وَالْفُطُورِينَ كَأَمْسِ اللَّهِ وَهَيْهِ وَعِبَادِهِ مَلَكُوتِ الَّذِينَ لَا يَسْقُطُ لَهُ بِالْقَوْلِ دَعْمُ
 بِأَمْرِهِ يَحْلُوتُ وَنَحْمَدُ اللَّهَ الَّذِي كَانَتْ السَّلَامُ عَلَى أَيْمَةِ الدُّعَا وَالْفُقَرَاءِ الْفُقَرَاءِ
 وَالسَّادَةِ وَالزَّوَارِ وَالْقَادَةِ الْحَاوِ وَأَهْلِ الدِّكْرِ وَأَهْلِ الْأَمْرِ وَبَيْتَةِ اللَّهِ وَخَيْرِ بَيْتِ
 وَجَنِّهِ وَنَحْمَدُ اللَّهَ وَنَحْمَدُ اللَّهَ وَنَحْمَدُ اللَّهَ وَنَحْمَدُ اللَّهَ وَنَحْمَدُ اللَّهَ وَنَحْمَدُ اللَّهَ وَنَحْمَدُ اللَّهَ
 أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَنَحْمَدُ اللَّهَ الَّذِي كَانَتْ السَّلَامُ عَلَى أَيْمَةِ هُدَى وَمَصَاحِجِ الدِّخْرِ
 وَأَعْلَامِ التَّقَى وَدَوَى بَهَى وَأَوْفَى نَجَى وَكَلَمَةِ الْوَرَى وَوَدَّكَ الْإِنْبَاءُ وَالْمَلِكِ الْأَمَى وَ
 الدُّعَا الْخَشْيَ وَنَحْمَدُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَالْأَوَّلَى وَالْآخِرَةِ وَالْأَوَّلَى وَالْآخِرَةِ

مَحَلّانِ

وَأَسْقِيهِمْ مِمَّا فَرَغَ

لَقَدْ عَلِمْتُمْ لِقَائِي أَفَرَأَيْتُمُ الْمَالَ إِذَا فُتِنَ بِهِ فَأَنتُمْ بِهِ عَصَا

سنة الفصح

مِنْ بَنَاتِ دَهْلِيٍّ كَقَوْمِ الدُّنْيَا لَأَذْهَبَ عَنْكُمْ الْمَرْجُوتُ مِنْكُمْ فَحَقَّ قَوْلُ اللَّهِ بِكُمْ لَقَدْ كُنْتُمْ فِي يَدَيْهِ
وَأَحْكَمَ غَسَّطَ أَعْيُنَهُ وَتَعَفَّى نَفْسَهُ مِنَ الْمَذَلَّةِ وَدَعَا قَوْمَ الْأَعْزَابِ
فِي حُجَّتِهِ وَتَعَفَّى الْقَلْبَ وَابْتِغَى الْأَرْحَامَ وَأَمَّنَ بِمَنْ عَنِ الْمَرْغُوبِ وَكَهَيِّتُمْ عَنِ
الْمَكْرِ وَجَاعَدْتُمْ فِي الْوَحْيِ حِمَا وَوَحْيًا عَلَّمْتُمْ دَعَاكُمْ وَبَيْنَكُمْ وَابْتِغَا
وَأَقَمْتُمْ حَدًّا وَعَدَ وَتَعَفَّى مِنْ شَيْءٍ أَحْكَايَهُ وَكَلَّمْتُمْ سُنَّتَهُ وَصَبَرْتُمْ فِي ذَلِكَ
وَمِنَ الْإِسْهَاءِ وَكَلَّمْتُمْ لَكُمْ أَنْفُسَهُمْ وَوَعَدْتُمْ بَيْنَ رُسُلِهِ مِنْ تَعَفَّى قَائِلًا
عَنْكُمْ مَارِقًا وَاللَّذِيمِ لَكُمْ لَاحِقًا وَالْمَقْصُورِ فِي حَقِّكُمْ رَافِقًا وَكَفَى عَنْكُمْ وَبَيْنَكُمْ
وَبَيْنَكُمْ وَابْتِغَى الْأَرْحَامَ وَتَعَفَّى الْقَلْبَ وَابْتِغَى الْأَرْحَامَ وَتَعَفَّى الْقَلْبَ
عِنْدَكُمْ وَابْتِغَى الْأَرْحَامَ وَتَعَفَّى الْقَلْبَ وَابْتِغَى الْأَرْحَامَ وَتَعَفَّى الْقَلْبَ
لَدَيْكُمْ وَعَنْكُمْ فِيكُمْ وَرَضَ عَنْهُ هَاتِهِ عِنْدَكُمْ وَأَمَّا إِلَيْكُمْ مِنْ وَالَاكُمْ فَقَدْ
وَأَمَّا عَنْكُمْ مِنْ عَادَاكُمْ فَقَدْ عَادَ اللَّهُ وَمِنْ أَحْبَبَكُمْ فَقَدْ أَحَبَّ اللَّهُ وَمِنْ
أَبْغَضَكُمْ فَقَدْ أَبْغَضَ اللَّهُ وَمِنْ أَعْتَمَكُمْ بَيْنَكُمْ فَقَدْ أَعْتَمَكُمْ بَيْنَكُمْ وَأَمَّا الْإِسْهَاءُ
لَا تُقَرُّ وَتُشْمَدُ أَوْ لِي لَفْتَاءً وَشَفْعَاءُ أَوْ لِي لَفْتَاءً وَرَحْمَةً مَوْصُولَةً وَآيَةً
الْمُحَرَّرَةِ وَالْأَمَانَةِ الْهَقُوقَةِ وَبَابُ الْبَيْتِ الْيَوْمَ أَنْتُمْ مِنْ أَنْتُمْ بَقِيَ وَمَنْ
لَكُمْ بَيْنَكُمْ هَلَاكَ الْوَقْتُ عَلَى الْغَيْبِ تَدُلُّونَ فِيهِ تَوَفُّؤُكُمْ وَلَهُ تَوَفُّؤُكُمْ
وَأَمَّا تَوَفُّؤُكُمْ وَابْتِغَى الْأَرْحَامَ وَتَعَفَّى الْقَلْبَ وَابْتِغَى الْأَرْحَامَ وَتَعَفَّى الْقَلْبَ
وَهَلَاكَ مِنْ عَادَاكُمْ وَكَفَى عَنْكُمْ مِنْ عَادَاكُمْ وَكَفَى عَنْكُمْ مِنْ عَادَاكُمْ
وَأَمَّا مِنْ عَادَاكُمْ وَكَفَى عَنْكُمْ مِنْ عَادَاكُمْ وَكَفَى عَنْكُمْ مِنْ عَادَاكُمْ
كَأَنَّهُمْ مَأْوَاهُ وَمَنْ عَادَاكُمْ فَكَانَ مَشْرَاهُ وَمَنْ عَادَاكُمْ فَكَانَ مَشْرَاهُ
مُشْرِكًا وَمَنْ عَادَاكُمْ فَكَانَ مَشْرَاهُ وَمَنْ عَادَاكُمْ فَكَانَ مَشْرَاهُ وَمَنْ عَادَاكُمْ

وَصَلَّى عَلَيْهِ

هَكَذَا تَكُونُ هَذِهِ

ن که عظم کمر است
و سر و دست و پا
نخستین و آخر

4

صورت و دایره حاشیه
و یک

[illegible]

ایہہ سہوکار!

پیشہ کا نام

و عفاي بحسب رخصه اورد

مکتبہ اہل حق و حقیقت
بیت اللہ اسلام آباد

۱۰۰۰
 ۱۰۰۰

شماره اول
تاریخ ۱۳۰۲

بسم الله الرحمن الرحيم

2007

تطاعین کا ذکر

مکتبہ اسلامیہ

وَأَقْرَبَ عَلَيْكَ السَّلَامُ أَمَّا بَاطِلُ دِينِ سُلَيْمٍ وَتَجَنُّبُهَا الرَّسُولُ فَكَانَتْ مَعَ
 سَلَامِهِ دِينٌ **نَكَاهُ** بِنْتِ أَبِي سَلَمَةَ وَبَنِي كَرْدِ الْأَشْأَاءِ اللَّهُ بَارِئٌ بِأَبِ بَابٍ فَتَوَلَّى عَمِي
 سَلَامٌ صَوَّبَ سَهْمَهُ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا بَعْثَ الْعَالَمِينَ وَكَثْرَ مَا وَجَّهَ الرَّسُولُ
 وَمَنْ وَجَّهَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا حَاطَةَ الدِّينِ وَتَوَلَّى الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ قَرَّبَ شَرِيحَهُ
 سَيِّدُ الْمَلَائِكَةِ وَالْأَنْبِيَاءِ الْمُصْطَفَى عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَفْضَلُ مَسْجِدٍ
 الْمُصَلِّيَةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الشَّيْخُ الْقَدِيمُ الْفَاعِلُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْقَائِدُ
 الْكَامِلُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْبَاحِجُ لِسَانُ السَّلَامِ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْخَلْقُ رُحِمَ السَّلَامُ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُصَنِّدَ الْإِسْلَامِ وَفَقِيهَ الْكَلَامِ الْكَوْنِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْبَارِئُ الْفَائِدَةُ وَالْعَالِمُ الْمُسَدَّدُ وَالْمُتَّقِ السَّلَامُ عَلَيْكَ الْكَامِلُ
 عَلَى الدِّينِ وَالْمَدِينَةِ فَكَانَ بِالْمَعْنَى فِي رَحِيحِ الدِّينِ وَاجْتِهَادُكَ فِي حِفْظِ
 شَرِيعةِ النَّبِيِّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَكَانَ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَتَجَنُّبُ سُلَيْمٍ
 الْكَامِلُ وَوَلَّى عَمَلُهُمْ الْآخِرَ وَوَلَّى عَمَلُهُمْ الْآخِرَ وَوَلَّى عَمَلُهُمْ الْآخِرَ
 تَوَلَّى وَكَانَتْ الدِّينُ وَالْشَّيْخُ وَالْمَعْنَى وَالْمَعْنَى وَالْمَعْنَى وَالْمَعْنَى
 فَجَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَهَلْ وَافَقَ جَزَاءُ النَّاسِ وَحُفَّتْ مَعَ الْبَيْتِ
 وَالْأَوْصِيَاءِ وَالْهَدَاةِ وَالْمُصَاحِبِينَ وَحَسَنَ أَوْلِيَاءُكَ رَفِيقَ الْكَلَامِ أَمَّا
 فَتَنَ الْوَلَدُ وَوَحَا نَحْنًا وَكَانَتْ فِي حَبِيبِي حَمْدُ نَجْمَةِ النُّعْمِ بِرَحْمَتِكَ يَا
 رَحْمَتُ الرَّحْمَنِ كَسَابَ بَابَ بَابٍ صَاحِبَ بَابٍ سَلَامٌ وَاسْمُ ابْنِ
 عُمَانَ سَعِيدُ الْعَمَلِ وَتَحْمِيدُ عَمَلٍ وَحَسَنُ دِينٍ وَعَلَى بَنِي مُحَمَّدٍ الشُّرَى
 بِسْمِ اللَّهِ بِكِي أَوْفُوا دِينًا بِسْمِ اللَّهِ بِبَابِ بَابٍ كُنْ دِينًا بِبَابِ بَابٍ وَكَانَ عَلَى بَنِي
 بَنِي جَعْفَرٍ بَنِي مُحَمَّدٍ بَنِي مُحَمَّدٍ وَاسْمُ كِتَابٍ مُصَابِحُ الْبَارِئِ كَرْدِ اللَّهُ
 كَرْدِ اللَّهُ بِبَابِ بَابِ بَابِ بَابِ بَابِ بَابِ بَابِ بَابِ بَابِ بَابِ بَابِ بَابِ
 الْمَوْلَانِ وَهَيْبَةُ عَلَى حَبِيبَةِ الْكَلَامِ عَلَى فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ وَكَانَ

بَابُ عَمَلِ رَحْمَتِهِ

بَابُ عَمَلِ رَحْمَتِهِ

لَتَم

الْحَقُّ

بَابُ عَمَلِ رَحْمَتِهِ
 بَابُ عَمَلِ رَحْمَتِهِ
 بَابُ عَمَلِ رَحْمَتِهِ

الْخَيْرِ وَالْحَقِّ وَعَلَى وَجْهِكَ وَجْهِكَ وَوَجْهِكَ وَوَجْهِكَ وَوَجْهِكَ
 وَجْهِكَ وَوَجْهِكَ وَوَجْهِكَ وَوَجْهِكَ وَوَجْهِكَ وَوَجْهِكَ وَوَجْهِكَ
 أَشْهَدُ أَنَّكَ رَأَى الْقُرْآنَ آدَتِ عَنْهُ وَأَدَّتْ عَلَيْهِ مَا لَمْ يَنْفَعْ وَلَا خَلَفَتْ عَلَيْهِ
 لَمْ يَكُنْ حَامِيًا وَافْعَلْ ذَلِكَ مَا لَمْ يَكُنْ حَامِيًا وَافْعَلْ ذَلِكَ مَا لَمْ يَكُنْ حَامِيًا
 مَا خَلَّتْ فِي السَّابِقَةِ وَاسْتَخَارَ السَّلَامَ عَلَيْكَ مِنْ بَابٍ مَا وَاسَّعَهُ وَمِنْ سَعَرِ
 مَا أَمَلَكَ وَمِنْ تَوَكُّلِكَ مَا أَمَلَكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ اللَّهُ أَحْسَنُكَ رَحْمَةً حَتَّى مَا يَكُنْ
 الشَّيْخُ فَكَانَتْ عَنْهُ وَأَدَّتْ عَلَيْهِ **نَكَاهُ** كَرْدِ السَّلَامَ عَلَيْكَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَانَ
 أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ تَاصِلًا بِرَمَانٍ حِينَ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ
 وَمَوْلَاةُ الْوَلَدِ وَكَانَتْ لَيْلَةً مِنْ عَمَلِهِمْ وَبَنِي الدِّينِ خَالِفَتُكَ يَا حَمْدُ اللَّهِ
 الْكَامِلُ بِكَ اللَّهُمَّ لَنْ جَنِّي وَالْإِنِّي لَنْ جَنِّي **نَكَاهُ** كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ
 انْقَاءَ اللَّهِ رَمَا بَابَ بَابِ بَابِ بَابِ بَابِ بَابِ بَابِ بَابِ بَابِ بَابِ بَابِ
 عَمَلِ رَحْمَتِهِ دُونَ خَلْفَتِهِ رَحْمَتِهِ دُونَ خَلْفَتِهِ رَحْمَتِهِ دُونَ خَلْفَتِهِ
نَكَاهُ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ
 وَتَتَبَعَ دُونَ دُونَ دُونَ دُونَ دُونَ دُونَ دُونَ دُونَ دُونَ دُونَ دُونَ
 اسْمُ بَابِ بَابِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ
نَكَاهُ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ
 كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ
 قَرِيبُ الْقُرْآنِ بَابِ بَابِ بَابِ بَابِ بَابِ بَابِ بَابِ بَابِ بَابِ بَابِ بَابِ
 جَامِعُ حَقِّكَ وَكَانَ فَضْلُهُمْ مَذْكُورًا شَدِيدًا وَكَانَ يَارَتُ بِكَرْدِ السَّلَامِ
 عَلَيْكَ يَا دِينَ الْقُرْآنِ مِنْ فَلَانِ بْنِ فَلَانِ أَتَيْتُكَ وَأَمْرُكَ شَاعَرَ لِي وَكَانَ
 عِنْدَ رَيْكَ وَاجْتِهَادُكَ ذِيكَ اللَّهُمَّ أَفْضَلُ الْوَلَدِ مِنْ رَحْمَتِكَ مَا يَتَغَنَّى
 بِهِ عَنْ رَحْمَتِكَ مِنْ رَحْمَتِكَ وَكَانَ عَمَلُهُمْ دُونَ رَحْمَتِكَ سَيِّدُ رَحْمَتِكَ

عَلَى

بَابُ عَمَلِ رَحْمَتِهِ
 بَابُ عَمَلِ رَحْمَتِهِ

عَلَيْكَ وَوَلَدَيْكَ وَنَدَائِي الشَّاهِدَيْنِ وَالْعَلَّامِ وَجَمِيعِ أَهْلِ خِيَارِ رَحْمَةِ
مَلَائِكَتِهِ كَلِّمْهُمْ أَحْفَظْنَا وَاحْفَظْ عَلَيْنَا وَاجْعَلْنِي وَأَيَّاهُمْ فِي ذَايِكَ الْفِي لَا
تَضِيعْ وَاصْرِفْ عَنِّي وَمَنْ دَفَعَنِي عَنْكَ فَدَعْنِي عَنْكَ وَاصْرِفْ عَنِّي وَاصْرِفْ عَنِّي
وَصَلِّ عَلَى خَلْقِي يَا مَنْ تَقَعُ فِي هَذَا الْقَصْدِ مِنْ تَتْلُوكَ بِإِذْنِي عَنْ فُلَانِ بْنِ
فُلَانٍ وَأَوْفَاكَ أَيْلَهُ مَا قَوْلُهُ **وَجَوْنِ سَلَامَتِهِ بِمَوْلَى نَبَاتٍ وَكَلِّمْهُمْ**
كَلِّمْهُمْ رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ إِنْ أَفْسَدْتَ هَذَا الْفَسْلَ عَنْ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ مَا
لَهُ بَوْلُهُ عَلَيْهِمْ وَفِيهِمْ وَفِيهِمْ وَفِيهِمْ وَفِيهِمْ وَفِيهِمْ وَفِيهِمْ وَفِيهِمْ وَفِيهِمْ وَفِيهِمْ
وَمِنْ عَمَلٍ مَا يَصِفُهُ وَيَعْلَمُهُ وَيَعْلَمُهُ وَيَعْلَمُهُ وَيَعْلَمُهُ وَيَعْلَمُهُ وَيَعْلَمُهُ وَيَعْلَمُهُ
وَمِنْهُ وَشَعْرُهُ وَبَشَرُهُ وَمَا أَوْلَى الْأَنْفِ وَشَعْرُهُ وَبَشَرُهُ وَمَا أَوْلَى الْأَنْفِ
يَوْمَ تَقْرَأُ الْيَوْمَ وَحَاجَّتُهُ وَخَرَفَتُ عَلَى ذَلِكَ وَهَلْ تَنْتَبِهُ مِنَ الدُّنْيَا يَا أَحْمَدَ
عَدَدُ هَامَةُ بَارِئُ سَوْدُ وَنَسْتَسْتَكُ جَاهِدًا لَكِنْ بَارِئُ سَوْدُ وَنَسْتَسْتَكُ جَاهِدًا لَكِنْ
يَكُنْدُ بِرِيسَانِيهِ وَوَقَالَ لَهُ وَدَانِ حَالِ مَسْئُولٍ قَدِيرٍ وَتَقْلِيلٍ بِشَدْوِ جَوْنِ نَزَلِ
دَرْسِ سَكُونِ اللَّهِ هَذَا بَارِئُ شَرِّعٍ فِي تَجْرِيدِهِ عَنِ اللَّهِ هَذَا بَارِئُ شَرِّعٍ
عَلَى فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ وَنَسْتَسْتَكُ جَاهِدًا لَكِنْ بَارِئُ سَوْدُ وَنَسْتَسْتَكُ جَاهِدًا لَكِنْ
مِنْ الدُّنْيَا يَا أَحْمَدَ وَبَارِئُ سَوْدُ وَنَسْتَسْتَكُ جَاهِدًا لَكِنْ بَارِئُ سَوْدُ وَنَسْتَسْتَكُ
يَهْلِكُ هَذَا بَارِئُ شَرِّعٍ فِي تَجْرِيدِهِ عَنِ اللَّهِ هَذَا بَارِئُ شَرِّعٍ فِي تَجْرِيدِهِ
وَأَحْفَظْنَا وَاحْفَظْ عَلَيْنَا وَاجْعَلْنِي وَأَيَّاهُمْ فِي ذَايِكَ الْفِي لَا
دَعْوَى وَنَسْتَسْتَكُ جَاهِدًا لَكِنْ بَارِئُ سَوْدُ وَنَسْتَسْتَكُ جَاهِدًا لَكِنْ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ بِأَحْسَنِ مَا يَنْبَغُ
قَلْبُهُ بِقَدْرِ هَدْيَتِهِ وَهَبْ لَهُ مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْغَنِيُّ الْغَنِيُّ
وَكَلِّمْهُمْ كَلِّمْهُمْ كَلِّمْهُمْ كَلِّمْهُمْ كَلِّمْهُمْ كَلِّمْهُمْ كَلِّمْهُمْ كَلِّمْهُمْ كَلِّمْهُمْ كَلِّمْهُمْ
كَلِّمْهُمْ كَلِّمْهُمْ كَلِّمْهُمْ كَلِّمْهُمْ كَلِّمْهُمْ كَلِّمْهُمْ كَلِّمْهُمْ كَلِّمْهُمْ كَلِّمْهُمْ كَلِّمْهُمْ

عَلَيْكَ وَوَلَدَيْكَ وَنَدَائِي الشَّاهِدَيْنِ وَالْعَلَّامِ وَجَمِيعِ أَهْلِ خِيَارِ رَحْمَةِ
مَلَائِكَتِهِ كَلِّمْهُمْ أَحْفَظْنَا وَاحْفَظْ عَلَيْنَا وَاجْعَلْنِي وَأَيَّاهُمْ فِي ذَايِكَ الْفِي لَا
تَضِيعْ وَاصْرِفْ عَنِّي وَمَنْ دَفَعَنِي عَنْكَ فَدَعْنِي عَنْكَ وَاصْرِفْ عَنِّي وَاصْرِفْ عَنِّي
وَصَلِّ عَلَى خَلْقِي يَا مَنْ تَقَعُ فِي هَذَا الْقَصْدِ مِنْ تَتْلُوكَ بِإِذْنِي عَنْ فُلَانِ بْنِ
فُلَانٍ وَأَوْفَاكَ أَيْلَهُ مَا قَوْلُهُ **وَجَوْنِ سَلَامَتِهِ بِمَوْلَى نَبَاتٍ وَكَلِّمْهُمْ**
كَلِّمْهُمْ رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ إِنْ أَفْسَدْتَ هَذَا الْفَسْلَ عَنْ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ مَا
لَهُ بَوْلُهُ عَلَيْهِمْ وَفِيهِمْ وَفِيهِمْ وَفِيهِمْ وَفِيهِمْ وَفِيهِمْ وَفِيهِمْ وَفِيهِمْ وَفِيهِمْ
وَمِنْ عَمَلٍ مَا يَصِفُهُ وَيَعْلَمُهُ وَيَعْلَمُهُ وَيَعْلَمُهُ وَيَعْلَمُهُ وَيَعْلَمُهُ وَيَعْلَمُهُ وَيَعْلَمُهُ
وَمِنْهُ وَشَعْرُهُ وَبَشَرُهُ وَمَا أَوْلَى الْأَنْفِ وَشَعْرُهُ وَبَشَرُهُ وَمَا أَوْلَى الْأَنْفِ
يَوْمَ تَقْرَأُ الْيَوْمَ وَحَاجَّتُهُ وَخَرَفَتُ عَلَى ذَلِكَ وَهَلْ تَنْتَبِهُ مِنَ الدُّنْيَا يَا أَحْمَدَ
عَدَدُ هَامَةُ بَارِئُ سَوْدُ وَنَسْتَسْتَكُ جَاهِدًا لَكِنْ بَارِئُ سَوْدُ وَنَسْتَسْتَكُ جَاهِدًا لَكِنْ
يَكُنْدُ بِرِيسَانِيهِ وَوَقَالَ لَهُ وَدَانِ حَالِ مَسْئُولٍ قَدِيرٍ وَتَقْلِيلٍ بِشَدْوِ جَوْنِ نَزَلِ
دَرْسِ سَكُونِ اللَّهِ هَذَا بَارِئُ شَرِّعٍ فِي تَجْرِيدِهِ عَنِ اللَّهِ هَذَا بَارِئُ شَرِّعٍ
عَلَى فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ وَنَسْتَسْتَكُ جَاهِدًا لَكِنْ بَارِئُ سَوْدُ وَنَسْتَسْتَكُ جَاهِدًا لَكِنْ
مِنْ الدُّنْيَا يَا أَحْمَدَ وَبَارِئُ سَوْدُ وَنَسْتَسْتَكُ جَاهِدًا لَكِنْ بَارِئُ سَوْدُ وَنَسْتَسْتَكُ
يَهْلِكُ هَذَا بَارِئُ شَرِّعٍ فِي تَجْرِيدِهِ عَنِ اللَّهِ هَذَا بَارِئُ شَرِّعٍ فِي تَجْرِيدِهِ
وَأَحْفَظْنَا وَاحْفَظْ عَلَيْنَا وَاجْعَلْنِي وَأَيَّاهُمْ فِي ذَايِكَ الْفِي لَا
دَعْوَى وَنَسْتَسْتَكُ جَاهِدًا لَكِنْ بَارِئُ سَوْدُ وَنَسْتَسْتَكُ جَاهِدًا لَكِنْ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ بِأَحْسَنِ مَا يَنْبَغُ
قَلْبُهُ بِقَدْرِ هَدْيَتِهِ وَهَبْ لَهُ مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْغَنِيُّ الْغَنِيُّ
وَكَلِّمْهُمْ كَلِّمْهُمْ كَلِّمْهُمْ كَلِّمْهُمْ كَلِّمْهُمْ كَلِّمْهُمْ كَلِّمْهُمْ كَلِّمْهُمْ كَلِّمْهُمْ كَلِّمْهُمْ
كَلِّمْهُمْ كَلِّمْهُمْ كَلِّمْهُمْ كَلِّمْهُمْ كَلِّمْهُمْ كَلِّمْهُمْ كَلِّمْهُمْ كَلِّمْهُمْ كَلِّمْهُمْ كَلِّمْهُمْ

بعد تکبیر چهارمین گوید اللَّهُمَّ لَعْنَةُ لَنَا وَلِأَقْرَبِينَ وَمَنْ مَعَنَا وَسَلَامًا وَنَجْرًا
وَرَحْمَةً يَا مُنِيبُ این دعا چهارمین حاجت است اللَّهُمَّ إِنِّي لَا أَهْتَمُّ إِلَّا بِكَ إِنَّكَ عَلِيمٌ
لِّكَ وَدُرِّسَ لِكَ اللَّهُمَّ مَا خَشَنَ قَرَامَاتِي وَخَشَنَ حَوَائِجِي فَأَتَاكَ بِحُلَّةٍ وَأَتَاكَ بِرَقَابَةٍ
يُؤَاتِي عَذَابَكَ وَيُؤَادِي أَرْوَاحَكَ وَيُقْضَى هَلْ يَتَبَرَّكَ إِلَهُكُمْ حَيُّ قَدِيمٌ عَلَيْكَ
فَتَبَّرْ لِحُجَّتِنَا يَا مُرِيدُ يَا اللَّهُمَّ لَا تَرْفَعْنِي وَلَا تَرْفَعْنِي يَا مُسْتَعِظُ بِسَمْعِ تَسْمِينِ
مَذْهَبِ مَنْ مَانَدَانْدِ عِدَادِ بَرِّ مَا شَبَهَ بَانْدِ بَعْدِ تَكْبِيرِ جِهَادِ حَقِيقِ كَوْنِيكَ اللَّهُمَّ
اغْنِ لِلَّذِينَ تَوَلَّوْا بِجَهَنَّمَ أَسْلِكَ وَتَقِيمُ عَذَابًا نَحْمُورُ وَكَثْرَتِ دَفْعَتِ مَطْلَقَانَا
حَقِيقِ كَوْنِ اللَّهِ لَكَ عِلْمُهُ نَفْسُ أَنْتَ خَيْرُهَا وَأَنْتَ مَكْنَى رَأْسُ عَزَمِ رَيْسِهَا
وَعَلَّامَتُهَا خَشَرُهَا مَعَ مَنْ تَوَلَّكَ وَنَسَكَ كَمَنْ نَبَايَ مَا تَوَدُّ وَوَدَّ هَرِ كَيْسَتَا
وَأَجَزَتْ كَوْشِ سَلَامَتِ وَتَجَاعَتِ بَيْنَ كَانِ مَا كَانَدَ وَأَقْسَلَتْ تَرَمِينَ صَفَرِ وَصَفَا حُرَّتِ
وَنَ حَلَّ جَانِهَ بِسِ وَنَ نَزْدَ دِ بَرِّ صَفَا دَاوَرِ كَسَنَدِ كَنِ حَذَّ جَانِهَ بِسِ وَنَ رُودِ
پیشان مزید است بجهت راه ایستد حقیقی که اگر بوی زد دامن را بتابوت بعد از چهار
تکبیر بخیم گوید اللَّهُمَّ عَفِّكَ عَفِّكَ وَبَعْدَ فَاغِ شَدِّدِ بَايَسْتِ أَتَقَرَّ مَرَكَّحَانِهَ
مَرْدَانِدِ جَاهِ كَرْدَانِ مِتَدِ وَطَرِيقِ وَكُورِ هَمْتِ عِزَّانِ طَرِيقِ مَشْهُورِ وَهَرِ دَانِ هَضَرِ

هر چه آید که در دست کویست از نیک
 صلوات است کاهیت در خلق کاه
 و به بل بیان پس در کجاست
 حاجت داشت مست
 مردیست و حجت صادق
 کسی بیزیر چنگ کند و هر بیانی در حاکم
 و حاضر شود و گوید (درم) السلام
 چه در دست علم بود حق گفتار
 کویون شد و دست شمار کرد و ندم
 از لطف چه بد استم از چه در کجاست
 مدد یابد

م

علیه السلام بخوانند که اللهم جان الأبرار عن جنتهم وأصوفه إليك روحه وبقية
سنتك رضانا وأكبر من الأبرار من رحمتك ما تغنيهم به عن رحمة من سواك و اگر
 خواهد یکی اللهم صلي رحمة الله تا آخر دعا چنانکه در بیان پیشایدن محمد
 باشد و چنانکه سرورم باز گوید و لحاظ می نماید که وقت میت اوست و باید که در سر
 قبر و اوقات بلند او را تلقین کند تلقینی که مذکور شد و است تقویت داون
 اقام میت را و چنانکه در وقت و بعد از آن می بیند ایشان را پیش نمودن و تسلی دادن
 و در وقت بقیه دادن این دعا جهت ایشان کردن که هو الله و هو الله و هو الله
عنكم و رحمتهم فوقكم آنکه در حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم معقول است که در
 مقبره بگوید الحمد لله و هو الله و هو الله و کافیت در بقیه بیت اینک صاحب مقبره است
 بر پیش و سست است کتابه مذکور هر چند طعام جهت ایشان بفرستد و بگوید و است
 بفرستد ایشان طعام خوردن و حال است نقل کردیم میان شایسته ای و یکی یکی آن
 می آید انداخته علیهم السلام مادی که در فن نگرد باشد و است و در فن کند جایز نیست
 و بر و بقی جایز است نقل یکی ز مشاهده مذکور و هیچ شایسته عین امر حق در کتاب
 مذکور می بیند که در نقل میت را پیش از دفن بفرستد و است و بگوید و است
 بخشت چنانکه بر آوردن و بر پای برینا ساختن و بفرستد را بفرستد کردن مگر در این
 شرف و فضل و آنکه مکروه نیست زیرا که درها مستحقه زیارت ایشان است و بگوید
 که در ابتدا و میت را در یک قبر نهاده پس اگر بعد از آنها سابق باشد حرام است چه مستلزم
 بش قبر دیگر و در سنت است هدیه کردن میت مستلزم دعا و قصد است و
 هدیه نه و حج و غنای خصلت و امان هدیه میت که در مشایخه کنند چنانکه در پیشا
 نمازهای سنتی خواهد مذکور شد و اگر خیر است کسی بر شخصی رسد سنت است
 که بگوید بسم الله که سر و دست آن حضرت رسول صلی الله علیه و آله که را بگوید و است
إني و جموعي أكتبه في أحسنين و أحسن كتب في العتقين و خلفه

یا اهل القبور

توفیقکم صلی علی محمد و آل

یا مفلحین و مفلحین

بسم الله الرحمن الرحيم

علی عقیبه فی تعزیرین استقام لا تحزننا الجوه ولا تقربنا بعدا و عقیقته و آله
 و سنت است زیارت قبول مسلمانان کردن و کیفیت زیارت و شهادت در بیان عباد
 از باب دوم مذکور شد فصل دوم در زیارت در زیارت در زیارت در زیارت در زیارت
 و از آنکه و همچنین هر از آنکه که موجب خوف باشد بجا می آید و قول مثل یاد های
 سرخ و زرد و مانند آنها و این فغان واجبست در وقت حدیث یکی از اینها و وقت این فغان
 در کسور راستای است تا وقتی که شروع در کشودن کند و در محو فغان است مدت
 بودن تنهاست و در زمانه مذکور عمر پس اگر شهادت می فغان از آنکه غیر رسد است بعد
 فغان باشد و ساقط خواهد بود و کیفیت این فغان عبارت است از ده رکوع و چهار سجده
 آنست که بعد از نیت و تکبیر اول الاحرام رکوع و سوره نهای بخواند آنکه رکوع کند و چون
 سوره زکریا رکوع برده از آن رکوع و سوره نهای بخواند یا از رکوع کند و چون بر خیزد از آن
 رکوع و سوره نهای بخواند پس باید از طریق پنج رکوع را تمام کند و بعد از آن رکوع پنجم بچند
 روزه و سجده بطریق سجده های فغان بکند پس بخون و دو رکعت دوم را نیز با این طریق
 بکند و این نماز را طریق دیگر است و آن آنست که اگر بعد از رکوع سوره را تمام بخواند
 بلکه یک آیت یا دو آیت و سوره بخواند و هر رکوع روزه و چون سرانجام رکوع برود و احتیاج
 بخواندن آنکه یک رکعت بلکه سوره را از آنجا که گذشت برده باشد بخواند پس تمام که سوره
 تمام شد و احتیاج بخواندن آنکه یک رکعت نیست و این نماز را با احتیاج
 و طول دادن آن بقدر مقدور و آعاد فغان نمودن اگر پیش از آنکه فغان شود
 و همچنین است حال در نماز و ایست و ساقط است پیش از رکوع و دوم و چهارم
 و ششم و هشتم و در وقت خراشیدن و بلند کردن و در رکوع و سجده و قنوت
 ذکر گفتن و ایست و وقت سوره های در مثل سوره الکاف و در نیا و غیر آنها خواندن
 و بعد از هر مرداشق از رکوع تکبیر گفتن مگر بعد از رکوع پنجم و دوم چه
 سنت در آنها آنست که بگوید سبح لله من عزه و جلاله و قضای مان کسوف و کسوف

در زیارت حضرت علی علیه السلام

در زیارت حضرت علی علیه السلام

در زیارت حضرت علی علیه السلام

[illegible]

وَقَدْ نَفَا يَهْدَا

کرده است که آنحضرت بنا بر پدر و اژدها که امش از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام
 روایت کرده است که آنحضرت فرمود که حق سبحانه و تعالی بود و نه نامست کسی که
 بخواند آن نامها را متعجب میگردد و دعای او کسی که احصا کند و بشمارد و آورد
 آنها را داخل بهشت میکند و مراد یا احصا یا آنکه این بابویر رحمه الله ذکر کرده است
 احاطه بآن نامهاست و اطلاع بر معانی آنها روایت شیخ محمد التتین
 محمد بن محمد بن عثمان است رحمه الله روایت شیخ شهید ابو عبد الله بن مکی بن محمد
 بن حاتم اصلی است و ما هر طریق آن در بعد و بی بیان میکنیم که اشتغال بر عدد
 اسما داشته باشد چه بر طریق محقق فلسفا و از اول

[Faint handwritten notes or bleed-through from the reverse side]

الله لولده ولدت
لاعلى
حقيقه
رؤوف
الظان
الطارق
العل
المور
اندراب
لله لولده ولدت
لاعلى
حقيقه
رؤوف
الظان
الطارق
العل
المور
اندراب

[illegible]

کتاب گدای گشته همه مقامات خلافت را علی غالب بر هر پایه آنرا از اصدا و افتاد و گدای
کریم و صیقل افتاده و بعضی غیبی نماید **الفصل** چنانکه در آیه کریمه است **يُشْكِلُ لَكَ**
عَرْشَكَ كَأَنَّكَ خَافُفُ عَثَرًا ای عالم بوقت محو بنمایا یعنی بصفی و نیکو کار **لَكَ** خدایت
خالق چنانکه میگوید **وَلَا تَكُنْ دُونَ الْخَلْقِ وَرَأَاهُمْ** ای غلام **الْعَالَمِ** تا مل منعت و از من
هر مصدق و خالق هر مخلوق و هر وجود که غیر او باشد ساخته است از **أَرْضٍ** عالم
چه بدیت بمقتضی علت چنانکه در آیه کریمه یافت **كَمْ كُنْ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ** ای ام سلمه
الْحَكِيمُ متوجه انهم **الْعَالَمِ** و در است گشته و بعد خود **النَّظَاهِرُ** منق از آیه و واضد
و امثال و ان صفات و کمالات **الْعَالَمِ** که در عین و خلاصه نام حد در دایره ان جهت
مبا لغات **الْقَدْرُ** **الْوَلِيُّ** **الْمَلِكُ** معنی یعنی مستقر بر بولیت **الْقَدْرُ** شکند از احاط و پر
آورنده حیوانا و شکند دامنای زمین و سپرون آوردند که **وَبَنَاتُ الْفَلَكِ** مقدم
بر است که از ان بنیت و جبه و دایا سابق بنیت بر او عدم **الْمَقَامِ** کام بخلاق **مَسَافِ**
چنانکه **لَقَدْ تَقَرَّبَ إِلَيْنَا** ظاهر گشته حکمت **كَاشَفَ الْغُيُوبَ** و دهانه از احداثت بد
حُجْرَاتِهَا بیان ضرورت گشته **الْمَوَاقِفِ** و گشته **بِعَمَدٍ** و بعد خود **الْقِيَامِ** از او
بدان که با عال و نشان چنانکه میگوید **كَمَا تَقَرَّبَ إِلَيْنَا** یعنی هر چنان که در هر چنان جزا
ناوه میشود **الْمَوَاقِفِ** و دهانه **عَلَيْتَ وَشَفَا** **فَصَلِّ** چنانکه از باب و هم **وَبِعَمَدٍ**
حُجْرَاتِهَا بد آنکه هر اسمای حق نیار است و پنجه در این مقام مذکور
میشود بعضی از آنها است که ذکر کرده است **أَشْرَفُ شَيْخٍ كُنْتَنِي بِحَمْدِ اللَّهِ** کسی که در وقت
چاشت و عصر و مثل آن شریف شست و شستن با بگوید **عَظِيمٍ بِرَبِّهِ** **الْحَمْدُ لِلَّهِ**
از خواهر این دو است که چون بعد از نهاران و از صبحه صد بار گفته شود لطیف الهی
تا مل حال و میشد **الْمَلِكُ** صاحب سلطنتی که مفاومت آن کند یا بطریق که هر روز
شست و چهار بار آن بگوید سلطنت و دایمی کرد **وَالْقَدْرُ** کسی که در سجده صد
هفتاد بار آن بگوید پاک میشود باطن او **وَالْمَدَائِلُ** **وَالْمَدَائِلُ** و در ان مقامات از امرای

[illegible]

امت من حاملان قرآن است و جمعی که در شب عبادت کنند و در حدیث دیگر فرمود
که حاملان قرآن بزرگان اهل بهشت اند **و مستحب است** کسی که قرآن قرائت کند
چنانکه آن حضرت صادق علیه السلام فرمود است کسی که قرآن کند آن وی مصطفی است
میشود و آن چشم خود و تخفیف میدهند عذاب پدر و مادر او را هر چند که گناه
باشند و آن حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود است که هیچ چهره شدیدی تر بر
شیطان نیست از آنکه قرآن را تلاوت کند و آن استحقاقی است که بخداست صادق
علیه السلام فرمود که من قرآن را در حفظ دارم از حاملان بخوانم چنان است با نظر
در مصحف کنم و بخوانم در مود که در مصحف بخوانم بهتر است مگر عبادی که نظر
کند در قرآن عبادت **و اما تفسیر قرآن** پس قدری از آن واجب است و آن قدر
که در نماز واجب است و قدری دیگر مستحب است و آخر عظیم دارد چنانکه
آن احادیث سابق ظاهر میشود و ایضا فرمود است آن حضرت صادق علیه السلام
که میفرمود کسی که حافظ باشد و قرآن را بهشت یا دیگر حق تقاضا و اجرا و عطا
میشود و در حدیث دیگر فرمود که سزاوار نیست که مؤمن ببرد مگر قرآن را
یا در کف باشد **و در حدیث دیگر** فرمود که بر شما باد یاد گرفتن قرآن بدست
که جمعی قرآن را یاد میکردند که آن را قاری گویند و جمعی قرآن را یاد میکردند که آن را
خوش بخوانند تا مردم گویند که خوش خوانند و درین دو طایفه خبری نیست
و جمعی قرآن را یاد میکردند که شب و روز در نمازها بخوانند و پندارند که
کسی بداند یا نداند **و در حدیث دیگر** رسول صلی الله علیه و آله فرمود است که هر کس
که قرآن را یاد کرد بدست کسی که قرآن در قیامت بخواند بقدر حامل خود بصلوات
جوان بسیار خوش میروم و میگوید که من آن قرآن را که بسبب من شهادت بودی
و بسبب من روزها بر دهن خود را نشسته میدانی و بکشتن غل و بیت من آب
و دهانت خشک میشد و اشتیاق از دیدن امت جاری میشد و امر و نایام هر جا که

میر روی و هر که بخواند که در نماز و آن بی عبادت خود میروند **و در حدیث دیگر**
تجارت جمیع تجارت برای بقیشت با دو تا که نزدی که است الهی بگویم برسان
تا حرمی آوردند و بر سرش میگذارند و امامان از عذاب را بدست و استیلا میدهند
و آنچه بخواند بود در بهشت را بدست چنانچه میدهند و در حله برای میباشند
و او میگوید که قرآن بخوان و یاد کن و بعد دهی آن را بدست با کمالی و بدست
و مادرش داد و حله میباشند تا که مؤمن با دست و میگویند با ایشان که این برای
آنت که بفرزند خود تقدیم قرآن کردید و آن حضرت میرزا مبین علیه السلام فرمود
که بفرستنی حق تمام است که تقدیم میفرمایند عذاب اهل زمین را که یکی از اینها
سالم از عذاب نکند و بدست جباری که اهلان ایشان پس چیده نقل میفرمایند
بر بران که قدم بر میدارند بوسی غلها و بر اطفال که قرآن یاد میکردند ایشان را
میفرمایند و عذاب از ایشان تا آخر میکند و ایضا آن حضرت فرمود است که
خانه که در آن قرآن خوانده شود و یاد خدا در آن میشود برکت در آن خانه دنیا
میشود و ملائکه در آنجا حاضر میشوند و شیاطین از آنجا اندود میشوند
و شیعی میفرمایند آنجا اهل آنجا چنانکه که کتب در شیعی میدهند اهل زمین را
و خانه که در آن قرآن خوانده میشود و یاد خدا بخواند برکت از آن کم میشود و ملائکه
از آن دوری میکنند و شیاطین در آنجا حاضر میشوند و حضرت صادق علیه السلام
فرمود که خانه که در آن مسلمانی قرآن خواند اهل آسمان آنجا را یکدیگر میفرستند
چنانکه اهل جاستان ها را یکدیگر میفرستند و از امام محمد باقر علیه السلام فرمود است
که هر که قرآن را استاده و در نماز بخواند حق تقاضا دهد در هر حرفی حسنه در آن باشد
بنویسد و اگر شش در نماز بخواند هر حرفی پنج حسنه از برای او بنویسد
و اگر دویست و نه حرف بخواند هر حرفی ده حسنه از برای او بنویسد و در حدیث دیگر
که چه چیز مانع میشود از جباران شما را که مشغولند و بدان را از آنکه چون عذاب برگرد

انظیم وین سورم اثرات آن چه در کون و غرض است و حق تعالی مخصوص کرده
آن که حق تعالی او را تعلیم و آله و مشرف ساخته است باین سورم و او را و شریک
نکرده است و اما و احد از اینها را عین سلیمان علیه السلام را چه با او حق تعالی جسم الله است
کسی که بجز آنکه این سورم را که معتقد باشد به پیروی محمد و آل او و منافق باشد
امری از سورم را و ایان بظا هر و بطن آن داشته باشد عطا میکند حق تعالی هر چه
اوان حسنه که هر یک ازان بهتر باشد و دنیا و آخرت و دنیا است از اهل حق اموال
و کسی که کوش در بر خوندن آن مرویست ثلث آنچه را برای قاریت و در حدیث
دیگر فرمود که حق تعالی بر حق عذاب میفرستد عذاب لادم و حتم پس علی نایب
سورم را فاعلم بچیزی که حق تعالی آن عذاب را از ایشان دفع میکند تا چهل سال و آن
حضرت صادق علیه السلام مرویست که اسم اعظم مقطع و معتبر نیست در سورم و آنچه
البصره این از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت کرده است که هر که کسی
بجز از آن آید و در وقت میفرستد حق تعالی او را عطا میکند و اگر کسی که
یک یا اسب ستر باشد و مستطرها باشد ای آن امر که مسل تا را تعلیم بین سورم
چه تعلیم آن برکت و ترک آن حسرت است و فقد و نیست بطل را یعنی محروم را بطل
این سورم و در روایت دیگر فرمود که هر چه با باشد ی همت و بلند ی قرآن البقره
کسی که در روز بخواند آن را در خانه خود سه روز شیطان داخل آغازه نمیشود و اگر شب
باشد بخواند سه شب شیطان داخل آغازه نمیشود و اینها از حضرت پرسیدند
که کدام سوره افضل است فرمود سورم البقره که بعد کدام آیه از آن افضل است
فرمود که آیه الکرسی و در حدیث دیگر فرمود که بهتر است که چهل سال آن خود در جهت
حفظ کردن سورم البقره و در ثواب آن اعمال از حضرت صادق علیه السلام مرویست کسی
که بخواند سورم البقره و آن عرا را در وقت قیامت سلیم میکند این دو سورم بر سر او
داشته و در سایه بان آن کسی که بخواند آن عطا میشود بآن بهر آیت از آن

مان در جبر جهنم و کسی که بخواند آن در روز جمع صلوات میفرستد بر او
حق تعالی و ملائکه تا عز و ب و ثواب الهی کسی که بخواند آن را چنان باشد که بشت
کرده باشد هر که در عالم میراث برده و عطا کنند و اگر کسی که همیشه بند و بخورد
و آنرا د کند و در مشیت الهی باشد و آن حضرت میراث مسین علیه السلام مرویست
کسی که بخواند آن را در هر چه در این شود از مصطفی و بنی مائده کسی که بخواند آن را
پس بعد از شش هر چه بود و بخواند آن که در دنیا است عطا میشود بر او و در حدیث
و بخواند آن را در ده سینه بلند میشود و هر چه در این است حضرت امام محمد باقر
علیه السلام مرویست کسی که در هر پنجشنبه آنرا بخواند یا بشنود یا در گوشه گوشه
و هر که بخواند آنرا در روز انعام باشد سورم انعام یک دفعه و هفتاد هزار
ملك آنرا مشایف گرداند تا از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و آله پس تعلیم کند آنرا
که اسم اعظم از حق و هفتاد و هفتاد آن هست و اگر مردی بداند آن که در دنیا اندک آن
چه ثواب است هر که آنرا آن نکند و آن حضرت امام به امام علیه السلام مرویست که سورم
انعام یک دفعه بخواند و هفتاد هزار ملك مشایف آن گرداند و بلند کرده بر داند
آنرا تسبیح و تحمید تا از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و آله پس کسی که بخواند آن
آن هفتاد هزار ملك تسبیح گویند آن برای او تا روز قیامت و آن حضرت رسول
صلی الله علیه و آله این مثل این مرویست الا آنکه آخر آن چنین است که بعد از هفتاد
اثنان صلوات بپوشد میفرستد و آنرا این عبادت مرویست کسی که سورم انعام را
هر شب بخواند در روز قیامت آن جلد ایمان باشد و پدید آید حق تعالی چه تم را
نمیپند هر که آنرا کسی که بخواند آنرا میگویند حق تعالی آن را و شیطان آنرا
و هر که در حضرت آدم علیه السلام شفیع او در روز قیامت کسی که بخواند آن
اعتراف را در هر ماه میگرد و روز قیامت آن جلد جانی که حق تعالی در شان ایشان
فرموده است لا حق علیه سیم و لا هم یحقون و لا حق علیه سیم و لا هم یحقون و لا حق علیه سیم و لا هم یحقون

اند و هناك و اگر چنانچه آنرا و در هر جمعه حساب میکنند با آخر و در وقت
 بدست کتبات محکات دین بسیار است پس ترک میکنند خواندن آنرا که گواهی
 میدهد بر دین قیامت برای کسی که آنرا خواهد باشد **الانقال و تقیه** کسی که این
 دو سوره را بخواند در هر جمعه او ببرد و در قیامت و شاهدیم برای یکدیگر او بر دین است
 انشقاق عطا میشود او را از اجر بعد و هر منافق و منافقه که در دنیا است و در جهنم
 و محو میشود تا و ده سیئه و بلند میشود جهت او در جبر و عیش و جلد عیش
 صلوات میفرستند بر او و اما ای که نیت است **معه** کسی که این دو سوره را در هر جمعه
 بخواند هر کس نفاق بر او نهاید و یک شیعه از اهل بیت علیهم السلام باشد حق و طاعت
 خود در روز قیامت از آنجا نجات یابد و با شیعیان تا آنکه تاریخ شود حق تعالی آن
 خلق را **سوره** بیان فضل آن مذکور در سوره انفال و آن حضرت امیر المؤمنین علی
 مرویت اینکه بسم الله نازل شد در اول سورم بر آیه جهنت نکه بسم الله اما
 و در جهنت و در این سورم دفع امان و امر بجهنت است و **سوره** دیگر بقیه گفتار است
 کسی که بخواند آنرا عطا میشود این اجر بعد و هر که تصدیق حضرت یونس
 علیهم السلام و نکند بر یا و کرده باشد و بعد از هر که با نوح و نوحه شده باشد و در جهنم
 کسی که بخواند آنرا در هر دو ماه یا سه ماه خوف نماند بر وی که آنجا افتاد
 باشد و در روز قیامت از جلد و فقر آن باشد **سوره** کسی که بخواند آنرا عطا میشود
 این اجر بعد و هر که تصدیق و نکند بپیغمبری حضرت نوح و هود و صالح
 و شعیب و لوط و ابراهیم و موسی علیهم السلام کرده باشد و در روز قیامت از جلد
 و فقر نجات گردد و از امام محمد باقر علیهم السلام مرویت کسی که بخواند آنرا در هر جمعه
 میبویست شود در روز قیامت دینش برین و حیات کند با و صاحب آستان و طاعت
 نشود روز قیامت از او کتاه و **سوره** تعلیم کند آنرا برین دکان خود چه هر که
 تعلیم کند آنرا برین دکان خود آسان میگردد حق تعالی او سکرات سراید را

کمی آنکه این سوره را در هر جمعه است که چنانچه
 نازل شد بر سوره یا آنکه در هر جمعه است که چنانچه
 میفرمود که این در روز قیامت است که چنانچه
 و چون سوره یا آنکه در هر جمعه است که چنانچه
 موضع آن سوره و طاعت کرد و قصه این
 سوره چنانچه در انقال بود چنانچه در انقال
 می نیکو شد و رسم آنکه ما بین آن و اول
 نیت و تقیه است که هر چه در خلاف کرد
 در آنکه تعالی و تقیه کسی که در آن
 پس فریم در میان این دو سوره
 و بسم الله شریف و این دو سوره را
 قرینین خوانند سوره

و عطا میکند با و تقیه که حسد نبرد هیچ **سوره** کسی که در هر روز یا در شهر
 بخواند آنرا میبویست ساری و ادحق تقا بود قیامت عیالی مثل جمال یوسف و
 نرسد و برافزونی در آن بود و از بهترین بندگانت صالح خدایا باشد **سوره** کسی
 که بخواند آنرا از بدنه نهد یا از اجر بعد و هر برای که آمده و هر که خواهد آمد
 تاقیامت و در آن روز آن وفا کنند بعد حق تقا باشد **سوره** کسی که بسیار بخواند
 آنرا هر کس صاحب عمر باو نرسد اگر چه ناهیبی باشد و اگر مؤمن باشد بجهت حساب داخل
 بهشت گردد و شفاعت و برافزونی کند در اهل بیت او و برادران مؤمنش **سوره**
 کسی که بخواند آنرا عطا میشود از اجر بعد و هر که بت پرستید و بعد از هر که بت
 پرستید باشد **سوره** کسی که بخواند سورم ابراهیم و سورم هجره در روز قیامت
 نماند هر جمعه هر کس نرسد با و فقر و یواکی و بیخبر عقیقی **سوره** کسی که بخواند
 آنرا عطا کند با و بعد از هر که نرسد با و فقر و یواکی و بیخبر عقیقی **سوره** کسی که بخواند
 ده **سوره** **الف** کسی که بخواند آنرا عطا میکند حق تعالی او را بهشتی که عطا کرده
 با و در دنیا و اگر میرد دین روز یا در آن شب عطا کند او را اجر کسی که وقت مرگ
 و هیت نیکو کرده باشد و از امام محمد باقر علیهم السلام مرویت کسی که بخواند آنرا در هر ماه
 کفایت شود از وی قهر در دنیا و در کرده دانا و هفتاد دفع از آن بگذرد چهل مرتبه آنها
 و یواکی و بیخی باشد و مسکن او در جهنت عدن باشد که وسط بهشت است **سوره** کسی
 که بخواند آنرا و چون بخواند و یا نازل شد بر آن **سوره** کسی که در آن روز یا در آن شب عطا کند
 ثواب که هر قطره در روز و شب باشد و هر او قهر از آن هفتاد مرتبه و هر چه
 داشت **سوره** هر که بخواند آنرا و هر چه در آن روز یا در آن شب عطا کند او را از آنجا
 او باشد **سوره** کسی که بخواند آنرا عطا میکند حق تعالی او را بهشتی که عطا کرده
 و جمال در آن روزها او محفوظ است از فتنه آن و کسی که بخواند آنرا داخل بهشت میشود و اگر
 بخواند آنرا در روز جمعه و آن حق تعالی او را نهمه و یک و سه روز یا نه از آن عطا کند

نیت آنی که در جسد حق نشاء بر زمین می افتد و جان می او می کشد **ص** نماز هر روز که کند
 قرآن آنرا در جسد می رسد که این سوره در دل منافقین قرار می گیرد و حق تعالی این سوره را
 در روز قیامت به بهترین صورتها و با بوی خوش به عصارای محشر حاضر سازد و در
 قریه و دار و داره و با و خطاب فرماید که در روز قیامت دنیا که ترا در میان میفرماید گویند
 خداوندان و فرشتگان پس حق تعالی و های ایشان سعید گرداند و گویند که هر که را خوا
 شفاعت کنی پس ایشان بختند که خواهند شفاعت کنند و این گویند که داخل بهشت
 شوی و در هر جا که خواهی ساکن شوی و در حدیث دیگر فرمود که مستحب است که
 بعد از نماز صبح و جمعه این سوره را بخواند و هر مرتبه که بخواند **ص** آنرا در جسد
 آنکه در آن بعد از آن که بگوید **لا یسئرنی الی الله** نیت آنکه در حدیث دیگر فرمود که
 که این سوره را بیک نیت که مذکور شد بخواند پس اگر در شب بخواند و در آن شب ببرد شنبه
 صبح باشد و اگر در روز بخواند و در آن روز ببرد شنبه صبح باشد **الواقعه** کسی که
 بخواند آنرا پیش از نماز و در آن جلد **الان** **ص** کسی که در هر شب جمعه این سوره را بخواند
 حق تعالی او را دوست و امانت و مردم را دوست او گرداند و در دنیا بد حال و فقیر و محتاج
 و آفات دنیا محفوظ باشد و آن رفقای حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام کرد و این سوره
 مخصوص آن حضرت است و حدیث دیگر فرمود که کسی که مشاقق بهشت و وصف آن باشد
 این سوره را بخواند و هر که بخواند و وصف چشم را معلوم کند سوره **الکرسی** را بخواند
 و حدیث دیگر فرمود که بیدم بعد از آن که خفتن دو رکعت نماز داشته میگرداند و
 دو رکعت صلاه میخواند و میفرمودند که هر که این دو رکعت را بکند و صلاه در آن
 بخواند و در شب از غافلانستی فرستد و **سوره نیت** که حضرت امام علیه السلام
 در دو رکعت هفت سوره **الاول** و **الآخر** و **قل هو الله** میخواند و آنرا حضرت هر روز نیت
 کسی که آنرا در هر شب پیش از آنکه بخوابد و بخواند روز قیامت روی او مانند ماه
 شب چهره و نورانی باشد **الحمد** کسی که بخواند آنرا آنکه ان باشد که ایان بخواند و

خدا آورده باشد و آن امام علیه السلام باقر علیه السلام روایت که پیش از خواب مسجرات
 خمس را بخواند و فرمود آنکه این است ملائمت قائم آل محمد علیهم السلام را بکند و چون
 ببرد و در جوار حضرت پیغمبر باشد **الحمد** کسی که بخواند آنرا آن جلد حزب را بکند حق
 تعالی که در کتاب است باشد **ص** کسی که بخواند سوره نیت و بعد از آن نماز فریضه
 و عشاء و نیت نماید آن حق تعالی او را عذاب کند هرگز و نرسد و در خود و هفتاد و یک
 حال و احتیاج **الحمد** کسی که بخواند آنرا جمیع خلق خدا از بهشت و در آن رخ و رخ
 و کرسی و عجاایا و هفت آسمان و هفت زمین و هوا و باد و سر فلک و درختان
 و کوهها و آفتاب و ماه و ملائکه هر یکی را و صلوات فرستند و آن برای او استقفا
 کند و اگر در آن روز پیش از آن شب نیت کرده باشد **ص** کسی که بخواند در آن
 آنرا و سوره **الرحمن** را حق تعالی فرستد و او را بکشد و کشته باشد یا بستاند و او را
 و اموال او کند و آنرا **الحمد** کسی که بخواند آنرا روز قیامت جمیع مؤمنین و مؤمنات
 شیعان او باشد و آن حضرت امام زین العابدین علیه السلام روایت کسی که بخواند آنرا
 در فلکهای واجب و مستحق تعالی او را بایمان امتحان کند و دیدگاهش را متوجه
 سازد و خود و فرزندان و بدو و بقی و نفع مبتلان **الحمد** کسی که بخواند آنرا
 حضرت عیسی صلوات بر او فرستد و استغفار چنان کند و روز قیامت از
 رفقای عیسی باشد و آن حضرت باقر علیه السلام روایت کسی که مداومت بخواند
 آن کند نمازهای واجب و نیت خدا او را در صف ملائکه را بیاورد **الحمد**
 کسی که بخواند آنرا عطا کفایت دهد و هر که در پیشهای مسلمانان حاضر باشد جمعه
 شده باشد یا نیت باشد **ص** فرمود واجب است که هر که ان شیعته را باشد
 اینکه در نماز شام و خفتن سب جمعه سوره **جوه** و **سبح اسم ربك** را بخواند و در نماز
 ظهر سوره **جوه** و منافقین بخواند و چون چشمت کند چنان باشد که بگویند حضرت جواد
 صلی الله علیه و آله عمل نموده باشد و شرب و نیت خدا بهشت است **الحمد** کسی که

اگر آنجا که حضرت جواد
 علیه السلام روایت کرده اند
 در این سوره که در آنجا
 است

و آن حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود است کسی که در میان واجبات سورع را
 بخواند لا ینموت بر خدا که او را در جوار حضرت رسول صلی الله علیه و آله حادث
 و هرگز در دنیا شقاوت او را در دنیا باقی نماند حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 فرمود است کسی که بخواند آنرا من و جبرئیل شهادت میدهند باینکه او ایمان برآورده
 قیامت داشته است و روی او در این دنیا و عقبه کند بر روی دیگر و کسی که
 مداومت کند بآن و عمل نماید بمضمون آن حق تعالی او را با حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 در بهشتین صورت و اعضا و اعضاء او را چنانست که در پیش خنده و تان اینها خواهد
 و میزان او را بگذرانند **اللهم** کسی که بخواند آنرا عزای وی و عذای تقاضا و هر چه
 جفت باشد و آن امام محمد باقر علیه السلام فرمود است کسی که این سورع را در صبح بخواند
 بخواند خدا هشتصد و شصت بار که و چه با هزاران و حق تعالی بگوید که او گناهت کند و پاکت
 رسول صلی الله علیه و آله رحیم باشد و نیت و معشیت علی بن عمر فرمود است که بخواند
 حضرت امام علی بن ابی طالب در روز سه شنبه و فتم حضرت فرمود که در روز سه شنبه
 که تم که بخوانم که در روز سه شنبه حرکت کنم **حضرت** فرمود که هر که خواند که خدا
 او را از شر روز و شب و نگاه دارد باینکه در رکعت اول و ثانیه **سورع** هفت
 حق تعالی بخواند چنانکه حق تعالی میفرماید تو فرم **قل لا اله الا انت سبحانک انی انکرم** و تفهیم
نصوة و سرور و تعالی پس بخواند ایشان نگاه داشت از شر آن روز و باستقبال این روز
 تفاوت و خوشحالی و سرور و شادمانی را و فرمود است کسی که حضرت امام **صلی الله علیه و آله** در
 روز و شب و پنجشنبه در رکعت اول **سورع** حق تعالی بخواند آنرا بخواند و در رکعت
 دوم **سورع** حق تعالی بخواند **سورع** که بخواند آنرا بخواند و در رکعت
 اول آنکه از مشرکان نیست **سورع** کسی که بخواند آنرا حق تعالی ایمان او و حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله که آتش بی سبب کند و هر که هر روز **سورع** عظم شایسته او را بخواند و توفیق
 در نیت کند بیاید و هر که **سورع** را نماند از آنکه بخواند غیر مکر سیراب و داخل بهشت شود

مکر سیراب کسی که بخواند آنرا خدا او را شراب سرد و خنک در روز قیامت بیا
 و حدیث دیگر در سورع و مسلمات که **ثالثا** کسی که بخواند آنرا ثواب شدحتا و ثواب
 بقدر یکمان و جبه که داخل بهشت شود و حدیث دیگر در سورع و مسلمات که **ثالثا**
 کسی که بخواند آنرا روز قیامت در وی او خندان و مستبش باشد هر کسی که **سورع** بخواند
 و **سورع** نگویید بخواند و حفظه الحق با خدا و خدایان و در سایه کرم مستحق باشد
 بان نماند باشد **الکفر** کسی که بخواند آنرا حق تعالی او را در پناه خود گیرد و از وی قیامت
 و حق که در حق تعالی او کند و حدیث دیگر در سورع و مسلمات که **ثالثا**
 بخواند آنرا ثواب شدحتا و ثواب در روز قیامت او را در پناه خود گیرد و از وی قیامت
 و روز قیامت حق تعالی او را در پناه خود گیرد و از وی قیامت او را در پناه خود گیرد
 از شدت روز در فرجه و نافله و آنرا باین طریق خدا او را کند خدا هیچ حاجتی ندارد
 نکتی بوسیله نظر و محبت با او کند تا مردم آن حساب فارغ شود **ثالثا** کسی که بخواند
 آنرا حق تعالی او را در روز قیامت از حق تعالی آید دهد **سورع** کسی که در روز و شب
 آنرا بخواند حق تعالی او را در روز قیامت باین کند که آنرا بخواند و جبه که
 بیشتر و **ثالثا** کسی که بخواند آنرا و ده نشود و اما نماز و او را آن عقب سر و خدا
 دیگر در سورع و مسلمات که **ثالثا** کسی که بخواند آنرا ثواب شدحتا و ثواب
 و در روز قیامت که در روز و شب با و ده حننه **سورع** کسی که بخواند آنرا ثواب شدحتا و ثواب
 او و ایشان و باینجه بن رسول صلی الله علیه و آله بخواند و در روز قیامت که **سورع** بخواند
 بخواند آنرا ثواب شدحتا و ثواب در روز قیامت که در روز و شب با و ده حننه **سورع** کسی که بخواند
 آنرا در روز قیامت او را در روز قیامت از حق تعالی آید دهد **سورع** کسی که در روز و شب
 و صاحب دینان باشد **ثالثا** کسی که بخواند آنرا ثواب شدحتا و ثواب
 که باینهم و در روز قیامت او را در روز قیامت از حق تعالی آید دهد **سورع** کسی که بخواند
 در روز قیامت او را در روز قیامت از حق تعالی آید دهد **سورع** کسی که بخواند

ثالثا

مقبول میشود و روایت دیگر رسیده است که هر که در زمان های واجبش سور
ه را بخواند خیر دنیا را و میله پیرا یا چنین است که هر که بخواند آن دو سور را
تک کند حضرت در جوابش فرمود که ثواب این سورها که در نماز رسیده است حق
و اگر سور را که ثوابی در آن نباشد رسیده است تک کند و قتل هوا و آقا از آن تجاوز
نمای حضرت پس دو سور را می پندارند آن سور را پس که شرت کرده اند و اگر غیر
این دو سور را بخواند هم جایز است و نماز تمام است و کمال است و بیک تکرار
کرده است هر هید بود و در حضرت باقر علیه السلام مرویست کسی که حفظ آنرا نکرده
چنانست که حفظ نم کرده باشد صراحت این سور را بخواند تا انتی که باقی بماند و فقرات
و در حدیث دیگر فرمود کسی که بخواند آنرا و قی که حفظه داخل شود یا اگر در وقت
سجده نماز خود کسی که بخواند آنرا و در قیامت با حضرت رسول صلی الله علیه و آله
خبر دهد بود در مجلس و خوابگاه و در حدیث دیگر فرمود که اگر مردم میدانستند که در
قراة این دو سور چه ثواب است درها میکردند و اهل و مال را به شوق تعلیم آن
میدادند و نصیب میشد فرود آن همه مایه را و کسی که شک در تحمید خدا و
باشد و ملک که معتز بین میخواند آنرا از روزی که خدا خلق آسمانها و زمین کرده است
و فرشتگان و ستمی در قیامت آن نمیکند و هر چند که شب بخواند آنرا خدا ملائکه را میفرستد
که حفظ دین و دنیا را بکنند و طلب مغفرت و رحمت جهت او نمایند و هر که روز بخواند
عطا کنند و آن ثواب بقدر آنچه آفتابها از او شست کنند و شب و روز بخواند و آن حضرت
باقر علیه السلام مرویست کسی که بخواند آنرا بر می میگردد دانشش و کامل میشود و رحمت و
درین حضرت رسول صلی الله علیه و آله و صاحب میفرماید خداوند با صاحب آسان الزلزله
کسی که بخواند آنرا چنان باشد که قراعت سور انبقر کرده باشد و عطا کنند او را
کسی که تمام قرآن را بخواند باشد **ص** ملائکه مکرر بایان خوانند آنرا از زلزله چه هر که
بسیار بخواند آنرا و نمازهای مستثنی هرگز خدا او را زلزله و صاعقه و آفتاب عظیم

و تمامت نکند و در وقت چنان کند و ملک آنجا است حق تعالی و در ملک الموت
کسی که هر روز و مداوم یاد و ست خدا سر کند که خدا را بخواند آن سور را از زلزله دنیا
یاد میکند و آن سور را نیز این سفارش را بملک الموت کند و ملک الموت کسی که حق
تعالی را چنین امر کرده است که بخواند این **سوره** را بشویم و اطاعت و تامل و استیجاب
قبض روحش نمایم پس ملک الموت آنرا و او را یاد کرده و این پیش از آن مؤمن بود
گیرند و جای خود را بهشت به بیت آنگاه او را سوختند که بهشت در جحیم بکن نیست
اموت در عذاب است و آنست که قبض روح او کند و بعد از آن ملک مشاهیر
روح او کند و بنویسد همیشه و بسند و این **سوره** را تمام و در نماز علیه السلام مرویست
که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود کسی که چهار مرتبه از آن را بخواند چنان
که تمام قرآن خوانده باشد **اعلم** کسی که بخواند آنرا عطا کنند بعد از هر که حاضر بر سر
نورام شده باشد با و دو حسنه **ص** کسی که مداومت کند یا آن حضرت با حضرت امیر
المؤمنین علیه السلام باشد و در بهشت از بقیه ای آن حضرت کرمه و القادر کسی که بخواند آنرا
ست بار کند و حق تعالی از اعمال او را در قیامت و آن حضرت امام علی علیه السلام فرمود
کسی که بخواند آنرا این کند خدا او را از زلزله و جلال و حرمت جبرم **التکلیف** و کسی که
بخواند آنرا بعد از آنکه حق تعالی او را از زلزله و جلال و حرمت جبرم **التکلیف** و کسی که
هزار بار آنرا بخواند باشد **ص** کسی که بخواند آنرا و در قیامت او را است و ثواب دهد
شاید و کسی که در نماز بخواند مراد است ثواب بخواه شهادت و در عذاب واجب چهل
از ملائکه را او نماز کند و در حدیث دیگر فرمود که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
فرمود کسی که بخواند آنرا در وقت خواب نکرده داشته شود از عذاب قبر المعصی که بخواند
آنرا ختم کار او بعبودیت شود و اگر صابمان یابد و بدون قیامت یا اگر حق عفو بر کرد
ص کسی که بخواند آنرا در نماز مستثنی شود و قیامت یا روی نورانی و در ملک غایبان
حفظ و جبرم روشن محبوبت کنند او را و در خلیف است که خوانند **ص** کسی که بخواند آنرا

میرود مرده است و بر زمین افتاده و در حدیث دیگر فرمود کسی که مرده شود یا
 شلاق او را روی دهد و بخواند و قل هو الله جهت دفع آن و با آن حالت میرود و زایل
 آنست در حدیث دیگر فرمود کسی که ایات خدا در او قیامت داشته باشد باید
 که بعد از نماز واجب سه رکعت بخواند قل هو الله را سه مرتبه کسی که بگوید آنرا بعد از
 نماز جمعه عطا کند خدا یا و بخرد و آنرا بخواند و آنرا بخواند و آنرا بخواند و آنرا بخواند
 حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود کسی که بعد از نماز صبح یا نذر بر قل هو الله بخواند
 کسی در آن روز بزرگوار است و هر چند بعضی شیطان برضاک مالیه مشغول و در حدیث
 دیگر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت کرده است کسی که بخواند قل هو الله ناصد بر و می که
 بخواند خداگاه پناه ساله او را بیاورد و در حدیث دیگر فرمود کسی که در وقت خواب
 قل هو الله بخواند حق تعالی بخواهد هر املک مملکت او را بدهد که هر است و آنست و آنست
 و پیش از حصر صادق علیه السلام فرمود کسی که بخواند قل هو الله بخواند چنانست
 که ثلث قرآن و ثلث سوره زبور را بخواند و در حدیث دیگر فرمود که چون
 نماز بخواند ثلث سوره طه را بخواند فاطمه که ایام نبی که حضرت فاطمه و غیره
 او را دوست دارند چنانست که هر که بخواند قل هو الله بخواند و بخواند فاطمه
 شود زوایا بتکد و با من آتی زایل شود و آن حضرت امام رضا علیه السلام فرمود کسی که
 که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود کسی که صلاه بخواند و غیر آن عمل کند و در نماز
 خود یا بگوید سوره فاتحه بخواند و معوذتین بخواند و دست بر روی خود بگذارد
 آن آن برطرف میشود و پیش از آن حضرت صادق علیه السلام فرمود کسی که بخواند سوره
 قل هو الله را یکبار حق تعالی بر او یک مرتبه در هر گاه دوبار بخواند حق تعالی با او را هفتاد
 و هشتاد بار برکت دهد و هر که دوازده بار بخواند خدا در هفتاد و دوازده قصر از
 روی او بگذارد و کاتب اعمال بگوید بگوید که بیا بید بریم و بقصصهای برادر خود نظر
 کنیم و هر که صد بار بخواند حق تعالی آن گناهان بپوشد و پنج ساله و بیامزد بقیه از حور

فاخته و او را مردم و کسی که چهار صد مرتبه بخواند او را اجر چهار صد شهید
 گواهی دهد و هر که آنرا شش ماهی که اسبایشان بر او کرده باشند و خود تا از رحمت
 باشد و کسی که هر روز سه مرتبه بخواند و بخواند و بخواند و بخواند و بخواند
 یا دیگری برای او بپند و در حدیث دیگر فرمود که چون حضرت پناه صلی الله علیه و آله
 و آله بر سعد بن معاذ نماز کردند و فرمودند که هفتاد هزار ملک بر او نماز کردند
 که هر یک از صفات ایشان بود و هر یک از صفات او بود که هیچکس معاذ مستحق این شایسته
 بود که شایسته او نماز کردید گفت که سید که سوره قل هو الله میخواند ای پناه صلی الله علیه و آله
 و آله و پناه و در هر وقت که بخواند قل هو الله دو سوره را بخواند
 که خواند باشد جمیع گناهان که حق تعالی بر او فرستاده است و حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود
 بخواند آن دو سوره در وقت برخواستن از خواب و در حال خوابیدن از هر
 روایت که سبب منزلت حق تعالی آن بود که حضرت رسول صلی الله علیه و آله بت پناه
 جبرئیل این دو سوره را آید و بخواند آن حضرت که آید و از جابر منقولست که آن حضرت
 اعلیٰ ماکر دند در غایت شام و معوذتین بخواند و در نماز و فاتحه بخواند و فرمودند که
 این دو سوره از قرآن است و آن حضرت امام رضا علیه السلام فرمود کسی که هر که در جهات
 طهارت ثقیل نماید در هر شیء حق تعالی قل هو الله بر او معلق و قل هو الله بر او معلق
 را هر یک را سه بار و قل هو الله احد را صد بار و اگر بخواند یا بگوید یا حق تعالی دوازده
 که او را تا آورد یوانکی و هر صغای را که عاقل اطفال میشود و استقامت و نما و بعد از
 علیه خرقه قرآنست بر او مایه نام که مداومت بر آن نماید و بعضی از قوانین این دو سوره
 در میان قاصد و تر و در بعضی باب هفتم مذکور شد فضل سیم از باب یا خدایم
 و بیان بعضی از خواص سوره های قرآن و خواص بعضی آیات آن و الحاقه
 روایت که چون کسی هفتاد و سه بار فاتحه را برکت دست خود بخواند و روح
 کند بکند و خود را این شود از مرد و زن سفیدی چشم و از لکهای سفیدی که در

رسالت

و آنرا در خانه نگه دارند این شش دانگ از هر قدر فقیر و غایب آید قُلْ مَا أَكُنْ لَكُمْ
تا آخر سر و مذکور شد در فصل پنجم چون بنویسند و در شیشه که سرش تنگ باشد
یکدلی تند و در خانه خورند که دانه خور بسیار آید تا خوابی دهد و دفع میکند آن
هر آنچه را که بد باشد و آنچه را از آن ترسد بطلسمی که آنرا هر که داشته باشد آن هر که
اراده تو می کند میسر کند و اگر قصد اصلاح میان جمعی که دشمن باشند خوا
بکند ایشان لطافت او کنند و الفت گیرند اگر میان دو لشکر و یا دو متغیر که در دگر
که بنویسد آنرا و بشوید و بخورد این کرم و آن شر سلطان و مقربترین مردم باشد
بغداد و آنجا چون جهت می رسد و کسی که از فکر پیروز و خواشانی بنویسد دفع کند
الحج چون بنویسند و آب آنرا بر مکان و یا با قاصی باشد البته از انگار نایل شود
المؤمنین چون آنرا شب بر هر چه بنویسند و بر کسی که شراب خوردن کند لغتور چون
آنرا بر فراش خواب کند یا در محکم نشیند و اگر بر طشت می خورد بنویسد و از آن
آب به چهار پای که چهار باشد دهند و بر او باشد صحت یا ابا الفدا کسی که بنویسد
آنرا در راه داری چون بر قوی داخل شود که میان ایشان بیخ و شر باشد مستغرق گردد
و هر مکانی که باشد حشرات ایشان بطلان شود یا شعیب کفری که کرده است
که چون آنرا بنویسد و بر خورس سفید نمایان بنهند و هر ده ساله را در مکانی که
کان کعبه داشته باشد پس هر جا که بایستد کعبه آنجا باشد استم کسی که خورده که در قلب
در کار نکند باید که خرابین سور را بخورد الفصل کسی که بنویسد آنرا و بر غلام خود
بنهد و این کرم و آن را در دهن و حیوانات آن و همچنین اگر بر کسی که در شکم
یا شیره او دانه کند به صحت یابد و چون آنرا آب بماند بشوید و هر چه آنرا
بخورد صحت یابد العکبر کسی که آب آنرا بخورد در دهن و آنرا و بر غلام خود
الرفا چون بنویسند و در شیشه که سرش تنگ باشد بگردانند و آنرا در غلظت غلظتی
که بگردانند هر که در شیشه باشد چهار کرم و اگر غریبی نیاز آید چهار کرم یا شعیب

نویسند جهت کسی که خون و سر بنده کند و همچنین اگر جهت هر مرد که
نویسند نافع باشد سوره چون بنویسند و در دهن و یا و حاکم بگردانند همان
ساله معزود کرد و اگر بر کسی بنده آید این کرم و رتب و از در سر آخر کسی که آن
بر پوست آهرو بنویسد و در میان خطه دهد و در دهن خود گذارد و در دهن او برود
بشوید و در سبکی که آنرا بر کافوری بنویسد و در پانچم سفید بنهد و در راه قاف
این شود این حیوانات کنند و از آن الحرب فاطر کسی که در چهار پای چرم که این پنبه
و بنده باشند این دو آید بنویسد که یا ابا الفدا یا شعیب یا ابا الفدا یا شعیب یا ابا الفدا
یا شعیب یا ابا الفدا یا شعیب یا ابا الفدا یا شعیب یا ابا الفدا یا شعیب یا ابا الفدا
یا شعیب یا ابا الفدا یا شعیب یا ابا الفدا یا شعیب یا ابا الفدا یا شعیب یا ابا الفدا
کدام واقع کند و برکت یابد و آن حضرت امام موسی علیه السلام روایت کسی که در دهن
خراب که یا ابا الفدا یا شعیب یا ابا الفدا یا شعیب یا ابا الفدا یا شعیب یا ابا الفدا
در دهن و آید مذکور شد در فصل چهارم یا شعیب یا ابا الفدا یا شعیب یا ابا الفدا
و از آن کرم که شریف کم باشد بخورد شیرین زیاده شود و کسی که آنرا داشته
باشد این کرم در چشم زخم و ز شرخ و هید و خوابهای خوب است یا شعیب یا ابا الفدا
و از آن غلظت کند همه در دهن و زایل کرد و آن حضرت امیر مؤمنین علیه السلام
روایت کسی که آن کرم به دهن غریب ترسد باید که این آیت را درین سور بخورد
سوره یا شعیب یا ابا الفدا یا شعیب یا ابا الفدا یا شعیب یا ابا الفدا یا شعیب یا ابا الفدا
و بعد از رویت که ز جهت کفاره عیس و وقت بخوابد یا شعیب یا ابا الفدا یا شعیب یا ابا الفدا
یا شعیب یا ابا الفدا یا شعیب یا ابا الفدا یا شعیب یا ابا الفدا یا شعیب یا ابا الفدا
آب آن بسیار است و باید که زمین سور این آیه را بسیار بخورد که از کف و بخت
هنگام مشکل برود و شراب اگر کسی که در دهن و دوی خود بنده خوش آید کرد

نور پاکیزه

خودن آبان در دستک نشاندند و از جهت برودت سره شیخ رفع دهد و خواندن آن
 هرگز بدست و دل ساکن سازد و آله الحمد لله چون آنرا بر طعام بخوانند موجب شفا گردد و ان شاء الله
 کسی که آنرا در دوا بخواند سلامت بیرون السلامه کسی که آنرا بر خور خود بخواند بخور
 مایه و کسی که آنرا آن بجای رخت تعاد بر بصر او نهد و بر دلش بپوشد عطا کند
 و حکمت روزی و کند و اگر مرموم یا مریض یا مسافر یا بنده یا آنرا بخواند بطل
 برسد و اگر آنرا در میان محصور باشند برکت بهم رساند و اگر آنرا بر دشمن کل بخواند
 و یا بر دشمن بپاشند و از آن بر دماغ صاحب بپاشند بپوشد و دفع کند و اگر آنرا بر
 آئینه نهد و در میان روشن بر عفران بپاشد و کسی که صاحب لعن باشد و در
 خانه تاراج کند بآن نگاه کند و صفت یابد و چون آنرا بر کوزه تازه بسوزند و
 یا آب باران بشویند و از آن شکم داخل آن کنند و کسی که کوفت سپهر داشته باشد
 از آن بخورد بری شود از آن و کسی که وقت ظهر صد بار آنرا بخواند حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله را در حق ببیند و کسی که در صبح جمعه صد بار آنرا بخواند و یا
 از او نایل شود و کسی که خواهد حج کند جامه نوبی بپوشد و بر قدح آب آنرا بسوزد و بر
 بخورد و بر آن جامه بپاشد و بعد از آن چهار رکعت غایت بد و سلام بکند و از آن قرائت
 آنچه خواهد بکند بعد از آن هر روز از صدای آنرا بخواند و ان شاء الله که نصیب او
 میگردد و در آن حضرت صادق علیه السلام روایت که هر که جامه نوبی بپوشد و سوره
 انا انزلناه را بسوزد و بخواند و در هر روز که برسد بر توفیق الهی که اندک آن
 بر دارد و بر جامه بپاشد یا بشویند سه روز پس در رکعت غایت در آن جامه بکشد
 و دعا کند و دعا بگوید يا حي يا قيوم و يا ذا الجلال و الاکرام و يا ذا النور
الباری و یا عظیم و یا صمد و یا قیوم و یا ذا الجلال و الاکرام و یا ذا النور و یا عظیم
 باشد تا آن جامه کهنه شود و مریدیت که چون حضرت امام رضا علیه السلام جامه
 نوبی بپوشیدند و در آن آب میطیبیدند و ده بار انا انزلناه و ده بار علی هوالله

و ده بار یا ایاک نعبد و یا ایاک نستعین و آن دعا بخوانند بعد از آن آن آب را بر جامه می پاشند
 و بپوشد و هر که پیش از این پیشین جامه چنین کند پوسیده و فراسی عیش
 باشد و جامه که تاری آن جامه باقی باشد و از جنس است او را غسل من علیهم السلام
 که چون حق تقاضا می نماید کسی عطا فرماید پس و چون بپوشد و در رکعت غایت
 و در هر رکعت الحمد و آیه انکرمی و قل هو الله و انا انزلناه و بخواند بعد از آن حمد
 که پیش از این دعا که عورت او را جامه بپوشد و او را در میان مردم نیت بپوشد
 و کلامه لا حول و لا قوة الا بالله بسیار بگوید پس کسی که چنین کند در آن جامه مصیبت
 خدا نکند و بعد در تاری که در آن جامه باشد خدا ملکی و ملک که داند که تقدیر خدا
 کند و از برای او استغفار نماید و بر او عافیت کند و از حضرت صادق علیه السلام روایت
 که آن برای موزه انبیا هاسبوی نانه میگری و از آب پیمیکتی و سی بار انا انزلناه بر آن
 سوزد و بخورد پس آن سبوی آویزنی و از آب آن میخوری و عفو میانی و پیش
 انا انزلناه پیش تمام شود و دیگر آب بر دوش میریزی و در دست آن میگری که گفت بسیار
 عالم بر ایشان شد از فقر و احتیاج پس بخواند حضرت امام محمد تقی علیه السلام بن ششم
 حال خود را حضرت فرمود که مداومت کن بخواندن سوره انا انزلناه تا آنکه حاجت یک سال
 خوانند و از شیخ مسلم را در حکم حضرت حضرت حال خود را بن ششم و عرض کردند که
 آن خوانند آن سوره یعنی بن سید حضرت بن ششم که آنرا که یک سال بخواند
 کافیت کمال سوره انا انزلناه را بخوان من چنین کردم بعد از آن که ملک من آبی
 داود فرمایم ادا کرد و وظیفه برای من و عیالم بقت کرد و مرا وکیل کرد و بیچاره
 زرتاد را بپایند و هم برای من مقرر و قرار داد من از همه نامیرد مت حضرت
 امام علی بن ششم و بجای من مریدان و هم و فرستادم و در آن نامیرد بن ششم که بدین
 حال خود را عرض فرمود و من چنین فرستادم و علی کردم و حال خوب شد است
 بخوانم و فرمایم که آیا آنکه کم در خواندن انا انزلناه بخواندن آن در میان های قضا

